লক্ষা মহাবিদ্যালয়
স্থাপিত : ১৯৭৬
নমসো মা জ্যোতির্গময়

লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী

বংমঘলা জেউতি

● ২২ সংখ্যক প্ৰকাশ ● ২০১৯-২০ বৰ্ষ

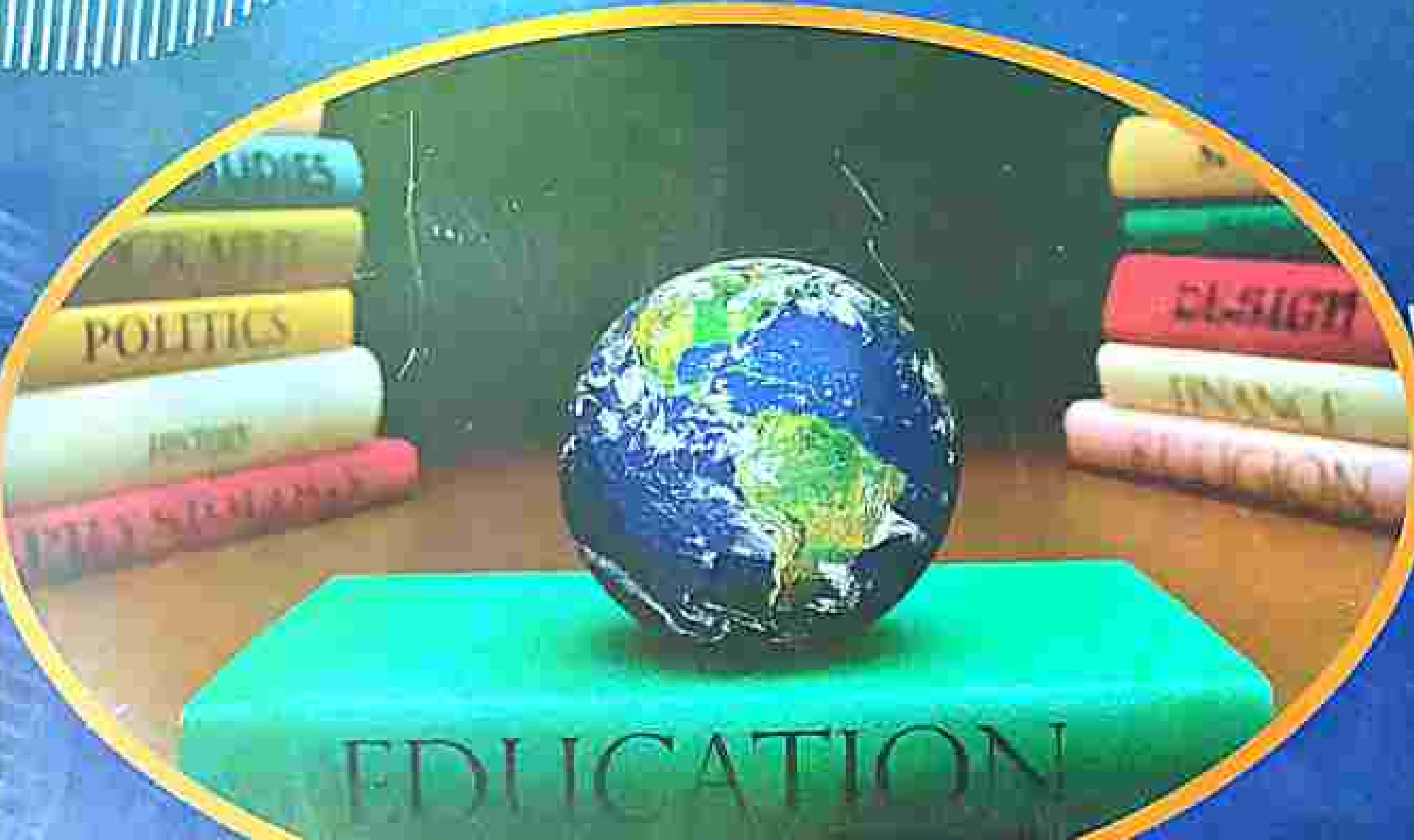

তত্বাৱধায়ক অধ্যাপক
কমলেশ্বৰ কলিতা

সম্পাদক
বিশ্বদ্বীপ পাল

মহাবিদ্যালয়ৰ স্মৰণীয় মুহূৰ্তৰ কিয়দংশ দৃশ্যপট

গণৰাজ্য দিৱসত হোজাই জিলা প্ৰশাসনৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা প্ৰশংসা পত্ৰ

অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগত ছাত্ৰ একতা সভাৰ একাংশ সদস্য

অৰ্থনৈতিক অনগ্ৰসৰ শিক্ষাৰ্থীসকলক [illegible] বিতৰণ

লংকা মহাবিদ্যালয়ৰ উদ্যোগত কভিড-১৯ সজাগতা অভিযান

লংকা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত 'স্বচ্ছ ভাৰত অভিযান'

লংকা মহাবিদ্যালয়ৰ NSS Group

বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস উপলক্ষে বৃক্ষ ৰোপণ

আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কাৰাটে প্ৰতিযোগিতাত [illegible]

ৰংমহলা জেউতি

লঙ্কা মহাবিদ্যালয় আলোচনী

২২ সংখ্যক প্ৰকাশ, ২০১৯-২০ বৰ্ষ

তত্ত্বাৱধায়ক অধ্যাপক

শ্ৰীযুত কমলেশ্বৰ কলিতা

সম্পাদক

শ্ৰী বিশ্বদ্বীপ পাল

আন্তৰিক শুভকামনাৰে—

শ্ৰী / শ্ৰীমতী ....

....

২২ সংখ্যক 'ৰংমহলা জেউতি'ৰ সংখ্যাটো আগবঢ়ালো।

বংমহলা জেউতি ঃ ২২ সংখ্যক বার্ষিক আলোচনী, লঙ্কা মহাবিদ্যালয়, প্ৰকাশক - লঙ্কা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা, লংকা, হোজাই, অসম

সভাপতি	ঃ	ড° অমৰজিৎ সিং ভুই
উপ-সভাপতি	ঃ	শ্ৰীযুত ডিম্বেশ্বৰ কলিতা
তত্বাৱধায়ক	ঃ	শ্ৰীযুত কমলেশ্বৰ কলিতা
সম্পাদক	ঃ	শ্ৰী বিশ্বদ্বীপ পাল
শিক্ষক সদস্য / সদস্যা	ঃ	শ্ৰীযুত ইন্দ্ৰমোহন হাজৰিকা (অসমীয়া বিভাগ) শ্ৰীযুতা নাহিদ মজুমদাৰ (বাংলা বিভাগ) ড° অনুৰাধা চৌধুৰী (ইংৰাজী বিভাগ) ড° নিবেদিতা নাথ (হিন্দী বিভাগ) শ্ৰীযুত কে. থাবুংজাও মিতৈ (মণিপুৰী বিভাগ) শ্ৰীযুতা সবিতা পাঠক (নেপালী বিভাগ)
ছাত্ৰ সদস্য	ঃ	শ্ৰী ৰত্নেশ্বৰ দাস শ্ৰী বিশাল সেন
প্ৰচ্ছদ পৰিকল্পনা	ঃ	শ্ৰীযুত কমলেশ্বৰ কলিতা, শ্ৰী বিশ্বদীপ পাল
মুদ্ৰণ	ঃ	পপুলাৰ প্ৰেছ নগাওঁ ৰোড, লংকা ফোন ঃ ৭০০২২৭৯০০২, ৮৬৩৮৬৫৪৬২৪

বিঃ দ্ৰঃ - সম্পাদনা সমিতিয়ে মৌলিক ৰচনাবোৰ প্ৰকাশৰ বাবে আহ্বান কৰিছিল। কিন্তু কোনোবাই যদি অন্য কোনো ৰচনাৰ পৰা নকল কৰি প্ৰকাশৰ বাবে যোগান ধৰিছে তাৰ বাবে সম্পাদনা সমিতি দায়ী নহয়।

— সম্পাদনা সমিতি

উচৰ্গা

যোৱাটো বৰ্ষত দেশৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত নিজৰ নিজৰ
সাধনালব্ধ কৰ্মৰে অৱদান আগবঢ়াই আমাৰ মাজৰ পৰা
চিৰদিনৰ বাবে হেৰাই যোৱা মহান ব্যক্তি সকলৰ পবিত্ৰ
স্মৃতিত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ ২২ সংখ্যক
'ৰংমহলা জেউতি' উচৰ্গা কৰিলো।

— সম্পাদনা সমিতি

ABOUT LANKA MAHAVIDYALAYA

Lanka Mahavidyalaya was **established on 20th July, 1979** in the Northern outskirt of Lanka town which is situated in the southern most part of the Hojai district of Assam. Lanka is situated at the distance of 180 KM from Guwahati, the capital city of Assam and 10 KM from the district Headquarter town Hojai which is well connected by both Train and Bus. The site where the college stands today spread over an area of 17 Acres amid green surrounding on the bank of a big pond covering an area about 9 Acres.

Lanka Mahavidyalaya is an affiliating college of Guwahati University and enlisted under University Grant Commission (UGC) having 2(f) and 12(b) recognitions of UGC, offering Higher Secondary (10+2) and Three Year Degree Courses in Arts and Commerce Stream. The college started its mission with only 130 students at Lanka High School Premises & shifted to present campus in 1982. At present the college is having a total of more than 2000 enrolments which reflect the progress of the institution day by day.

The college has been accredited by **National Assessment and Accreditation Council (NAAC)** for the **First Cycle in February, 2005** with **'B' Grade** and for **Second Cycle in November, 2015** with **'B' Grade** with **CGPA of 2.62**.

সৰ্বানন্দ সোণোৱাল

সত্যমেৱ জয়তে

মুখ্যমন্ত্ৰী, অসম
গুৱাহাটী

দিছপুৰ
১৯-৮-২০২০

শুভেচ্ছাবাণী

ঐতিহ্যমণ্ডিত লংকা মহাবিদ্যালয়ৰ ২২ সংখ্যক বাৰ্ষিক আলোচনী 'ৰংমহলাজেউতি' প্ৰকাশৰ বাবে যো-জা চলোৱা হৈছে বুলি জানিবলৈ পাই মই সুখী হৈছোঁ।

সমাজ এখনক আলোকৰ বাটেৰে আগুৱাই নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত শিক্ষাৰ ভূমিকা অপৰিসীম। শক্তিশালী সামাজিক স্তৰ নিৰূপণ আৰু বিকাশৰ গতি ত্বৰান্বিত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত শিক্ষাই সদায়ে শক্তিশালী পৰিকাঠামো নিৰ্মাণ কৰে। শিক্ষাই মানুহৰ বিবেকক স্পৰ্শ কৰি জ্ঞানৰ বাটেৰে আগুৱাই যোৱাৰ বাবে পৰিৱেশ নিৰ্মাণ কৰাৰ লগতে সৃজনীশীল চিন্তাধাৰাৰ উন্মেষত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষানুষ্ঠানসমূহে বিদ্যাৰ্থীসকলক গুণগত শিক্ষা প্ৰদানেৰে প্ৰকৃত মানৱ সম্পদ হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ দিশত নিৰ্ণায়ক ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। লংকা মহাবিদ্যালয়ে ইয়াৰ জন্মলগ্নৰে পৰা শিক্ষাৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ বাবে নিৰলস প্ৰয়াস চলাই অহাটো আশাপ্ৰদ দিশ। শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনী এখনে শিক্ষাৰ্থীসকলক জ্ঞান আহৰণৰ সুযোগ প্ৰদান কৰাৰ উপৰি বৌদ্ধিক চেতনাবোধ জাগ্ৰত কৰাৰ দিশত ইতিবাচক ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। লংকা মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনে শৈক্ষিক বাতাৱৰণ গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত অধিক উৎসৰ্গিত মনোভাৱেৰে আগবঢ়াৰ দিশত সংশ্লিষ্ট সকলোকে অধিক প্ৰেৰণা যোগাব বুলি আশা কৰিলোঁ।

মই লংকা মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন সৰ্বাংগসুন্দৰ ৰূপত প্ৰকাশৰ কামনা কৰাৰ লগতে আলোচনীখনে সকলোৰে পৰা সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ।

(সৰ্বানন্দ সোণোৱাল)

DR. HIMANTA BISWA SARMA, Ph.D., LLB
Minister, Assam

सत्यमेव जयते

Finance, Transformation & Development,
Education, Health & Family Welfare and
Public Works Department.

Message

I am glad to learn that Lanka Mahavidyalaya, Nagaon is going to publish the 22nd issue of its annual college magazine 'Rangmahala Jeuti'.

Writing itself is an exhaustive and pleasant experience. At the same time, it is one of the most difficult yet productive skills too. Endeavour like publishing a magazine encourages students to think and write and, in this process, they develop their writing skills and learn to express their own ideas in a good form.

I applaud the endeavour of publishing the magazine and hope that the august publication will be richly endowed with contributions from the teaching community too and will make interesting reading.

(HIMANTA BISWA SARMA)

E-Block, 3rd Floor, Janata Bhawan, Dispur, Guwahati-781 006, Assam
Tel No.: 0361-2237315, Fax.: 0361-2237012
e-mail: himantab@hotmail.com/ himantabsarmaoffice@gmail.com

RABINDRANATH TAGORE UNIVERSITY

HOJAI (ASSAM) - 782435

Prof. Amalendu Chakrabarty
Vice-Chancellor

(M) 9435346359

Date: 10th September, 2020

Message

It's a great pleasure to me having known that Lanka Mahavidyalaya Students' Union is going to publish their annual journal. I am further delighted to know that the journal is titled as *Rangmahala Jeuti, Rangmahala* means 'pleasure-house' and Jeuli means 'light'. In this title, light of knowledge and pleasure of harmony has intersected. This takes me to Radhakrishnan's remark where he said, "Man is one whole. The intellectual, the intuitive and the artistic sides should be developed in proper proportion. A balanced education means harmonious development."

This journal will reflect writings by both teachers and students. I hope this endeavour of the Student's Union gets materialized through the writings which are going to be published in this journal and guide the upcoming generations.

On account of such laudable initiative of spreading and enriching knowledge through the publication of the annual magazine, I wish success to the Students' Union of Lanka Mahavidyalaya, Lanka. May this provide a platform to showcase the writing skills of the budding writers.

My best wishes for their creative attempt.

(Amalendu Chakrabarty)

"All life is only a lavish and manifold opportunity given us to discover, realize and express the Divine.

\- Sri Aurobindo

Message

Lanka Mahavidyalaya was established on 20th July 1979 in the Southern most part of Hojai District of Assam by some visionaries with a vision for advancement of the greater Lanka. At the height of adversity these visionaries have only thought of creating a temple of knowledge. The tiny seed, now grown into a mighty tree, has been very fondly offering numberless education lovers its calm shade throughout years. Our endeavour, years after years, have been to keep adding to the temple so as to create wonderful windows of opportunity for all who pass out from this institution.

I along with my team of teachers and office staff, intended to build on this strong foundation and raise the standard in all spheres, to the zenith. Since its acquisition of the NAAC accreditation in 2015, Lanka Mahavidyalaya has been looking to further enhance the quality and scope of its education institution and to increase and improve its infrastructural facilities. The college has recently completed a well equipped indoor stadium, a language lab a computer lab for the use of the students. The college has completed the construction of ground floor of 'KKHSOU' office building in the campus.

During the covid pandemic period the college fraternity along with coordinator of IQAC organised fourteen national and three international webinars. The teachers have managed the online classes. The results of major students are almost 100% pass in most of the departments.

I appreciate the guidance of the Governing Body and participation of teaching, office staff, students and parents in the endeavour towards excellence. The college is focused on its vision and the strategies for carrying it out for the socio economic development of the greater surrounding areas of Lanka.

Last but not the least I congratulate prof Kamaleswar Kalita prof in charge of college magazine 'Rangmahala Jeuti' . Sri Bishwadeep Paul secretary of college magazine and entire team of editorial board for publishing the magazine in time. A college magazine is a mirror of the college life. It reflects the literary, educational and sports activities going on in the college. It projects the important events celebrated in the college during a certain month or year. The young writers and poets get an excellent opportunity for displaying their talent. Essays short stories, poems, informative articles are written by students and teachers are published in the magazine. This cultivates a literary taste among the students.

Dr. Amarjit Singh Bhui. M.A., Ph.D., LLB
Principal
Lanka Mahavidyalaya

শুভেচ্ছাবাণী

"ৰংমহলা জেউতি" লঙ্কা মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ সদস্যসকলৰ বিশেষকৈ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বৌদ্ধিক বিকাশৰ এক উল্লেখযোগ্য মাধ্যম হিচাপে ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। "ৰংমহলা জেউতি"য়ে ইংৰাজী, অসমীয়া, বাংলা, হিন্দী, মণিপুৰী আৰু নেপালী ভাষাৰ মাধ্যমেৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ চিন্তাৰ প্ৰতিফলনত সহায় কৰি আহিছে।

আজিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল অহা কালিৰ ৰাষ্ট্ৰ স্ৰষ্টা। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী এখনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজৰ পৰাই নেতৃত্ব দিব পৰা ব্যক্তি সৃষ্টি কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো অতুলনীয় ভূমিকা পালন কৰিব পাৰে।

আমাৰ "ৰংমহলা জেউতি"য়ে ঐক্য আৰু সংহতিৰো বাৰ্তা বহন কৰে। সেয়েহে মই "ৰংমহলা জেউতি"ৰ উত্তৰোত্তৰ শ্ৰীবৃদ্ধি কামনা কৰিলো ।

শ্ৰী ডিম্বেশ্বৰ কলিতা
সমন্বয়ক শৈক্ষিক পৰিষদ
লঙ্কা মহাবিদ্যালয়

ছবি-ছায়া

'আপুনি যেতিয়া অনুসন্ধিৎসু হয় তেতিয়া আপুনি বহুত আকৰ্ষণীয় কাম কৰিবলৈ বিচাৰি পায়।' — কথাষাৰ কৈছিল আমেৰিকান অভিনেতা-উদ্যোগী ব্ৰান্ট ভিজনীয়ে। অনুসন্ধিৎসু প্ৰৱণতা বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰত যেনেকৈ প্ৰধান সমল হিচাপে স্বীকৃত হৈ আহিছে তেনেকৈ ই বহুপৰিমাণে সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনকো সাঙুৰি আছে। অকল সাহিত্যই নহয়, চিন্তা, চেতনা, জ্ঞানৰ বিকাশ সমৃদ্ধি সকলোতে ইয়াৰ সত্যতা সৰ্বাধিক। সৌন্দৰ্যত্মিক অনুভূতিৰ পৰা নান্দনিক জীৱন চৰ্চালৈকে হওঁক বা জীৱনক যোগাত্মক দিশেৰে গতিপ্ৰাপ্ত কৰিবলৈকেই হওঁক -ইয়াৰ ভূমিকা অনন্য। সাহিত্যই এই অনুসন্ধিৎসু প্ৰৱণতাক এটা সু-শৃংখল ৰূপত তুলি ধৰে। মানুহৰ জীৱন যাত্ৰাক প্ৰত্যয় আৰু আবেদনময়ী কৰি তোলাত সহায় কৰে। ক'ব পাৰি - সাহিত্য অনুসন্ধিৎসু প্ৰৱণতাৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা মানুহৰ পৰম সত্যৰ নিৰ্ভুল আৰু যোগাত্মক বিশ্লেষণ। প্ৰমূল্যবোধৰ একোখন চিত্ৰৰ সৃষ্টিৰে শব্দৰ আধাৰত সমাজৰ ভিন্ন দিশ নিজৰ মাজত তুলি লৈ সাহিত্যই মানুহক মানৱীয় জগতৰ সঁচা ৰূপ দেখুৱায়। গতিকে নিঃসন্দেহে ক'ব পাৰি শিক্ষাৰ্থীৰ অনুসন্ধিৎসু প্ৰৱণতাৰ সঠিক দিগ্ দৰ্শনত সাহিত্যৰ প্ৰয়োজন আছে। জীৱনৰ সঁচা ৰূপ-বিশ্লেষণৰ মুখামুখি হ'বলৈকে সাহিত্যৰ প্ৰয়োজন অনস্বীকাৰ্য। শান্তিৰ সপক্ষে থিয় হ'বলৈকেতো সুন্দৰৰ আৰাধনা - যাক বহন কৰে সাহিত্যই।

এনে এটা উদ্দেশ্যেৰে প্ৰতিবছৰে 'ৰংমহলা জেউতি'ৰ প্ৰকাশ হৈ আহিছে। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীৰ মনৰ প্ৰসাৰতাৰ স্বাৰ্থতে বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ 'ৰংমহলা জেউতি' উৎসৰ্গিত। এইবাৰ কৰ'ণা মহামাৰীৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত যি পৰিমাণে বিভিন্ন লেখা সংগ্ৰহ হ'ব লাগিছিল, সেই পৰিমাণে সংগ্ৰহ কৰিব পৰা নহ'ল। সেয়েহে সম্যক বিচাৰ ধাৰাৰে সংগৃহীত লেখাসমূহৰ কোনোধৰণৰ অস্ত্ৰোপচাৰ নকৰি মুখপত্ৰখনত ঠাই দিয়া হৈছে।

মুখপত্ৰখনত লেখা আগবঢ়োৱা শিক্ষাৰ্থীসকলৰ লগতে অধ্যাপক, অধ্যাপিকাসকলৰ শলাগ লৈছো। মুখপত্ৰখন প্ৰকাশৰ পথলৈ লৈ অনাত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডঃ অমৰজিৎ সিং ভুই মহোদয়ৰ প্ৰেৰণামূলক তাগিদা আছিল যথেষ্ট উৎসাহজনক। এই ছেগতে অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ সমন্বিতে অতি কম সময়ৰ ভিতৰত লেখাসমূহ নিৰ্বাচন কৰি তাক পৰিপাটিকৈ চাই দিয়া মুখপত্ৰখনৰ কাৰ্যকৰী সমিতিৰ সকলো সদস্যলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা যাচিছো। অতি একাগ্ৰতা আৰু আগ্ৰহেৰে মুখপত্ৰখনৰ প্ৰকাশত মনোনিৱেশ কৰা শ্ৰীমান বিশ্বদীপ পাললৈ স্নেহ যাচিলো। মুখপত্ৰখন নিয়াৰীকৈ ছপা আকাৰত আমাৰ হাতত তুলি দিয়াৰ বাবে পপুলাৰ প্ৰেছৰ সকলো কৰ্মচাৰীৰ শলাগ লৈছো। শেষত শিক্ষাৰ্থীৰ সৃজনশীলতাক উদ্বুদ্ধ কৰিবলৈ পঢ়ুৱৈ সমাজে এনে প্ৰচেষ্টাক আদৰি ল'ব বুলি আশা কৰিছো।

কমলেশ্বৰ কলিতা

তত্ত্বাৱধায়ক, ৰংমহলা জেউতি

প্ৰাক্তন উপাধ্যক্ষৰ কলম

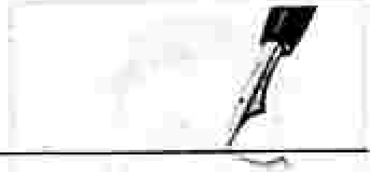

আজি আমি মৰ্মান্তিকভাৱে প্ৰত্যেকে অনুভৱ কৰিছো যে— সময় এতিয়া বৰ কঠিন। চৌদিশে বিপৰ্যস্ত আমাৰ আশা। তথাপিও ইয়াৰ মাজেৰেই আমি সৎচিন্তাৰে, সৎভাৱনাৰে আগুৱাই গৈ সমাজ তথা দেশক সংস্কাৰ কৰি মানৱতাৰ পথ নিদৰ্শ"ন কৰিব লাগিব। চাৰিওফালে চলি থকা দুষ্কৃতি, অপ্ৰীতি, সংঘাত, সংঘৰ্ষ, সন্ত্ৰাস, লুণ্ঠন— এইবোৰৰ বিৰুদ্ধে আমি সচেতন হৈ চকু মেলি চোৱাৰ দৰকাৰ। বিভিন্ন সমস্যাৰে জৰ্জৰিত আমাৰ সমাজখনক সঠিক পথলৈ ওভতাই আনিব লাগিব আজিৰ নব প্ৰজন্মই। ইয়াৰ বাবে আমাৰ যুৱ তথা ছাত্ৰশক্তিৰ দায়িত্ব অসীম। বিভিন্ন অনৈতিকতাৰ, সমস্যাৰ বিৰুদ্ধে মাত মাতি নিজৰ সচেতনতা আৰু সংগ্ৰামী সত্বাৰ পৰিচয় দিব পাৰিব লাগিব। তেতিয়াহে এখন দুৰ্নীতি, শোষনমুক্ত সমাজ গঠন হ'ব।

আমি কব পাৰো যে— বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠী, ধৰ্মালম্বীৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মিলন স্থান, "অনৈক্যৰ মাজত ঐক্য"ৰ এক নিদৰ্শন স্বৰূপ— এই লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন দিশসমূহ প্ৰতিফলিত কৰাৰ উপৰিও বাৰ্ষিক আলোচনী "ৰংমহলা জেউতি"য়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সৃষ্টিশীল প্ৰতিভা বিকাশত এক মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। ইং ১৯৮৭-৮৮ চনৰ পৰাই বৰ্ত্তমানলৈকে অবিৰতভাৱে এই মুখপত্ৰখনিয়ে লঙ্কা মহাবিদ্যালয়লৈ সাহিত্যিক দিশত গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিছে। তদুপৰি আটাইতকৈ গৌৰৱৰ কথা যে, লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ "ৰংমহলা জেউতি"ত ৬ (ছয়) টাকৈ ভাষাৰ সন্নিবিষ্ট হয়। অসমৰ বহুতো শিক্ষানুষ্ঠানৰ ভিতৰত নিশ্চয় ই বিৰল।

সদৌশেষত, কব খুজিছো যে— আমাক একলম লিখিবলৈ সুবিধা দিয়াৰ বাবে আলোচনীখনৰ তত্বাৱধায়ক, মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি তথা আলোচনী সম্পাদকৰ লগতে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীবৃন্দক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

শিক্ষানুষ্ঠান এখনত এখন আলোচনী বা মুখপত্ৰৰ প্ৰয়োজন খুবেই বেছি। কিয়নো আলোচনী এখনৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশ হয়। সমাজ আৰু সংস্কৃতিৰ চৰ্চা হয়। লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মৌলিক চিন্তা-চৰ্চাৰ মুক্ত আৰু গণতান্ত্ৰিক প্ৰতিফলন ঘটে। তদুপৰি এখন মুখপত্ৰই অনুষ্ঠানটিৰ কথা সদায় মনত পেলাই থাকে। এখন দেশ আৰু এটা জাতিৰ বৌদ্ধিক আৰু সাংস্কৃতিক বিকাশত আলোচনী বা মুখপত্ৰ এখনৰ ভূমিকা অতিকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ। ভাষা সাহিত্যৰ উন্নতিৰ বাবে এখন আলোচনীয়েই উপযুক্ত মাধ্যম। এখন আলোচনীৰ জৰিয়তে সুপ্ত হৈ থকা প্ৰতিভাৰ বিকাশ ঘটি নন সাহিত্যিকৰ সৃষ্টি হয়।

সাহিত্য-কলা-সংস্কৃতি আদিয়েই হৈছে— এটা জাতিৰ জীৱনী শক্তি। এই সাহিত্য-কলা-সংস্কৃতিক জীয়াই ৰাখিবলৈ, বিকশিত কৰি তুলিবলৈ প্ৰয়োজন হয়— এক সুন্দৰ বাতাবৰন। সামাজিক পৰিবৰ্তনত সাহিত্য সংস্কৃতিয়ে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিক গ্ৰহণ কৰে। সাহিত্য-সংস্কৃতিয়েই হ'ল এখন সমাজৰ প্ৰকাশভংগী। সমাজ এখনৰ বাস্তৱিক জীৱনৰ প্ৰতিচ্ছৱি সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশ হৈ আহিছে। সাহিত্যিকৰ কলমৰ দ্বাৰা বহুতো বিপ্লৱৰ সূচনা হৈছে। সাহিত্যকাৰ এজন সামাজিক প্ৰাণী। সেয়ে তেওঁ নিজৰ সামাজিক পৰিস্থিতিৰ ওপৰত প্ৰভাৱান্বিত হয়। সাহিত্যৰ উদ্দেশ্য সৰ্বমঙ্গলময় হোৱা উচিত। সাহিত্য হৈছে মানৱ সমাজৰ অনুভূতিৰ ভাণ্ডাৰ। মানুহে জীৱনত কি কি দেখিলে কি কি অভিজ্ঞতা লাভ কৰিলে আৰু সেই অভিজ্ঞতা সম্বন্ধে মানুহৰ কি ধাৰণা ইত্যাদিক লৈ সাহিত্যৰ সৃষ্টি। সাহিত্যৰ দ্বাৰাই মানুহ সংস্কাৰ নিৰ্মিত হয় আৰু এয়ে সংস্কৃতি। সংস্কৃতিয়ে এখন সমাজৰ লোকাচাৰ, জীৱনশৈলী, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আদিক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। সেয়েহে এখন আলোচনীৰ প্ৰয়োজন সাহিত্য-সংস্কৃতিক জীয়াই ৰাখিবলৈ।

"ৰংমহলা জেউতি"ৰ প্ৰকাশে লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ লগতে প্ৰতিভা বিকাশৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিব। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ উদ্যোক্তা আৰু সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰচেষ্টা সাফল্য মণ্ডিত হওঁক। লগতে আলোচনীখনৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিলো।

সেবাৰে—
ড° গুণেশ্বৰ শইকীয়া
প্ৰাক্তন উপাধ্যক্ষ, লঙ্কা মহাবিদ্যালয়

আলোচনী সম্পাদকৰ একাষাৰ

লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী **'ৰংমহলা জেউতিৰ'** সম্পাদক হিচাপে সৰ্বপ্ৰথমে মই শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিব খুজিছো সেই সকল মহান ব্যক্তিক যিসকল ব্যক্তি আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ গৌৰৱ আৰু যিসকল ব্যক্তিৰ ত্যাগ আৰু প্ৰচেষ্টাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন গঢ় লৈ উঠিছে।

লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ আলোচনী আৰু সাহিত্য বিভাগৰ সম্পাদক ৰূপে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিব পাই মই অতিকৈ গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছোঁ। আলোচনী সম্পাদকৰ দৰে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ পদত নিৰ্বাচিত কৰি আলোচনী আৰু সাহিত্য বিভাগৰ কৰ্মত সেৱা আগবঢ়োৱাৰ সুযোগ দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা যাছিলোঁ।

আলোচনী এখন হ'ল মহাবিদ্যালয়ৰ দাপোন আৰু এই দাপোনখন প্ৰস্তুত কৰা কামটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু কঠিন। প্ৰতিবছৰে আলোচনী খন আগষ্ট মাহত প্ৰকাশ পোৱাৰ দৰে এইবছৰো আগষ্ট মাহত প্ৰকাশ কৰাৰ পৰিকল্পনা হাতত লৈছিলো যদিও পৰিস্থিতিৰ জটিল সমস্যাৰ বাবে আলোচনীখন প্ৰকাশ হোৱাত কিছু পলম হৈছে। ইয়াৰ বাবে মই দুঃখিত। আলোচনী প্ৰকাশৰ সময় চাপি অহাৰ সময়ত মহামাৰীৰ বাবে সমগ্ৰ দেশৰ মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে, আমাৰ মহাবিদ্যালয়ো বন্ধ হৈ পৰে যাৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰা লেখনী জমা লোৱাত বাধাৰ সৃষ্টি হয়। তথাপিও আমি সময়ৰ অপেক্ষা নকৰি অনলাইন যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ পৰা লেখনী জমা লোৱাৰ কাম আৰম্ভ কৰো। পৰ্যাপ্ত পৰিমানৰ লেখনী জমা হোৱা নাই যদিও যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অনলাইন যোগেদিও লেখনী জমা কৰি মোক আলোচনী প্ৰস্তুতৰ কামত আগুৱাই যাবলৈ সহায় কৰিছে তেওঁলোকক অসংখ্য ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আৰু যিসকলে জমা কৰিব পৰা নাই, সেইসকল হতাশ নহৈ নিজৰ লেখনীবোৰ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আগন্তুক বৰ্ষৰ আলোচনীৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰি ৰাখিবলৈ মই অনুৰোধ জনাইছো ।

ইয়াতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক ক'ব বিচাৰো যে ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ আলোচনীৰ বাবে জমা হোৱা লেখনী সমূহ সম্পাদনা সমিতিৰ বিভাগীয় ছাৰ বাইদেউ সকলে বাছনি কৰে। জমা হোৱা লেখনী সমূহৰ ভিতৰত কিছুমান যথোপযুক্ত নোহোৱাত সেইবোৰ নাকচ কৰা হয়। তাৰ বাবে দুঃখিত। যিসকলৰ লেখনীসমূহ প্ৰকাশ কৰিব পৰা নগল তেওঁলোকে যেন হতাশ নহৈ পুনৰ লিখাৰ প্ৰয়াশ কৰে।

মোৰ কাৰ্য্যকালত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মাজত সাহিত্যৰ প্ৰসাৰ আৰু সৃষ্টিৰ নতুন চিন্তাৰ উন্মেষ ঘটাবলৈ যোৱাবছৰৰ দৰে এই বছৰো লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ সমাৰোহৰ সময়ছোৱাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত সাহিত্য প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিছিলো। যত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ একাংশ ছাত্ৰী-ছাত্ৰীয়ে আগভাগ লৈছে।

আলোচনী আৰু সাহিত্য সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব ভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পৰা এটা বছৰৰ বিভিন্ন কামৰ অভিজ্ঞতাৰ লগতে ছাৰ-বাইদেউ সকলে মোক দিয়া সুপৰামৰ্শবোৰ মোৰ জীৱনৰ বাবে এক সোণালী পুৰস্কাৰৰ দৰে। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰুলৈ বিভিন্ন দিহা পৰামৰ্শৰ বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। লগতে সম্পাদনা সমিতিৰ সমূহ শিক্ষাগুৰুসকলোলৈ ও মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

আলোচনী সম্পাদক হিচাপে মই কিমান দূৰ পৰিপক্ক আছিলো সেয়া নাজানো। আৰু লঙ্কা মহাবিদ্যালয়খনৰ এজন আলোচনী আৰু সাহিত্য সম্পাদক হিচাপে নিজৰ কাৰ্য কিমান সুচাৰু ৰূপত সম্পন্ন কৰিব পাৰিছোঁ সেয়াও নাজানো। কিন্তু লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষাগুৰুসকলে মোৰ ওপৰত দেখুৱা আস্থাৰ বাবে এই সকলোবোৰ সম্ভৱ হৈ উঠিল। আলোচনীখনক পূৰ্ণতা প্ৰদান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সকলো প্ৰকাৰে সু-দিহা পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় ড° অমৰজিৎ সিং ভুই মহোদয়, লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ তত্বাৱধায়ক পদত থাকি মোক সহায় কৰা সহকাৰী অধ্যাপক শ্ৰীযুত কমলেশ্বৰ কলিতা মহোদয় আৰু লগতে অধ্যাপিকা নাহিম মজুমদাৰ আৰু অনুৰাধা চৌধুৰী বাইদেউৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম। বাৰ্ষিক আলোচনী 'ৰংমহলা জেউতি' খন প্ৰস্তুত কৰি অতি কম সময়ৰ ভিতৰত পাঠকৰ হাতত তুলি দিয়াৰ বাবে পপুলাৰ প্ৰেছৰ স্বত্বাধিকাৰ সৌৰভ চৌধুৰী আৰু তেওঁৰ কৰ্মকৰ্ত্তা সকলক আমি ছাত্ৰ একতা তৰফৰ পৰা আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

শেষত আলোচনীখনত অজ্ঞাতে হৈ যোৱা ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত মাৰ্জনা বিচাৰি সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন ইয়াতে সামৰণি মাৰিলো।

" জয়তু লঙ্কা মহাবিদ্যালয় "

বিশ্বদ্বীপ পাল
আলোচনী আৰু সাহিত্য সম্পাদক
২০১৯-২০২০ বৰ্ষ

"All power is
within you;
you can do
anything and
everything.
—Swami Vivekananda"

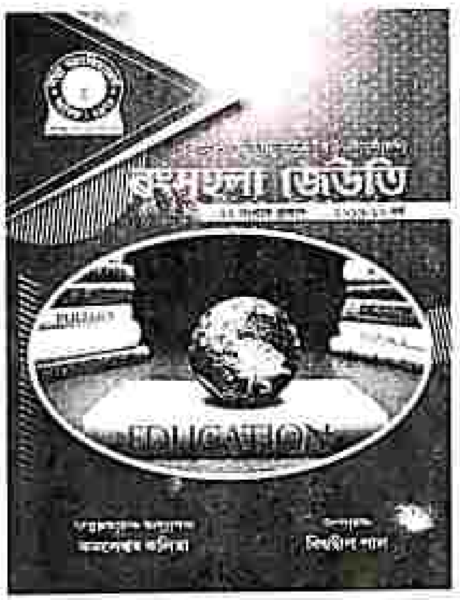

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ

■ সাক্ষাৎকাৰ ১৫

প্ৰবন্ধ

■ মাদাৰ টেৰেছাৰ আত্মজীৱনী ● দ্বিপামণি ৰয় ১৮
■ সামাজিক অপৰাধ প্ৰৱণতা আৰু যুৱসমাজ ● নজমুল হুছেইন ২০
■ লোককথাৰ সফুৰা ঃ সাঁথৰ, ফকৰা যোজনা আৰু প্ৰবচন ● প্ৰণামী শইকীয়া ২২
■ আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতা ● মিছ ইয়েছমিন বেগম ২৯
■ সমাজত নাৰীৰ স্থান ● মুফিদা ফিৰদৌছ বৰভূঞা ৩৫
■ ক'ৰণা ভাইৰাছ ৰোগ - ২০১৯ ● বৰ্ণালী দে ৪১
■ পৰীক্ষাৰ আগদিনাৰ অভিজ্ঞতা ● দীপামনি ৰয় ৪৪

গল্প

■ অন্নপ্ৰাশন ● হিমাক্ষী ভূঞা ২৪
■ খৰচ ● মৃগাংক বৰা ২৬
■ বেৰকান্ত গাওঁবুঢ়াৰ নীতি ● জাকাৰিয়া আহমেদ ২৮
■ অনাকাংক্ষিত সেই দিনটো ● Sreepali Dutta ৩১
■ স্কুল ● সুমন দেৱনাথ ৩২
■ মৰুভূমিৰ চুটিগল্প ● অভিজিৎ ৰাজবংশী ৩৪
■ কৰণা ভাইৰাছ বোৱাৰী ● কৰবী বৰা ৩৭
■ সৰু চহৰৰ ডাঙৰ সপোন ● অনামিকা পালিত ৩৯

কবিতা

■ মানৱতা ● ললিতা ডেকা ৪৬
■ ব্ৰহ্মপুত্ৰ ● পম্পী ঘোষ ৪৬
■ ভাষা-জননীক ভালপোৱাৰ টানেৰে — ● শ্ৰী মঞ্জুলা বড়ো (বৰুৱা) ৪৭
■ সেই সুদিন ● অংকুৰ হাজৰিকা ৪৮
■ লংকা মহাবিদ্যালয়— এক ৰোমন্থনৰ দস্তাবেজ ● গুৰপ্ৰিত সিং ৪৯
■ প্ৰিয় লংকা মহাবিদ্যালয় ● পল্লৱী দাস ৪৯

কবিতা

- কলেজৰ স্মৃতিবোৰ ● সীমা বিশ্বাস ৫০
- কিবা যেন হেৰাল ● নাৰ্গিছ্ ফাৰুক ৫০
- পোহৰৰ গীত ● প্ৰণামী শইকীয়া ৫০
- বাস্তৱ বৰ নিষ্ঠুৰ ● জৰ্জিয়া কিবতীয়া ৫১
- কাল ধুমুহা ● সুস্মী হাজৰিকা ৫১
- পৰম আত্মা ● অনামিকা দেৱী ৫২
- প্ৰকৃতি ● পূজা চৌহান ৫২
- দেউতা— এখন আধালিখা গ্ৰন্থ ● গায়ত্ৰী দেৱী ৫৩

বাংলা বিভাগ

প্রবন্ধ

- দুই বিপরীত ধর্মী নারীচরিত্রের মেলবন্ধন : রাজসিংহ ও কৃষ্ণকান্তের উইল ● Dr. Mousumi Nath ৫৫
- টাকা আপন মানুষ পর ● মানস প্রতিম চক্রবর্ত্তী ৬১
- মোবাইলের কবলে ● সুলগ্না পাল ৬৩
- চরিত্র গঠন ও স্বামী স্বরূপানন্দ ● সমরজিৎ দাস ৬৪
- গানের রবীন্দ্রনাথ ● মেঘালী দাস ৬৬

গল্প

- চার মোমবাতির কথা ● পূজা পাল ৬৭
- জোকার ও মনোজ ● ঝিন্টু পাল ৬৯

কবিতা

- অক্টোপাস মূল - ড° সাগর বরুয়া ● অনুবাদ - নাহিম মজুমদার ৭০
- পূণ্যভূমি ভারত ● সুলগ্না পাল ৭০
- মা ● পল্লবী দাস ৭১
- মা ● সংগীতা মজুমদার ৭১
- মা তোমাকে ভালোবাসি ● বিশ্বদীপ পাল ৭১
- আমার প্রিয় কবি জীবনানন্দ ● প্রিয়তমা দাস ৭২
- স্বপ্ন ● রাজশ্রী দাস ৭২
- তোমার অপেক্ষা ● পম্পী কুড়ি ৭২

ইংৰাজী বিভাগ

- A BRIEF NOTE ON PARTICIPATION IN THE 73rd ANNUAL CONVENTION OF ROCKY MOUNTAIN MODERN LANGUAGE ASSOCIATION (RMMLA) ● Dr. Anuradha Chaudhuri ৭৪
- Hima Das – The Dhing Express and the Golden Girl ● Gurpreet Singh ৭৬
- Rise of the Sikh Power ● Harpreet Kour ৭৮
- Domestic Violence: A Multidimensional Issue ● Sreepali Dutta ৮০
- Career Counselling ● Yesmin Begum ৮১

■ Do It Now ● Pompi Kuri ৮২
■ THANK YOU SOLDIERS ● Anamika Palit ৮২
■ College Days ● Bornali Dey ৮৩
■ No More Nirbhaya ● Seema Biswas ৮৩
■ EVERY BODY, NO BODY SOMEBODY, ANY BODY ● Ganesh Mazumder (Joy) ৮৩
■ My Little Brother ● Harpreet Kour ৮৪
■ God Gifted Teachers ● Yesmin Begum ৮৪
■ Mother ● Bornali Dey ৮৪

হিন্দী বিভাগ

■ माजुली ● किरण कलिता ৮৬
■ महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव ● डॉ निबेदिता नाथ ৮৮
■ मेरी माँ ● Binita Sahu ৯১
■ हिम्मतवाली ● Hewanti Chauhan ৯১
■ हमारा आने वाला कल ● Gurpreet Singh ৯১
■ जल का महत्व ● Monisha Prasad ৯২
■ आज तिरंगा फहराता है ● Nandlal Chauhan ৯২
■ शिक्षा ● Monisha Prasad ৯৩
■ कोरोना महामारी ● Anju Jaiswal ৯৩

নেপালী বিভাগ

■ अभागी जिन्दीगी ● Ganga Baral ৯৫
■ पानीकी आत्मव्यथा ● Jamuna Baral ৯৫
■ सुन्दर प्रकृती ● Jamuna Baral ৯৬
■ जीवन साथी ● Yam Kumari Chetry ৯৬
■ विजया दशमी ● Puja Poudel ৯৭
■ সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন ৯৮
■ উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন ১০১
■ সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন ১০২
■ ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন ১০৫
■ সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন ১০৭
■ LIST OF EDITOR'S AND PROF. IN-CHARGE OF 'RONGMAHALA JEUTI' ১০৯
■ LIST OF TEACHING STAFF ১১০
■ OFFICE STAFF ১১২

অসমীয়া বিভাগ

"মাতৃভাষাত এটা যাদু আছে। সেই যাদুৰ স্পৰ্শ যিজনে অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁতকৈ দুৰ্ভগীয়া এই পৃথিৱীত কোনো নাই।"

— মুস্তাফিজুৰ ৰহমান (কানাডা)

(৩মে, ২০১৫ দৈনিক অগ্রদূত)

আহুতীয়া সাক্ষাৎকাৰত ড° অমৰজিৎ সিং ভূই, অধ্যক্ষ, লক্ষা মহাবিদ্যালয়

"শিক্ষাৰ্থীৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান দায়িত্ব হ'ল জ্ঞান আহৰণ। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষাৰ্থীসকলে অধ্যয়নৰ লগত নিজক জড়িত কৰিব লাগিব।"

সাক্ষাৎকাৰ

লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ 'ৰংমহলা জেউতি'ৰ হৈ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ ডঃ অমৰজিৎ সিং ভূই দেৱৰ সৈতে আমি কথা পাতিছিলো। তেখেতৰ ব্যস্ততাৰ মাজতে আমাক সময় দিয়া বাবে আমি তেখেতৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ। এই কথা-বাৰ্তাত মুখপত্ৰখনৰ তত্বাৱধায়ক তথা লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপক শ্ৰীযুত কমলেশ্বৰ কলিতা মহোদয়ে আমি যুগুতাই দিয়া প্ৰশ্নবোৰ আলোচনাৰ সময়ত উত্থাপন কৰি আমাক সহায় কৰিছিল। ইয়াৰে কিয়দংশ তলত সন্নিবিষ্ট কৰা হ'ল।

বিশ্বদ্বীপ পাল

আলোচনী সম্পাদক, ৰংমহলা জেউতি

আঃ সঃ - ছাৰ, নমস্কাৰ ল'ব। আজি আমি কিছু কথা জানিবলৈ আৰু আপোনাৰ সৈতে কথা পাতিবলৈ ইচ্ছা কৰিছো। আশাকৰো আপুনি আপোনাৰ মনৰ অনুভৱ ব্যক্ত কৰি আমাক উৎসাহিত কৰিব।

অধ্যক্ষ ঃ- নিশ্চয় চেষ্টা কৰিম।

আঃ সঃ - ছাৰ, আপুনি আপোনাৰ শিক্ষা জীৱনৰ বিষয়ে কিছু কথা জনাবনে ?

অধ্যক্ষ ঃ- মোৰ স্কুলীয়া জীৱন লঙ্কা প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ পৰাই আৰম্ভ হয়। শৈশৱৰ এই মধুময় শৈক্ষিক জীৱনৰ কথা বুজি পোৱা-নোপোৱাৰে সফলভাৱে পাৰ হৈ আহি মই লঙ্কা হাইস্কুলত আন এটা শিক্ষা জীৱনৰ আৰম্ভ কৰিছিলো। কিছু হেঁপাহ আৰু লক্ষ্যৰে লঙ্কা হাইস্কুলত পঢ়ি থকা সময়ত ঐচ্ছিক গণিত লৈছিলো। কিন্তু তেতিয়া হাইস্কুলখনত ঐচ্ছিক গণিতৰ শিক্ষক নাছিল। সেয়েহে নিজস্ব চেষ্টাৰে দশম শ্ৰেণীলৈকে অধ্যয়ন কৰিবলগীয়া হৈছিল। হয়তো সেইবাবেই হাইস্কুল চূড়ান্ত পৰীক্ষাত এই বিষয়টো সলনি কৰিব মন গৈছিল আৰু কৰিছিলো। তাৰপাছত কলেজীয়া

জীৱন আৰম্ভ হয় নগাঁও কলেজত। বাছি লৈছিলো কলা বিভাগ। তেতিয়াৰ নগাঁও কলেজত তগৰ বৰা ছাৰৰ শিক্ষণত আছিল এক অনন্য মাত্রা। তেখেতে ৰাজনীতি বিভাগৰ প্ৰৱক্তা আছিল। সেইদেখি ময়ো ৰাজনীতি বিভাগৰ ছাত্ৰ হ'লো। উপকৃতও হ'লো বহু পৰিমাণে। তাৰপাছত উচ্চতৰ শিক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ গুৱাহাটীস্থিত 'বি. বৰুৱা কলেজ'ত নাম ভৰ্ত্তি কৰাওঁ। নাম ভৰ্ত্তি কৰিয়েই মই ৰাজনীতি বিষয়টো অনাৰ্চ হিচাপে বাছি লৈছিলো। কাৰণ সৌভাগ্যক্ৰমে এই কলেজখনতো আছিল এগৰাকী অতি মন আকৰ্ষণ কৰিব পৰা প্ৰৱক্তা। তেখেত শ্ৰদ্ধেয় দিলীপ চৌধুৰী ছাৰ। সেই সময়ত অসমত বিদেশী বহিষ্কাৰকৰণ আন্দোলন চলি আছিল। চৌদিশে আন্দোলনৰ চেপা উত্তেজনা আৰু দেশ জাতিক ভালপোৱা আৱেগ উত্তেজনা। স্বাভাৱিকতে পঢ়া-শুনা কম হৈছিল আমাৰ। তথাপি বি.এৰ দেওনা পাৰ হৈছিলো আৰু উচ্চশিক্ষা লাভৰ বাবে নাম ভৰ্ত্তি কৰাৰ ইচ্ছা আছিল শ্বিলংৰ 'নেহু'ত। কিন্তু তাত প্ৰি ইয়েৰ ডিগ্ৰী কৰ্চ নহ'লে নাম ভৰ্ত্তি কৰাবলৈ অনুমতি পোৱা নগৈছিল। সেয়ে 'চেন্ট এড্মনি কলেজ'ত নাম ভৰ্ত্তি কৰালো। মই ভাগ্যবান আছিলো, কাৰণ এই কলেজতো মই অতি মেধা সম্পন্ন শিক্ষকৰ তলত শিক্ষা লাভ কৰাৰ সুযোগ পাইছিলো। মই পঢ়া বৰ্ষটোত নেহুৰ অন্তৰ্গত কলেজত প্ৰথম বিভাগত উত্তীৰ্ণ হোৱা কোনোৱে নাছিল। মই সেইবাৰ দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ দ্বিতীয় হৈছিলো। তাৰ পাছত আন এক হেঁপাহ বুকুত বান্ধি উচ্চ শিক্ষা আৰম্ভ কৰিলো নেহুত। তাতো দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ দ্বিতীয় হৈ উত্তীৰ্ণ হ'লো।

আঃ সঃ - এইখন মহাবিদ্যালয়ত আপুনি কেনেধৰণে জড়িত হৈছিল তাৰ বিষয়ে অলপ বৰ্ণনা কৰিবনে ছাৰ ?

অধ্যক্ষ ঃ- দেউতা এই মহাবিদ্যালয়ৰ তেতিয়া সম্পাদক আছিল। তেওঁ আছিল প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক। সেইমৰ্মে মই এই মহাবিদ্যালয়খনৰ বহু কথাই জানিছিলো আৰু পৰোক্ষভাৱে জড়িত হৈ পৰিছিলো। কিন্তু এম. এ. পাছ কৰাৰ পাছত প্ৰথমতে মই বি. কে. বি. কলেজত প্ৰৱক্তা বাছনি সাক্ষাতত বহিছিলো আৰু মনোনিতও হৈছিলো। দুবছৰ তাতে থাকিলো সম্পূৰ্ণ চৰকাৰী স্থায়ী পদত। তাত থাকোতেই এল.এল.বি.-ত নাম ভৰ্তি কৰিছিলো। সেয়া এক অন্য আকৰ্ষণ আছিল। পঢ়া আৰু পঢ়োৱা দুয়োটা বিষয়তে। পিছে এক নুবুজা আকৰ্ষণত মই পুনৰ লঙ্কা মহাবিদ্যালয়লৈ আহিব লগা হ'ল। চনটো আছিল ইংৰাজী ১৯৯১ চন। মোৰ লগতে সেই বৰ্ষতে আহিছিল গুণকান্ত সিংহ, চিৰাজুল ইছলাম, ভম্বৰুধৰ ভট্ট। আমাৰ পদটো আছিল অমঞ্জুৰিকৃত। ১৯৯২ চনত মঞ্জুৰীকৃত হ'ল। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত মকবল হোৱাৰ পাছতে ৰাজনীতি বিভাগত সক্ৰিয় অংশ লৈ প্ৰথম নেচনেল চেমিনাৰ আয়োজন কৰি ধন্য হোৱাৰ সুযোগ পাইছিলো। তাৰপাছত 'আই. কিউ. এ. চি.'ৰ সমন্বয়কৰ (২০০৭-২০১১ লৈ) দায়িত্ব লৈ ২০০৮ চনত নাক (NACC) ইন্সপেক্সনৰ বাবে ৰিপৰ্ট প্ৰস্তুত কৰিলো। কিন্তু সেইবাৰ কোনো প্ৰশাসনিক কিছু অসুবিধাৰ বাবে সেই কাম হৈ নুঠিল। বিফ্ৰেচাৰ কোৰ্চ কৰিলো ক্ৰমান্বয়ে 'জে. এন. ইউ.', অৰুণাচল ৰাজীৱ গান্ধী ইউনিভাৰচিটি, 'গুৱাহাটী ইউনিভাৰচিটি', 'ৰাজস্থান ইউনিভাৰচিটি'ত। তাৰপাচতে আৰম্ভ হ'ল অন্য এক অধ্যায়।

আঃ সঃ - ৰাজনীতি বিভাগৰ প্ৰৱক্তাৰ পৰা মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যক্ষৰ দায়িত্বলৈকে আপোনাৰ যাত্ৰা আৰু কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ বিষয়ে অলপ জনাবনে ?

অধ্যক্ষ ঃ- মই ২০১৬ চনত এই মহাবিদ্যালয়তে অধ্যক্ষ পদৰ সাক্ষাৎকাৰত বহিলো আৰু মনোনীত হ'লো। এই অধ্যক্ষ পদৰ দায়িত্ব লোৱাৰ মূলতে আছিল মহাবিদ্যালয়খনক এক নতুন মাত্ৰা প্ৰদান কৰাৰ। এই ইচ্ছা পূৰ কৰাৰ পথত সকলো শিক্ষক আৰু অফিচ কৰ্মচাৰীৰ লগতে সহযোগ পাইছিলো উপাধ্যক্ষ শ্ৰীযুত প্ৰতাপ চন্দ্ৰ হাতীমুৰীয়া মহোদয়ৰ পৰা। মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ সহযোগেৰে চেমিনাৰ হ'ল, ইন্দোৰ ষ্টেডিয়াম, KKHSOU চেন্টাৰ নিৰ্মাণ কৰা হয়। ইয়াৰোপৰি KKHSOU ৰ কাৰণে ৰাজনীতি বিভাগৰ স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণী আৰু বি. বি. এ. আৰু বি. এ. চি.ৰ অনুমতি পোৱাৰ লক্ষ্যৰে অনুমতিও পোৱা হয়। তদুপৰি দৰ্শন বিভাগত অনাৰ্চ বিষয়, হোম চাইন্সৰ ডিগ্ৰী কোৰ্চৰ বাবে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ক আবেদন কৰাও হৈছে। আশা মনত পোষণ কৰিছো যে বেডমিন্টন আৰু টেবোল টেনিছত প্ৰশিক্ষকৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ব মোৰ কাৰ্য্যকালতে।

আঃ সঃ - ছাৰ আপোনাক শৈক্ষিক বিষয়ৰ উপৰিও আন কি কি বিষয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে ?

অধ্যক্ষ ঃ- মই নিজেও বিভিন্ন খেলা খেলি ভাল পাইছিলো। হাইস্কুলত থাকোতে বেডমিণ্টনত Zonal Competition ত Champion হৈছিলো। ক্রিকেট খেলিছিলো আৰু ক্রিকেটৰ ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ Umpire হোৱাৰ বাবে ৰাজ্যিক পৰীক্ষাত বহি পাছ কৰিছিলো। গীতাৰো শিকিছিলো, বজাইছিলোও। খেল-ধেমালিবোৰে, সংগীতে মনৰ বহু দিশতে সুদূৰপ্ৰসাৰী প্ৰভাৱ পেলোয়। মই ইয়াক বিশ্বাস কৰো।

আঃ সঃ - মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাৰম্ভিক দিনৰ শিক্ষাব্যৱস্থা আৰু শৈক্ষিক পৰিৱেশৰ তুলনাত আজিৰ দিনৰ শিক্ষাব্যৱস্থা আৰু শৈক্ষিক পৰিৱেশ কিমান দূৰ আগবাঢ়ি গৈছে বুলি আপুনি ভাবে। অলপ কওঁকছোন।

অধ্যক্ষ ঃ- হয়, ১৯৯০ চনৰ পৰা আজি পৰ্যন্ত যথেষ্ট পৰিবৰ্তন হৈছে। শিক্ষাৰ্থীৰ প্ৰতিযোগিতামুখী মানসিক অৱস্থাৰ বিকাশ হৈছে। আৰু তেনে এটা বাতাৱৰণ সৃষ্টি কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে যে বি. এ. পাছ কৰি কোনো সংস্থাপন যাতে পায় তাৰ বাবে IQAC ৰ সমন্বয়ক ডঃ লোকেন্দ্ৰ কাকতি, সহকাৰী অধ্যাপক মুকুল বৰঠাকুৰৰ সহযোগত Career placement cell গঠন কৰা হৈছে। এই বিষয়ত সমল ব্যক্তি মাতি আনি শিক্ষাৰ্থীৰ অংশগ্ৰহণ নিশ্চিত কৰাও হৈছে।

আঃ সঃ - এই মহাবিদ্যালয়খনক আগুৱাই লৈ যোৱাত শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ভূমিকাৰ বিষয়ে অকনমান ব্যাখ্যা দাঙি ধৰিবনে ?

অধ্যক্ষ ঃ- প্ৰত্যেকগৰাকী শিক্ষক, অভিভাৱক সকলোৱে মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিৱেশত অৰিহনা আগবঢ়াইছে। লগে লগে পৰীক্ষাৰ ফলাফল প্ৰায় এশ শতাংশ হোৱাৰ উপক্ৰমো হৈছে। ইতিমধ্যে বহুকেইজন শিক্ষাৰ্থী আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা সুখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হৈ স্নাতকোত্তৰ পৰীক্ষাত ভাল ফল দেখুৱাইছে। তাৰ পাছত বহুকেইজনে কলেজত অধ্যাপক হিচাপে সেৱা আগবঢ়োৱাৰ সুযোগো পাইছে। সেয়া আমাৰ বাবে গৌৰৱৰ কথা। বিশেষ কথা এই যে IQAC ৰ সহযোগত কোভিডৰ সময়ত ১৪ টা ৰাজ্যিক আৰু দুটা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ চেমিনাৰ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত অতি নিয়াৰিকৈ সম্পন্ন হৈছে। ফেকাল্টি দেভেলপমেণ্টৰ লগতে স্পোৰ্টছ, কালচাৰেল ছেলৰ তত্বাৱধায়কসকলে নিজৰ নিজৰ কাম যথেষ্ট আগবঢ়াই নিছে। লঙ্কা মহাবিদ্যালয় ইউথ ফেষ্টিভেলত নিয়মিত হাৰত শিক্ষাৰ্থীক পঠোৱাৰ ব্যৱস্থাও কৰা হৈছে। ইতিমধ্যে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ে আয়োজন কৰা আন্তঃমহাবিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতাত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ কাবাদী দলে ভাল খেল প্ৰদৰ্শন কৰি আহিছে।

আঃ সঃ - লঙ্কা মহাবিদ্যালয়খনক আগন্তুক দিনত আৰু উচ্চস্তৰলৈ যাবলৈ কিবা পৰামৰ্শ দিবনে ?

অধ্যক্ষ ঃ- আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত অৰ্থনীতি বিষয়ত, ইংৰাজী বিষয়ত, ৰাজনীতি বিষয়ত অসমীয়া বিষয়ত স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণী খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ব।

আঃ সঃ - আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিবছৰে প্ৰকাশ পোৱা বাৰ্ষিক আলোচনী 'ৰংমহলা জেউতি'ৰ বিষয়ে কিবা কবনে ?

অধ্যক্ষ ঃ- 'ৰংমহলা জেউতি'ৰ লেখা বিষয়বস্তু সমূহ এই বৰ্ষত সংগ্ৰহ কৰাটো আলোচনী সম্পাদকৰ বাবে অতি কষ্টকৰ আছিল। কিন্তু আলোচনীখনৰ তত্বাৱধায়ক তথা শিক্ষা বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপক কমলেশ্বৰ কলিতাৰ এইক্ষেত্ৰত ভূমিকা আছিল প্ৰশংসনীয়, যাৰ ফলত আলোচনীখন সময়মতে ওলাইছে। আগন্তুক দিনত ইয়াৰ বৌদ্ধিক আৰু নান্দনিক ৰূপ অধিক চিত্তাকৰ্ষক হ'ব বুলি মই নিশ্চিত।

আঃ সঃ - থোৰতে শিক্ষাৰ্থীৰ সৰ্বাংগীন বিকাশ আৰু দায়িত্ববোধ সম্পৰ্কে আপোনাৰ পৰা অলপ জানিব মন গৈছে ?

অধ্যক্ষ ঃ- শিক্ষাৰ্থীৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান দায়িত্ব হ'ল জ্ঞান আহৰণ। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষাৰ্থীসকলে অধ্যয়নৰ লগত নিজক জড়িত কৰিব লাগিব। ইতিমধ্যে খেলা-ধূলাৰ কাৰণে মহাবিদ্যালয়ত বেডমিণ্টন আৰু কাবাদী, ভলীবলৰ প্ৰশিক্ষক নিয়োগৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ দিহা কৰা হৈছে। শিক্ষাৰ্থীসকলে ইয়াৰ পৰা লাভান্বিত হ'ব। ভৱা হৈছে যে আৰু নতুন নতুন বিষয়ৰ সুবিধাৰে শিক্ষাৰ্থীসকলক দিক্ নিৰ্দেশনা দিয়া হ'ব।

ছাৰ, পুনৰ বাৰ আপোনাক নমস্কাৰ আৰু ধন্যবাদ জনাইছো। আপোনাৰ লগত হোৱা কথা-বতৰাৰে আমি ধন্য হৈছো। আশাকৰো আপোনাৰ বাৰ্তাহি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীক অনুপ্ৰাণিত কৰিব।

মাদাৰ টেৰেছাৰ আত্মজীৱনী

দ্বিপামণি ৰয়
স্নাতক চতুৰ্থ ষান্মাসিক

মাদাৰ টেৰেছা এগৰাকী মহিয়সী নাৰীৰ নাম — কুৰি শতিকাৰ জটিল যুগ-যন্ত্ৰণাৰ মাজত আৰ্তজনৰ সেৱাৰ বাবে জীৱন উছৰ্গা কৰা এগৰাকী পৰম কৰুণাময়ী সেৱিকাৰ নাম । তেওঁ দেৱী নহয় মানৱী, কিন্তু নিপীড়িত জনগণৰ বাবে তেওঁ স্নেহময়ী, চিৰন্তনী, মহাজননী। ভোকাতুৰক তেওঁ অন্ন দিছিল বস্ত্ৰহীনক বস্ত্ৰ দান কৰিছিল, ৰোগীক ঔষধ পথ্য আৰু সেৱাৰে সঞ্জীৱিত কৰি তোলে, আশাহীনৰ সমুখত দাঙি ধৰিছিল জীয়াই থকাৰ প্ৰেৰণা আৰু আনকি মৰণপথৰ যাত্ৰীৰ মনতো জগাই দিছিল জীৱনৰ প্ৰাণস্পন্দন।

যুগোশ্লেভিয়াৰ স্কোপ্‌জো নামৰ চহৰত এটা সচ্ছল কৃষকৰ পৰিয়ালত মাদাৰ টেৰেছাই জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল ১৯১০ চনৰ ২৭ আগষ্টত। তেওঁৰ আলকেনীয়া পিতৃ-মাতৃয়ে সৰুতে নাম ৰাখিছিল এগনেছ। তেওঁৰ জন্মভূমি সেই সৰু চহৰখনৰ এখন চৰকাৰী স্কুলতে এগনেছে প্ৰাথমিক শিক্ষা আৰম্ভ কৰিছিল। স্কুলখনৰ কাষতে আছিল এ

যাজকসকলৰ এটি সংগঠন। তেওঁ সেই সংগঠনত যোগদান কৰিছিল আৰু সেই দৰে ভৱিষ্যতৰ এই মহীয়সী মাতৃয়ে জনগণৰ সেৱাৰ উদ্দেশ্যে যেন দীক্ষা গ্ৰহণ কৰিলে। ১৯২৯ চনত সকলো দ্বিধা-সংশয় পৰিত্যাগ কৰি তেওঁ ঘৰবপৰা একেবাৰে বাহিৰ ওলাই আহিল বিশ্ব-মানৱৰ সুবিশাল প্ৰাঙ্গণলৈ।

কলিকতাতেই কৰ্মজীৱন আৰম্ভ হৈছিল টেৰেছাৰ। ছেন্ট মাৰ্গাৰেট স্কুলৰ শিক্ষয়িত্ৰী ৰূপে যোগ দি বাঙালী ছাত্ৰী বিভাগৰ প্ৰধান, তাৰ পিছত কিছুদিন অধ্যক্ষৰূপে তেওঁ কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। তেওঁ নীলা পাৰী দিয়া বগা সূতাৰ শাড়ী পৰিধান কৰিছিল আৰু বাঁও কান্ধত ক্ৰুছৰ চিহ্ন। ১৯৫০ চনত তেওঁ "মিছনেৰিজ অব চেৰিটি" গঠন কৰে। আকৌ ১৯৫৪ চনত কালী ঘাটত স্থাপিত হয় মুমূৰ্ষজনৰ বাবে "নিৰ্মল হৃদয় "নামৰ সদন। মৰণ পথৰ যাত্ৰীয়ে ইয়াত লাভ কৰিছে শুবলৈ বিচনা, পেট ভৰাই খাবলৈ খাদ্য আৰু লগতে শুশ্ৰূষা। ইয়াত ইমানে সেৱা ভোগ কৰিব পাৰিছিল যে কিছুমান মৰণৰ দুৱাৰদলিৰ পৰা ঘূৰি আহিছে। তেনেকৈ অনাথ শিশুৰ বাবে তেওঁ স্থাপন কৰিলে 'নিৰ্ম্মল শিশুভৱন"। মাদাৰ টেৰেছাৰ পৰিচালনাত ভাৰততে আছে ৬০ খন স্কুল। ২১৩ খন দাতব্য চিকিৎসালয় আৰু ৫৪ টা কুষ্ঠ চিকিৎসা কেন্দ্ৰ।

নিউ ইয়ৰ্ক অষ্ট্ৰেলিয়াৰ আদিবাসীসকলৰ এলেকালৈ মাদাৰ টেৰেছাৰ সেৱা বিস্তৃত হৈ আছে। কুষ্ঠৰোগীৰ প্ৰতি তেওঁৰ কি গভীৰ মমতা, ঘৃণা নহয়, প্ৰেমেৰেহে কুষ্ঠৰোগীসকলৰ সুস্থ জীৱন-যাপনৰ সুবিধা দি সমাজত থাপিব পৰা যায়। এই কথা টেৰেছাই নিজে মৰ্মে মৰ্মে বিশ্বাস কৰিছিল আনকো তেনে আচৰণ কৰিবলৈ উদাত্ত আহ্বান জনাইছিল। বিশ্ববাসীয়ে মাদাৰ টেৰেছাৰ এই উদাৰ মানৱতাবাদী দৃষ্টিভংগীৰ বাবে তেওঁলৈ যাচিছে বিভিন্ন সম্মান আৰু উপাধি। ১৯৭১ চনত তেওঁ "পোপ এয়োবিংশ শান্তি পুৰস্কাৰ" লাভ কৰিছে, ১৯৭২ চনত "নেহেৰু পুৰস্কাৰ" আৰু পিছৰ বছৰত পাইছে আন্তৰ্জাতিক বুজাবুজিৰ বাবে "টিম্মলঠন ফাউণ্ডেচন প্ৰাইজ"।

"দৰিদ্ৰসকলেই আমাৰ প্ৰকৃত সমাজ। তেওঁলোকৰ নিৰাপত্তাই আমাৰ নিৰাপত্তা তেওঁলোকৰ স্বাস্থ্যই আমাৰ স্বাস্থ্য' — টেৰেছাৰ এই অমৰ বাণীয়ে উদ্বুদ্ধ কৰিছে বিশ্বৰ দীন-দুখীয়াসকলক। তেওঁ নিজেই মূৰ্ত্তিমতী কৰুণাৰ প্ৰতীক, মানৱিক প্ৰমূল্যৰ ধাৰক আৰু বাহক, বাৰ্দ্ধক্য সত্ত্বেও ৰুগ্ন স্বাস্থ্যৰ মাদাৰ টেৰেছাই দুঃখীজনৰ সেৱা কৰি গৈছিল অহৰহ। মাদাৰ টেৰেছা সঁচাকৈয়ে ত্যাগ আৰু সেৱাৰ মহিমাৰে উজ্জ্বলি থকা এক অনন্যা নাৰী। বাৰ্দ্ধক্যৰ বাবেই ১৯৯৭ চনৰ ৫ চেপ্তেম্বৰত এই গৰাকী মাতৃৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি ঘটে ।

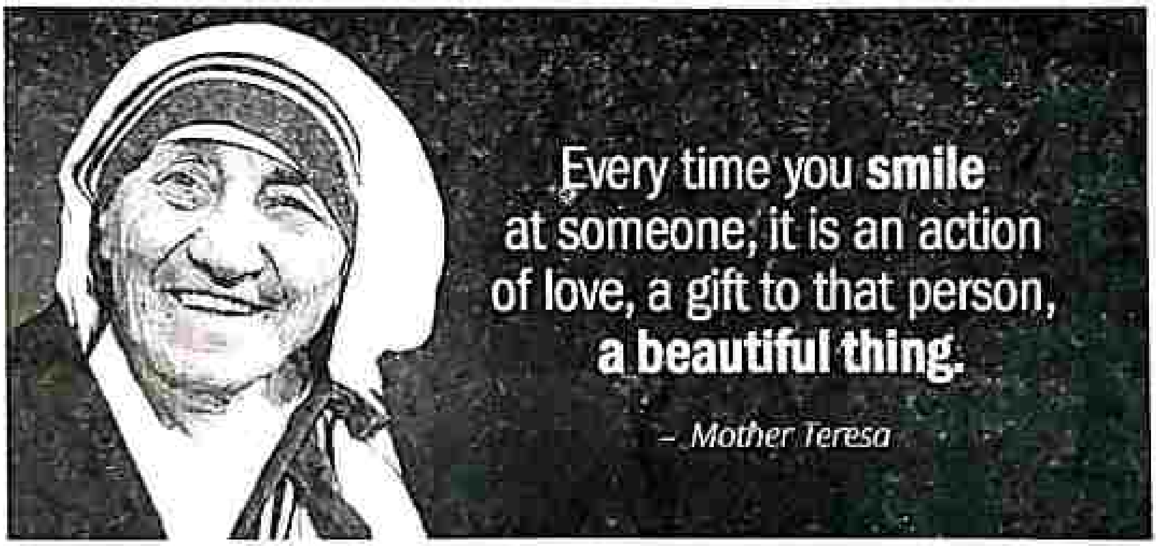

সামাজিক অপৰাধ প্ৰৱণতা আৰু যুৱসমাজ

নজমুল হুছেইন

ভূমিকা

বৰ্তমান বিশ্ব অপৰাধৰ কৱাল গ্ৰাসত বন্দী হৈ পৰিছে। বাতিপুৱা শান্তি মনেৰে বাতৰি কাকতখন পঢ়িব ললে অপৰাধ, দুৰ্দশা, দুৰ্নীতি আদিৰ খবৰ পোৱা যায়। নিউজ চেনেল চাবলৈ ধৰিলে কেৱল হত্যা ধৰ্ষণ, লুণ্টন আদি দেখিবলৈ পোৱা যায়। চাৰিওফালে যেন সকলো অপৰাধৰ জালত বন্দী হৈছে। কিন্তু এই 'অপৰাধ' মানেনো কি ? উত্তৰ বিচাৰিলে পোৱা যাব যে অপৰাধ এক অবৈধ কাম। যি কামক 'সংবিধান' আৰু প্ৰচলিত আইনে অনুমতি নিদিয়ে। যেতিয়া সেই অবৈধ কামটোৰ লগত কু-উদ্দেশ্য জড়িত থাকে তেতিয়া কাৰোবাৰ বা সমাজৰ বাবে হানিকাৰক হয় তেতিয়া সেই কামটোক সংবিধান, আইন আৰু সমাজৰ সাধাৰণ দৃষ্টিত অপৰাধ বুলি গণ্য কৰা হয় ।

বৰ্তমান সময়ত প্ৰায়েই লক্ষ্য কৰা যায় যে সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈ, শিশু কিশোৰৰ পৰা বৃদ্ধলৈ, নাৰীৰ পৰা পুৰুষলৈ সকলোকে যেন অপৰাধৰ কুটিল হাতোৰাই বন্দী কৰি ৰাখিছে। আজিকালি অপৰাধীৰ বয়সৰ সময়সীমা নোহোৱা হৈছে। বৰ্তমান সামাজিক প্ৰেক্ষাপটত নৱপ্ৰজন্ম অপৰাধ প্ৰৱণ হৈ পৰিছে। কিন্তু কিয় ? ইয়াৰ আঁৰত নিশ্চয় কিবা কাৰণ জড়িত থাকিব লাগিব। নিঃসন্দেহে এইটো বৰ চিন্তনীয় বিষয়। যিটো সময়ত নৱপ্ৰজন্মৰ নিজৰ জীৱনৰ লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ সময়, নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ সময় সেই সময়তে বহুতে কাৰাগাৰ আদালত, থানাত সময় কটাবলগীয়া হৈছে। সমাজৰ অৱনতিৰ অন্য উদাহৰণ আছে বুলি ভাবিব নোৱাৰি । এনেকুৱা পৰিপ্ৰেক্ষিতত এখন সুস্থ সমাজৰ সপোন দেখিব নোৱাৰি। গতিকে এনেকুৱা এখন সমাজৰ পৰিচয় বিশ্বদৰবাৰত কেনেকৈ দাঙি ধৰিম। ই এক জটিল সমস্যা যি সমস্যাৰ গৱেষণাৰ সময় আহি পৰিছে। সমাজ সংশোধনৰ সময় আহি পৰিছে।

নৱপ্ৰজন্ম অপৰাধ প্ৰৱণ হোৱাৰ কিছুমান উৎস আছে তলত সেইবোৰৰ চমুকৈ পৰ্যালোচনা আগবঢ়ালো ।

ক) জনসংখ্যা বৃদ্ধি অপৰাধৰ প্ৰধান কাৰণ। কাৰণ— যোগানৰ তুলনাত যেতিয়া চাহিদা বৃদ্ধি পায় তেতিয়া তাৰ মূল কাৰণ জনসংখ্যা বৃদ্ধি। অধিক জনসংখ্যাই নিবনুৱা, দৰিদ্ৰতা, আদিৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে যিয়ে নৱপ্ৰজন্মক

হতাশ কৰি পেলায় পৰিণতিতে অপৰাধত জড়িত হৈ পৰে।

খ) এজনে আনজনৰ প্ৰতি পোষণ কৰা ঈৰ্ষাই অপৰাধী মনোভাৱৰ সৃষ্টি কৰে।

গ) শিক্ষাৰ অভাৱেও এটি শিশুৰ মগজু বৃদ্ধিত বাধা প্ৰদান কৰে। উচিত শিক্ষা অবিহনে তেওঁলোকক চিন্তা কৰিব পৰা, বিবেচনা কৰি সঠিক সিদ্ধান্ত লোৱাত বাধা প্ৰদান কৰে ।

ঘ) মাদকদ্ৰব্য বিক্ৰী বা ব্যৱহাৰেও অপৰাধ প্ৰৱণতাত সহায় কৰিছে। সুৰাৰ অলেখ বিপনী, চৰকাৰৰ সুৰাৰ বিক্ৰীৰ অনুজ্ঞা প্ৰদানৰ লেখ জোখহীন যাত্ৰায়ো অপৰাধ বঢ়োৱাত সহায় কৰিছে ।

ঙ) বৰ্তমানৰ মবাইল, কম্পিউটাৰ, ইণ্টাৰনেট আদিৰ অপব্যৱহাৰেও অপৰাধ বঢ়াইছে। যিয়ে সমাজত বা জীৱনত কু-প্ৰভাৱ পেলাইছে । এই সকলোবোৰ কাৰণৰ লগতে সাঙোৰ খাই থকা অন্যান্য পৰোক্ষ কাৰণেও অপৰাধ প্ৰৱণ হোৱাত নৱপ্ৰজন্মক সমল যোগাই আহিছে। কিন্তু এইবোৰক মূলত 'মাক-দেউতাক' বা অভিভাৱকৰ অনুশাসনহীনতাক প্ৰধান কাৰণ বুলি ধৰা হয়। অভিভাৱকে অনুশাসনৰ জৰীডাল ঢিলা দিয়েই অপৰাধ নকৰিবলৈ নৱপ্ৰজন্ম সংকোচ নকৰা হৈ পৰে। সন্তানক ক্ষান্ত কৰাৰ বাবে বস্তুৰ প্ৰলোভন দিয়া বাবেও সন্তান বিপথে পৰিচালিত হব পাৰে। ইয়ে এসময়ত শিশুক অপৰাধপ্ৰৱণ কৰি তোলে যেতিয়া শিশুয়ে পিতৃ-মাতৃয়ে দিয়া প্ৰলোভন আদায় নকৰে।

এনেদৰে বাঢ়ি অহা অপৰাধ প্ৰৱণতাৰ পৰা প্ৰতিৰোধৰ বাবে কিছু দিশ তলত আগবঢ়োৱা হ'ল —

ক) মাক দেউতাক হৈছে শিশুৰ সামাজিকৰণৰ প্ৰথম আৰু প্ৰত্যক্ষ উৎস। প্ৰাথমিক বা বিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ আগতে শিশুৱে পৰিয়ালৰ পৰা ভাল, সৎ চৰিত্ৰ পাব লাগিব। অভিভাৱক সৎচৰিত্ৰৰ অভিহনে সন্তান কেতিয়াও সৎ হব নোৱাৰে। অভিভাৱকে সন্তানক কঠোৰ অনুশাসনৰ বিপৰীতে যদি বন্ধুসুলভ ভাৱেৰে ব্যৱহাৰ কৰে তেন্তে সন্তানে সকলো সমস্যা মুকলিকৈ কব পাৰে। যাৰ ফলত সমাধানৰ পথ বিচাৰি পায়।

খ) প্ৰত্যেক শিশুৰে নিজৰ মাক-দেউতাক, ককাই আইতাকৰ অৰ্থাৎ এখন সম্পূৰ্ণ পৰিয়ালৰ মৰমৰ অধিকাৰ আছে। গতিকে ব্যস্ততাক দোহাই দি তেওঁলোক একাকীত্বত ভুগি অপৰাধ প্ৰৱণ হব পাৰে।

গ) আমাৰ চৰকাৰেও নিবনুৱা সমস্যাৰ লগতে সমাজৰ অনগ্ৰসতাৰ কাৰণসমূহ চিহ্নিত কৰি সেইবোৰ সমাধানৰ বাবে নতুন-নতুন আঁচনি প্ৰস্তুত কৰি উলিয়াব লাগে আৰু ফলাফল ফলদায়ক হোৱাৰ বাবে যত্ন কৰিব লাগে ।

ঘ) সকলো-বেআইনী কামৰ উচিত শাস্তি প্ৰদানৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ আইনী ব্যৱস্থা কঠোৰ হ'ব লাগে। কোনো অপৰাধী যাতে আইনী সুৰক্ষাৰে সাৰি যাব নোৱাৰে তাৰ বাবে নতুন আইন প্ৰকৃত কৰিব লাগে।

সামৰণি

গতিকে এনবোৰ কাৰণ বিশ্লেষণ কৰিলে ওলাই পৰে আমাৰ নৱপ্ৰজন্ম অপৰাধ প্ৰৱণ হোৱাৰ ঘাই কাৰণসমূহ আৰু তাৰ সমাধানৰ বাবে আমি ঐক্যবদ্ধভাৱে সহায় — সহযোগিতাৰে আগবাঢ়িলে সমাধানৰ পথ প্ৰশস্থ হব। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰো দায়িত্বশীল হ'ব লাগে, লগতে জনসাধাৰণে নিজে কৰ্তব্যপৰায়ণ হব লাগে আৰু দায়িত্বশীল হব লাগে. এনে কৰিলে সোণালী ভৱিষ্যতে আমালৈ বাট চাই থাকিব। তেতিয়া সন্ত্ৰাসবাদী আজমল কাছাবৰ দৰে, হোৱাৰ বিপৰীতে, দিল্লীৰ নিৰ্ভয়াকাণ্ডৰ বিপৰীতে মেৰিকম, হিমাদাসৰ দৰে হোৱাৰ সপোন বাস্তৱ হব।

লোককথাৰ সফুৰা ঃ সাঁথৰ, ফকৰা যোজনা আৰু প্ৰবচন

প্ৰণামী শইকীয়া
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

লোক সাহিত্য হ'ল লোকমনৰ এক অভিব্যক্তি। মানৱ মনৰ হৃদয়ানুভূতি প্ৰকাশৰ তাড়নাতেই সৃষ্টি হৈছিল এই লোকসাহিত্য সমূহৰ। মানুহৰ যুগ যুগ সঞ্চিত চিন্তা, বুদ্ধি, জ্ঞান-অভিজ্ঞতাৰ আৰু জীৱন যাত্ৰাৰ ছবি অনুপম প্ৰকাশেৰে লোক সাহিত্যসমূহ সমৃদ্ধ। এই সমূহৰ সাহিত্যিক সৌন্দৰ্য আৰু ঐতিহাসিক মূল্য অপৰিসীম।

অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ ভঁৰাল তাহানিৰে পৰা প্ৰাচুৰ্যৰে উপচি আছে। তাৰে ভিতৰত কেইটামান আপুৰুগীয়া সম্পদ হ'ল সাঁথৰ,ফকৰা-যোজনা আৰু প্ৰবচন। মানুহৰ যুগ যুগ ধৰি সঞ্চিত কিছুমান অভিজ্ঞতালব্ধ জ্ঞানৰ সুন্দৰ প্ৰকাশ ঘটে সাধাৰণতে এনে যোজনা ফকৰা প্ৰবাদ বাক্য বোৰৰ মাজেৰে।

অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত সাঁথৰবোৰ সাধাৰণতে প্ৰশ্নোত্তৰধৰ্মী। ৰহস্যময়তাৰ কুঁৱলীয়ে সাঁথৰৰ অন্তৰ্নিহিত কথাবস্তুত আৱৰণ দি থোৱা হয়। ৰহস্যৰ জাল ফালি সাঁথৰৰ অৰ্থ উদ্ধাৰ কৰাত যিদৰে আমোদ পোৱা যায় সেইদৰে বুদ্ধিমত্তাৰো প্ৰয়োজন হয়। ইয়াৰ ৰহস্যময়তাৰ কাৰণে অৰ্থ বিচাৰি ককবকাই থাকিব লগা হয়। এনে সাঁথৰ সমূহক বিষয়বস্তুৰ বিচিত্ৰতালৈ চাই কিছুমান ভাগত ভাগ কৰা হৈছে।

যেনে ঃ অংকৰ সাঁথৰ, আখৰুৱা সাঁথৰ, ঘৰুৱা কথোপকথনৰ সাথৰ, ভকতীয়া সাঁথৰ, বিবিধ বিষয়ক সাঁথৰ ইত্যাদি।

অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত সাঁথৰসমূহৰ কেইটামান নিৰ্দশন হ'ল —

ক) 'একেডালি মাৰলি দুখনি চাল
নবদ্ধাকৈ থাকে সৰ্বতি কাল।
(কলপাত)

খ) 'কলিংগৰ লিংগ কাটি পাঠাৰ কাটি পা
লবংগৰ বংগ কাটি মজা মাৰি খা।'
(কঁঠাল)

সেইদৰে,

গ) 'ঘৰৰ ভিতৰতে ঘৰ
তাৰ ভিতৰত পৰি মৰ।'
(আঠুৱা)

সাঁথৰৰ দৰেই ৰহস্যময়তাৰ আবুৰ থকা লোকসাহিত্যৰ আন এটি উল্লেখযোগ্য সম্পদ হ'ল ফকৰাসমূহ। বহল বিষয় এটাক থাউকতে প্ৰকাশ কৰাৰ উৎকৃষ্ট মাধ্যমেই হ'ল ফকৰাসমূহ। ফকৰাবোৰ সাধাৰণতে গূঢ়াৰ্থক, আপাত বক্তব্যৰ অন্তৰালত একোটা নিগূঢ় অৰ্থ সোমাই থাকে। বক্তাৰ কথা কোৱাৰ চমৎকাৰিত্ব, বুদ্ধিদীপ্ততা, পৰ্যবেক্ষণ শক্তি সাংসাৰিক জ্ঞানৰ স্বাক্ষৰ এই প্ৰবাদ-প্ৰবচন, ফকৰা যোজনা বোৰে বহন কৰে। অৰ্থাৎ ফকৰাবোৰ হৈছে গভীৰ অৰ্থময়তাৰে আওপকীয়াকৈ কোৱা কথাৰ ধৰণ। আমাৰ সমাজত প্ৰচলিত কিছুমান ফকৰাৰ উদাহৰণ তলত দিয়া হ'ল —

ক) 'গৰুৰ আগত টোকাৰী বায়
শিং জোকাৰি ঘাঁহ খায়।'

খ) 'সাত পুৰুষত নাই গাই
কঢ়িয়াই লৈ খীৰাবলৈ যায়।'

ফকৰাৰ দৰেই লোকসাহিত্যৰ আন এটি বাচকবনীয়া সম্পত্তি হ'ল প্ৰবচন সমূহ। ব্যক্তি আৰু সামাজিক জীৱনৰ প্ৰত্যক্ষ অভিজ্ঞতাৰ ফল হ'ল প্ৰবাদ বাক্য বা প্ৰবচন। প্ৰবচন সমূহ সাধাৰণতে আজিৰ চিনাকী নহয়, এই সমূহৰ লগত সমাজ জীৱনৰ চিনাকী বহু পুৰণি। এই সমূহৰ মাজত গ্ৰাম্য ৰসিকতা পোৱাৰ লগতে এক বিস্তৃত জীৱনৰ বিচিত্ৰ অভিজ্ঞতাৰো পৰিচয় পোৱা যায়। মুঠৰ ওপৰত এই প্ৰবচন প্ৰবাদ বাক্যবোৰ হ'ল 'দহৰ জ্ঞান, একৰ বাণী'। চুটি চুটি বাক্যত একোটা সাৰ গৰ্ভ সত্য বা অভিজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিব পৰা অদ্ভুত শক্তি এইবোৰত লক্ষ্য কৰা যায়। এই প্ৰবাদ প্ৰবচনবোৰে বক্তব্য ৰসাল, অৰ্থঘন আৰু প্ৰভাৱশালী কৰি তোলে ।

আমাৰ সমাজত প্ৰচলিত কেতবোৰ প্ৰবচন হ'ল —

"গড় গএগ্ৰা কটাৰিৰ ডাবেও কাটে।"
"সমানে সমানে কৰিবা কাজ
হাৰিলে জিকিলে নাই লাজ ।"
" নাই ৰঙামাটি, নাই গুৱাহাটী।"

মুঠতে সাঁথৰ, ফকৰা-যোজনা, প্ৰবাদ প্ৰবচনে অসমীয়া লোকসাহিত্যৰ ভঁৰাল মেটমৰা হৈ আছে। কিন্তু বৰ্তমানে এই সমূহৰ প্ৰচলন কমি আহিছে। এই প্ৰবচন, প্ৰবাদ বাক্য, ফকৰা যোজনা, সাঁথৰ আদিৰ মাজত লোক জীৱনে গ্ৰহণ কৰা শিকনি ; লোকমনৰ জীৱন আৰু জগত সম্পৰ্কে হোৱা ধাৰণা, লোকভাষাৰ কৌশলপূৰ্ণ প্ৰয়োগ ইত্যাদিৰ পোনপটীয়া প্ৰকাশ ঘটে। সময় থাকোতেই এইবোৰ উদ্ধাৰ কৰি সংৰক্ষণ কৰিব পাৰিলে অসমীয়া সাহিত্যৰ বুৰঞ্জীত সৰ্বকালৰ বাবে এইবোৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ হিচাপে স্বীকৃত হৈ ৰ'ব তাত সন্দেহ নাই ।

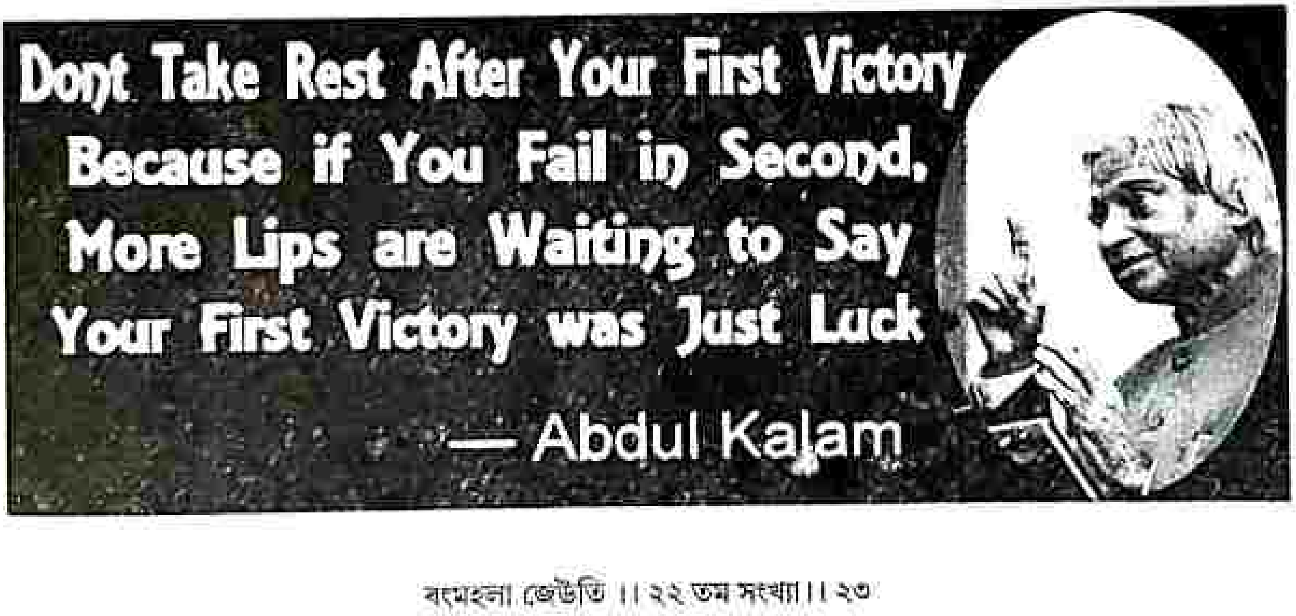

অন্নপ্ৰাশন

হিমাক্ষী ভূঞা
তৃতীয় ষাণ্মাষিক (কলা শাখা)

নামটো আচহুৱা আৰু তাতে ঠাইডোখৰ আওহতীয়া । গতিকে বিভাগীয় অফিচটোলৈ কোন, কেতিয়া আহে, কেতিয়া তাৰপৰা যায়গৈ, সাধাৰণ মানুহে এইবোৰ কথাৰ ভু নাৰাখে। আমি অৱশ্যে ৰাখোঁ। আমি হ'লো চকু-চৰহা। আনৰ স্বস্তিৰ নিশ্বাসে আমাৰ গা পোৰে। আমি জানো যে পৰমেশ্বৰ দাইটি অফিচলৈ আহে দুপৰীয়া এক বজাত।

আত্মপক্ষ সমৰ্থন কৰি তেখেতে বিবৃতি দিয়ে — অফিচ এৰোঁতেও তেখেত তিনিঘণ্টা লেট ! কোনোবাদিনা তেখেতে সাত বজাৰ আগতে অফিচ এৰিছেনে ?

কথাটো সঁচা। তেখেত কৰ্মী মানুহ। কামলৈ ভয় নকৰে। কাম কৰে, কিন্তু পলমকৈ। এই যে ঘৰৰে শাকনিডৰাত তেখেতে পাচলি লগাইছে, কুমলীয়াকৈ লগাইছে হয়, কিন্তু সেইবোৰৰ আপদাল নকৰাকৈ আছে বুলি আপুনি ক'ব পাৰিবনে? পুৱা ন-বজাৰ চিকুন টোপনি তেজি কোৰ-খন্তিৰে সু-সজ্জিত হৈ বীৰবেশে শাকনিডৰা পায়হি কোন? পৰমেশ্বৰ দাইটি নহয়নে ?

কি ক'লে ? তাত সোমাবলগীয়া থাকিলে পুৱা সোনকালে উঠিব লাগে? কিন্তু কওকচোন, ৰাতি পলমকৈ শুলে পুৱা সোনকালে কোন উঠিব পাৰে? কি ক'লে ? ৰাতি সোনকালে শুব লাগে ? তাৰ মানে শোৱাৰ আগতে চিডিত চিনেমা চাব নালাগে ? সকলো কামেই কৰিবা। কামলৈ পিঠি নিদিবা। দাইটিৰ এয়ে বাণী। তেখেতৰ পৰামৰ্শ-তেখেতৰ কৰ্মস্পৃহা হওক প্ৰত্যেকৰে আদৰ্শ।

চকু চৰহাৰ প্ৰথমটো জেনেৰেশ্বনে দদাইক পলমেশ্বৰ নাম দিছিল ; কিয়নো তেনেই কোমল বয়সৰ পৰা তেখেত কৰ্মমাত্ৰেই পলম — এই দস্তুৰটো কঠোৰ ভাৱে মনা পৰিলক্ষিত হৈছিল। দেউতাকৰ তৎপৰতাত সময়মতে স্কুললৈ যোৱা কৰিছিল যদিও জ্ঞান আহৰণৰ ক্ষেত্ৰত তেখেত আছিল যথেষ্ট ধৈৰ্য্যশীল। অৱশেষত চূড়ান্ত ধৈৰ্য্যহীনতাৰ পৰিচয় দি শিক্ষকসকলে তেখেতক উদ্দেশ্য প্ৰণোদিতভাৱে মেট্ৰিক পৰীক্ষাত বহিবলৈ সুবিধা কৰি দিলে।

পৰীক্ষাটো পাছ কৰিবলৈ তেখেতে যথেষ্ট সময় লৈছিল। তাৰে এবাৰ পৰীক্ষাগৃহত তেৰঘণ্টা পলমকৈ উপস্থিত হৈ তেখেতে নজিৰ সৃষ্টি কৰিছিল। আন এবাৰ প্ৰচণ্ড ধৈৰ্য্যৰ পৰিচয় দি তেখেতে এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ সম্পূৰ্ণ কৰি তুলিছিল। অৱশেষত দুজনমান ভাতৃস্থানীয় ব্যক্তিয়ে সদাশয় ইনভিজিলেটৰৰ ভূমিকাত অৱতীৰ্ণ হৈ তেখেতৰ সাফল্যৰ পথ মুকলি কৰি দিছিল।

জ্যেষ্ঠ ভাতৃৰ তৎপৰতাত প্ৰভাৱশালী মন্ত্ৰী এজনাই তেখেতক এই চাকৰিটোত ভৰ্তি কৰিছিল। তেতিয়ালৈ তেখেতৰ চৰকাৰী চাকৰিৰ বয়স উকলিবৰ সময় হৈছিল। তেখেতৰ বিয়াও পলমকৈ হৈছিল। বিয়া যে কৰাব লাগে, বহুদিনলৈ এই ভাব তেখেতৰ মনলৈ অহাই নাছিল। ভাবটো আহিল, কিন্তু কথাবোৰ চালি-জাৰি চাবলৈকে নহ'ল, গাঁৱৰ মানুহে চূড়ান্ত ধৈৰ্যহীনতাৰ পৰিচয় দি খুড়ীক তেখেতৰ ঘৰত জোৰকৈ থৈ গৈছিলহি। খুড়ীৰ তেতিয়া ছমাহ চলি আছিল। এইবোৰ শুনা কথা, সঁচা মিছা নাজানোঁ।

ল'ৰাটোৰ বয়স তেতিয়া এঘাৰ। খুড়ীৰ খোচখেচনিত থাকিব নোৱাৰি খুড়াই তাক স্কুলত নাম লগাই দিলে। পিতৃৰ একান্ত বাধ্য সি। তেখেতৰ আদৰ্শেৰে অনুপ্ৰাণিত। সেয়ে এই একুৰি বছৰ বয়সতো সি ক্লাছ নাইনতে অধ্যয়নৰত। কিন্তু তেখেতৰ দৰে সিও কৰ্মত বিশ্বাসী। তাৰ কৰ্মদক্ষতা আৰু কৰ্মস্পৃহা শলাগিব লগীয়া। দুবছৰ আগত যে তাৰ অন্নপ্ৰাশন খাইছিলোঁ, তাৰ বজাৰ-সমাৰ, যা-যোগাৰ সকলো সিয়েই কৰা নাছিলনে ?

আমি চকু চৰহা, কিন্তু তথাপি ব্যথিত হওঁ কেতিয়াবা। দুখ লাগে ভাবি — এই যে বহুদিন দদাই বিয়াঘৰ পাইছেগৈ দৰা গুচি যোৱাৰ পাছত, খাইছে চিৰা-দৈ মমবাতিৰ পোহৰত! কিমানদিন চিনেমা হলত সোমাইছে বিৰতিৰ পিছত !

পিছে দুখ আমিহে কৰোঁ, দদাইটো সুখী মানুহ! তেখেতৰ বাবে সেয়াই লাইফ ষ্টাইল। আমাৰ দৃঢ় ধাৰণা — সৃষ্টি উলটি যাব, কিন্তু দাদাইৰ দস্তুৰ অটুট থাকিব। কিন্তু হঠাতে আমাৰ ধাৰণা ধূলিস্যাৎ কৰি আকাশ-বতাহ

মুখৰিত হ'ল দদাইৰ তৎপৰতাৰ টোপধ্বনিৰে। আমি বিস্মিত ; কিন্তু কথাটো বিশ্বাস কৰিছো। দদাই হেনো শেহতীয়াভাৱে খুড়ীৰ খেচখেচনিত অতিষ্ঠ। সেয়ে এই ছাৰেন ছেঞ্জ। এয়া কি তেখেতৰ নতুন অৱতাৰ ?

ঘটনাটো এনেকুৱা। দদাইৰ এজনী ভনীয়েক। বয়সত ভালেখিনি সৰু। দূৰ ঠাইলৈ দিছে। ভিতৰুৱা ঠাই। ভালেদিন হ'ল দদাই যাব পৰা নাই। কিন্তু এতিয়াতো আৰু উপায় নাই। যাবই লাগিব। কাৰণ তাই মাক হ'বলৈ ওলাইছে। খবৰ এটা ল'ব লাগে। খবৰ বাৰু আনৰ মুখেৰেও পাব। আচল কথা নবৌয়েকে এসাঁজ খুৱাবগৈ লাগে, সমাজৰ নিয়ম।

দদাই যাব পৰা নাছিল। কিন্তু এদিন খুড়ী ৰণচণ্ডী। পাহদিনা দুয়ো গন্তব্যস্থল অভিমুখে। বাছৰ পৰা নামি পদব্ৰজে। দদাইৰ এহাতত এটা ডাঙৰ মোনা। তাত বিধে বিধে বজাৰৰ বস্তু। শাক-পাচলি ইত্যাদি। ইহাতত কানেৰে টঙালি সৰকাই লোৱা এটা ডাঙৰ চিতল।

গন্তব্যস্থল ঠিক পাব, এনেতে বিপৰীত ফালৰ পৰা ওলালহি ভনীজোঁৱায়েকৰ সৰু ভায়েকটো । সি ক'লে উচ্ছাহেৰে — অ' খবৰটো কেনেকৈ পালে? মই ফোন কৰোঁ বুলি আহিছিলোহে । যাওক যাওক। ল'ৰা এটা হৈছে। ঘৰতে আছে এতিয়া। যাওক ভাগিনীয়েকক চাঁওকগৈ ।

স্থান-কাল পাত্ৰ পাহৰি খুড়ী জকি উঠিল, নকৈছিলোঁনে মই অতদিন ধৰি ? পলম নকৰাকৈ কিবা কৰি পাইছেনে আপুনি ? কিন্তু অত্যাচাৰ বিধ্বস্ত দদাইৰ মুখত যে সশব্দ হাঁহি? উপস্থিত সকলোৰে মুখ মেল খাই গ'ল।

দদাইৰ হাঁহিৰ তালে তালে নাচি উঠিছিল মাছটো। বাকলিত ৰ'দ পৰি মাছটো জিলিকি উঠিছিল। কিন্তু তাতকৈ বেছিকৈ জিলিকিছিল তেওঁৰ মুখখন ।

মুখৰ কাষতে মস্ত মাছটো লৰাই লৰাই দদায়ে ক'লে — ব'লা, ব'লা । চোৱাহি মই কিমান এড্ভান্সড্। ভনীজনীক কিবা খুৱাম, মই জানো সেইকাৰণে আহিছোঁ আজি ? তাৰ মুখত ভাত এটোপা দিওঁ, সেইকাৰণেহে মই মোমায়েকটো আহিছোঁ লৰৰি ! ব'লা, ব'লা, শুভস্য শীঘ্ৰম, ব'লা, ব'লা ! পলম নকৰিবা, আজি তাৰ অন্নপ্ৰাশন!

খৰচ

মৃগাংক বৰা
৪ৰ্থ যান্মাষিক (কলা শাখা)

পুৱা ৬ বজাতে দোকান খুলি বহি আছোঁ। আজি যেন কামত মন বহা নাই, বাৰে বাৰে হিচাপৰ বহীখন মেলিছো, আকৌ বহীখন সামৰি থৈ মানিবেগটোত চকু ফুৰাই চাইছোঁ, মাত্ৰ ১০০ আৰু ২ টকা এটা থিয় দি আছে। এইবাৰ মানিবেগটো গাৰুৰ শিতানত থৈ মুৰত হাত দি টেবুলখনতে ভেজা দি নানান কথা চিন্তা কৰি আছো। কিবা এটা যেন মিলা নাই আজি ! এইবাৰ অৱশেষত বহাৰ পৰা উঠি গৈ বাহিৰৰ জগত খনত চকু ফুৰালো, সকলোৱে নিজৰ নিজৰ কামত ব্যস্ত হৈ পৰিছে। বজাৰৰ সিটো মুৰৰ ইন্দ্ৰদাৰ হোটেলত চাহ খাবলৈ অহা মানুহৰ ভিৰ, শৰ্মা দায়ো দোকানৰ আগফালে Chips বোৰ ওলমাই দিছে, বিধানেও হাঁতত ঝাড়ু ডাললৈ গছৰ পাতবোৰ ছাফা কৰাত লাগিছে, মোৰ কাষৰে দৰ্জী হৰেৰাম খুৰায়ে স্কুলীয়া ল'ৰা ছোৱালীৰ Unifrom বোৰ চিলোওৱাত ব্যস্ত। লংকা যাবলৈ বুলি ৰৈ থকা এজনী মহিলাক লৈ প্ৰভাত ড্ৰাইভাৰ আৰু হৰিকান্ত ড্ৰাইভাৰৰ মাজত সৰুকৈ এখন কাজিয়াই সৃষ্টি হৈছে, আকৌ নিজৰ দোকানৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিলোঁ। আকৌ কিবা এটা ভাবি টেবুলতে মূৰটো মেলাই দিলোঁ ।

এনেতে মোৰ দোকানৰ কাষৰ ফাৰ্মাচীত কাম কৰা হৰেনে মাত লগালে, কিহে মৃগাংক, অথনিৰ পৰাই চোন উচপিছাই আছ' ? তোকো সেই চীনৰ ক'ৰণা ভাইৰাছে পালে নেকি ? আহ চেক কৰি বেজী এটাকে মাৰি দিওঁ।" সি চাগে মোকেই লক্ষ্য কৰি আছিল ; মোৰ যে কিবা এটা হৈছে, সিও বুজিব পাৰিছিল। মইয়ো তপৰাই মাত লগালো, "নাই অ' হৰেন, মোক যিটো বেমাৰে পালে তহঁতৰ দৰে ডাক্তৰে ঠিক কৰিব নোৱাৰিবি। সি বাপুৰাই কথা চোবাবলৈ chance ই পালে। KP এটা মিলাই মিলাই মোৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, বাৰু কছোন — এনে কিনো বেমাৰ লাগিল যিটো দৰৱ মোৰ তাত নাই। মইয়ো মনতে ভাবিলোঁ মোৰ মনৰ কথাটো কৈয়ে পেলোৱা যাওঁক, কিজানি ঔষধৰ বাহিৰে কিবা বেলেগ বিধান পাওঁৱেই।

মই আৰম্ভ কৰিলো, "এই কিনো ক'ম অ' হৰেন, বৰ ডাঙৰ বেমেজালি এটা লাগিল অ', সি মাজত তপৰাই মাত লগালে "কিনো হ'ল হে? কিবা ধানৰ বস্তাত ভেজাল ওলাল নেকি? — এইনহয় অ' আজি Collegeৰ Form Fill upৰ Last date. সেইবাবে যোৱা কালিয়ে টকা 5000 যোগাৰ কৰি থৈছিলো, ইফালে মই এবাল দি বধা (সহজ ভাষাত Girlfriend) জনীয়েও মোলৈ ফোন কৰিলে বোলে মোক লগ কৰিব মন গৈছে, মইয়ো ততালিকে হাতত থকা টকা কেইটাকে পকেটত ভৰাই বাইকখন লৈ ওলাই গ'লো। তাই বাছষ্টেণ্ডত ৰৈ আছিল, তাই মিচিকি কৰি হাঁহি এটা মাৰি মোৰ পিছফালে ওলমি দিলে আৰু মোক কিবা বজাৰ কৰিব আছে বুলি কাপোৰৰ ভাল দোকান এখনৰ সন্মুখত ৰ'ব দিলে, মইয়ো তাকেই কৰিলো, দোকানৰ ভিতৰত সোমাই অলপ ইমিল-টিমিল কৰি থকাৰ পিছত পিছফালৰ পৰা আহি তাই মাত লগালে, "এইটো লোৱা"। "কিনো এইটো ?" "আৰে পিন্ধিতো চোৱা"। মই টি-চাৰ্টটো পিন্ধিচোৱাৰ পাছতো নালাগে বুলি ক'লো। পিছে তাই যোৰ কৰাত যেনিবা ল'বলৈ মইয়ো বাধ্য।

মই বুলো হ'ল যদি ব'লা, তাই অকলমান ৰ'বলৈ দি আকৌ কাপোৰ চোৱাত ব্যস্ত হৈ পৰিল। প্ৰায়ে এঘন্টা মানৰ পাছত দুহাতত প্ৰায় আঠটা মান কাপোৰৰ বেগ লৈ মোৰ ওচৰ পালেহি। "এতিয়া যাব পাৰিনে?" তাইয়ো ব'লা বুলি কৈ দোকানৰ কাউন্টাৰটোৰ ওচৰলৈ গ'ল, পিছে পিছে মইয়ো ।

তেনেতে মোক উদ্দেশ্যি তাই মাত লগালে, "অ'কলিজা Sorry মানে মই Money বেগটো আনিবলৈ পাহৰিলো। তোমাৰ ATM খন দিয়াচোন। মনলৈ কিবা এটা ভাব আহিছিল যদিও মনৰ ভাব মনতে ৰাখি ATM খন তাইলৈ আগবঢ়াই দিলোঁ । ইমান মৰমত মাতিছে নিদিয়াকৈ থাকোনো কিদৰে ! প্ৰায় ৩০ ছেকেণ্ড মানৰ ভিতৰতে মোৰ ম'বাইলটোত মেছেজ এটা সোমাল, 12999 /- টকা এটা কাটিছে। মোৰ মূৰটো আচন্দ্ৰাই ধৰিলে। কোনো ৰকমে নিজকে চম্ভালি দোকানৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহিলো।

বাইকখন ঘূৰাই ল'লো, তেনেতে তাই আকৌ মাত লগালে, "বাবু মোৰ বৰ ভোক লাগিছে, ব'লানা কিবা এটা খাই লওঁ। আৰে 1 টকা কম 13000 /- টকা হ'জম কৰিও ভোক লাগিয়েই আছে তাইৰ ! মোৰ খং উঠিছিল যদিও মুখ ফুটাই কব নোৱাৰিলো। এইবাৰ এখন ভাল ৰেষ্টুৰেন্টৰ সন্মুখত ৰখাব দিলে, ৰ'লো, ভিতৰসোমাই একোণত খালী হৈ থকা টেবুল খনতে চকীদুখন পাৰি বহিলো, ল'ৰা এজনে হাতত মেনো কাৰ্ডখন লৈ আমাৰ ওচৰত হাজিৰ হ'লহি। তাইয়ো কিছু সময় ভালদৰে চকুফুৰাই কিবা অলপ অৰ্ডাৰ দিলে, মই কি খাম বুলি সুধিলে, মই খালী চাহ একাপ ল'লো। তাই যিমান খালে তাতকৈ বেছি ঘৰলৈ টোপোলাহে বান্ধিলে। কিছু সময়ৰ পিছত ল'ৰা এজনে আহি বিলখন দি থৈ গ'ল। প্ৰায় দুই মিনিটমান বিলখন টেবুলতে পৰি থাকিল, মই তাইলৈ চালোঁ, হাঁহি হাঁহি ম'বাইলত ব্যস্ত হৈ আছে। শেষত যেনিবা একো উপায় নেদেখি মইয়ে বিলখন চালোঁ। বিলখন দেখি মোৰ চকু কপালত উঠিল, 4750/- টকা লিখা আছিল। আৰে আজি লৈকে মোৱেই হোটেলত 500/- টকাৰ ওপৰত বিল দিয়াৰ Record নাই। কোনো মতে মানিবেগৰ পৰা 5000/- টকাটো উলিয়াই বিলখনৰ লগতে ৰাখিলো। ল'ৰাজনেও চাগে মোৰ অৱস্থাটো বুজিছিল। সি মৃদু হাঁহি এটা মাৰি টকাখিনি উঠাই 250/- টকা এটা মোক দি গ'লহি। তেতিয়ালৈকে তাই সেই ম'বাইলটোতে ব্যস্ত। "যাওঁ ব'লা" বুলি দুইয়ো ওলাই আহিলো ; বাটত কাৰো মাত নাই, মোৰো মাত দিবলৈ শক্তি নাই আৰু তাইও একো কোৱা নাই। তাইক আগৰ বাছষ্টেণ্ডটোতে নমাই দি ময়ো ঘৰলৈ বুলি ওভতিলো। তেতিয়ালৈকে অলপহ'লেও সকলো থিকেই আছিল, কিন্তু ঘৰ পোৱা প্ৰায় ১ঘন্টা মানৰ পাছতহে লাগিল কেনাটো। যোৱাকালিৰ পৰা এতিয়ালৈকে প্ৰায় ৫০ বাৰৰ ওপৰত ফোন কৰিছো তাইলৈ কিন্তু ফোনটো এবাৰো নালাগিল। ইফালে আজি ফৰ্ম-ফিল আপ কৰিব নোৱাৰিলে মোৰ পিঠিত মাৰ বাঁহ জৰিৰ কোব পৰাটো খাতাং । কি কৰো এতিয়া তাকেহে বুজি পোৱা নাই ।

ইমান সময় একান্ত মনেৰে মোৰ কথা শুনি থকা হৰেনে মাত লগালে, "হ'ব দে বুজি পালোঁ তোৰ বেমাৰটো ক'ত, এতিয়া এইবোৰ চিন্তা বাদ দে, এই টকা 5000 /- ল আৰু ফৰ্ম-ফিলআপটো কৰি আহিবি। মোক যেতিয়া পাব তেতিয়াই উভতাই দিবি। —"ব'ল, এতিয়া চাহ একাপ খাই আহোঁ।

সি যেন কিবা এটা ধৰিব পাৰিলে, অৱশ্যে মই আশা এৰি নিদিলো, আকৌ এবাৰ ফোনটো লগাই চালো, আকৌ ফোনটোৱে সেই আগৰ দৰেই মাত লগালে, "আপুনি ডায়েল কৰা নম্বৰটো বৰ্তমান Switch Off হৈ আছে, অনুগ্ৰহ কৰি কিছুসময়ৰ পিছত পুনৰ চেষ্টা কৰক"।

ৰেবকান্ত গাওঁবুঢ়াৰ নীতি

জাকাৰিয়া আহমেদ
৬ষ্ঠ ষান্মাষিক (কলা শাখা)

ৰেবকান্ত শইকীয়া গাঁৱৰ গাওঁবুঢ়া। তেখেতে গাঁওখনৰ সামাজিক নীতি-নিয়মৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব দিয়ে। সেই গাঁৱৰে দেৱকান্ত শইকীয়া এখন প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষক। শিক্ষক দেৱকান্তৰ এজন লৰা আৰু এজনী ছোৱালী। শইকীয়া গাঁৱৰ কাষতে এখন মুছলমান সম্প্ৰদায়ৰ আহমেদপুৰ নামৰ গাওঁ। আহমেদপুৰ গাৱঁত এখন মধ্য ইংৰাজী বিদ্যালয় আছে। সেই বিদ্যালয়ৰ প্ৰধান শিক্ষক মোঃ মেহবুব আহমেদ। তেখেত বৰ নম্ৰ আৰু মৰমীয়াল আছিল। শইকীয়া গাঁৱৰ শিক্ষক দেৱকান্ত আৰু আহমেদৰ মাজত ভাল বন্ধুত্ব আছিল। ইছলাম ধৰ্মাৱলম্বী লোকসকলৰ 'ৰমজান' মাহৰ শেষত মাহ শেষত 'ঈদ' হয়। সেই ঈদত আহমেদে বন্ধু দেৱকান্তক ঈদ খাবলৈ নিমন্ত্ৰণ দিয়ে। সেই মতে দেৱকান্ত আৰু তেওঁৰ ল'ৰা ছোৱালী হালৰ সৈতে শিক্ষক আহমেদৰ ঘৰত ঈদ খাবলৈ যায়। ঈদত আহমেদে বহু কিবাকিবিৰ ব্যৱস্থা কৰিলে বন্ধু দেৱকান্তৰ বাবে। কাৰণ দেৱকান্ত আহমেদৰ একমাত্ৰ প্ৰিয় বন্ধু। শিক্ষক দেৱকান্ত আহমেদৰ ঘৰত ঈদ খাবলৈ যোৱা কথাটো শইকীয়া গাঁৱৰ গাওঁবুঢ়া ৰেবকান্তই গম পালে। তাৰ পিছদিনাখনেই গাওঁবুঢ়াই সমাজ গোটাই শিক্ষক দেৱকান্তক এঘৰীয়া কৰি ৰাখে। কথাটো শুনি আহমেদে মনত বৰ আঘাত পালে। দুদিন মানৰ পিছত আহমেদ গাওঁবুঢ়া ৰেবকান্তৰ ওচৰলৈ গৈ ক্ষমা খুজি ক'লে, "আমি যে আপোনালোকৰ বিহু খাবলৈ আহো, বিহু খালে দেখোন আমাৰ গাওঁবুঢ়াই একো নকয়।" গাওঁবুঢ়াই কলে, "তোমালোকে যে গো মাংস খোৱা। সেইবাবে আমি তোমালোকৰ ঘৰত পানী এগিলাচো নাখাওঁ। আহমেদে গাওঁবুঢ়াৰ লগত যুক্তি তৰ্ক নকৰি মনৰ বেজাৰত গুচি আহিল।

এক সপ্তাহৰ পিছৰ কথা। এদিন এক মটৰ চাইকেল দুৰ্ঘটনাত বেয়াকৈ আঘাত প্ৰাপ্ত হৈ গাওঁবুঢ়া হাস্পাতাললৈ যাব লগীয়া হ'ল। বি নিগেটিভ (B –) তেজৰ প্ৰয়োজন হ'ল। "(B –)" তেজ গাওঁবুঢ়াৰ লগত যোৱা মানুহৰ তথা পৰিয়ালৰ এজনৰো নোলাল। আনকি ব্লাড বেংক (Blood Bank) টোত যোগাযোগ কৰিলে বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই। কিন্তু কতো (B –) তেজ পোৱা নগ'ল। গাওঁবুঢ়াৰ খবৰটো শুনি শিক্ষক আহমেদ হাস্পাতাললৈ ওলালগৈ। দেখে যে বুঢ়াৰ অৱস্থা নাই। বুঢ়াক (B –) তেজৰ প্ৰয়োজন। এনেতে শিক্ষক আহমেদে চিকিৎসকক কলে, 'মোৰ (B –) তেজ। মোৰ পৰাই তেওঁৰ যিমানখিনি তেজৰ প্ৰয়োজন লৈ যাওঁক। আহমেদে গাওঁবুঢ়াক তেওঁৰ তেজৰ সহায়ত মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰি আৰোগ্য কৰে। গাওঁবুঢ়াৰ আৰোগ্য হৈ গম পালে যে আহমেদেহে তেওঁক মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে। গাওঁবুঢ়াই মনতে ভাবিলে যে আমাৰ তেজৰ গ্ৰুপ কিয় একেই। মই আহমেদক ইমান বেয়াকৈ কোৱাৰ পিছতো দেখোন আজি হি মোক মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে। আহমেদে মাকৰ পৰা গম পাইছিল যে, গাওঁবুঢ়া ৰেবকান্ত শইকীয়া আহমেদৰ বৰদেউতাৰ ল'ৰা আছিল। এমহীয়া বয়সতে তেওঁৰ মাক দেউতাক দুয়োজন মেলেৰিয়া বেমাৰত ঢুকাইছিল। এমহীয়া শিশুটোক কোনেও যতন কৰিব বিচৰা নাছিল। সেই কথাটো শইকীয়া গাঁৱৰ নৰকান্ত শইকীয়াই গম পাই ল'ৰাটোক নি তুলি তালি ডাঙৰ দীঘল কৰে। শেষত তেওঁৱেই অৰ্থাৎ ৰেবকান্ত শইকীয়া গাৱঁৰ গাওঁবুঢ়া হয়। গাওঁবুঢ়াই যেতিয়া আহমেদৰ মুখেৰে নিজৰ পৰিচয়ক গম পালে, তেতিয়া তেওঁ বৰ লজ্জিত হল আৰু শিক্ষক আহমেদক ক্ষমা বিচাৰিলে।

আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতা

মিছ ইয়েছমিন বেগম
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক (কলা শাখা)

আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতা জীৱনৰ অন্যতম দৰকাৰী গুণ। কাৰো ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি নিজে নিজৰ কাম কৰি ল'ব পৰাটোৱেই আত্ম নিৰ্ভৰশীলতা। অৱশ্যে মাত্ৰ এই বাক্যটিৰে আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ সূত্ৰ সীমিত কৰিব নোৱাৰি। বাস্তৱত ইয়াৰ পৰিসৰ বহুত বহল আৰু এই গুণ আয়ত্ত কৰাটোও বৰ কঠিন কাম।

পিতৃ-মাতৃয়ে জন্ম দিয়া শিশুক শিক্ষাই মানুহ' হিচাবে গঢ়ি তোলে। শিক্ষাৰ কঠিয়াতলী হৈছে আমাৰ ঘৰখন। ঘৰখনৰ সমস্যাসমূহৰ পৰাই শিশুৱে ভাষা শিক্ষাৰ পাতনি মেলে আৰু অন্যান্য আচাৰ-ব্যৱহাৰ, আদৰ্শ শিকিবলৈ আৰম্ভ কৰে। এইবোৰৰ মাজতেই শিশুৰ মাজত আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ বীজো ৰোপিত হোৱাৰ উপযুক্ত ক্ষেত্ৰ। আধুনিক জীৱন পদ্ধতিয়ে আমাৰ পৰনিৰ্ভৰশীলতা বৃদ্ধি কৰিছে। আমাৰ জীৱন ধাৰা এক শৃংখলাৰ দ্বাৰা পৰিবেষ্টিত হৈছে। যিকোনো এজন মানুহৰ জীৱন অন্য বহু কাৰকৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ পৰিছে। এইবোৰ অৱশ্যে সমাজ-জীৱনৰ কথা। শিশুৰ বৌদ্ধিক বিকাশৰ লগতে বিকশিত হ'ব লাগে আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ চৰ্চা। ঘৰতেই এই গুণটোৰ আৰম্ভণি হ'ব লাগে। নিজৰ কাম নিজে কৰি ল'বলৈ সকলো শিশুকে ঘৰতেই শিকাৰ

লাগে। বিদ্যালয় শ্ৰেণী কোঠাত যেনেকৈ আনৰ সহায় নোলোৱাকৈ নিজৰ সকলো কাম কৰিবলৈ শিকিব লাগে। 'হোমৱৰ্ক' খিনিও নিজে নিজে কৰিব লাগে। স্কুললৈ নিবলগীয়া বহী-কিতাপ, কাগজ-কলম ইত্যাদি ঠিক কৰি লোৱাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি নিজৰ কাপোৰ-কানি নিজে নিজে ঠিক কৰি লোৱা, স্কুলৰ পৰা আহি সেইবোৰ ঠিক কৰি থোৱা, খেলা-ধূলা কৰা, নিজে প্ৰস্তুত কৰা সময়সূচীমতে পঢ়া-শুনা কৰা ইত্যাদি কামেৰে জীৱনৰ আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ পাতনি মেলিব লাগে। বয়সৰ লগে লগে এই আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ পৰিসৰো বৃদ্ধি পায়। এটা পৰ্যায়ত নিজৰ উপাৰ্জনৰ দ্বাৰাই পঢ়-শুনাৰ খৰচ উলিওৱা, নিজৰ ভৱিষ্যত পৰিকল্পনা কৰা আৰু সেইমতে অগ্ৰসৰ হোৱাটো আজিৰ আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ আলোচনাৰ বিষয়। আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ অভ্যাসে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যৎ জীৱন সফল হোৱাত মুখ্য ভূমিকা লয়। আজিৰ ছাত্ৰ কাইলৈৰ দেশৰ নাগৰিক। অৰ্থাৎ এই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰা আত্ম প্ৰকাশ কৰা নাগৰিকৰ এচামে কাইলৈ দেশৰ শাসনৰ বাঘজৰী হাতত ল'ব, কোনোবাই ডাক্তৰ হৈ চিকিৎসা সেৱা আগবঢ়াব ; কোনোবাই ইঞ্জিনিয়াৰ হৈ জাতীয় সম্পদৰ বিকাশ গঠনত জড়িত হ'ব। পৰৱৰ্তী কালৰ বাবে ভাল শিক্ষক, ৰাজনীতিক, শিল্পী, ক্ৰীড়াবিদ আদি সমাজৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত দৰকাৰী মানৱ সম্পদ আজিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজৰ পৰাই ওলাই আহিব। কাইলৈৰ সমাজৰ বাবে দৰকাৰী এই মানৱ সম্পদ উপযুক্ত হ'ব, যদিহে এই সকলে সমাজক নেতৃত্ব দিয়াত সাৰ্থক হয়। প্ৰাধানতঃ পৈণত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণৰ সাৰ্থকতা মূল দৰকাৰী বিষয় হয়। আমাৰ সমাজৰ বেছিভাগ সমস্যাৰ উৎস বিভিন্ন ক্ষেত্ৰৰ নেতৃত্বত সু সিদ্ধান্তৰ অভাৱ। অপৰিপক্ক সিদ্ধান্তৰ মূলতে নেতৃত্বত থকা ব্যক্তিৰ আত্মবিশ্বাসৰ অভাৱ। আত্মবিশ্বাসৰ অভাৱৰ মূলতেই হ'ল পৰনিৰ্ভৰশীলতা। স্কুলীয় দিনৰ পৰাই পৰনিৰ্ভৰশীলতাৰ মৌলিক চিন্তাধাৰা সু-সমাজ নহয় আৰু ইয়াৰ বহিঃপ্ৰকাশ হয় পৰৱৰ্তীকালৰ সমাজ জীৱনত।

আমাৰ সমাজত দিনে দিনে বাঢ়ি অহা সন্ত্ৰাস, হিংসা-বিদ্বেষ, দুৰ্নীতি, ভ্ৰষ্টাচাৰ আদিৰ মূলতে ব্যক্তিৰ আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ অভাৱৰ প্ৰভাৱ আছে। উল্লেখ কৰা উচিত হ'ব যে ব্যক্তিৰ আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাৰ পৰাই জাতীয় আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতা গঢ়ি উঠে। কিয়নো ব্যক্তিৰ সমষ্টিয়েই সমাজ। ব্যক্তিৰ অবিহনে সমাজ সৃষ্টি হ'ব নোৱাৰে। সমাজ ব্যক্তিৰ বাবে সৃষ্টি হয়। সমাজৰ আত্ম-নিৰ্ভৰশীলতাই জাতীয় আত্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ পথ প্ৰশস্ত কৰে যিয়ে আনে জাতীয় স্বনিৰ্ভৰশীলতা। জাতীয় উন্নয়নত এই স্বনিৰ্ভৰশীলতা নিতান্তই দৰকাৰী ।

মহৎলোকৰ বাণী

১। জ্ঞানী মানুহৰ জাত নাই, আছে অজ্ঞানীৰ — কমলাকান্ত ভট্টাচাৰ্য

২। নিজে অভদ্ৰ বুলি পৰিচয় নিদিয়ালৈকে সকলোকে ভদ্ৰ বুলি ভাবিবা — মহাত্মা গান্ধী।

৩। মানুহ এজনক তেওঁৰ উত্তৰৰ দ্বাৰা নহয়, তেওঁৰ প্ৰশ্নৰ দ্বাৰাহে বিচাৰ কৰিব লাগে — ভল্টেয়াৰ।

৪। নিজে প্ৰমাণ কৰিব নোৱাৰালৈকে কোনো কথা সত্য বুলি গ্ৰহণ নকৰিবা — ৰেনে ডেকাৰ্টে।

৫। চিন্তা কৰিবা জ্ঞানী মানুহৰ দৰে, কিন্তু চিন্তাখিনিক প্ৰকাশ কৰিবা সাধাৰণ মানুহৰ ভাষাৰে — উইলিয়াম বাটলাৰ।

৬। সৃষ্টিৰ আটাইতকৈ সুন্দৰ বস্তু হ'ল ফুল, কিন্তু তাৰ শিপাবোৰ থাকে মাটি আৰু গোবৰত — ডিএইচ লৰেঞ্চ।

৭। প্ৰকৃতিৰ লগত সংঘৰ্ষত লিপ্ত হোৱাটোৱেই হল আধুনিক মানুহৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ মূৰ্খামি — এ. পি. জে. আব্দুল কালাম।

৮। শৰীৰৰ কাৰণে ব্যায়াম যেনেকৈ দৰকাৰী, তেনেকৈ মনৰ কাৰণে কিতাপ পঢ়াৰ অভ্যাস — ছাৰ ৰিচাৰ্ড ষ্টিলি।

অনাকাংক্ষিত সেই দিনটো

Sreepali Dutta
TDC 3rd Semester

আজি দেওবাৰ অপৰাজিতা এমাহৰ পিছত ঘৰত আহিছে। তাই গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী। দুপৰীয়া খোৱা-বোৱাৰ পিছত ঘৰৰ আলমাৰিত এখন ফটো এলবাম পালে তাই। ফটোবিলাগ চোৱাৰ সময়ত তাই নিহঁতৰ পুৰী ভ্ৰমণৰ কিছুমান ফটো পালে। প্ৰায় ১৩ বছৰ হই গল তাইৰ পুৰী যোৱা। পুৰী ভ্ৰমণৰ স্মৃতিবোৰ তাইৰ মনত এতিয়াও স্পষ্ট।

হঠাৎ তাইৰ এটা ঘটনা মনত পৰিল। অলপ সময় চিন্তা কৰি তাই যেতিয়া ঘটনাটো ভালকৈ বুজিব পাৰিলে, তাইৰ ভৰিৰ তলৰ পৰা মাটি যেন নাইকীয়া হৈ গ'ল। তাইৰ হাত ভৰি কঁপিব ধৰিলে। ঘটনাটো যেন তাইৰ জীৱনৰ এটা দুঃসপোন। কিন্তু সেই মুহূৰ্ততেই শান্তিৰ ভাব তাইৰ মনত প্ৰবাহিত হ'ল। তাই নিজকে অতি ভাগ্যবান বুলি মন কৰিলে কাৰণ সেই ঘটনাটোৰ প্ৰকোপৰ পৰা তাই কোনোমতে নিস্তাৰ পাইছিল।

আজিৰ পৰা প্ৰায় ১৩ বছৰ আগত অপৰাজিতা যেতিয়া ৫ বছৰৰ আছিল তাইৰ পেহী আৰু ককাইদেউতাৰ লগত তাই পুৰী ফুৰিবলৈ গৈছিল। তেওঁলোকে ৬ দিনৰ কাৰণে তাত গৈছিল। পুৰী যাওতে ৰেলত ৩৬ ঘন্টা সময় লাগে। তেওঁলোকে সোমবাৰে দুপৰীয়া পুৰী গৈ পালে। তেওঁলোকে পুৰীৰ সমুদ্ৰৰ ওচৰতেই এখন হোটেল ভাড়া লৈছিল। দ্বিতীয় দিনা মঙ্গলবাৰৰ পৰা বৃহস্পতি বাৰলৈকে তেওঁলোকে জগন্নাথ মন্দিৰ, গোলডেন বিচ, চিড়িয়াখানা, মিউজিয়াম আদি দৰ্শন কৰিলে। শুক্ৰবাৰে ৰাতি ১০ বজাত তেওঁলোকৰ ৰিটাৰ্ন ট্ৰেন আছিল। সেয়েহে শুক্ৰবাৰে অপৰাজিতাই তাইৰ পেহীয়েকৰ লগত হোটেলৰ ওচৰৰ পাৰ্কখন ফুৰিবলৈ গৈছিল। তাই খেলিবলৈ বহুত ভাল পাইছিল। পাৰ্কত তাই কিছুমান সৰু লৰা-ছোৱালীৰও লগ পাইছিল। তাই বহুত আনন্দ পাইছিল প্ৰায় দুঘন্টা খেল-ধেমালীৰ পিছত সেই লৰা-ছোৱালীৰ মাক-দেউতা আহিল আৰু সিহঁতক লৈ গ'ল। কিন্তু অপৰাজিতাৰ যেন আৰু খেলিবৰ মন আছিল । তাই আকৌ আহি পেহীয়েকৰ লগত বহিল।

১০ মিনিট পিছত এজোপা গছৰ পিছফালেদি তাইক কোনোবাই মাতিলে। তাই ভাবিছিল সেই ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ চাগে আকৌ আহিছে। পেহীয়েকৰ পৰা অনুমতি লৈ তাই আকৌ খেলিবলৈ যায়। কিন্তু এইবাৰ সেই ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ ঠাইত এজন মধ্যবয়সী ল'ৰা আছিল। সি তাইক কলে যে তাৰ ভন্টীয়ে তাইৰ লগত খেলিব বিচাৰিছে। তাই সেই ল'ৰাটোক সহজতেই বিশ্বাস কৰিছিল আৰু তাৰ লগত পাৰ্কত থকা এখন ঘৰত গৈছিল। তাত তাই তাৰ ভন্টীক বহুত বিচাৰিলে কিন্তু পোৱা নাই। পিছত তাই ঘৰটোৰ পৰা ওলাই আহিল আৰু তাক তাৰ ভন্টীৰ কথা সুধিলে। সি একো নোকোৱাকৈ তাইৰ ওচৰত আহিবলৈ ধৰিলে আৰু তাইক চুব ধৰিলে। অপৰাজিতা মাত্ৰ ৫ বছৰৰ কণমানী আছিল। তাইৰ সেই ল'ৰাটোৰ বেয়া উদ্দেশ্য বুজাৰ ক্ষমতা নাছিল। সেই মুহূৰ্ততেই পিছফালৰ পৰা এটা কথা তাই শুনিবলৈ পালে 'পলাই যোৱা অপৰাজিতা, পলাই যোৱা'। কিন্তু তাত কোনো নাছিল। মাতটো যেন তাইৰ বৰ আপোন লাগিল। তাই বুজিব পাৰিলে যে ল'ৰাজন ভাল নহয়। তাই পলাবলৈ যাওতে সি বাধা দিছিল। কিন্তু তাই নখেৰে, দাঁতেৰে তাক আঘাত কৰি কোনোমতে পলাই গৈ তাইৰ পেহীৰ ওচৰত বহিছিল। কিন্তু এই ঘটনাটো তাই কাকো কোৱা নাছিল।

আজি ইমান বছৰৰ পিছত ঘটনাটো যেতিয়া মনত পৰিল, তাই আচৰিত। তাই বিশ্বাস কৰে যে অবাস্তৱ এতিয়াও ।

স্কুল

সুমন দেৱনাথ
স্নাতক ৪ৰ্থ ষাণ্মাসিক

গৰম বা ঠাণ্ডা বৰষুণ দিয়ক বা বেমাৰেই হওঁক মই কিন্তু সদায় স্কুল যাওঁ, কাৰণ মোৰ ভাল লগা ঠাই আছিল, মোৰ স্কুল। ইয়াত মোৰ মন পঢ়াৰ বাদে বাকী সকলো কামতে লাগিছিল — কাৰোবাৰ লগত কাজিয়া কৰা, ধমকি দিয়া, শিক্ষকৰ মূৰ নষ্ট কৰা, সমনীয়াৰ সৈতে বহি হাঁহি থকা আৰু নহ'লে শ্ৰেণী কোঠাৰ পৰা ওলাই আহি বৰষুণৰ পানীত নাওঁ চলোৱা আদি।

এইবোৰৰ পাছতো কিন্তু মোক শিক্ষকে বেছি শাস্তি দিয়া নাছিল কাৰণ শিক্ষকে ভাবিছিল মই পঢ়াত বৰ ভাল আৰু মোৰ ফালৰ পৰা মই ইমান খিনি নিশ্চয় পঢ়িছিলো যাতে ঘৰৰ পৰা মোক পঢ়াৰ বাবে কোনো শাস্তি নিদিয়ে। মাত্ৰ এক ঘণ্টা পঢ়ি লোৱা যা'তে চাৰি ঘণ্টা আৰামত খেলিব পৰা যায়, এইবোৰেই আছিল মোৰ জীৱনৰ স্কুল লাইফ (life)।

আৰু আমাৰ স্কুলৰ ছোৱালীবোৰ ভাল ছোৱালীবোৰে সদায় বদমাচি ল'ৰাবোৰকহে ভাল পায়। মই সিহঁতৰ লগত কাজিয়া কৰোঁ সিহঁতৰ টিফিন চুৰ কৰি খাওঁ, জোকাই থাকোঁ আৰু কেতিয়াবা কেতিয়াবা চুলিত ধৰি টানিও থাকোঁ কিন্তু তাৰ পাছতো ইহঁতে মোক ভাল পায়। যেতিয়াই মোক শ্ৰেণী কোঠাৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াৰ শাস্তি দিয়া হয় তেতিয়াতো বহু কেইজনী মোৰ লগত বাহিৰত ওলাই যাবলৈ বুদ্ধি কৰি থাকিছিল। কোনো নহয় কোনোবা এজনীতো কিবা নহয় কিবা এটা কাৰণত বাহিৰত ওলাই আহিছিল। যদি কিবা কাৰণত এদিন স্কুল নাযাওঁ তেনেহ'লেতো কেইজনী মানে মোৰ খবৰ ল'বলৈ ঘৰ আহি পাইছিলহি আৰু মই তেতিয়া ভয় খাই গৈছিলোঁ। কেতিয়াবা কেতিয়াবা মই লুকাই থাকিছিলোঁ আৰু মাক ক'বলৈ দিছিলোঁ যে মই ঘৰত নাই।

ইহঁতৰ পৰা বেলেগ এজনী আছিল অনামিকা। তাই এজনীয়েই এনে ছোৱালী আছিল যিয়ে সদায় মোৰ বিষয়ে অভিযোগ দি ফুৰিছিল। তাই মোৰ লগত কথা পাতিব'ও ভাল নাপাইছিল, য'ত মই থওঁ তাই তালৈ কেতিয়াও নগৈছিল। তাইৰ এই ব্যৱহাৰবোৰ মোৰ

আঁচৰিত লাগিছিল যদিও বেছি ভবাৰ সময়ো মোৰ ওচৰত নাছিল। কিন্তু গ'ম নাপালোঁ যে মই কেনেকৈ তাইক চাই থাকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ। কেতিয়াবা ভুলতে চকুতে চকু পৰি গ'লে মই চাই ৰৈছিলোঁ আৰু তাই চকু আঁতৰাই দিছিল। প্ৰায় ডেৰ বছৰ ধৰি এনেদৰে চলিছিল কিন্তু আমাৰ মাজত কোনো কথা বতৰা হোৱা নাছিল।

স্কুলত আমাৰ শেষৰ বছৰ আছিল। মই ফাকুৱা খেলি বৰ ভাল পাইছিলো আৰু স্কুলত ফাকুৱা খেলা নিষেধ বুলি জনাৰ পাছতো মই প্ৰতি বছৰে স্কুল ছুটিৰ পাছত ফাকুৱা খেলোঁ। যিয়ে মোৰ আগত পৰে মই কাকো নেৰোঁ। সেই দিনাও মই বেগত বহুখিনি ফাকুৱা লৈ গৈছিলোঁ আৰু স্কুল ছুটিৰ পাছত সকলোৰে সৈতে খেলিছিলো। মোৰ দুখন হাত ফাকুৱাৰে ভৰি আছিল আৰু মই যেতিয়া লগৰ এজনক ফাকুৱা লগাবলৈ দৌৰি গৈছিলো তেতিয়া হঠাৎ মোৰ আগত অনামিকা ওলালহি। গ'মেই পোৱা নাছিলো মই কেনেবাকৈ গোটেইখিনি ৰং তাইৰ গালত ঘঁহি দিলোঁ। তাই খঙৰে মোৰ ফালে চাই আছিল আৰু টেপৰ ওচৰত গৈ ৰং খিনি চাফা কৰি কৰি কান্দি আছিল।

"ইয়াত কান্দিব লগীয়া কি আছে? ফাকুৱাতো সকলোৱে খেলে। ফাকুৱা বন্ধু-বান্ধৱীৰ লগত খেলা হয়, তুমি কি মোৰ বন্ধু নহয় নেকি, ৰ'বা কালিলৈমই তোমাৰ বিষয়ে প্ৰধান আচাৰ্যৰ ওচৰত অভিযোগ দিম।"

মই খঙৰে তাৰ পৰা গুচি গ'লো, তাই প্ৰধান আচাৰ্যৰ ওচৰত মোৰ বিষয়ে অভিযোগ দিছিল নে নাই গম পোৱা নাছিলো কিন্তু এতিয়াৰ পৰা মই আৰু তাইৰ ফালে চোৱা বন্ধ কৰি দিলো। সেই বাটেৰেও যোৱা বন্ধ কৰি দিছিলো যিটো বাটেৰে তাই গৈছিল আৰু য'ত মই আগতে জানি-বুজিও গৈছিলো।

কিছুদিন পিছত বিদায় সভা আহি আছে মানে আমি সকলো বেলেগ বেলেগ হোৱাৰ সময়। শেষত এই দিনটোও আহি গ'ল। সেই দিনা তাই নীলা শাৰী পিন্ধি আহিছিল। সকলোৱে জানে যে মই নীলা ৰং ভাল পাওঁ, সুধিবলৈ মনটো গৈছিল যে মই ভাল পোৱা ৰঙৰ কাপোৰ কিয় পিন্ধিছ?" সেই দিনা স্কুলত বহু খিনি কাৰ্যক্ৰম হৈছিল আৰু সকলোৱে তাতে ব্যস্ত আছিল। মই মাজে মাজে অনামিকাৰ ফালে চাই আছিলোঁ। তাইক আজি বহুত ধুনীয়া লাগিছিল। ৪ টা মান বজাত জুনিয়ৰ (Junior) ছাত্ৰ এজনে আহি মোক এখন চিঠি দি গৈছিল, মই সেইটো পকেটত ৰাখি দিছিলোঁ আৰু তাইৰ লগত কথা পতাৰ আগতেই দেখোন তাই ইয়াত নাই। সেই সময়ত মোৰ ওচৰত কিছুমান বন্ধু আহিছিল আৰু মইও সিহঁতৰ লগত ধেমালি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ। আৰু পকেটত ৰখা চিঠিৰ কথা পাহৰি গ'লো।

৫ টা মান বজাত যেতিয়া কাৰ্যক্ৰম শেষ হ'ল সকলোৱে লাহে লাহে ঘৰলৈ যাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে তেতিয়া মোৰ আকৌ হঠাৎ তাইৰ কথা মনত পৰিল আৰু মই তাইক চাৰিওফালে বিচাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ। কিন্তু গোটেই স্কুলত বিচৰাৰ পাছতো তাইক ক'তো দেখা নাই। পাছত ভাবিলো তাই চাগে সোনকালে ঘৰলৈ উভতি গৈছিল, কিন্তু মোৰ মনটো কিয় বেয়া হৈ আছিল? মইতো তাইৰ লগত কেতিয়াও কথা পতাও নাছিলোঁ আজি হঠাৎ তাই সোনকালে ঘৰলৈ উভতি যোৱাত মোৰ মনটো কিয় বেয়া হৈ আছিল? মইতো তাইৰ লগত কেতিয়াও কথা পতাও নাছিলোঁ আজি হঠাৎ তাই সোনকালে ঘৰলৈ উভতি যোৱাত মোৰ মনটো কিয় বেয়া হ'ল ভাবি ভাবি ঘৰ পালোহি। জুতাযোৰ খুলি নিজৰ কোঠালিত সোমাই সেই কাপোৰৰ সৈতে বিছনাত শুই পৰিলোঁ, মনে মনে কি ভাবি আছিলোঁ গ'মেই পোৱা নাই। মায়ে ভাত খাবলৈ মাতাৰ পাছত মুখ ধুবলৈ গৈ হঠাৎ পকেটৰ পৰা চিঠিখন উলিয়াই পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিলো, তাত লিখা আছিল — "আজি ৯ টা বজাৰ গাড়ীৰে আমি সকলো শিলঙলৈ গুচি যাম, এতিয়াৰ পৰা মোৰ পঢ়া-শুনা তাতে হ'ব ৫ বজাত স্কুলৰ পাছফালে থকা বাটত তোমাক লগ কৰিবলৈ ৰৈ থাকিম — অনামিকা।

ঘড়ী চাই দেখো যে ৯:৩০ বাজি গৈছে। মই কাকো একো নোকোৱাকৈ ছাদৰ ওপৰত উঠি আকাশত থকা তৰা বোৰলৈ চাই মোৰ মনৰ অনুভূতিৰ তৰাটো বিচাৰি আছিলোঁ। মোৰ চকুৰ পানী দু-টোপালৰ ওচৰতো কোনো উত্তৰ নাছিল যে মই কিয় কান্দি আছোঁ।

মৰুভূমিৰ চুটিগল্প

অভিজিৎ ৰাজবংশী
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক (কলা শাখা)

স্বপ্নীল মৰুভূমিত এখোজ দিয়াৰে পৰা কিবা উৰুৱাই লৈ গ'ল মোৰ হৃদয় বাসনাক। এটি খোজ, দুটি হেপাঁহ আৰু এবিশাল নোহোৱা বাঞ্চনা । তথাপিও অদৃশ্যতাৰ মাজত জীয়াই থোৱা প্ৰতিটো পলেই মোৰ হৃদয় বাসনাক। এটি খোজ, দুটি হেপাঁহ আৰু এবিশাল নোহোৱা বাঞ্চনা। তথাপিও অদৃশ্যতাৰ মাজত জীয়াই থোৱা প্ৰতিটো পলেই মোৰ বাবে চিৰস্থায়ী শলিতাৰ দৃশ্যতৰা। গৈছিলোঁ হেপাঁহ উজাৰি নিলাভ আঁকিবলৈ আৰু আঁকিও আহিলোঁ অনিশ্চয়তাৰ বুকুত উজাগৰী হেপাঁহ। প্ৰতিটো পলেই সুমধুৰ আছিল মোৰ বাবে। কাৰণ নিজানৰ বোকাচাত শৰত লিখা এজন অজান পৃথক, চঞ্চল, নষ্টাল উল্কা মই। মৰুভূমিৰ বালিৰ আঁৰত সিঁচি আহিলোঁ মোৰ অনন্ত হেপাঁহ অসমীয়া বুলি ।চাগে আৰু নাপাম উজাগৰী নিশাৰ নিশব্দ বতাহ। এজাক সপোন হৈ বৈ যাবা আমেৰ ফৰ্ট, জেয়ছলমাৰ, যোধপুৰৰ চিৰস্থায়ী হাবিয়াস। কাৰণ ইকুন বতাহেও বিডিয়াই থৈ যায় শুকান নিস্তব্ধতা । বাৰেবৰণীয়া নৃত্যৰ সমাহাৰৰ উৎসুক মই নহয়। মই হ'লো একক শতাব্দীৰ বাসিন্দা। এপলকৰ মাজত নিজৰ শব্দ বিচৰা আবাহিছ কৰি মই। মই সময়ৰ চিকাৰী নহয়, এপলক মুহূৰ্তৰ কাৰণে বোৱা পাগল বোঁৱতী মই । বেয়া লাগিছিল কেতিয়াবা শুকান ছাঁবোৰ দেখি। পলকতে বিচাৰিছিলো মই ইকোণ পোহৰ কৰি দিওঁ বুলি। কিন্তু মৰুৰ আগত মইনো কি? মই হলোঁ মদিৰাৰ গোন্ধত আমোলমোলোৱা এজন আবাহিছ প্ৰেমী। মৰুৱেও জানে ন'হ। দিন গৈ আছিল, আবেগ বাঢ়ি গৈছিল কিন্তু কিনো হব আমিতো নহয় নষ্টাল নগৰীৰ চিৰস্থায়ী প্ৰতাপী। অ অ বৈ গ'ল যোধপুৰৰ বাক্যখিনি। কিনো কম ওবে ৰাতিচোন কটালোৱে নীৰৱ বাহুৰ শূন্যখিনিত। জয়পুৰতো গ'লেই মোৰ আগতীয়া উত্তপ্তালিত। তথাপিও বেলিৰ পোহৰত এটুপী আবিৰৰ টোপাল হৈ ৰ'ল চিৰস্থায়ী । শেষত উদয়পুৰ নিশা, ইছ ইকোন আছিল যদিও মোৰ কাৰনে গাগৰী মৰুৰ আবাস আছিল। বাকী বাহুৰ মনোৰঞ্জন, বেলত বিহু গীত গোৱা নোবাৰো পাহৰিব ।

কিন্তু চিমি বৈ গ'ল চিৰ শদিয়াৰ আৱেগ হৈ ।

সমাজত নাৰীৰ স্থান

মুফিদা ফিৰদৌছ বৰভূঞা
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

সাম্প্ৰতিক আমাৰ দেশত নাৰীসকল কিমান সুৰক্ষিত সেই বিষয়টোত প্ৰশ্নবোধক চিন আহি পৰিছে। দৈনিক বাতৰিকাকত তথা বৈদ্যুতিক মাধ্যমত একাধিক নাৰী সম্পৰ্কীয় অপৰাধজনিত বাতৰি পৰিবেশিত হোৱাটোৱে নাৰী সমাজৰ অসুৰক্ষিত অৱস্থাটোৰ প্ৰতিফলন ঘটায়। সমঅধিকাৰ, সমমৰ্যাদা সংবিধানত প্ৰদান কৰিছে আৰু কৰ্মক্ষেত্ৰতো দৰমহাৰ ক্ষেত্ৰত বৈষম্যৰ কথা সংবিধানে কোৱা নাই। তৎসত্বেও নাৰীসকলে সমমৰ্যাদা, সমঅধিকাৰ সকলোতে পাইছেনে? পৰিয়ালৰ ভিতৰতে নাৰীগৰাকী অনেক সময়ত পুৰুষৰ সমমৰ্যাদাৰ পৰা বঞ্চিত হয় আৰু সমঅধিকাৰ পোৱাতো বাধা প্ৰদান কৰা হয়। সাধাৰণতে আৰ্থিকভাৱে পৰনিৰ্ভৰশীল নাৰীগৰাকীয়ে যৌতুকৰ বাবে অত্যাচাৰ হোৱা পৰিলক্ষিত হয়।

২০০১ চনৰ লোকপিয়াল অনুসৰি আমাৰ দেশৰ মুঠ জনসংখ্যাৰ ৪৮% মহিলা তৎসত্বেও তেওঁলোক পৰিয়াল, সমাজ, ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰ, কৰ্মস্থান আদিত বৈষম্যৰ বলি হৈ আহিছে। বহু সময়ত তেওঁলোকৰ মতামতক পৰিয়ালৰ ভিতৰতে অগ্ৰাহ্য কৰা দেখা যায়। কন্যা সন্তানৰ প্ৰাণ হত্যা কৰাটোত মাতৃৰ আপত্তিও অনেক সময়ত অগ্ৰাহ্য কৰা দেখা যায়। মুঠতে নাৰীগৰাকীৰ জীৱনৰ প্ৰতিটো সিদ্ধান্ত ঘৰৰ আনলোকেহে লোৱা দেখা যায়।

৮ মাৰ্চৰ দিনটো বিশ্বৰ সকলো ঠাইত নাৰী দিৱস হিচাপে পালন কৰা হয়। ভাৰতৰ বেছিভাগ ৰাজ্যৰ ৬০% (শতাংশই) সকলো দিশতে পুৰুষৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। তথাপি মানৱ জাতিৰ সৃষ্টিৰ ঘাই শিপাডালেই

হৈছে নাৰী। নাৰী অবিহনে পৃথিৱীৰ সকলো অস্তিত্বহীন, আত্মসাৰশূন্য । কিন্তু দুখ লগা বিষয় এয়ে যে পুৰুষৰ সমানে আগবাঢ়ি যোৱাৰ বাটত প্ৰতিগৰাকী নাৰীয়ে সমাজত শাৰীৰিক, মানসিকভাৱে বহুতো বাধাৰ সন্মুখীন হব লগা হয়। হয়তো সেইবাবেই আজিও আমি নিশব্দে সুসভ্য জাতি বুলি পৰিগণিত হ'ব পৰা নাই। আমাৰ দেশৰ বেছিভাগ নাৰী দুখ, নিৰ্যাতন, অসুৰক্ষিত অৱস্থাত দিন অতিবাহিত কৰিব লগা হৈছে। সীমিত সংখ্যক নাৰী শিক্ষিত আৰু সুৰক্ষিত হ'লেই, নাৰী বৰ্ষ উদ্‌যাপন কৰি মেল মিটিং পাতিলে সকলো সমস্যাৰ সমাধান নহয়। বহুতো ক্ষেত্ৰত নাৰীয়েই নাৰীৰ শত্ৰু ৰূপে থিয় দিয়ে। বৰ্তমান সময়ত নাৰীক পুৰুষৰ সৈতে সংবিধানত সমঅধিকাৰ দিয়া হৈছে। এই কথা প্ৰায় পৃথিৱীৰ সকলো দেশতে স্বীকৃত। তথাপি নাৰীৰ প্ৰতি থকা শাসনকাৰী মনোভাৱ পুৰুষ সমাজৰ পৰা আঁতৰ হোৱা নাই। বৰ্তমান নাৰীসকল আগবাঢ়ি গৈছে, ওলাই অহাৰ সাহস কৰিছে কিন্তু আজিও অকলসৰে নিৰ্ভয়ে চলাফুৰা কৰিব পৰাটো সপোনৰ দৰে হৈ আছে। আমাৰ দেশত পৰ্যাপ্ত সুবিধা থকা সত্বেও নাৰীসকল শিক্ষা দীক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বহু পিছপৰি আছে। এমুঠি নাৰী শিক্ষিত আৰু সুৰক্ষিত হ'লেই নাৰী মুক্তি বুলি ক'ব নোৱাৰি। আজি সংসদ আৰু বিধানসভাত মহিলাৰ ৩৩% শতাংশ আসন সংৰক্ষণৰ বিধেয়কখন গৃহীত হ'ল যদিও ১১% শতাংশতকৈ অধিক মহিলাই প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। প্ৰাচীন কালত নাৰী শিক্ষা অতি আৱশ্যকীয় বুলি বিবেচিত হৈছিল। ভাৰতত সফল ৰূপত জিলিকি কীৰ্তিৰে নাম উজ্জ্বলাইছে গাৰ্গী, মৈত্ৰেয়ী, মীৰাবাই, ঝাঁচীৰ ৰাণী লক্ষ্মীবাঈ, জয়মতী, কনকলতা, ইন্দিৰা গান্ধী, সৰোজনী নাইডু, মাদাৰ টেৰেছা, পদ্মশ্ৰী পদ্মিনীবালা দেৱী, নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈ, চন্দ্ৰপ্ৰভা শইকীয়ানী, কল্পনা চাওলা, মূলা গাভৰু আদিয়ে। সেই সময়ৰে পৰা নাৰীয়ে যুদ্ধত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল, ৰাজ্য চলাইছিল, মহাকাশ ভ্ৰমণ কৰিছিল। পৰিশ্ৰম, সৰল মানসিকতা আৰু সাহসেৰে বহু বাধাৰ প্ৰাচীৰ অতিক্ৰম কৰি বহু নাৰীয়ে সমাজৰ মৰ্যাদা পূৰ্ণ স্থান লাভ কৰাৰ বহু উদাহৰণ আছে।

কিন্তু দেখা যায় যিখন দেশত নাৰী প্ৰধানমন্ত্ৰী, পুলিচৰ বিষয়া, ডাক্তৰ, অভিযন্তা, পৰ্বতাৰোহনকাৰি, খেলুৱৈ আদিৰে ভৰি উঠিছে। সেইখন দেশতে নাৰী নিৰ্যাতনো চলি আছে। যৌতুকৰ বাবে বোৱাৰী নিৰ্যাতনৰ ঘটনা ক্ৰমাগতভাৱে বৃদ্ধি পাইছে। ১৯৮৩ চনত ভাৰতবৰ্ষত ৪২৭ টা বোৱাৰী জ্বলাই দিয়াৰ ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ বিপৰীতে ১৯৯৮ চনত এনে ঘটনা ৬,৯১৭ টালৈ বৃদ্ধি পাইছিল। ২০০৫ চনৰ পৰা ২০১০ চনৰ ভিতৰত অসমত যৌতুকৰ বাবে ৬০০ বো অধিক নাৰীয়ে প্ৰাণ হেৰুৱাইছিল বুলি সমীক্ষাত আছে। একেদৰে ধৰ্ষন, নাৰী অপহৰণৰ ঘটনাও বৃদ্ধি পাই আহিছে ।

কৰুণা ভাইৰাছ বোৱাৰী

কবৰী বৰা
স্নাতক পঞ্চম যাণ্মাসিক (কলা বিভাগ)

এই কাহিনীটো হৈছে কামৰূপৰ এখন সৰু গাৱঁৰ। য'ত ৰমেশ নামৰ ল'ৰা জনে পঢ়ি শুনি ডাঙৰ চাকৰি কৰিব বিচাৰিছিল। লাহে লাহে সি স্কুল আৰু কলেজ শিক্ষা শেষ কৰিছিল। তেতিয়াই সি মোম্বাইৰ এটা মাল্টি নেশ্যনেল কোম্পানীত চাকৰি পাইছিল আৰু ৰমেশে তাৰ মাকক এৰি মোম্বাইত গৈ থাকিছিল। সদায় তেওঁ মাকক ফোন কৰি খবৰ লৈছিল। আৰু তেতিয়াই মাকে কয়, "ল'ৰা তোৰ বয়স ৩০ বছৰ হ'ল, বিয়া কেতিয়া পাতিবি?" আৰু ৰমেশে কয়, "কৰিম মা এতিয়ানো মোৰ কিমান বয়স হৈছে ? আগতে মই ভালদৰে প্ৰতিষ্ঠিত হৈ লওঁ।" তেনেকৈয়ে সদায় ৰমেশে মাকৰ কথাত গুৰুত্ব দিয়া নাছিল।

কিছুদিনৰ পিছত ৰমেশৰ অফিচত মেনেজাৰে সকলোকে একগোট কৰি কৈছিল যে — তেওঁলোকৰ অফিচৰ আৰু এটা সৰু অংশ হিচাপে আন এটা অফিচ চীনত (China) দিয়া কথা কৈছে আৰু কৈছিল যে যিজনে তালৈ যাব তেওঁক মেনেজাৰ (Manager) পোষ্ট দিব। তেতিয়াই ৰমেশে মেনেজাৰক কলে — "ছাৰ! মই চীনত যাব বিচাৰো, মোৰ কুংফু-কেৰেটি শিকাৰ বহুত মন।" এনেদৰেই ৰমেশে চীনৰ সেই অফিচটোত Join কৰিলে। সি দিনৰ 9.30 টাৰ পৰা 2 টা লৈকে অফিচত কাম কৰে আৰু বাকীখিনি সময় কুংফু-কেৰাটি শিকে। সি চীনৰ এজন কুংফু মাষ্টাৰৰ তাত শিকিব যায়। সেই ব্যক্তিজনৰ এজনী ছোৱালী আছিল। তাই ও মাজে মাজে ৰমেশক কেৰাটি শিকাইছিল। তেনেকৈয়ে

তেওঁলোকৰ মাজত বন্ধুত্ব গঢ় লৈ উঠিছিল আৰু সেই বন্ধুত্ব প্ৰেমলৈ পৰিণত হৈছিল। ছোৱালীজনীৰ নাম আছিল ছেন । দেউতাকক সকলো খুলি কৈছিল আৰু দেউতাকেয়ো সন্মতি জনাই তাতে বিয়াখন পাতি দিছিল। ছেনে ৰমেশক তেওঁলোকৰ ভাষা শিকাইছিল আৰু ৰমেশেয়ো ছেনক অসমীয়া কবলৈ শিকাইছিল।

এমাহমানৰ মূৰত চীনত নতুনকৈ 'কৰণা' ভাইৰাছ নামৰ এটা ডাঙৰ মহামাৰী হয়। ছেনৰ দেউতাকে ৰমেশ আৰু ছেনক ভাৰতলৈ পঠিয়াই দিয়ে। তেওঁলোকে অফিচৰ গোটেইখিনি বিমানত মোম্বাইলৈ গুচি আহিল। ৰমেশে মেনেজাৰৰ পৰা এমাহৰ ছুটি লৈ গাঁৱৰ ঘৰলৈ আহে। সিঁহত আহি পাওঁতেই মাক বাহিৰলৈ উলাই আহে আৰু গাঁৱৰ কিছুমানে চীন দেশৰ ছেনক চাবলৈ আহিছিল। ৰমেশৰ মাকে ৰমেশক ক'লে, "বোৱাৰী বিচাৰি নাপালিনে ?" তেতিয়া তাৰ উত্তৰত ৰমেশে কলে, "মা বোৱাৰী অসমৰেই হওঁক বা বাহিৰৰে হওঁক বোৱাৰী-বোৱাৰীয়ে। মাকে ক'লে — "কিন্তু তাইতো অসমীয়া ও ক'ব নাজনে।" ৰমেশে কয়, কিয় মা ছেনে অসমীয়া ক'ব জানে ছেন অসমীয়াত কিবা এটা কোঁৱা।" ৰমেশে ছেনক ক'বলৈ কয়। তেতিয়া ছেনে ক'লে "নমস্কাৰ মা"।

দুদিনমানৰ পিছত ছেনে ৰাতি নুপুৱাওঁতেই শুই উঠি কম্ফু কেৰাটিৰ Practice কৰিছিল মুখেৰে শব্দ কৰি কৰি। মাকৰ টোপনি খতি হৈছিল যদিও মাকে ৰমেশক একো নকলে। কিন্তু এদিন ছেনে ৰাতি কম্ফু শিকি থাকোতে ওপৰত উলমাই থোৱা দৈৰ পাত্ৰ টো ফুটাই অলপ মান দৈ পেলাই দিছিল। পাত্ৰ ভঙাৰ শব্দ শুনি ৰমেশ আৰু মাকে আহি দেখে যে সেয়া ছেনে ... তেতিয়াই মাকে কয় যে — "ল'ৰা তই কি ... আনিলি ৰাতিপুৱা নহওঁতেই উঠি এইবোৰ কি কৰি ... ?" ৰমেশে হাঁহি কথাষাৰ উৰুৱাই উত্তৰ দিছিল ... নজনাকে হ'ল বুলি আৰু তেওঁ বজাৰৰ পৰা আৰু ... দৈৰ পাত্ৰ আনি দিব বুলি ক'লে। কেইদিন মানৰ পিছত ৰমেশৰ মাকৰ জ্বৰ কাঁহ হৈছিল আৰু হঠাৎ এদিন ... টিভিত চীনত হোৱা ক'ৰণা বেমাৰটোৰ কথা গম পাই আৰু ৰমেশক ছেনে চীনৰ পৰা কৰণা লৈ অহা বুলি ক'লে। গাঁৱৰ আন কিছুমান মানুহবো কাঁহ-জ্বৰ হৈছিল, তেওঁলোকেও ছেনে ক'ৰণা বেমাৰ আনিছে বুলি ৰমেশক ছেনক গাঁৱৰ পৰা উলিয়াই দিবলৈ কলে। তেতিয়া ৰমেশে কৈছিল যে চাওঁক। ছেনে কোনো বেমাৰ লৈ অহা নাই, আপোনালোকৰ যদি বিশ্বাস হোৱা নাই হস্পিতালত পৰীক্ষা কৰাই লওঁ।" এইদৰে কৈ ৰমেশ আৰু ছেন, মাক আৰু গাঁৱৰ কিছুমানে হস্পিতাললৈ গৈছিল। তাত গৈ ছেনক প্ৰথমতে পৰীক্ষা কৰা হৈছিল আৰু নিগেটিভ আহিছিল। মাক আৰু গাঁৱৰ আন লোকসকলেও পৰীক্ষা কৰোৱাইছিল কিন্তু কাৰো দেহত ক'ৰণা পজিটিভ নোলাল। ঘৰত আহি ৰমেশে সকলোকে কলে "কোনো মিছাতে ঘৃণা কৰিব নালাগে, এই ৰোগটোৰ সৈতে আমি যুঁজিব হে লাগে, ৰোগীৰ সৈতে নহয়।"

আমি জানো যে বৰ্তমান সময়ত আমি সমগ্ৰ দেশে ক'ৰণা মহামাৰীৰ সৈতে যুঁজি আছোঁ। গতিকে আমি ৰোগক হে ঘৃণা কৰিব লাগে ৰোগীক নহয়।

"One best book is equal to a hundred good friends, but one good friend is equal to a library."

— A.P.J Abdul Kalam

সৰু চহৰৰ ডাঙৰ সপোন

অনামিকা পালিত
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

আজি ২০২০ চনৰ ৪ ফেব্রুৱাৰী। চহৰৰ এখন সাধুকথা শুনোৱা প্ৰতিযোগিতত আৰ.জে.ৰাধিকা এগৰাকী আমন্ত্ৰিত অতিথি। সৰুৰে পৰাই তাইৰ সৃষ্টিশীলতা গুণটো বৰ ভাল, নিজৰ বক্তব্যত কোনো কাল্পনিক গল্প কোৱাৰ কথা ভাবিছিল যদিও অৱশেষত ৰাধিকাই নিজৰ জীৱনৰ এক বাস্তৱ ঘটনাকে গল্পাকৃতি দিব বুলি থিৰাং কৰিলে।

দিনৰ ১১.০০ বজাৰ পৰা প্ৰতিযোগিতা আৰম্ভ হ'ব আৰু প্ৰায় ১০.০০ বজাৰ পৰা আমন্ত্ৰিত অতিথিসকলক সম্বৰ্ধনা জনোৱা পৰ্ব। নিৰ্দিষ্ট সময়সূচী মতেই অনুষ্ঠানৰ শুভাৰম্ভ হ'ল। আমন্ত্ৰিত অতিথিসকলে প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ বহমূলীয়া বক্তব্য ৰাখিলে। আৰ.জে ৰাধিকায়ো নিজৰ পৰিচয় দি বক্তব্য আৰম্ভ কৰিলে এটি গল্পৰ যোগেদি —

"১৯৭৯ চনৰ এটা ধুনীয়া আবেলিত পাঁচ বছৰীয়া মহিমাই এটা শব্দ শুনি কৌতুহলবশতঃ ঘৰৰ পৰা দৌৰি চৌতাললৈ ওলাই আহিল। শব্দটোক অনুসৰণ কৰি আকাশৰ ফালে চাওঁতেই মহিমাই আকাশত এটি ৰূপালী ৰঙৰীয়া চৰাই সদৃশ বস্তু দেখিবলৈ পালে। "বাহ্! .... কি ধুনীয়া!" মহিমাই মাত্ৰ ইমানেই ক'লে। কিন্তু এই মনোৰম দৃশ্যই যেন তাইৰ মন মগজুত থিতাপি ল'লে। আজৰি সময়ত মহিমাই সদাই সেই ৰূপালী চৰাইটিক ৰং তুলিকাৰে জীৱন্ত ৰূপ দিবলৈ চেষ্টা কৰি গ'ল।

সৰুৰে পৰাই মহিমাক বুজোৱা হৈছিল — "তুমি ছোৱালী, ভালকৈ বহিবা, ভালকৈ কাপোৰ পিন্ধিবা, ডাঙৰ সপোন নেদেখিবা। কাৰণ — তুমি ছোৱালী।" কিন্তু সৰু চহৰৰ এই সৰু ছোৱালীজনীয়ে ৰং তুলি কাৰ মাজেৰে এক ডাঙৰ সপোন দেখিব ধৰিছিল। ফেশ্বন ডিজাইনাৰ হোৱাৰ সপোন। সেয়ে ঘৰতে নিজৰ পোছাক, সৰু ভনীৰ চোলাযোৰ বা মাৰ শাৰীযোৰত বিভিন্ন নক্সা অংকন কৰিছিল। পঢ়াশুনাত যথেষ্ট ভাল মহিমাই যেতিয়া নিজৰ ইচ্ছাৰ কথা পৰিয়ালৰ সন্মুখত ব্যক্ত কৰে সকলোৱে তাইৰ ইচ্ছাক হাঁহি উৰুৱাই দিয়ে আৰু তাৰ কিছুদিন পিছতে প্ৰায় ২০ বছৰ বয়সত মহিমাৰ বিবাহ সম্পন্ন হৈ গ'ল। মহিমাৰ বৈবাহিক জীৱন সুখকৰ হৈ উঠিল যদিও তাইৰ সপোনৰ মৃত্যু হ'ল। ১৯৯৬ চনত মহিমা মাতৃ হ'ল এজনী ছোৱালীৰ নাম ৰাখিলে ৰাধিকা। মহিমাই নিজৰ জীৱনত নোপোৱা সকলো বোৰ ৰাধিকাক দিলে। স্নাতক হোৱাৰ, পিছত ৰাধিকাই নিজৰ পৰিয়ালৰ সন্মুখত ক'লে যে তাই গল্প লিখিবলৈ আৰু শুনাবলৈ পছন্দ কৰে। গতিকে তাই তেনেধৰণৰ কিবা পেছাৰ লগত জড়িত হ'ব বিচাৰে। পুনৰ আকৌ এবাৰ সমাজৰ সেই ঠেক চিন্তাধাৰাৰ উদাহৰণস্বৰূপে তাইৰ পৰিয়ালৰ

সকলোৱে তাইৰ সপোনক হাঁহি উৰুৱাই দিলে আৰু ঠাট্টা মস্কৰা কৰিলে এইবুলি যে — "গল্প লিখা বা শুনোৱা এইবোৰ জানো কোনো পেছা হ'ব পাৰে? ইমান পঢ়ি-শুনি এয়াই কৰিবলৈ আছিল নে ?" ৰাধিকাৰ চকু চলচলীয়া হৈ পৰিছিল। কিন্তু তেনেতে মাক মহিমাই তাইক কাষলৈ মাতি নি ক'লে — "মাইনা, এওঁলোকৰ কথালৈ মন নিদিবা, তোমাৰ মনে যি বিচাৰে তুমি সেইটো কৰা। নিজৰ সপোন পূৰণ কৰা ।

ভাঙিব ধৰা সপোনে যেন তাক দৃঢ়ভাৱে ৰাধিকাৰ মন-মগজুত থিতাপি ল'লে। সেই বছৰেই ৰাধিকাই IIMC (Indian Institute of Mass Communication) ৰ প্ৰৱেশ পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ Radio and Television Journalism ৰ পাঠ্যক্ৰম গ্ৰহণ কৰিলে। কিছুদিন পিছতে ৰাধিকাই নিজৰ গুণ আৰু দক্ষতাৰ বলত এটা ৰেডিঅ' প্ৰতিষ্ঠানত কাম পালে। আৰু অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে ৰাধিকাৰ গল্পবোৰে সকলোৰে মনত স্থান লাভ কৰিব ধৰিলে।

মহিমা মোৰ মা আৰু এই গল্পৰ ৰাধিকা ময়েই। মোৰ মায়ে মোক আদায় উৎসাহ যোগাইছিল। তেওঁৱে মোক মোৰ সপোন পূৰণ কৰিবলৈ সাহস যোগাইছিল। যাৰ ফলত আজি মই এই স্থানত উপনীত হ'ব পাৰিছো। জীৱনত বহু কঠিন পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হয় কিন্তু পৰিস্থিতি হাজাৰ কঠিন হলেও নিজৰ সপোন ত্যাগ নকৰি ইয়াৰ বাবে কাম কৰি যোৱা। ডাঙৰ সপোন পূৰণ কৰাৰ পথত বিভিন্ন বাধা আহিবই কিন্তু তুমি সেই সকলো বাধা অতিক্ৰম কৰি আগুৱাই যাবলাগিব। হয়তো তোমাৰ সপোনক লৈ বহুতে ঠাট্টা মস্কৰা কৰিব কিন্তু যদি, তুমি সঠিক পথ অনুসৰণ কৰিছা তেন্তে তুমি সফল হ'বাই আৰু তোমাৰ সফলতাৰ পিছত এইসকল লোকেই তোমাৰ গুণানুকীৰ্তন কৰিব। সৰু চহৰত থাকিও ডাঙৰ সপোন দেখিব পাৰি আৰু ইয়াক দিঠকত পৰিণত কৰিব পাৰি; ময়ো এখন সৰু চহৰৰ ছোৱালী। সেয়ে সেই ঠাইৰ বহু লোকে মোৰ সপোনটিক লৈ ঠাট্টা-মস্কৰা কৰিছিল। তেওঁলোকে এনেধৰণৰ পেছাৰ কথা পূৰ্বে কেতিয়াও শুনা নাছিল। কিন্তু তেওঁলোকৰ চিন্তাধাৰাৰ বিপৰীতে মই মোৰ সপোন পূৰণ কৰিব পাৰিছো কেৱল মাত্ৰ মনোবল আৰু আত্মবিশ্বাসৰ বাবে ।"

— ইয়াকে কৈ আৰ.জে. ৰাধিকাই নিজৰ বক্তব্য সামৰিলে।

সাম্প্ৰতিক সময়ত ছাত্ৰ সমাজত দায়বদ্ধতা সন্দৰ্ভত মতামত

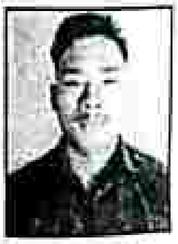

প্ৰভাত দেউৰী

প্ৰথম ষাণ্মাসিক, কলা বিভাগ

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে এটা পাঠ্যক্ৰমৰ মাজত আবদ্ধ থকাৰ উপৰিও সামাজিক ক্ষেত্ৰখনৰ মানবীয় দিশবোৰৰ প্ৰতি সদা সচেতন হৈ থকাটো অতিকৈ প্ৰয়োজন। প্ৰমূল্যবোধৰ উত্তোৰণৰ লগত জড়িত হৈ থকা বিভিন্ন দিশৰ সন্দৰ্ভত মনোনিবেশ কৰা উচিত। তদুপৰি ইতিবাচক লক্ষ্য আৰু সাধনালব্ধ প্ৰয়াসেৰে নিজকে নিয়োজিত কৰি ৰখা ছাত্ৰ সমাজক সততাৰ প্ৰয়োজন। সৎ পথেৰে যি আগুৱাই গৈছে তেওঁ সফল হৈছে, তেওঁ শ্ৰেণীটোৰ সন্মানীয় ছাত্ৰ হৈছে, শিক্ষাপ্ৰতিষ্ঠানখনৰ আদৰণিয় ছাত্ৰ হৈছে আৰু তেতিয়াই তেওঁ প্ৰতিষ্ঠানখনৰ সম্পদৰূপে পৰিগণিত হয়। অকল সেয়াই নহয় তেওঁ ঘৰখনৰ সম্পদ হয়, অঞ্চলটোৰ, জাতিটোৰ, ৰাজ্যখনৰ, দেশখনৰ সম্পদ হয়। যিবিলাকে নিজকে সম্পদলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব পাৰে তেওঁলোকে সফল হয়।

ক'ৰণা ভাইৰাছ ৰোগ - ২০১৯

বৰ্ণালী দে
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাষিক

ক'ৰণা ভাইৰাছ ৰোগ- ২০১৯ অথবা কভিড-১৯ এবিধ ক'ৰণা ভাইৰাছৰ দ্বাৰা হোৱা বৰ্তমান সময়ৰ এটা প্ৰবল মহামাৰী। ২০১৯ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত চীন দেশৰ হুবেই (Hubei) প্ৰদেশৰ উহান (Wahan) চহৰত এই ৰোগ পোন প্ৰথমে আৰম্ভ হয়। উহান চহৰখন মধ্য চীনৰ অতি জনবহুল আৰু উদ্যোগৰ কেন্দ্ৰ। বহু কাৰিকৰী প্ৰতিষ্ঠানৰ উপৰিও এই ঠাইখনত নানা ধৰণৰ উদ্যোগ, শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান আৰু গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠান আদি অৱস্থিত। এই ঠাইখনত থকা সাগৰীয় খাদ্যবস্তুৰ উপৰিও বিভিন্ন জীৱ-জন্তুৰ মাংস আৰু ইয়াৰ পৰা তৈয়াৰী খাদ্যবস্তুৰ বজাৰখনৰ বাবেও ই বিখ্যাত। বাদুলিকে ধৰি বিভিন্ন বনৰীয়া জীৱ-জন্তুৰ মাংস আৰু আন সামগ্ৰী উহানৰ বজাৰত বিক্ৰী হয়। ২০১৯ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত উহানৰ এই বজাৰতে কাম কৰা লোকৰ নিউম' নিয়াৰ নিচিনা এবিধ অচিন ৰোগ আৰম্ভ হয়। অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে বহু লোকৰ মাজত এই ৰোগ বিয়পি পৰে। উহানত অৱস্থিত গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠান এটাত এই ৰোগৰ কাৰণ ক'ৰণা ভাইৰাছ বুলি নিৰ্ণয় কৰা হয়। প্ৰথম অৱস্থাত চাৰ্চ (SARS) অথবা ছিভিয়াৰ একিউট ৰেছপিৰেটৰি ছিনড্ৰ'ন (Severe acute respiratory syndrome) ৰোগ সৃষ্টি কৰা ক'ৰণা ভাইৰাছ এই নতুনবিধ ৰোগৰ কাৰণ বুলি ধৰা হৈছিল। যদিও পাছত প্ৰমাণিত হয় যে চাৰ্চ ৰোগৰ ক'ৰণা ভাইৰাছতকৈ এইবিধ ভাইৰাছ বেলেগ, সেয়েহে এই নতুন ভাইৰাছবিধৰ নাম ৰখা হয় চাৰ্চ ক'ৰণা ভাইৰাছ - 2 আৰু বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাই এই ৰোগবিধৰ নাম দিয়ে ক'ৰণা ভাইৰাছ ৰোগ (Corna Virus Disease - 2019) অথবা চমুকৈ ক'ভিড-19 সম্ভৱতঃ প্ৰথম অৱস্থাত এই ৰোগে মহামাৰী ৰূপ ধাৰণ কৰিব বুলি ভবা হোৱা নাছিল আৰু চীন দেশলৈ বিশেষকৈ উহান চহৰৰ পৰা বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশলৈ মানুহৰ যাতায়ত চলি আছিল। সেইবাবে কম সময়ৰ ভিতৰতে এই ৰোগ বিশ্বত বিয়পি পৰে। 2020 চনৰ 11 মে' তাৰিখলৈকে বিশ্বৰ 210 খন দেশৰ চাৰি নিযুতৰ অধিক লোক মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে। ভাৰতবৰ্ষতো এই সময়ৰ ভিতৰত ষাঠি হাজাৰৰো অধিক লোক এই ৰোগত আক্ৰান্ত হৈছে আৰু দুহেজাৰতকৈ অধিক মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে।

ক'ভিড-১৯ ৰ কাৰণ ঃ-

ক'ভিড-১৯ ৰ কাৰণ হ'ল এবিধ ক'ৰণা ভাইৰাছ। ক'ৰণা ভিবিভ গোত্ৰৰ বিটাকৰ'না ভাইৰাছৰ ই এবিধ প্ৰকাৰ। মানুহৰ ৰোগ সৃষ্টি কৰিব পৰা কেইবাটাও প্ৰজাতিৰ ক'ৰণা ভাইৰাছ আছে যদিও ক'ভিড ৰোগ সৃষ্টি কৰা ভাইৰাছবিধ নতুন। ইয়াৰ আগতে ছাৰ্ছ আৰু মাৰ্ছ (Mers) অথবা মিডল ইষ্ট ৰেছপিৰেটৰি ছিনড্ৰম (Middle East Respiratory Syndrome) নামৰ দুবিধ ৰোগ ক্ৰমে 2002 আৰু 2012 চনত মানুহৰ দেহত আৰম্ভ হৈছিল আৰু এই দুবিধ ৰোগৰ কাৰনো আছিল ক'ৰণা ভাইৰাছ। চাৰ্ছ বা মাৰ্ছ ক'ৰণা ভাইৰাছৰ লগত কভিড-19 কৰ'ণা ভাইৰাছৰ কিছু মিল আছে যদিও আন দুবিধ ভাইৰাছতকৈ ই পৃথক, সেহেয়ে ইয়াক নতুন বা ন'ভেল ক'ৰণা ভাইৰাছ বুলি ধৰা হৈছে। আন আন ক'ৰণা ভাইৰাছৰ দৰে কভিড-19 ৰ কৰণা ভাইৰাছ দেখাত প্ৰায় গোলাকৃতিৰ, বিৰ নিউক্লিক এছিড আৰু প্ৰটিনৰ আবৰি ভাইৰাছবিধৰ এখন আৱৰণ থাকে আৰু এই আৱৰণত গদা (Club) আকৃতিৰ কিছুমান মঞ্জুৰী বা স্পাইক (Spike) থাকে । এই স্পাইকবোৰৰ বাবে ইলেকট্ৰন অনুবীক্ষণ যন্ত্ৰৰ তলত এই ভাইৰাছক ক্ৰাউন (Crown) বা মুকুট এটাৰ নিচিনা দেখা যায় লেটিন শব্দ ক'ৰণা অৰ্থাৎ ক্ৰাউন বা মুকুট।

কভিড-19 ৰ কৰ'ণা ভাইৰাছৰ আৱৰণত থকা স্পাইক বোৰে মানুহৰ কোষত থকা এ ছি ই - 2 অৰ্থাৎ এনজিঅ' টেনছিন কনভাৰটিং এনজাইম (Angiotensin converting enzyme-2) নামৰ গ্ৰাহকস্ত (receptor) লাগি ধৰে আৰু ইয়াৰ পাছত কোষৰ ভিতৰলৈ গৈ ভাইৰাছবিধে বংশ বৃদ্ধি কৰে। এ ছি ই - 2 গ্ৰাহকবোৰে প্ৰধানকৈ মানুহৰ হাওঁফাওঁৰ (Lungs) কোষত বেছিকৈ থাকে, সেইবাবে ভাইৰাছবিধৰ বংশ বৃদ্ধি হাওঁফাওঁত বেছি হয়। কেইবাপ্ৰকাৰৰ ক'ৰণা ভাইৰাছ থাকিব পাৰে। চৰাই বা জন্তুৰ ৰোগ সৃষ্টি নকৰে। দেখা গৈছে যে জীৱ-জন্তুত থকা ক'ৰণা ভাইৰাছে মানুহৰ মাৰাত্মক ৰোগ সৃষ্টি কৰিব পাৰে।

ক'ভিড-১৯ ৰোগ সৃষ্টি কৰা ক'ৰণা ভাইৰাছৰ উৎপত্তি হিচাপে এতিয়াও সঠিক তথ্য প্ৰকাশ পোৱা নাই। কিছুমানৰ মতে বাদুলিত থকা ক'ৰণা ভাইৰা... এটা বনৰীয়া জন্তুৰ দেহলৈ আহি মানুহৰ দেহত প্ৰৱে... কৰিছে। চীনৰ উহান চহৰত থকা ভাইৰ'লজি প্ৰতি... এটাত বাদুলিৰ ক'ৰণা ভাইৰা চহৰত থকা ভাইৰ'... প্ৰতিষ্ঠান এটাত বাদুলিৰ ক'ৰণা ভাইৰাছৰ বিষয়ে গৱেষ... চলি থকা বাবে কিছুমানৰ মতে এই প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা... ভাইৰাছবিধ কিবা কাৰনত মানুহলৈ অহাৰ সন্দেহ কৰে... ২০০২ চনত চীনত পোন প্ৰথমে আৰম্ভ হোৱা ছাৰ্ছ ৰোগ... সৃষ্টি কৰা ক'ৰণা ভাইৰাছবিধো বাদুলিৰ পৰা ছিভে... মেকুৰীলৈ আহি মানুহৰ দেহত প্ৰৱেশ কৰা তথ্য প্ৰকাশ পাইছিল।

ৰোগ কেনেকৈ বিয়পে ঃ

এই ৰোগত আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ থু, খেকাৰ, নাকৰ পানী আৰু শৌচ আদিৰ লগত ভাইৰাছবিধ নিসৃত হয়। আক্ৰান্ত ব্যক্তি এজনে হাঁচি বা কাহ মৰাৰ লগে লগে এই ৰোগ সৃষ্টি কৰা ভাইৰাছ বাহিৰলৈ আহে। আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ নাক বা মুখৰ পৰা ওলোৱা পানীৰ লগত ভাইৰাছ মিহলি হৈ চকুৰে মনিব নোৱাৰা বিন্দুৰ নিচিনাকৈ বাহিৰলৈ আহে। এই বিন্দুবোৰ সাধাৰণতে ২ মিটাৰ ব্যৱধানৰ ভিতৰত অলপ সময় ওপঙি থাকিব পাৰে আৰু এনেবাৰে ওচৰতে থকা আন এজন সুস্থ লোকে এই বিন্দুৰ লগতে থকা ভাইৰাছ উশাহৰ লগত নিয়াৰ ফলত ভাইৰাছবিধ দেহত প্ৰৱেশ কৰে। কেতিয়াবা আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ থু, খেকাৰ বা মল-মূত্ৰৰদ্বাৰা প্ৰদূষিত খাদ্য ভালকৈ পৰিশোধন বা গৰম নকৰাকৈ খোৱাৰ পাছতো সুস্থ ব্যক্তি আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে, মাছ, মাংস আদিকে ধৰি সকলো খাদ্যবস্তু ভালকৈ সিজাই খোৱা প্ৰয়োজন, কিবা কাৰণত এই বস্তুত ভাইৰাছ থাকিলেও ৭০ ডিগ্ৰি চেলছিয়াছ

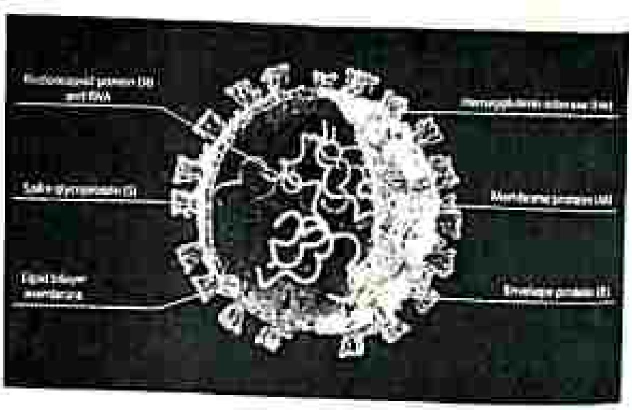

উষ্ণতাত ভাইৰাছবিধ ধ্বংস হয়। বজাৰৰ পৰা অনা ফল চাবোন পানীৰে ধুই লৈ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। ক'ভিড-১৯ ত আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ পৰা কেতিয়াবা এনে খাদ্যবস্তুলৈ ভাইৰাছবিধ আহিব পাৰে। আক্ৰান্ত ব্যক্তি এজনে থু, খেকাৰ য'তে-ত'তে পেলালে এই ৰোগ সৃষ্টি কৰা ভাইৰাছ সেই ঠাইত বা বস্তুত কিছু সময় থাকিব পাৰে আৰু সেই ঠাই বা বস্তুবোৰ স্পৰ্শ কৰাৰ পাছতো সুস্থ ব্যক্তিৰ হাতলৈ এই ভাইৰাছ আহিব পাৰে। এনে হাত চাবোন পানী বা বিষাণু নাশক দ্ৰব্য যেনে — ছেনিটাইজাৰ আদিৰে পৰিষ্কাৰ নকাৰৰ আগতে নাক, মুখ বা চকু চুলেও ভাইৰাছ দেহত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰে।

ৰোগৰ লক্ষণ ঃ

এই ৰোগত আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ প্ৰধান লক্ষণসমূহ হ'ল জ্বৰ, কাঁহ, গা-মূৰৰ বিষ, ভাগৰ লগা, কেতিয়াবা বমি, হাঁচনি আৰু বুকুৰ বিষ হ'লে ততক্ষণাৎ চিকিৎসাৰ পৰামৰ্শ লোৱা দৰকাৰ। ইয়াৰ উপৰিও বিদেশৰ পৰা অথবা আক্ৰান্ত ঠাইৰ পৰা অহা লোকৰ সংস্পৰ্শলৈ অহাৰ পাছত কমেও ১৪ দিন আঁতৰি থকা প্ৰয়োজন আৰু এই সময়ৰ ভিতৰত ৰোগৰ লক্ষণ দেখা পোৱা মাত্ৰকে চিকিৎসকৰ পৰামৰ্শ ল'ব লাগে। ক'ভিড ৰোগ সৃষ্টি কৰা ভাইৰাছে প্ৰধানকৈ শ্বাসতন্ত্ৰক আক্ৰমন কৰে। ভাইৰাছবিধে হাওঁফাওঁৰ কোষত বেছিকৈ বংশবৃদ্ধি কৰাৰ ফলত হাঁওফাঁও দুৰ্বল হৈ পৰে, সেইবাবে উশাহ-নিশাহত কষ্ট হয়, বুকুৰ বিষ হয় আৰু পাছত অক্সিজেনৰ প্ৰয়োজন হয়।

সাধাৰণতে এই ভাইৰাছ দেহত প্ৰৱেশ কৰাৰ ২—১৪ দিনৰ ভিতৰত ৰোগৰ লক্ষণ আৰম্ভ হয়। কিছুমান ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ পাছতো লক্ষণ দেখা দিয়ে আৰু কেতিয়াবা কিছুমান ব্যক্তিয়ে ৰোগৰ লক্ষণ নেদেখুৱাকৈ থাকে। মানুহৰ দেহত সাধাৰণতে প্ৰতিৰোধ ক্ষমতাই কিছু ক্ষেত্ৰত ভাইৰাছৰ বংশ বৃদ্ধি বেছিকৈ হোৱাত বাধা দিব পাৰে। কিছুমান অন্য ৰোগ, যেনে — বহুমূত্ৰ, এইডছ, কৰ্কট আদিত আক্ৰান্ত ব্যক্তি অথবা একেবাৰে শিশু আৰু বৃদ্ধ অৱস্থাৰ ব্যক্তিৰ দেহত সাধাৰণতে থকা প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা কমি থাকে। সেইবাবে এই ব্যক্তিসকলৰ ক্ষেত্ৰত ভাইৰাছৰ বংশবৃদ্ধি বেছি হোৱাৰ ফলত ৰোগ জটিল হৈ পৰে।

এই ৰোগ চিনাক্ত কৰাৰ বাবে ৰোগীৰ নমুনা পৰীক্ষা কৰাটো প্ৰয়োজন আৰু সন্দেহ কৰা সকলো ব্যক্তিয়ে পৰীক্ষা কৰাটো দৰকাৰ।

চিকিৎসা ঃ

বৰ্তমানলৈকে এই ৰোগৰ প্ৰকৃত ঔষধ আৰু প্ৰতিষেধক ছিটা নাই। কিছুমান প্ৰতিবিষাণু ঔষধ যেনে ঃ ৰেমডেছিভিৰ, ৰিট ল'পিনাভিৰ আদি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। মেলেৰিয়া ৰোগৰ চিকিৎসাত ব্যৱহাৰ কৰা ক্ল'ৰকুইন জাতীয় ঔষধ কিছুমান ঠাইত প্ৰয়োগ হৈছে। এণ্টিবায়'টিকে ভাইৰাছজনিত ৰোগত কাম নিদিয়ে তথাপি অন্য বেক্টেৰিয়া কিছুমানে যাতে এই বেছি জটিল কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে অন্য ঔষধৰ লগত নিৰ্দিষ্ট এণ্টিবায়'টিক ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে ক'ভিড ১৯ ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ আৰোগ্য হোৱাৰ পাছত আৰোগ্য ব্যক্তিৰ দেহত এই ৰোগ সৃষ্টি কৰা ভাইৰাছৰ বিপৰীতে এণ্টিবডি উৎপন্ন হয়। সেয়েহে এনে আৰোগ্য হোৱা ব্যক্তিৰ তেজৰপৰা লোৱা প্লাজমা (Plasma) আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ চিকিৎসাত ব্যৱহাৰ কেৱল ডাক্তাৰৰ পৰামৰ্শ লৈহে প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। বৰ্তমানলৈকে এই ৰোগৰপৰা আঁজৰি থকাৰ উপায় হ'ল সাৱধানতা আৰু ৰোগ সৃষ্টি কৰা ক'ৰণা ভাইৰাছ দেহত প্ৰৱেশ কৰাত বাধা দিয়া। সামাজিক দূৰত্ব বজাই ৰখা, অৰ্থাৎ এজনৰপৰা আন এজনৰ মাজত কমেও এক মিটাৰ ব্যৱধান ৰখা, হাত চাবোন পানীৰে ভালকৈ পৰিষ্কাৰ কৰা, হাত পৰিষ্কাৰ নকৰাকৈ নাক, চকু, মুখ আদি নুচুৱা আৰু বাহিৰলৈ আহিলে মুখত কাপোৰৰ মাস্ক পৰিধান কৰাটো প্ৰয়োজন। আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ পৰা অতি কম সময়ৰ ভিতৰত এই ৰোগ বিয়পিব পাৰে। সেয়েহে বহুলোক একেলগ হৈ থাকিলে ভাইৰাছবিধৰ সংক্ৰমণ বেছি হয়। এই ৰোগৰ প্ৰতিষেধক ছিটা প্ৰস্তুত কৰাৰ বাবে বিশ্বৰ বিভিন্ন ঠাইত গৱেষণা চলি আছে। ছিটা প্ৰস্তুত কৰাটো যিহেতু এটা দীঘলীয়া প্ৰক্ৰিয়া, এই ৰোগৰ ছিটা মানুহৰ দেহত ব্যৱহাৰ কৰাৰ বাবেও কিছুসময়ৰ প্ৰয়োজন হয়। গতিকে এই ৰোগসমূহৰ প্ৰতি অধিক সচেতন হোৱাটো দৰকাৰ।

পৰীক্ষাৰ আগদিনাৰ অভিজ্ঞতা

দীপামনি ৰয়
৪ৰ্থ ষান্মাষিক (কলা শাখা)

'পৰীক্ষা' শব্দটোৰ মাজত এনে এক শক্তি লুকাই থাকে যে এই শব্দটোৰ নাম শুনিলেই যিকোনো লোকৰ হৃদয়ৰ সামান্যতম হ'লেও এক ধৰণৰ কম্পনৰ সৃষ্টি নোহোৱাকৈ নাথাকে। এই শব্দটোৰ লগত জড়িত হৈ আছে মানৱ মনৰ ভয়, সংকোচ, উদ্বেগ আদি বিভিন্ন ধৰণৰ অনুভূতি। বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয়ত অধ্যায়নৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত অতি উত্তম a) উত্তম b) খুব ভাল c) ভাল d) সাধাৰণতকৈ ওপৰ e) সাধাৰণ f) সাধাৰণতকৈ নিম্ন g) কাণে কাণ মৰা h) আৰু সন্তোষজনক নহয় i) আদি বিভিন্ন মানদণ্ডৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী থাকে। এই বিভিন্ন মানদণ্ডৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হ'বলৈ ভয় আৰু উৎকণ্ঠাৰে অপেক্ষা কৰি এক অস্থিৰ মানসিক অৱস্থাৰ মাজত সময় কটাব লগা হয়। গতিকে, পৰীক্ষা শব্দও যে এটা ভীতি-সঞ্চাৰক শব্দ ইয়াত কোনো সন্দেহ নাই।

সকলো শিক্ষানুষ্ঠান কিছুমান নিয়মৰ বশৱৰ্তী সেয়ে বিশেষ পৰিস্থিতি বাদ দি সাধাৰণ সময় মতে পৰীক্ষাসমূহ অনুষ্ঠিত হয় আৰু প্ৰত্যেক পৰীক্ষাৰ কিছুদিন আগতে সময় তালিকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক অৱগত কৰোৱা হয়। পৰীক্ষাৰ তাৰিখ পোৱাৰ পিছৰ পৰাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনত ইয়াক লৈ উদ্বেগ উৎকণ্ঠা, ভয়-ভীতিৰ সঞ্চাৰ হ'বলৈ ধৰে। পৰীক্ষা যিমানেই ওচৰ চাপে সিমানেই ভয়ৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হ'বলৈ ধৰে। শেষত পৰীক্ষাৰ আগদিনাই মনত বেছি উৎকণ্ঠাৰ সৃষ্টি হয়। সেয়েহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰীক্ষাৰ আগদিনাখনৰ অভিজ্ঞতাক এক বিশেষ অভিজ্ঞতা হিচাপে গণ্য কৰা হয়।

পৰীক্ষাত ভয়ৰ প্ৰতিক্ৰিয়া সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে একে নহয়। বিভিন্ন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভয়ৰ মাত্ৰাও ভিন্ন ধৰণৰ। শ্ৰেণীৰ প্ৰথম দহ গৰাকীৰ তালিকাৰ কোন স্থানৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰিব তালি আৰু চিন্তা ভাবনা বাঢ়ি থাকে আৰু কিছুমানে গোটেই বছৰটো নপঢ়ি পৰীক্ষাৰ আগদিনাই পঢ়া-শুনাৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়ে। যাৰ ফলত সেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অৱস্থা যেন বিশাল সমুদ্ৰত পাৰ নাপাই ককবকাই ফুৰা সাঁতোৰাজনৰ অৱস্থাৰ দৰে হয়।

পূৰ্বে ঘোষিত পৰীক্ষাৰ সময় তালিকাৰ দিন গৈ গৈ ওচৰ চাপি চাপি পৰীক্ষাৰ আগদিনাখনত পৰিলেই পৰীক্ষাৰ্থীৰ ভয়ৰ মাত্ৰা সাৰ্বাধিক হয়। সেইদিনাখন

কথা শুনি মই অনিতাৰ ঘৰত গ'লো লক্ষ্য কৰিলো যে তাইও স্বাভাৱিক ভাৱে পঢ়া-শুনা কৰি আছে তেতিয়া দুই-চাৰিটা কথা পাতি ঘৰলৈ উভতি আহিলো।

অনিতা আৰু জগন্নাথদাৰ সৈতে কথা বতৰা হোৱাৰ পিছত মোৰ মানসিক উদ্বেগ ভালেখিনি কমি আহিল আৰু মনলৈ সাহস আৰু উদ্যম

পৰীক্ষাৰ্থীৰ দিন নাযায়, ৰাতি নুপুৱায়। টোপনিৰ পৰা উঠিয়েই কাইলৈ হ'বলগীয়া পৰীক্ষাৰ চিন্তাত মন চিন্তাগ্ৰস্থ হৈ পৰে। মনলৈ অহা চিন্তাৰ শেষ নাই। কিন্তু সকলো চিন্তাৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হ'ল পৰীক্ষা। পৰীক্ষাত কি কি প্ৰশ্ন আহিব পাৰে, ইমান দিনে পঢ়ি অহা প্ৰশ্নোত্তৰসমূহ বাৰু পৰীক্ষাত আহিবনে, কি প্ৰশ্নৰ উত্তৰ এতিয়ালৈকে সাজু হোৱা নাই। পৰীক্ষাৰ বাবে কি কি সম্ভাব্য প্ৰশ্নোত্তৰ সাজু কৰা ভাল হব এনে ধৰণৰ চিন্তাই পৰীক্ষাৰ্থীৰ মনত চিন্তাৰ সৃষ্টি কৰে। এগৰাকী পৰীক্ষাৰ্থী হিচাপে মই নিজেও এনে অভিজ্ঞতাৰ সন্মুখীন হৈছোঁ।

হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাৰ আগদিনাখন মোৰ মনটো নানা ধৰণৰ চিন্তাই আগুৰি ধৰিছে যে বুজাই কোৱা টান। পঢ়াৰ মেজত বহি কিতাপখন খুলি মনত নানা ধৰণৰ চিন্তাত মূৰটো আগুৰি ধৰিছে। তেতিয়া সবখিনি বাদ দি আকৌ যেতিয়া কিতাপৰ ফালে চালো কথাবোৰ মনত নপৰা হৈছে আগতে আয়ত্ত কৰা পাঠ্যসমূহৰ ওপৰতে চকু ফুৰাব খুজি দেখিলো যে এইবোৰেও দেখোন মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ লৈছে। তাৰ পিছত ভাবিলো চুবুৰীয়াৰে সঙ্গী অনিতাৰ ঘৰলৈ গ'লো। তাইৰ ঘৰত যোৱাৰ সময়ত জগন্নাথদাৰ লগত দেখা হ'ল। জগন্নাথদাই প্ৰথমে মাত লগাই পঢ়া-শুনা কেনে ধৰণৰ হৈছে বুলি সোধাত নিজৰ সমস্যাখিনি ক'লো। জগন্নাথদাই ক'লে, "তুমি পৰীক্ষাক লৈ অযথা ভয় খাইছা"। পৰীক্ষাৰ বিষয়টো তুমি সহজভাৱে লোৱা আৰু নিজক স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনা। জগন্নাথদাৰ আনি পঢ়াৰ মেজত বহিলো। পাঠত মন বহিল আৰু লগে লগে মই সকলো পাঠ শেষ কৰিবলৈ ধৰিলো। গভীৰ মনোযোগেৰে আগদিনা হ'ব লগা পৰীক্ষাৰ ভয় ভালেখিনি কমিল। পৰীক্ষাত অহা সকলো প্ৰশ্নৰে সন্মুখীন হ'ব পাৰিম বুলি মনলৈ বল আহিল। এনেকৈ মানসিক উদ্বেগৰপৰা মুক্ত হৈ স্বাভাৱিক অৱস্থাৰ মাজেদি পৰীক্ষাসমূহৰ সন্মুখীন হৈ সাফল্য লাভ কৰিছিলো।

পৰীক্ষাত যিয়ে যি ধৰণৰ সাফল্যই লাভ নকৰক কিয়, নিজৰ অভিজ্ঞতাৰে এটা কথা কব পাৰোঁ যে পৰীক্ষাৰ আগদিনাখনৰ দিনটো সকলো পৰীক্ষাৰ্থীৰ বাবেই এটা অস্থিৰতা আৰু উদ্বিগ্নতাৰ দিন। ভয়, সন্দেহ, সংকোচ আৱৰি ৰখা দিন। মাথোঁ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মেধাশক্তিৰ পাৰ্থক্য অনুযায়ী মানসিক অস্থিৰতা আৰু উদ্বিগ্নতা সকলোৰে সমান মাত্ৰৰ নহয়। মেধাবী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰীক্ষা সংক্ৰান্তীয় অস্থিৰতা আৰু উদ্বিগ্নতা মাথোঁ পৰীক্ষাত কৃতকাৰ্য হোৱাটোৱে নহয়, তেওঁলোকে কিমান ভালদৰে কৃতকাৰ্য হ'ব পাৰে তাকেলৈহে এই অস্থিৰতা আৰু উদ্বিগ্নতাই মনত খোপনি পাতে। সাধাৰণ মানদণ্ডৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে মাথোঁ যিকোনো মতে চুঁচৰি বাগৰি পাচ কৰিলেই হ'ল বুলি ভাবে। ভুক্তভোগীৰ বাহিৰে আনৰ পক্ষে পৰীক্ষাৰ আগদিনাখনৰ মানসিক অৱস্থাৰ কথা উপলব্ধি কৰা কঠিন ।

মানৱতা

ললিতা ডেকা
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

মানৱতা সুৰত আজি বাজি উঠে
জগতৰ সমূহীয়া মানুহৰ প্ৰাণ
আছেনে ? সেই মানৱতা, নাই য'ত হিংস্ৰতাৰ পৰিচয়
আছে কেৱল মানৱতা ।
মানৱতাই আনি দিয়ে, নিচলা প্ৰাণীৰ উদ্দীপ্ত আনন্দৰ পৰশ
ক'ৰবাত হেৰাই গ'ল নেকি ? সেই মানৱতা,
কিছুৱেতো মানৱতাৰ নামত, কৰে ভণ্ডামি, নিমৰ্ম কাণ্ড,
সেইবুলি আৰু নহব ;
মানৱতাই যে মানুহৰ প্ৰাণসদৃশ
পাহৰি গৈছে নেকি ?
হেৰা ! বৰ্তমানৰ পথিক
আহক আমি সকলোৱে, মানৱতাৰ হকে আগবাঢ়োঁ
সাজু হওঁ, সেই মানৱতাহীন মানুহক, সলনি কৰিবলৈ
আহক আমি সকলোৱে মানৱতাৰ
জয় গান গাওঁ। আহক ....

ব্ৰহ্মপুত্ৰ

পম্পী ঘোষ
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

বাহঃ বাহঃ ইমান ডাঙৰ
ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈ
চাওঁতে লাগিছে ভাগৰ
পাৰ হ'ম কেনেকৈ !
অসংখ্য জলযান যে
সাতুৰি ফুৰিছে,
সোঁতটোৱেও দেখোন
সমুদ্ৰমুখীহে।

বৈ যোৱা অমৃত খিনি
নাহে আকৌ ঘুৰি,
যিখিনি বৈ বৈ সমুদ্ৰত
পৰি গ'ল।
তাৰ ওপৰৰ শৰাইঘাট
নৰনাৰায়ণ সেতু
সদায় চাওঁ যেন লাগে
সৌন্দৰ্য্য তাৰ হেতু।
প্ৰতিবছৰে হৈ থাকে
গৰা খহনীয়া,
বান পানী উঠি কৰে
মাটি পলসুৱা ।
বাহঃ বাহঃ ইমান ডাঙৰ
ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈ
চাওঁতে লাগিছে ভাগৰ
পাৰ হ'ম কেনেকৈ !।

ভাষা-জননীক ভালপোৱাৰ টানেৰে —

শ্ৰী মঞ্জুলা বড়ো (বৰুৱা)
অসমীয়া বিভাগ

অসম মোৰ ওপজা ঠাই সেউজী -শুৱনি
লালিত-পালিত তাৰে বায়ু পানী সেৱী
অহংত ওফন্দো অতীতৰ অসমক সুমৰি ;

আছিলে লাচিত-মূলা-মণিৰাম কনকলতা
শত-সহস্ৰ নাৰী-পুৰুষ দেশৰ হকে যুঁজা
জয়মতী-কুশলকোঁৱৰ নিৰ্বিৰোধে প্ৰাণ তিয়গা ;

সেই অসমী আইৰ বুকুৰ অসমীয়া ভাষা
চিৰ সুৱদী-সুৱীয়া মধুময় অমৃত শ্ৰৱা
যাৰ জৰিয়তে পালোঁ জীৱন জীয়াৰ ভৰসা ;

শঙ্কৰ-আজান বিষ্ণু-জ্যোতিকো কৰিছে প্ৰাচুৰ্য্যভৰা
নাৰাখি জাতি-ধৰ্ম দেশী-বিদেশী ভেদা-ভেদ অসূয়া
নকলোৱে বা কথা ভূপেনদাৰ খ্যাতি বিশ্ব বিয়পা,

আই অসমী সঁচাই যশোধৰা পয়োধৰা
উৰ্বৰা শস্যশালিনী-শ্যামলীমাৰে আবৰা
তাহানিৰে পৰা নিজগুণে পৰ্য্যটকৰো মনোলোভা ;

সোণাৰুৱুলীয়া নপোন ৰচোঁ অসমীয়াত
স্বৰ্গগত পিতাৰ স'তে আলাপো নিৰলে অসমীয়াত
আই-বাই বন্ধুৰেও নিভৃওতে কথা হওঁ অসমীয়াত ;

সুখ লভোঁ তাকে কৰি আপোন প্ৰাণত
গুণগুণাও গীতৰ কলি আপোন চখত
লিখি প্ৰকাশৰো প্ৰয়াস কৰোঁ শুকুলা কাগজত ;

উপজি কলা কলাকৈ বাঢ়ি শিকোতে কথা ক'বলৈ
আই-পিতাইয়ে শিকালে যি ভাষাৰে ক'বলৈ
সেই ভাষা সৰ্বদায়ে ৰওঁক বৰেণ্য হৈ ;

দেহৰ ৰক্তত হৃদয়ৰ কোঁহত থাকক শিপাই
চন্দ্ৰ-সূৰুযে ধৰাক দগমগে থকালৈ পোহৰাই
মুখে-মুখে জনে-জনে কিতাপৰ পৃষ্ঠা-পৃষ্ঠাই ;

মুঠতে হওঁক জয় জয়কাৰ জয় জয়কাৰ
লালিত্যময় অমৃতশ্ৰৱা আইৰ বুকুৰ ভাষাৰ
চিৰ চেনেহী চিৰ চেনেহী মোৰ প্ৰাণৰ ভাষাৰ ;

ভাষা-জননীক ভালপোৱাৰ টানেৰে
নিজৰি জৰা কলমৰ পৰশেৰে
"ৰংমহলা জেউতিলৈ পৰম চেনেহেৰে — ।

সেই সুদিন

অংকুৰ হাজৰিকা
সহকাৰী অধ্যাপক
ইংৰাজী বিভাগ, লংকা মহাবিদ্যালয়

আলিমুখৰ কেঁকুৰীটোৰ বাঁহগছ জোপাৰ তলত হয়তো বৈ থকা নাই
মোৰ সোণসেৰীয়া শৈশৱ ।
কৃত্রিমতাৰ বিপন্ন প্ৰহৰত তেতিয়াৰ পৰা এতিয়ালৈ
এখন অভেদ্য পকী দেৱাল ।

কেতিয়াবা হাবিয়াহ জাগে
হাফনেস্টত লাগি অহা বনগুটি বোকৰ কথা উনুকিয়াবলৈ !
ফিল্টাৰ নকৰা পানীৰ বটলৰ তলত পৰি ৰোৱা
ওফোন্দি থকা বুটমাহ কেইটামান
আকৌ এবাৰ চোবাবলৈ ।
মাত্র ৫০ পইচাত পোৱা টেঙা মৰ্টনৰ সোৱাদ এবাৰ মুখত ল'বলৈ ।

বৰমুহি ক'লা দাগেৰে ফুল বস্তা
চিলাই মুকলি ফিচিকি যোৱা এটা কামিজ,
চেইন খোল খাই থকা এটা নেভিব্লু হাফ পেন্ট।
ছিগো ছিগো হৈ থকা মোনা এটাৰে
যানতি নিপিন্ধাকৈ
গাঁৱৰ কেঁচা আলিবাটেৰে এবাৰ ঢপলিয়াবলৈ।

হাতত দুটা ফৰমুটি !
আকাশৰ টিঙনাত থকা সেন্দুৰী আম কেইটা পাবিবলৈ কৰা বৃথা প্রচেষ্টা।
পিছলি বোকাত পৰাৰ নাটক।
হেন্তুপেৰে জৰাজীৰ্ণ হৈ দুখন ফটা চামৰাতকৈও কঠিন গাল।
চুলি আৰু ভৰিত মায়ে টেপটেপীয়াকৈ সানি দিয়া ১০ গ্ৰাম মান মিঠাতেল।
আৰু ক'ত যে কি !.

পাটিগণিত আৰু কুঁহিপাঠৰ পৰাই পাতনি মেলিছিল জীৱনৰ আদিপাঠ।
এখন উবলি যোৱা ফলি,
দডাল ফলিগুটিয়ে আছিল সম্বল।
বিল্যাতী ভাবা আছিল সপোনৰ অগোচৰ
চেকনিৰ আগত নাচিছিল বিদ্যা ;
দুপৰ বেলাত কঁঠাল গছৰ তলৰ পৰাই সূচনা হৈছিল হিচাব-নিকাচৰ ৰণ।
আজি আচম্বিতে উপলব্ধি কৰিছোঁ সোণালী শৈশৱৰ সোণসেৰীয়া
সেই সুদিন।

লংকা মহাবিদ্যালয়
এক ৰোমন্থনৰ দস্তাবেজ

গুৰপ্ৰিত সিং
স্নাতক ষষ্ঠ ষান্মাসিক

এচমকা বগা ৰ'দ হৈ
জিলিকি আছা তুমি।
আলোক সন্ধানীক দিছা
আলোকৰ সন্ধান,
তোমাৰেই নাম লঙ্কা মহাবিদ্যালয়।
আশা, প্ৰত্যাশা, সম্ভাৱনা আৰু
প্ৰাপ্তিৰ থলী তুমি
এক অনুকূল উন্নয়ণ মুলক
পৰিৱেশৰ সূচনা তুমি।
তোমাৰেই নাম লঙ্কা মহাবিদ্যালয়।
বিভিন্ন ধৰ্ম ভাষা-ভাষী জাতি-জনজাতি
সকলো জনগোষ্ঠীৰ মিলনৰ থলী তুমি
তোমাৰেই ছায়াত কত যে সপোন
পোখা মেলি উৰা মাৰে ।
তোমাৰেই নাম লঙ্কা মহাবিদ্যালয়।
প্ৰগতিৰ শলিতা প্ৰজ্বলিত কৰি
দিছা বিকাশৰ পথ
একতাৰ জৰীক শিথিল কৰি
বান্ধিছা ঐক্যবদ্ধতাৰ মালা ।
অভিজ্ঞতাৰে ভৰা, পণ্ডিত সদৃশ
শিক্ষকৰ সমাহাৰেৰে
তুমি লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ে গৰকিলা (১৯৭৯) ৪০তম বৰ্ষ।
আমৰণ কাল শৈক্ষিক
দিকদৰ্শক হৈ
কৰি যোৱা মহান কৰ্ম,
জাতি, ধৰ্ম, নিৰ্বিশেষে থকা
ভেদাভেদক ম্লান কৰি
সৃষ্টি যোৱা যুগমীয়া
প্ৰগতিৰ সেতু।

প্ৰিয় লংকা মহাবিদ্যালয়

পল্লবী দাস
স্নাতক ষষ্ঠ ষান্মাসিক

স্থাপিত হৈছিলা তুমি ১৯৭৯ চনত
আজি তোমাৰ ৪১ বছৰ।
মাধ্যমিক পাছ কৰি আঁহিছো তোমাৰ কোলাত
বহুতো আশা লৈ ।
তোমাৰ হৃদয়ৰ পৰা পাইছো
বহুতো মৰম।
স্কুলীয়া জীৱনত তোমাৰ কথা শুনিছোঁ বহুতো
শুনিছোঁ তোমাৰ শিক্ষা বিষয়।
তোমাৰ কোলাত আহি পাইছোঁ
বহুতো প্ৰেম-প্ৰীতি।
শিক্ষাৰ নাই কোনো অন্ত
যিমান শিকিছোঁ যথেষ্ট শিকিছোঁ
অফুৰন্ত মৰমেৰে ভৰপুৰ
আমাৰ এই মহাবিদ্যালয়।
এই ভালপোৱা কেতিয়াও
যেন কম নহয়।
থাকে যেন সদায় উজ্জ্বলময়
আমাৰ এই প্ৰিয় লঙ্কা মহাবিদ্যালয়।

কলেজৰ স্মৃতিবোৰ

সীমা বিশ্বাস
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক (কলা শাখা)

আজি মোৰ কলেজলৈ যাবলৈ বৰ মন গৈছে
কলেজৰ সেই স্মৃতিবোৰে
মোক বৰকৈ জ্বালাতন কৰিছে ।
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লগত কটোৱা
সেই বিশেষ মুহূৰ্তবোৰ
বাৰে বাৰে মোৰ মনত পৰিছে।
লগৰ সমনীয়াৰ লগত কটোৱা
হাঁহি-ধেমালিৰ সেই মধুৰ সময়বোৰ
আজিও মোৰ মনত আছে।
কলেজীয়া জীৱনৰ সেই সময়খিনি
জীৱনত ঘূৰি নাহে আৰু কিজানি
সেয়েহে কলেজীয়া সময়েই
মোৰ জীৱনৰ শ্ৰেষ্ঠ সময়।

কিবা যেন হেৰাল

নাৰ্গিছ্ ফাৰুক
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

কিবা যেন হেৰাল মোৰ
আজি যেন মোৰ হেৰাল কিবা
কিন্তু কি ?
জীৱনৰ আশা নে হৃদয়ৰ ভাষা ?
জীৱনৰ সম্বল নে হৃদয়ৰ মৰম ?
একোৱেতো বিচাৰি পোৱা নাই
তথাপি কিয় মোৰ অবুজন মনে
তাকেই কৈ যায়
কিবা যেন হেৰাল, কিবা যেন হেৰাল
কৰবাৰ পৰা যেন কোনোবাই ভূমিকিয়াই
হঠাতে চিৰদিনৰ বাবে আঁতৰি পৰিল।
কিবা যেন হেৰাল মোৰ অ
কিবা যেন হেৰাল মোৰ ।

পোহৰৰ গীত

প্ৰণামী শইকীয়া
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

আকাশ বতাহ মুখৰিত হোৱা এটি গীত
শুনিছো জনতাৰ এক অপূৰ্ব সংগীত।
শান্তিৰ ধ্বজা উৰে আজি জনতাৰ বুকুত
আন্ধাৰ নাশি নৱ পোহৰে আগবাঢ়িছে জনতাৰ শাৰী ।
শলাকানি বঢ়ায় হৃদয়ত লৈ আশাৰ প্ৰদীপ
ঘৰে ঘৰে শুনিছো আজি পোহৰৰ গীত।
মৌন ওঁঠৰ ফাটবোৰে প্ৰাণ পায় উঠি
মুখৰিত কৰে আজি পোহৰৰ গীত।
জিলিকিব আজি বিশাল লুইতৰ পাৰ
জিলিকিব আজি তৰা ভৰা আকাশৰ মাজ ।
অশ্ৰুৰ বন্যা আঁতৰাই উঠিব আজি আনন্দৰ জোৱাৰ
সকলোতে আজি জনতাৰ এক অপূৰ্ব সমাহাৰ।
শুনিছো দূৰৈত এটি মধুৰ সুৰৰ তান
শংখ বাজে, ঘণ্টা বাজে, বাজে কৰতাল।
ভাঙি আহে জনতাৰ এটি মধুৰ সুৰৰ তান
সকলোতে আজি জনতাৰ এক অপূৰ্ব অভিযান।

বাস্তৱ বৰ নিষ্ঠুৰ

জৰ্জিয়া কিবতীয়া
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

এদিনাখন সন্ধিয়া বহিছিলো
মুক্ত আকাশৰ তলত
ভাবিছিলো জীৱ শ্ৰেষ্ঠ
মানৱ জাতিৰ কথা ।

হঠাৎ ভাঁহি আহিল
এক কৰুণ আৰ্তনাদ
ছিটিকি পৰিল এটি
নৰ মাংসৰে গঠিত দেহা ।

মোৰ ভাৱত পৰিল যতি
শুনিলো আত্মীয়ৰ কান্দোনৰ ৰোল
বিষাই গল মোৰ হৃদয়ৰ নিভৃত কোণ

পূৰ্ণ মগজুৰ এটি প্ৰাণীয়ে
প্ৰাণ দিলে আততায়ীৰ গুলীবৰ্ষণত
সেয়ে ভাব হয় মোৰ
সঁচাই বাস্তৱ বৰ নিষ্ঠুৰ।

কাল ধুমুহা

সুস্মী হাজৰিকা
স্নাতক দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

নীল আকাশখন আজি গোমা হৈ পৰিছে
বাৰে বাৰে বৰষুণজাক আহিব খুজিও যেন
থমকি ৰৈছে,
বতাহ জাকতো যেন নাই সেই মাদকতা ।

প্ৰকৃতিও আজি বৰণ সলাইছে
ফুলৰ কলিবোৰো ভয়ত পেঁপুৱা লাগিছে
ফুলিলেই কি জানিনা মৰহিব লাগে

কিয় জানো আজি আশাবোৰো নিৰাশ হৈছে
সপোন দেখিবলৈও ভয় লগা হৈছে
ভাঙি যোৱা সপোনৰ টুকুৰাই
বাৰে বাৰে আঘাত কৰিছে
বিশ্বত আজি এইয়া কিহৰ সন্ত্ৰাস
মহামাৰী ক'ৰণাৰ ভয়াবহ সন্ত্ৰাস, ...

পৰম আত্মা

অনামিকা দেৱী
একাদশ শ্ৰেণী

সত্যতাক সাক্ষী কৰি
শান্তি কঢ়িয়াব খোজো
নিৰৱতাক সাক্ষী কৰি
আশাৰ বাকে পোহৰাব খোজো
ধৈৰ্য্যতাৰ সখী হৈ
জ্ঞান কঢ়িয়াব খোজো
চঞ্চলতাৰ প্ৰভাৱ থকা শূন্যতাৰ পথ এৰি
সত্যতাৰে নিৰ্মিত পূণ্যতাৰ বাটক
আকোৱালি লব খোজো
হৃদয়ৰ পচাশালিত চাকি এগচি জ্বলাই আহ্বান কৰিছো
হে মোৰ পৰম আত্মা
তুমিয়েই মোৰ বিক্ত হৃদয়ৰ কুশল লগৰী
জীৱনৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্তত
হৃদয়ৰ পৱিত্ৰ সাগৰত
উৎসাহৰ ঢৌ তুলা চুলামি তুমি
হে পৰম আত্মা
তুমি মোৰ পৰম আত্মা আৰু
মই তোমাৰ স্মৃতিৰ স্তম্ভ
তুমি বেণু মই জ্যোতি
অ মোৰ পৰম আত্মা
তুমিয়েই মোৰ জীৱন বাটৰ শ্ৰেষ্ঠ লগৰী ।

প্ৰকৃতি

পূজা চৌহান
স্নাতক দ্বিতীয় ষান্মাসিক

কোন অ প্ৰকৃতি তুমি
আছা হে নানা ৰূপ ধৰি ।
তোমাৰ এই সৌন্দৰ্য্যৰ লাৱণ্যত
আছো হৈ মোহিত আমি।।
কোনেনো তোমাক সৃষ্টি কৰিলে,
কোনেনো তোমাক গঢ়ি তুলিলে ?
হয়তো আছে তেওঁ কোনোবা ঠাইত
কিন্তু নাজানো আমি।
তোমাৰ এই সেউজীয়া বৰণ দেখি
গোটেই জগত উঠে হাঁহি;
তোমাৰ সৌন্দৰ্য্যত মোহিত আমি
আছা তুমি গোটেই জগত জুৰি।
কোন অ প্ৰকৃতি তুমি !

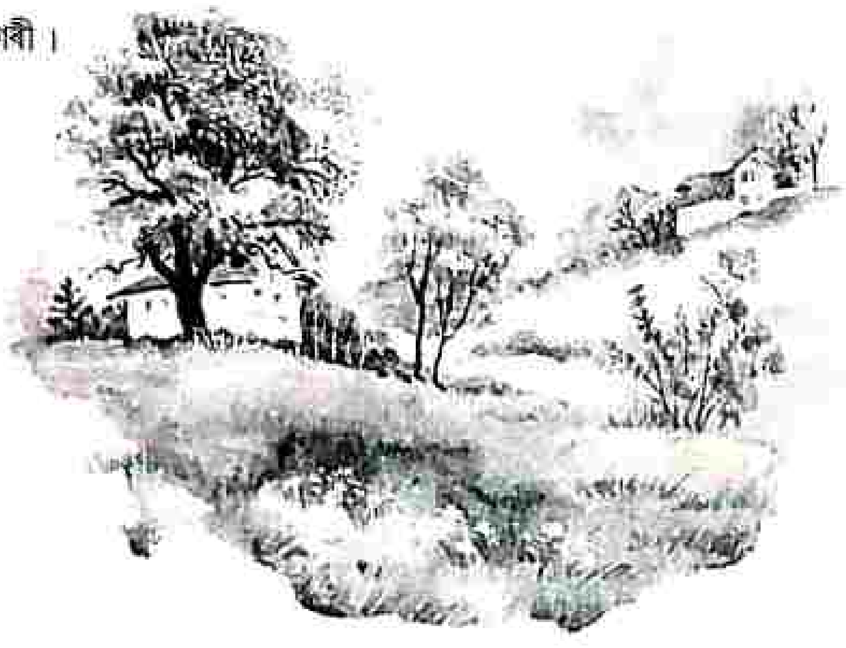

দেউতা— এখন আধালিখা গ্ৰন্থ

গায়ত্ৰী দেৱী
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক (কলা শাখা)

স্নিগ্ধ জোনাকীক সাক্ষী কৰি
গভীৰ ৰাতিক দিন কৰি,
আমাৰ বাবে কাম কৰা
সেইজন কোন বাৰু ?
হয় দেউতা .... !!
সঁচাকৈয়ে, তুমি অতুলনীয়, তুমি নিঃস্বাৰ্থ
গীত ৰ'দ, বৰষুণ নপৰা
তুমি এজন অক্লান্ত কৰ্মী।
সমাজৰ দায়বদ্ধতা পালন কৰি,
সন্তানৰ বেমাৰত উজাগৰী নিশা কটোৱা
তুমি এজন ঈশ্বৰদূত ।
কোনো সন্তানে চকু মেলি পৃথিৱীত
প্ৰথমে তোমাৰ নাম উচ্চাৰণ নকৰে !

ঠুনুক-ঠানাক খোজেৰে
বাৰাণ্ডাত উজুটি খাওঁতে
কেতিয়াও তোমাক
বিছাৰি নাকান্দে !

তথাপিও তোমাৰ
অপৰিসীম কষ্ট, নিঃস্বাৰ্থ ত্যাগ।
আৰু সন্তানৰ সফল ভৱিষ্যতৰ চিন্তাত
ৰাতিৰ আন্ধাৰত তোমাৰ নিৰৱ উচুপনিক
কোনেও হৃদয়াংগম নকৰে .... !!

কৰিছো তোমাক শতকোটি নমন,
নমন তোমাৰ কৰ্মক।
তোমাৰ কষ্টক
তোমাৰ ত্যাগক।

এতিয়া অচিন তপস্যাক আঁতৰাই
সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগিব এখনি গ্ৰন্থ
কাৰণ, এয়া নহয় মাথো এটি শব্দ
এয়া নহয় মাথো এটি বাক্য,
এয়া এক অজেয় শক্তি
যাৰ নামেই পৰিচয় —
"দেউতা"

বাংলা বিভাগ

দুই বিপরীত ধর্মী নারীচরিত্রের মেলবন্ধন ঃ রাজসিংহ ও কৃষ্ণকান্তের উইল

Dr. Mousumi Nath
Assistant Professor, Deptt. of Bengali

সাহিত্যের অন্তর্ভুবনে ছড়িয়ে রয়েছে বিচিত্র সব উপকরণ । সেটা যে ভাষারই সাহিত্য হোক না কেন তাতে রয়েছে রঙ্গিন সব উপাদান। সুদীর্ঘ কাল ধরে বিভিন্ন জাতি গোষ্ঠি তার ইতিহাস রচনায় সচেষ্ট হয়ে পৃথিবীজুড়ে সমস্ত উপাদানের অস্তিত্বকে কাগজে কলমে বেঁধে রাখতে সক্ষম হয়েছে। এই সমস্ত উপাদান আমাদের অস্তিত্বের শেকড়কে স্মরণ করিয়ে দেয়। শেকড়ের টানে তাই বার বার আমরা ছুটে যাই সাহিত্যের অন্তর্ভুবনে সাহিত্যের ইতিহাস তাই পেরেছে কখনও আমাদের মধ্যে স্মৃতির আড়ালে দুঃখের বন্যা বইয়ে দিতে আবার কখনও পেরেছে ঐশ্বর্যমণ্ডিত ভারতবর্ষের গৌরবে গৌরবান্বিত করতে। প্রাচীন কাল থেকে বিভিন্ন জাতি গোষ্ঠী এই চেষ্টায় ব্রতী তথাপি বহু ইতিহাস যত্নের অভাবে ধুলিস্যাৎ হয়ে যায়। বিশেষ করে বাঙালির ঐতিহাসিক নিদর্শন যত্নের অভাবে ক্ষয়প্রাপ্ত হয়। চর্যাপদের বার্তাবাহক; প্রাচীন কিংবা মধ্যযুগে ইতিহাস সংরক্ষণের যে উপায় তৎকালীন বাঙালি অবলম্বন করেছিল তার গোড়াপত্তন হয় পদ্যরীতিতে এবং ধর্মাধর্মের আধারে। সমাজের তথাকথিত কাহিনীগুলিও বিভিন্ন দেব-দেবীর লৌকিক জীবনের মাধ্যমেই পরিবেশিত হত। মধ্যযুগের অবসানে এই রীতির সমাপ্তি ঘটে এবং বাংলা সাহিত্যে শুরু হয় নতুন এক অধ্যায়ের। মোগল সাম্রাজ্যের পতন ইতিমধ্যে ঘটে যায় তথাপি এর বহু কাহিনী -উপকাহিনী জন সমাজে তখনও প্রচলিত ছিল।

উনিশ শতক নবজাগরণের উন্মেষ ঘটিয়ে সাহিত্যে এক আলোড়নের ছায়াপাত ঘটায়। সাহিত্য আধুনিক রীতিতে ভিত্তি প্রস্তর নির্মাণ করলেও পটভূমি অনেকক্ষেত্রেই প্রাচীন বা মধ্যযুগের উপর নির্ভরশীল থেকে যেতে লাগল। বাংলা সাহিত্য পদ্যের খোলস ভেঙ্গে বেরিয়ে এক নবজন্ম লাভ করল ঠিকই কিন্তু ঐতিহাসিক পটভূমি কোনো ভাবেই ত্যাগ করা গেল না। তৎকালীন সামাজিক প্রেক্ষাপটে গড়ে ওঠা উপন্যাসে একদিকে যেমন ছিল আধুনিক জীবন যাত্রার ছায়াপাত তেমনি অন্যদিকে ছিল ঐতিহাসিক কাহিনীগুলোর মধ্যে আধুনিক মনন খুঁজে বেড়ানো, বাংলা সাহিত্যে এই আধুনিক রীতির যাত্রা শুরু হয়েছিল বঙ্কিমের হাত ধরেই। যদিও এই নিয়ে বহুবিধ তর্কের অবতারণা ঘটেছে তথাপি এই কথা বলা বাহুল্য যে সাহিত্য সম্রাটের হাত ধরেই বঙ্গ সাহিত্যে বাংলা উপন্যাসের আধুনিক রীতির পদার্পণ শুরু হয়। বলা হয় যে 'দুর্গেশ নন্দিনী' তাঁর রচিত প্রথম বাংলা উপন্যাস। এরপর ক্রমে তিনি কপালকুণ্ডলা, মৃণালিনী, বিষবৃক্ষ, ইন্দিরা, যুগলাঙ্গুরীয়, চন্দ্রশেখর, রাধারাণী প্রভৃতি উপন্যাস রচনা করে গেছেন।

সমালোচকেরা উপন্যাসগুলোর আবার টাইপ নির্ণয় করেছেন। অর্থাৎ কোনটা ঐতিহাসিক, কোনটা সামাজিক, কোনটা রোমান্টিক, কোনটা মনস্তাত্ত্বিক ইত্যাদি। তবে লক্ষণীয়, উপন্যাসগুলোর নারীচরিত্র এই রকমই বিচিত্র ধরনের হলেও মধ্যযুগ থেকে বেরিয়ে এসে কিন্তু তারা আধুনিক মননবৃত্তিতে পুষ্ট এবং তারা সচেতন। বর্তমান আলোচ্য প্রবন্ধের বিষয়বস্তু এই নারীরাই, যারা সমস্ত সামাজিক নিয়মের উর্ধে উঠে তথাকথিত সমাজে থেকেও নিজেদেরকে আধুনিক সমাজের শ্রেষ্ঠ উদাহরণ বানিয়ে তুলতে পেরেছিল। সাহিত্যিক বঙ্কিম সেই দুঃসাহস দেখিয়েছিলেন যা তৎকালীন লেখকদের পক্ষে কোনোভাবেই সম্ভব ছিল না। নারীরা তাঁর উপন্যাসে প্রচলিত রীতি ভেঙ্গে বেরিয়ে এসে আপন বৈশিষ্ট্যে উজ্জ্বল হতে পেরেছিল। তবে বহু সমালোচক এই নিয়ে প্রশ্ন তুলেছেন বহুবার। তাদের প্রশ্ন ছিল বঙ্কিমের নারীরা কি শেষ অব্দি আধুনিক চিন্তা চেতনায় পুষ্ট হয়ে প্রচলিত সামাজিক নীতি নিয়মের বিরুদ্ধে দাঁড়িয়েও নিজেদেরকে এক জায়গায় কায়েম রাখতে পেরেছিল? না কি সামাজিক নিয়মের স্রোতে তারাও শেষ অব্দি ভেসে যায়? এই প্রশ্নের মীমাংসা যাই হোক না কেন আমাদের বর্তমান আলোচনার বিষয় তা নয়।

আলোচ্য প্রবন্ধে বঙ্কিমের দুই ধরনের দুটি উপন্যাসের প্লট নির্বাচিত হয়েছে। যে দুটি উপন্যাস কিনা সম্পূর্ণ বিপরীত ধর্মী; একটি ঐতিহাসিক আরেকটি সামাজিক। উনিশ শতকে বসে যখন তিনি এই উপন্যাসগুলি রচনা করেন তখন তা রীতিমত এক চ্যালেঞ্জের বিষয় ছিল। কেননা পাশ্চাত্য মননে মধ্যযুগীয় রীতি বর্জন করে তৎকালীন সামাজিক পটভূমিতে নারীকে নিজ মেরুদণ্ডে দাঁড় করানো চাট্টিখানি কথা নয়। সেই চেষ্টায়ই হয়তো নারীসমাজে আশারবাণী সঞ্চারিত হয়। দর্পনেও নারীরা নিজেদের আত্মবিশ্বাসী রূপ খোঁজার চেষ্টা করেছিল। প্রথমে ঐতিহাসিক উপন্যাসটির সামান্য আলোচনায় এগিয়ে যাওয়া যাক। এখানে ঐতিহাসিক উপন্যাস 'রাজসিংহ' - এর কথা বলা হচ্ছে। 'রাজসিংহ' উপন্যাসটি নিঃসন্দেহে ঐতিহাসিক পটভূমির আধারে গড়ে উঠেছে । ইতিহাস থেকে নেওয়া চরিত্রগুলো এখানে আপন মহিমা বজায় রেখেছে। এরা মোগল সাম্রাজ্য ও রাজপুত ঘরানার ঐতিহ্যবাহক। তবে উল্লেখনীয় যে ভারতীয় ইতিহাসের নগ্নরূপ কিন্তু এখানে উঠে আসেনি অর্থাৎ কাটখোট্টা ইতিহাস যে কথাগুলো নিজ ইচ্ছায় অসম্পূর্ণ রেখে দিয়েছিল সেইগুলোই সাহিত্যসম্রাট এখানে কিছুটা বাস্তব ও কিছুটা কল্পনার আশ্রয়ে গড়ে তুলেছিলেন। উপন্যাসটি প্রকৃত অর্থে অসম্পূর্ণ তথাপি চরিত্রগুলো আপন মহিমা বজায় রাখতে পেরেছে। রাজসিংহের মহিমা ও বীর্যবান হওয়ার কথা মোগল ইতিহাস সংক্ষিপ্ত রাখলেও এখানে তা বৃহৎরূপ লাভ করে। চঞ্চলকুমারী, নির্মল কুমারী যারা কিনা ইতিহাসে একটুকরো জায়গা পাননি অথচ রাজপুতানার গৌরব তাদের মধ্যে নিহিত ছিল তারাই 'রাজসিংহ' উপন্যাসে বঙ্কিমের কলমে ধরা দিয়েছে। অপরদিকে জেব উন্নিসা হচ্ছে প্রতাপশালী ঐশ্বর্যমণ্ডিত আলোকজ্জ্বল একটি মোগল চরিত্র। ইতিহাসে যার কথা বারংবার উচ্চারিত হয়েছে। জেব উন্নিসা তৎকালীন নারীসমাজের প্রতিনিধি হয়েও নিজেকে আপন বৈশিষ্ট্যে কোনো পুরুষের চেয়ে পিছিয়ে রাখেননি। তারগুণাবলী, প্রতাপ, মহিমা, কর্তৃত্ব স্থাপনের যোগ্যতার নজির ইতিহাসে বারংবার মিলেছে। বঙ্কিম এই জেব উন্নিসাকে তুলে ধরেছেন এই বৈশিষ্ট্যগুলো অবলম্বন করেই। কিন্তু তার শেষ পরিণতি ছিল ভিন্ন। এক অন্যরূপের এক অন্য ধাঁচের জেব উন্নসাকে আমরা উপন্যাসের শেষে দেখতে পাই। যেমনিপাই 'কৃষ্ণকান্তের উইল' উপন্যাসে রোহিনীকে. রোহিনী আর জেব উন্নিসা দুই ভিন্ন ছাঁচে গড়ে ওঠা দুটি ভিন্ন চরিত্র হলেও এর মধ্যে কিছু বিষয় রয়ে গেছে যার তুলনামূলক বৃত্তান্ত চরিত্রগুলোকে আরও স্পষ্ট ও সজীব গাঢ়তর করে তুলে। 'কৃষ্ণকান্তের উইল' উপন্যাসটি সামাজিক উপন্যাস, এর পটভূমি আধুনিক মননবৃত্তিতে গড়ে ওঠা। এখানে নেই কোনো রাজ-রাজাদের কথা আর নেই কোনো যুদ্ধের বর্ণনা । 'রাজসিংহ' থেকে সম্পূর্ন ভিন্ন ধর্মী এটি তথাপি নারীচরিত্রগুলো কোনও না কোনও দিকে যে একই ছাঁচে গড়ে উঠেছে এবং একই কথা বলতে চেয়েছে। তারা আবদ্ধ জীবনেও নিজের জন্য মুক্তির শ্বাস খুঁজে বের করছিল। আবার বিপরীতদিকে চঞ্চলকুমারী,

নির্মলকুমারী এবং ভ্রমর এদের চরিত্রে রয়েছে এমন প্রতিভা যা প্রথম সাক্ষাতে পাওয়া মুশকিল। কিন্তু কাহিনীর অগ্রগতিতে তারাও এমন নজির স্থাপন করে যে নারীরা আধুনিক মননসজ্জায় সজ্জিত হয়ে নতুন যুগে পদার্পন করে। এই প্রবন্ধে উল্লেখিত চরিত্রগুলোর একটি তুলনামূলক বৈশিষ্ট্যে দৃষ্টিপাত করার চেষ্টা করা হয়েছে।

ঐতিহাসিক উপন্যাস 'রাজসিংহ'তে জেব উন্নিসাকে আমরা এক ব্যতিক্রমী আলোকজ্বল চরিত্র হিসেবে পাই। আর বলতে গেলে 'রাজসিংহ' — তে শুধু কেন মোগল অধিপত্যের ইতিহাসেও আমরা দেখি জেব উন্নিসা এক অসাধারণ ব্যতিক্রমী চরিত্র। যেখানে ভারতবর্ষীয় নারীচরিত্র লজ্জার ভূষণে আবর্তিত, যেখানে নারীরা স্নেহময়ী, মমতাময়ী সেখানে মোগল সাম্রাজ্যের এই রাজকন্যা সমস্ত নিয়ম কানুনের উর্ধে উঠে আপন কর্তৃত্ব স্থাপন করে। জেব উন্নিসাকে নিয়ে ইতিমধ্যে বহু সমালোচক বহু আলোচনা করেছেন। হয়তো একথা প্রত্যেকেই স্বীকার করেছেন কিংবা ভবিষ্যতেও করবেন যে এই নারী চরিত্রটি উচ্ছৃঙ্খলতার চরম সীমায় থেকেও ক্ষমতার আসনে প্রতিষ্ঠিত ছিল এবং তা নিজ বুদ্ধির প্রখরতায়। নারীরা যেখানে পর্দানসিন, সেখানে জেব উন্নিসা কূটনৈতিক বুদ্ধির জোরে রাজসভার চূড়ামণিকে নিজ ইশারায় চালানোর ক্ষমতা রাখে। 'রাজসিংহ' উপন্যাসে আমরা দেখি জেব উন্নিসা মদ্যপ, উচ্ছৃঙ্খল, কামাসক্ত, শৌখিন জীবন যাত্রায় অভ্যস্ত।

"অতি মনোহর বিলাসগৃহ শ্বেতকৃষ্ণ প্রস্তরের হর্ম্যতল। শ্বেত মর্ম্মরনির্মিত কক্ষপ্রাচীর ; পাথরে রত্নের লতা, রত্নের পাতা, রত্নের ফুল, রত্নের ফল, রত্নের পাখী, রত্নের ভ্রমর। কিয়দ্দূর উর্দ্ধে সর্বত্র দর্পনমণ্ডিত। তাহার ধারে ধারে সোণার কামদার বীট। উর্দ্ধে রূপার তারের চন্দ্রাতপ, তাহাতে মতির ছোট ঝালর; এবং সদ্যোনিচিত পুষ্পরশ্মির বড় ঝালর, হর্ম্যতলে নববর্ষা সমাগমোদগত কোমল তৃণরাজি অপেক্ষাও সুকোমল গালিচা পাতা; তাহার উপর গজদন্ত নির্ম্মিত রত্নালঙ্কৃত পালঙ্ক। তাহার উপর জরির কামদার বিছানায় জরির কামদার মখমলের বালিশ। শয্যার উপর বিবিধ পাত্রে রাশি রাশি সুগন্ধি পুষ্প, পাত্রে পাত্রে আতর গোলাপ; সুগন্ধি, যত্ন প্রস্তুত তাম্বুলের রাশি আর পৃথক সুবর্ণপাত্রে সুপেয় মদ্য। সকলের মধ্যে, পুষ্পরাশিকে, রত্নরাশিকে ম্লান করিয়া, প্রৌঢ়া সুন্দরী জেব-উন্নিসা, পানপাত্র হস্তে, বাতায়ন পথে, নিশীল নক্ষত্র শোভা নিরীক্ষণ করিতে করিতে, মৃদু পবনে পুষ্পমণ্ডিত মস্তক শীতল করিতেছিলেন, এমন সময়ে মবারক খাঁ তথায় উপস্থিত।"[১]

এইরকম জীবনে অভ্যস্ত যে নারী সে স্বাভাবিক ভাবেই মমতাময়ী স্নেহময়ী হতে পারে না। মোগল সাম্রাজ্যের বিলাসী জীবন যাপনেই অভ্যস্ত। এর অধিক কোনো বৈশিষ্ট্য তাদের নেই। কিন্তু জেব উন্নিসা Politi-cian মোগল সাম্রাজ্যের অধঃপতনের হাল একমাত্র সেই ধরতে পারে। ইতিহাসে তাকে 'নিয়ামক নক্ষত্র' হিসেবেও চিহ্নিত করতে দেখা যায়। তাই বিলাসিতার নেশায় বুঁদ হয়ে থাকলেও বুদ্ধিক্ষয় হতে তার কোনোসময়ই দেখা যায় নি ঔরঙ্গজেবের রাজত্বে প্রায় সর্বপ্রকার সিদ্ধান্তেই জেব উন্নিসার ভূমিকা রয়েছে। সেটা প্রজা নীপিড়নই হোক আর বৈদেশিক ব্যবসায়ই হোক। এগুলো ছাড়াও মোগল সাম্রাজ্যের রংমহলে অর্থাৎ অন্দরমহলেও জেব উন্নিসার অনুমতি ছাড়া একটি পাতাও নড়ত না। সর্বযাত্রী তিনি এখানেও ছিলেন। অথচ সম্পর্কে এবং বয়সে উচ্চস্থানীয়দের যে অভাব ছিল তেমনটা নয়। যোধপুরী বেগম উদিপুরী বেগম এরা একই রঙমহলে ঔরঙ্গজেবের প্রধান মহিষীদেরই অংশ। অথচ তারাও জেব উন্নিসার উপর আপন কর্তৃত্ব স্থাপন করতে পারেননি। ঐতিহাসিক পটভূমিতে রচিত এই চরিত্রে নব নারী প্রজন্মের এক প্রতিভার স্ফুরণ লক্ষণীয়। প্রচলিত নিয়মের গণ্ডী পেরিয়ে ঠিক একই রকম ভাবে বেরিয়ে আসতে পেরেছিল 'কৃষ্ণকান্তর উইল' উপন্যাসের রোহিনী চরিত্র। রোহিনী এই ক্ষেত্রে এই উপন্যাসের নায়িকা। তাকে কেন্দ্র করেই সমস্ত জটিলতার সৃষ্টি। রোহিনী তৎকালীন শোষিত শ্রেণীর প্রতিনিধি অর্থাৎ বিধবা। বাংলা সাহিত্যের ইতিহাসে আমরা দেখি উনিশ শতকে বিধবাদের সপক্ষে বহু লড়াই। এর পূর্ববর্তী ইতিহাসও কারুর অজানা নয়। বাল্যকাল থেকে যৌবনে পা রাখার অবকাশ পাওয়ার আগেই বিয়ের পীড়িতে বসতে হত মেয়েদের। আবার বছর ঘুরতে না ঘুরতেই স্বামী মারা গেলে হয় সে নারী

সহমরণে যাবে নতুবা তাকে বৈধব্য জীবনের বোঝা বয়ে যেতে হবে। কোন কোন ক্ষেত্রে দেখা যেত বহু সন্তানের জননী হয়ে সতীন নিয়ে কোন কোন নারীকে জীবন যাত্রা করতে হচ্ছে, তাও আবার বৈধব্য দশায়। ইতিহাসে এমনও নজির আছে কোন শিশুকন্যার বিয়ের কয়েক মুহূর্তের মধ্যেই স্বামীকে তুলসীতলায় নিয়ে যাওয়া হচ্ছে। তাই তৎকালীন সমাজে মাতা পিতার কাছে কন্যাসন্তান মানেই দুর্ভাগ্যছিল। রোহিনীর মাতা পিতাকে অবশ্য এমন দুর্ভাগ্য বহন করতে দেখা যায়নি। কারণ উপন্যাসে রোহিনী তার এক আত্মীয়ের কাছে আশ্রিতা। রোহিনী বৈধব্যদশায় জর্জরিত হলেও প্রচলিত সমস্ত নিয়ম কানুনের উর্ধে ছিল।

"........... রোহিনীর যৌবন পরিপূর্ণ — রূপ উছলিয়া পড়িতেছিল শরতের চন্দ্র ষোলকলায় পরিপূর্ণ। সে অল্প বয়সে বিধবা হয়েছিল, কিন্তু বৈধব্যের অনুপযোগী অনেকগুলি দোষ তাঁহার ছিল। দোষ সে কালো পেড়ে ধুতি পরিত, হাতে চুড়ি পরিত, পানও বুঝি খাইত। এদিকে রন্ধনে সে দৌপদী বিশেষ বলিলে হয়; ঝোল, অম্ল, চড়চড়ি, সড়সড়ি, ঘন্ট, দালনা ইত্যাদিতে সিদ্ধ হস্ত; আবার আলেপনা, খয়েরের গহনা, ফুলের খেলনা, সূচের কাজে তুলনা রহিত, চুল বাঁধিতে, কন্যা সাজাইতে পাড়ার একমাত্র অবলম্বন ....।"[৮]

যেখানে বিধবারা মরণদশায় জর্জরিত সেখানে রোহিনী প্রচলিত নিয়মকানুনের তোয়াক্কা না করে দিব্যি সংসার জীবন কাটিয়ে যাচ্ছিল। আর শুধু তাই নয় যৌবনের জ্বালা মেটাতে সে অনায়াসে গোবিন্দলালের মত সুগঠন ব্যক্তিত্ব সম্পন্ন বিবাহিত পুরুষকেও নিজ বাঁধনে বাঁধার ক্ষমতা রেখেছিল। রোহিনী আর জেব উন্নিসাকে তাই পৃথক পটভূমিতে হলেও একই ছাঁচে গড়ে উঠতে দেখি। জেব উন্নিসা মবারককে (মোগল সেনাপতি) আপন হাতের মুঠোতে অনায়াসে রেখেছিল যদিও তা আপাত দৃষ্টিতে। রোহিনীও একই রকম ভাবে গোবিন্দলালকে ভ্রমর থেকে ছিনিয়ে আপন অধিকার কায়েম করেছিল। রোহিনীর রূপের আগুনে ছারখার হয়ে গিয়েছিল ভ্রমরের সংসার। কিন্তু তা হওয়ার কথা ছিল না। কেননা নারী অবলা, সে লতানো গাছ, তার উপর কিনা বিধবা নারী। এই কারণেই রোহিনী ব্যতিক্রমী, সে 'আমি' — কে প্রাধান্য দেয়, সে ঘৃণা করে সেই সমস্ত ভাবধারাকে যেখানে মেয়েরা নিজস্ব সবকিছু হারিয়ে পরজীবী হয়ে বেঁচে থাকে। তাইতো ভ্রমরের জ্বালায় সে কাতর না হয়ে একটি কাণ্ড করে বসে। রোহিনী যখন গোবিন্দ লালকে নিয়ে যখন চতুর্দিকে টি টি পড়ে যায় তখন গোবিন্দলালের অনুপস্থিতিতে রোহিনী ভ্রমরের কাছে আসে হিংসের জ্বালা দ্বিগুন করতে।

"লোকে যতটা বলে ততটা নহে, লোকে বলে, আমি সাত হাজার টাকার গহনা পাইয়াছি। মোট তিনহাজার টাকার গহনা, আর এই সাড়ীখানি পাইয়াছি। আমি তোমায় দেখাইতে আসিয়াছি। সাতহাজার টাকা লোকে বলে কেন ?"[৯]

রোহিনীকে এখানে আমরা, নারীর যে আদর্শরূপ তথাকথিত সমাজে প্রচলিত তার আবরণ ভেঙে বেরিয়ে আসতে দেখি। যেখানে তার নারী হয়ে নারীর সহৃদয় হওয়ার কথা ছিল সেখানে সে বীপরীত মুখী। নিজ অস্তিত্ব প্রতিষ্ঠিত করার এক তীব্রতাগিদ আমরা দেখতে পাই রোহিনীর মধ্যে। কিন্তু এই রোহিনীর পরিণতিই ছিল করুণাদায়ক। সাহিত্যিক বঙ্কিম শেষ অব্দি তাকে সমাজের প্রচলিত রীতি নীতির মধ্যেই পিষ্ঠ করে ফেলেন। হয়তো বঙ্কিম তখন বুঝতে পেরেছিলেন উনিশ শতকে নারীমুক্তির আন্দোলন শুরু হলেও এই আন্দোলন দীর্ঘকাল চলবে তাই তিনিও এই সীমা লঙ্ঘন করতে পারেননি। একই নারী দু'জন পুরুষকে ভালোবাসতে পারে না অথচ গোবিন্দ লাল ভ্রমর এবং রোহিনীর পরিণতি সকল মেয়েদেরই ঘটে যাওয়ার কথা। অন্যদিকে রাজসিংহ উপন্যাসে দেখি জেব উন্নিসার জীবনেও বিপরীত স্রোত বয়ে যেতে। জেব উন্নিসার ভেতরের নারীসত্ত্বার অস্তিত্বের অনুভূতি পায়। নারী হৃদয় যতই আধুনিক হোক না কেন সে তো মায়ের জাত। জেব উন্নিসা মোগল সাম্রাজ্যের চাকচিক্যের ভারে এই অনুভূতি অস্বীকার করেছে ঠিকই কিন্তু শেষ অব্দি সেই জীবনের গতিধারায় বীপরীত মুখী হয়েছে। সাহিত্যিক বঙ্কিম এখানেও নারীকে প্রতিস্পর্ধী চরিত্র টিকিয়ে রাখতে পারেননি। হয়তো বা এখানেও সমাজের কোন চাপ

আড়ালে কাজ করছিল।

'রাজসিংহ' আর 'কৃষ্ণকান্তের উইল' উপন্যাস দুটির আরও কয়েকটি প্রধান চরিত্রের উল্লেখ এই প্রবন্ধে প্রয়োজনীয়। চঞ্চলকুমারী, নির্মলকুমারী এবং ভ্রমর। এই চরিত্রগুলো জেব উন্নিসা কিংবা রোহিনীর মত নয় তবে নিজ যুগে যে এরা জেব কিংবা রোহিনী থেকে কোনো অংশে কম নয় তার প্রমাণ উপন্যাসের শেষ অংশে প্রমাণিত । যদিও 'রাজসিংহ' উপন্যাসটি অসমাপ্ত বলে আমরা জানি তথাপি আপাত সমাপ্ত অংশেই চঞ্চল আর নির্মল আত্মসম্মানের জয়ধ্বজা ওড়াতে সক্ষম হয়েছিল। বারংবার তারা নিজেদের এতই সুপ্রতিষ্ঠিত করতে পেরেছিল যে পাঠক হৃদয়ে অনায়াসে তাদের জায়গা হয়ে যায়। চঞ্চলকুমারী রূপনগরের রাজা বিক্রমসিংহের কন্যা। অতিরূপবান এই রাজকন্যার উপর দৃষ্টি পড়ে মোগল রাজ ঔরঙ্গজেবের। মোগলরা অজ্ঞাত ছিল না যে হিন্দুরাজকন্যা মোগল বেগম হওয়ার চেয়ে মরণ কামনা শ্রেষ্ঠ মনে করে। ভারতবর্ষের ইতিহাসে এমন নজির বহুবার পেয়েছে। তবে ব্যতিক্রমী ঘটনাও রয়েছে, হিন্দু রাজকন্যা মোগল বেগম হওয়ার চেয়ে মরণকামনা শ্রেষ্ঠ মনে করে। ভারতবর্ষের ইতিহাস এমন নজির বহুবার পেয়েছে। তবে ব্যতিক্রমী ঘটনাও রয়েছে, হিন্দু রাজকন্যা ক্ষুদ্র রাজ্য ও ব্যবসার খাতিরে মোগল সাম্রাজ্যের রঙ্গমহালে স্থান নিয়েছে, মোগল বেগম হয়েছে। যেমন মোগল রাজা আকবরের প্রধানা মহিষী যোধা। এছাড়াও ঔরঙ্গজেবের স্ত্রী যোধপুরী এমন আরও উদাহরণ ইতিহাসে পাওয়া যায়। চঞ্চলকুমারী এই শ্রেণীর ছিলেন না। তিনি কোনও স্বার্থের বিনিময়েই নিজেকে মুসলমান দরবারে বিক্রি করতে নারাজ। তাই চতুর্দিক অন্ধকার দেখে রাজসিংহের কাছে পত্রদ্বারা প্রার্থনা করেন।

"রাজন- আপনি রাজপুত কুলের চূড়া — হিন্দুর শিরোভূষণ আমি অপরিচিতা হীনমতি বালিকা — নিতান্ত বিপন্না না হইলে কখনই আপনাকে পত্রলিখিতে সাহস করিতাম না। নিতান্ত বিপন্না বুঝিয়াই আমার এদুঃসাহস মার্জনা করিবেন।"*

চঞ্চল কুমারীর বিনম্র নিবেদন তার প্রতি আদর্শ নারীর ইঙ্গিত বহন করে। পিতার অসহায়তা আর রাজকুলের সম্মান দুটোই তার কাছে গুরুত্বপূর্ণ। হিন্দু নারীর গৌরবকেও সে বিসর্জন দিতে পারে না। এই দুঃখের ভার অসহনীয়। সখী নির্মলকুমারী চঞ্চলের পীড়া সম্পর্কে অজ্ঞাত নয়। দুই সখী তাই কীভাবে এর থেকে মুক্তি পাওয়া যায় এই চিন্তায় ব্যস্ত। অগত্যা চঞ্চলকুমারীকে মোগল সৈন্যের সাথে দিল্লীযাত্রা করতে হলে নির্মলও তার পথ অনুসরণ করে। সেখানেই ঐতিহাসিক উপন্যাসে কাহিনীর মোড়। রাজসিংহের সঙ্গে মোগলের যুদ্ধে রাজকুমারী চঞ্চলকে আমরা আর ঘরে মেয়ে হিসেবে দেখি না। যে মেয়ে অতিবসুন্দরী, মা বাবার আহ্লাদে যার গায়ে জন্মাবধি কাটা পর্যন্ত ফুটেনি সেই চঞ্চল যুদ্ধের পটভূমিতে দুই পক্ষের মাঝে সুদীর্ঘ পাচিল হয়ে দাঁড়ায়। এখানেই নারীসত্ত্বার জাগরণ। মহীয়সী নারীর উদারতার পরিচয় এখানেই মেলে। নির্মল সচরাচর রাজপুত হিতকর । সে চঞ্চলকুমারীর বাল্যসখী। সুখে দুঃখে কখনই সখীকে সে ত্যাগ দিতে পারে না। তাই চঞ্চল কুমারীর দিল্লী যাত্রায় সে তার পিছু নেয়। কারন চঞ্চলকুমারী আত্মহত্যা করলে সেও আত্মহত্যা করতে পারে। এমন উদার আর ভালোবাসার হৃদয় পাওয়া আজকাল ভার। নির্মল উপন্যাসে আপাত দৃষ্টিতে একটি অপ্রধান চরিত্র। কিন্তু গোটা উপন্যাস পড়লে বিশেষ করে উপন্যাসের শেষের দিকে তার যে ব্যক্তিত্ব পাঠকের সামনে ধরা দেয় তাই চমকিত হওয়ার মত। চঞ্চল এবং নির্মল দু'জনেই আর নিতান্ত সহজ সরল কৌতুকময় বালিকাটি নয়। চঞ্চল রাজপুতানার গৌরব রক্ষার্থে নিজের প্রাণ দিতে রাজি আর নির্মলও সে সম্মান রক্ষার্থে চঞ্চলের সব কাজে পাশে দাঁড়াতে সক্ষম। কিন্তু একই চঞ্চল এবং একই নির্মল উদিপুরী আর জেব উন্নিসাকে শত্রুপক্ষ হলেও প্রাপ্য মর্যাদা দেওয়া থেকে বঞ্চিত হতে পারেনি। কিন্তু উদিপুরীর ব্যবহার চঞ্চলকে বাধ্য করেছিল তাকে অপমান করতে। কিন্তু এই মহিয়সী মহিলা জেব উন্নিসাকেও মবারকের কাছে ফিরে যাওয়ার রাস্তা জোগাড় করে দিয়েছিল। চঞ্চলের চরিত্রকে এভাবেই বার বার উত্থানের পথে এগিয়ে যেতে দেখা যায়, নির্মলের চরিত্রের হিসেব কিছুটা অন্যরকম। সে ভালোবাসতে জানে, সে আত্মত্যাগ জানে, সে ঘৃণা

করতে জানে সঙ্গে সঙ্গে বহু কূটনৈতিক কৌশলও তার অজানা নয়। তাই 'রাজসিংহ' উপন্যাসের অগ্রগতিতে দেখা যায় রাজা ঔরঙ্গজেবের রংমহলে সে কেবল অনায়াসে প্রবেশই করেনি সাথে সাথে সে ঔরঙ্গজেবের প্রাণপ্রিয় হয়ে উঠে। নির্মলার সাহস সত্যতা পৃথিবীশ্বরকেও জয় করে। ঔরঙ্গজেব জানত রাজপুতের মেয়ে আর যাই হোক বিশ্বাসঘাতক হবে না। দিনে দিনে এই নির্মলার উপর তার নির্ভরতা কাজ করছিল। তাইতো যখন রাজসিংহের রণকৌশলে ঔরঙ্গজেব প্রাণ হারাতে বসেছিল তখন প্রথমেই তার মনে আসে নির্মলার কথা। নির্মলের জন্য বিপদগ্রস্ত বাদশাহের পত্র ঃ-

"আমি তোমায় যেরূপ স্নেহ করিতাম, কোন মানুষকে কখনও এমন স্নেহ করি নাই। তুমিও আমার অনুগত হইয়াছিলে। আজ পৃথিবীশ্বর দুর্দশাপন্ন - লোকের মুখে শুনিয়া থাকিবে। অনাহারে মরিতেছি দিল্লীর বাদশাহ আজ একটুরার রুটির ভিখারী, কোন উপকার করিতে পার না কি ? সাধ্য থাকে, করিও, এখনকার উপকার কখনও ভুলিব না।" [৫]

নির্মল আর চঞ্চল ধীর, স্থির, শান্ত স্বভাবের হয়েও তাঁরা নিজের সিদ্ধান্তে অটল থেকে সহজেই তা বহিঃপ্রকাশ করতে পেরেছিল। আধুনিক যুগের না হয়েও তাঁরা আগামী নারী প্রজন্মকে মাথা উঁচু করে বেঁচে থাকার পথ দেখাতে সক্ষম হয়েছিল। একই রকম ভাবে 'কৃষ্ণকান্তের উইল' উপন্যাসে আমরা ভ্রমর চরিত্রকে পাই। ভ্রমরকে আমরা নিতান্ত এক বালিকা হিসেবে দেখতে পাই। উপন্যাসে সদ্যবিবাহিত বালিকাটি লাজুক, অবোধ, সহজ, সরল, স্বামী গোবিন্দ লাল ব্যতীত তার কোন সুখ নেই। গোবিন্দ লালকে কেন্দ্র করেই গোটা জীবন তার আবর্তিত। হাসি কৌতুক ঠাট্টার মধ্যে ভ্রমরের জীবন কেটে যেত যদি না রোহিনীর আগমন উপন্যাসে ঘটত। আপাত দৃষ্টিতে পাঠক মণ্ডলীর কাছে রোহিনী চক্ষুশূল হতে পারে। কিন্তু একটু খুঁটিয়ে দেখলে দেখা যাবে রোহিনী ছাড়া ভ্রমরের চরিত্রের স্ফুরণ কদাপি সম্ভব নয়। স্বামী ভিটে ছাড়া, দেশ ছাড়া হলে অগত্যাই রোহিনীকে শৈশবের খেলনা ছেড়ে গৃহযাত্রীর জায়গা দখল করতে হয়। সে যেন অল্প কয়দিনেই পৃথিবীর সর্বোচ্চ প্রাপ্ত বয়স্ক মহিলাতে পরিণত হয়েছে, গোবিন্দলালের প্রতি প্রথম তার অভিমানের পাহাড় জমলেও পরবর্তীতে আমরা দেখি অভিমান আপন ব্যক্তিত্বে পরিণত হয়। তাই গোবিন্দলাল চাইলেও ভ্রমর তার কাছে ফিরে যায় না। বরং সে অপেক্ষা করছিল গোবিন্দলালের ফিরে আসার। এই যে সূক্ষ্ম বিশ্লেষণ সাহিত্যসম্রাট করেছেন তাতে তো নারীর আধুনিক যুগের প্রতিনিধি স্বীকৃত। ভ্রমর তার ভিতরের সুপ্ত চেতনাকে এত স্থির শান্তভাবে প্রকাশ করতে পেরেছিল যে মুহূর্তের জন্য মনে হয় ঔদ্ধত ঐশ্বর্য, অহংকার সবই ফিকে। আধুনিক নারী চেতনার দীক্ষায় দীক্ষিত হওয়ার জন্য এইগুলোর খুব বেশি প্রয়োজন নেই। চঞ্চল, নির্মল, রোহিনী এরা কিংবা এদের মত আমাদের সমাজে বহু মেয়েরা আছেন যারা চেষ্টা করলেও সমাজের প্রচলিত রীতি নীতির বিরুদ্ধে রুখে দাঁড়াতে পারেন না।

তথ্যসূত্র ঃ-

১। বঙ্কিমচন্দ্র চট্টোপাধ্যায়, বঙ্কিম রচনাবলী, পুনশ্চ ১১৪ এনডাঃ সুরেশচন্দ্র ব্যানার্জি রোড, কলকাতা - ৭০০০১০, সর্বাধুনিক সংস্করণ জানুয়ারি, ২০১৬, পৃঃ - ৫২৭

২। অনুরূপ, পৃষ্ঠা - ৪৫৮

৩। অনুরূপ, পৃষ্ঠা - ৪৮৩

৪। অনুরূপ, পৃষ্ঠা - ৫৪৪

৫। অনুরূপ, পৃষ্ঠা - ৬০৪

টাকা আপন মানুষ পর

মানস প্রতিম চক্রবর্ত্তী
স্নাতক চতুর্থ ষান্মষিক (কলা শাখা)

শ্যামপুর নামে একটি গ্রামে নিরেন এবং বিমল নামে দুটি বন্ধু বাস করত । নিরেনের বাবা ডাক্তার, তাই সে ছোট থেকেই রাজপুত্রের মত থাকে। অভাব সম্পর্কে তার কোনো ধারণা নেই।

অন্যদিকে বিমল হল একজন সাধারণ কৃষকের ছেলে। দরিদ্রতা তার জীবনের সঙ্গী। ছোট থেকেই নিরেন এবং বিমলের বন্ধুত্ব গড়ে উঠেছে। কিন্তু নিরেন বিমলকে তার ঘরে কোনো দিন নিয়ে যেত না। কেননা তার মা বিমলকে ছোট লোক বলে অপমান করত। কিন্তু বিমলের মা তার বিপরীত। নিরেন যখনি বিমলের বাড়ীতে আসত তার মা নিরেনকে খুব সুন্দর করে খইয়ে-দাইয়ে দিত।

এইভাবে ধীরে ধীরে দুই বন্ধু বড় হল। নিরেন একটি মেয়ের প্রেমে পড়ল। কিন্তু ঘর থেকে তার বাবা মা তাকে সেই মেয়েটিকে বিয়ে করতে বারণ করলেন। কিন্তু তাদের কথায় নিরেন রাজী হল না। সেই জন্য তার বাবা তাকে ঘর থেকে বের করে দিলেন। এই অবস্থা দেখে বিমলের বাবার নিরেনের প্রতি দয়া হল । তিনি তাঁদের কিছুটা অংশ মাটি বিক্রি করে নিরেনের বিয়ে করিয়ে দিলেন। তারপর নিরেনের একটি চাকরি হল। টাকা পয়সার মায়া জালে ধীরে ধীরে সে স্বার্থপর হয়ে উঠল। সে টাকা ছাড়া আর কিছু চেনে না। কিন্তু টাকা পয়সার অভাবে বিমল শিক্ষিত হতে পারল না। সে তার বাবার সঙ্গে কৃষিকাজে সাহায্য করতে শুরু করল।

একদিন হঠাৎ বিমলের বাবা খুব অসুস্থ হয়ে পড়লেন। হাঁটতে চলতে পারেন না। ততক্ষণাৎ বিমল তার বাবাকে নিয়ে গ্রামের একটি হাসপাতালে ভর্তি করল। ডাক্তার বাবু পরীক্ষা করে বললেন যে বিমলের বাবার কিড্‌নি খারাপ হয়েছে। অতি শীঘ্র নতুন কিড্‌নি লাগাতে হবে। কথাটি শুনে বিমল মাথায় হাত দিয়ে বসে পড়ল। কারন কিড্‌নি বদলাতে ছয় লক্ষ টাকার প্রয়োজন। এত অভাবের সংসারে সে কোথা থেকে এত গুলি টাকা যোগাড় করবে এটা ভেবে সে পাগল পাগল হয়ে গেছে। হঠাৎ করে তার মনে পড়ল যে এই বিপদের দিনে একমাত্র তার বন্ধু তাকে উদ্ধার করতে পারে। সে মনে একটি বিশাল আশা নিয়ে ছুটে গেল নিরেনের বাড়ী। ঘরের বাহির থেকে চিৎকার করে সে নিরেনকে ডাকল । কিছু সময় পর সে বেরিয়ে এসে বলে, কি হয়েছে কাণ্ডজ্ঞান নেই না কি ? পাগলের মতো চেচাচ্ছিস কেন? বিমল আকুল হয়ে তার বাবার অবস্থা বলল এবং কিছু সাহায্য চাইল। কিন্তু অকৃতজ্ঞ নিরেন একটি বার ভাবলো না এই মানুষটি নিজের মাটি বিক্রি করে তার জীবন গড়ে দিয়েছে। সে কুকুরের মত বিমলকে ঘর থেকে তাড়িয়ে দিল। হতাশ, অপমানিত এবং নিরূপায় হয়ে বিমলের মাথার বিকৃতি ঘটলো। সে ডাকাতি করে ছয় লক্ষ টাকার ব্যবস্থা করে ছুটে গেল তার বাবার কাছে। সে তার বাবার পাশে গিয়ে বসে বলল, "বাবা দেখ, তোমার আর কোনো চিন্তা নেই, তোমার চিকিৎসার জন্য পুরো ছয় লক্ষ টাকা এনেছি বাবা দেখ না !!" কিন্তু তিনি নিরব, তাঁর বুকের স্পন্দন ইতিমধ্যে স্তব্ধ হয়ে গেছে।

সেইজন্য বিমল বুঝতে পারল বর্তমান পৃথিবীতে টাকা আপন মানুষ পর। এই টাকার জন্য সে তার বাবাকে হারালো ।

চার মোমবাতির কথা

পূজা পাল
স্নাতক চতুর্থ ষাণ্মাষিক (কলা শাখা)

একটি রুমের ভেতরে চারটি মোমবাতি জ্বলছিল। মোমবাতিগুলো একে অপরের সাথে তাদের নিজস্ব ভাষায় কথা বলা শুরু করল। প্রথম মোমবাতিটি বলল, আমি শান্তি। কেউ আমাকে জ্বলিয়ে রাখতে পারবেনা। আমি এখন নিভে যাব। তারপর সেটি নিভে গেল। দ্বিতীয় মোমবাতিটি বলল, আমি বিশ্বাস। শান্তি যেহেতু নাই, তাই আমার আর জ্বলে থাকার কোনো প্রয়োজনই দেখছিনা। আমি এখন নিভে যাব। কথা শেষ করার পর দ্বিতীয় মোমবাতিটি নিভে গেলো। তৃতীয় মোমবাতি এবার কেউ নেই, তাই আমারও বেশিক্ষণ জ্বলার মত শক্তি নেই। মানুষেরা আমাকে গুরুত্ব না দিয়ে একপাশে সরিয়ে রাখে। শুধু তাই না, "ওরা প্রিয় মানুষগুলোকে পর্যন্ত ভুলে যায়।" কথা শেষ করে তৃতীয় মোমবাতিটিও নিভে গেলো। কিছুক্ষণ পর রুমের মধ্যে একটি বাচ্চা প্রবেশ করল, তিনটি নিভে যাওয়া মোমবাতির পাশে টিমটিমে জ্বলতে থাকা চতুর্থ মোমবাতি

দেখে বাচ্চাটি প্রশ্ন ছুড়ে দিলো, তোমরা জ্বলছো না কেন? তোমাদের পুরোপুরি শেষ না হওয়া পর্যন্ত জ্বলা উচিত ছিল। তারপর বাচ্চাটি কাঁদতে শুরু করল। এবার চার নম্বর মোমবাতিটি মুখ খুললো। ভয় পেয়ো না। আমি যতক্ষণ জ্বলছি, তুমি চাইলেই আমাকে দিয়ে আবারো বাকি মোমবাতি গুলোকে জ্বালাতে পার। আমার নাম আশা। বাচ্চাটি আশা নামের মোমবাতিটি দিয়ে একে একে বাকি মোমবাতি গুলোকে আবারও জ্বালালো। সমস্ত রুমটা আবারও উজ্জ্বল আলোতে আলোকিত হয়ে উঠলো।

এই গল্প থেকে আমরা শিখতে পারি, হাজর হতাশা, দুঃখ আর সমস্যার অন্ধকারে ডুবে গিয়ে আশা নামের আলোকে কখনোই নিভতে দেওয়া উচিৎ নয়। কারণ আশা না থাকলে আমাদের জীবন থেকে শান্তি, বিশ্বাস এবং ভালোবাসাও অন্ধকারে হারিয়ে যাবে।

মোবাইলের কবলে

সুদগ্ধা পাল
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

বিংশ শতাব্দীতে মার্টিন কুপার (Martin Cooper) মোবাইল শাসনের গোড়াপত্তন করেছিলেন। আজ তার শাসন পৃথিবীর সব মানচিত্রেই দৃশ্যমান, একবিংশ শতাব্দীর ভারতে জনসংখ্যার চেয়ে মোবাইলের সংখ্যা বেশি, পরিবারে স্বচ্ছলতা না থাকলেও একটি এন্ড্রয়েড সেট্ আছে। এটা অস্বীকার করা সম্ভব নয় বিভিন্ন স্থানে যোগাযোগের ক্ষেত্রে মোবাইল একটি গুরুত্বপূর্ণ স্থান দখল করেছে। কিন্তু এর ব্যবহারের অসাবধানতার জন্য বিপদ ধেয়ে এসে মৃত্যুর কিনারা পর্যন্ত পৌঁছে দেয়। আর তখনই আমরা মোবাইলের স্বৈর শাসনের কবলে পড়ে যাই। আমরা সবাই ভালো করেই জানি প্রতিনিয়ত আমরা মোবাইলে আসক্ত হয়ে পড়ছি। তাতে কাজের থেকে অকাজ বেশি ভীড় করে। এরফলে বিভিন্ন দিক থেকে বিভিন্ন সমস্যা ও দুর্ঘটনার সম্মুখীন হই। বিশেষ করে পরিবহন দুর্ঘটনা কয়েকগুণ বৃদ্ধি পেয়েছে শুধু মোবাইলের কারনে। নিশ্চয় আমাদের চেয়ে মোবাইলের গুরুত্ব বেশি নয়, কিন্তু আমরা এর ব্যবহারের উপর নিয়ন্ত্রণ আনতে পারি না। ফলস্বরূপ হাজারো অপূর্ণ মূল্যবান জীবন শেষ হয়ে যাচ্ছে।

বিজ্ঞানের প্রত্যেকটি পদক্ষেপ মানুষের মুশকিলকে আসান করার জন্য আমাদের অজ্ঞতা থেকে জ্ঞানের পথে এগিয়ে যাওয়ার জন্য আসলে বিজ্ঞানের আবিষ্কার গুলো গবেষণালব্ধ হলেও ব্যবহারিক দিকগুলো গবেষনা লব্ধ হয়ে ওঠেনি। তাই বিজ্ঞানের সুফল থেকে কুফলের শিকার আমরা বেশি হই। মোবাইল আমাদের প্রত্যেকের জীবনে আধিপত্য বিস্তার করছে আর এই শাসন থেকে শিশু থেকে বৃদ্ধ কেউ মুক্ত নয়। মোবাইল আমাদের ঘুম, অবসর সময়ের স্বস্তিতে ভাগ বসিয়েছে। মোবাইলে ফেসবুক, ইউটিউব, হোয়াটসঅ্যাপ, টুইটার, ইনস্টাগ্রাম এগুলোর মাধ্যমে আমরা খুব সহজে যে কোনো মানুষের সাথে আলাপচারিতা, এবং যে কোনো বিষয় আদান-প্রদান করতে পারি। কিন্তু এইগুলোর ব্যবহারে নেট এ্যাক্টিভ রাখতে হয়। আর কখনো কখনো এমনও অনেকে করে যে নেট এ্যাকৃটিভ না রেখেও ফেইচবুক, হোয়ার্টচ্এপ খুলে দেখে। এতে বোঝা যায়, মানুষ মোবাইলে কতটা এ্যাডিক্টেড হয়ে পরছে। বর্তমান প্রজন্মে এমন শিশু পাওয়া ভার যে তার অভিভাবক শিশুর মোবাইলের ব্যবহার নিয়ে অস্থির নয়। এখনের শিশুদের খেতে, বসতে, ঘুমতে মোবাইল প্রয়োজন হয়, তাঁদের সাংস্কৃতিক মানস জগৎ গেমস্ ও কার্টুনের দখলে।

আমরা ফোন ব্যবহার করি যাতে সব সময় অন্যদের সাথে যোগাযোগ রাখা যায়। কিন্তু এটি একই সাথে আমাদের মানসিক প্রশান্তিও কেড়ে নেয়। আমরা সবসময় এটা আশা করতে থাকি এই বুঝি ফোনটা বেজে উঠবে কিবো কেউ হয়ত মেসেজ দেবে। সচেতন না হলেও আমাদের অবচেতন মন সবসময় এই ক্ষুদ্র ফোনটির দিকে মনোযোগ আকর্ষণ কেন্দ্রীভূত করে। এ ধরণের চিন্তার দ্বারা মানসিক চাপ সৃষ্টি হয়। জল, জঙ্গল, প্রস্তর, নব্য প্রস্তর যুগ পেরিয়ে এখন আমরা মোবাইলের স্বর্ণযুগে অবস্থান করছি। এর শাসনে মানুষ হারিয়েছে সোণালী অতীত, আর প্রগতির মাঝে ভিড় করেছে টেনশন, আসক্তি, ভুল বুঝাবুঝি, মিথ্যার ঝাড়বাড়ন্ত, অলসতা হারিয়েছে কল্পনা শক্তি, অকৃত্রিমতা, বেড়েছে ক্যান্সার টিউমারের মত মরণব্যাধি রোগ । সত্যিই মোবাইল এ যুগের বিস্ময়কর আবিষ্কার ও সফল শাসক। বর্তমান সময়ে মোবাইল ছাড়া চলার কথা কেউ স্বপ্নেও কল্পনা করতে পার না । মোট কথায় বিশ্বের সমগ্র মানব জাতি একটু নয় আধটু মোবাইলের নিয়ন্ত্রণাধীন ।

* ইন্টারনেট থেকে সংগৃহিত।

চরিত্র গঠন ও স্বামী স্বরূপানন্দ

সমরজিৎ দাস
দ্বাদশ শ্রেণী, কলা শাখা

আমরা স্রষ্টার শ্রেষ্ঠ সৃষ্টি মানুষ হিসেবে এই ধরাতলে জন্মগ্রহণ করে নিজে ধন্য হয়েছি। কিন্তু শুধু আকারে দেখতে মানুষের মত হলেই কেউ মানুষ হয়ে যায় না। মানুষ নিজের শিক্ষার দ্বারা, সাধনার দ্বারা, সৎ প্রচেষ্টার মাধ্যমে 'চরিত্র গঠন' করে পূর্ণ মানুষে বিকশিত হয়। যেমনটি পশুদের ক্ষেত্রে প্রযোজ্য নয়। সৎ প্রচেষ্টা, সৎ-চিন্তা, সামাজিক সচেতনতা, আনুষ্ঠানিক শিক্ষা, আধ্যাত্মিক জ্ঞানের দ্বারা 'চরিত্র গঠন' করে এক অতি সাধারণ ব্যক্তি দেব-মানবে পরিণত হতে পারে। মানুষ অর্থ হারালে কিছুই হারালো না, স্বাস্থ্য-সম্পদ হারালে সামান্য কিছু অপব্যয়িত হলো, কিন্তু চরিত্ররূপ বহুমূল্য ধন হারালে আর কিছুই রইল না। সবকিছু বিনষ্ট হলো। মানব জীবনের সর্বশ্রেষ্ঠ সম্পদ ও ঐশ্বর্য্য হল নিষ্কলঙ্ক যথার্থ চরিত্র।

মানুষের মূল্যবোধ চেতনা ও চরিত্র গঠন ব্যাপারে জাগরিত করার উদ্দেশ্যে অযাচক আশ্রমের প্রতিষ্ঠাতা, অখণ্ড মণ্ডলেশ্বর শ্রীশ্রী স্বামী স্বরূপানন্দ পরমহংসদেব এক অভিনব আন্দোলনের সৃষ্টি করেছিলেন, যার নাম 'চরিত্র গঠন' আন্দোলন। আন্দোলনের শুভ সূচনা হয় ১৯১৪ সালে পূর্ববঙ্গের বিশাল ঘোড়া মারার মাঠে এবং এই আন্দোলন দ্বিতত্ব পায় কয়েক বৎসর পর কোলকাতার হেদুঁয়ার মাঠে। পরবর্তী সময়ে এই 'চরিত্র গঠন' আন্দোলন ভারত-বাংলার বিভিন্ন প্রান্তে প্রচার -প্রসার ও সমাদর লাভ করতে সক্ষম হয়।

চরিত্র গঠন সম্পর্কে স্বামী স্বরূপানন্দ বলেন — 'পরমেশ্বর যে শুভ সম্ভাবনা সমূহ দিয়ে তোমাকে, আমাকে, জগতের সকলকে সৃষ্টি করেছেন, তাকে পূর্ণ বিকাশ দেবার জন্য যে সজাগ সচেতন প্রয়াস, তারই নাম 'চরিত্র গঠন'। এ কাজ আমাদের আজীবন করতে হবে। কেননা ...... চরিত্রবান মানুষ দেশের গৌরব, দেশের সম্পদ, দেশের সর্বাপেক্ষা শ্লাঘনীয় বস্তু। চরিত্রহীন জাত পৃথিবীর ভার স্বরূপ, চরিত্রহীন পুরুষ নারীর আতঙ্ক, চরিত্রহীন নারী ধ্বংসের অগ্রদূতী ......। তিনি আরও বলেন — 'চরিত্রহীনের স্বদেশ সেবা ভুল, ঈশ্বর সাধনা মিথ্যা। তোমারা চরিত্রবান হও, নইলে আমার সোনার ভারত তোমাদের হাতে নিরাপদ নয়।।'

চরিত্র গঠন সম্পর্কে স্বামী স্বরূপানন্দ বলেন — 'পরমেশ্বর যে শুভ সম্ভাবনা সমূহ দিয়ে তোমাকে, আমাকে, জগতের সকলকে সৃষ্টি করেছেন, তাকে পূর্ণ বিকাশ দেবার জন্য যে সজাগ সচেতন প্রয়াস, তারই নাম 'চরিত্র গঠন'। এ কাজ আমাদের আজীবন করতে হবে। কেননা ...... চরিত্রবান মানুষ দেশের গৌরব, দেশের সম্পদ, দেশের সর্বাপেক্ষা শ্লাঘনীয় বস্তু। চরিত্রহীন জাত পৃথিবীর ভার স্বরূপ, চরিত্রহীন পুরুষ নারীর আতঙ্ক, চরিত্রহীন নারী ধ্বংসের অগ্রদূতী ......। তিনি আরও বলেন — 'চরিত্রহীনের স্বদেশ সেবা ভুল, ঈশ্বর সাধনা মিথ্যা। তোমারা চরিত্রবান হও, নইলে আমার সোনার ভারত তোমাদের হাতে নিরাপদ নয়।।'

বর্তমান আধুনিক সভ্যতার যুগে মানুষের আনুষ্ঠানিক শিক্ষায় যথেষ্ট-উচ্চ- শিক্ষিত হয়েও নৈতিক ও চারিত্রিক যে অধঃপতন পরিলক্ষিত হচ্ছে, তাতে শ্রী শ্রী বাবামণির এই 'চরিত্র গঠন আন্দোলন' সময়োপযোগী ও প্রাসঙ্গিক। উচ্চতর মাধ্যমিক দ্বাদশ শ্রেণীর 'বাংলা' ও 'শিক্ষা' বিভাগের সিলেবাসে মূল্যবোধ শিক্ষা নামের অধ্যায় সংযোজন করে যুব প্রজন্মকে মূল্যবোধ শিক্ষা দেওয়ার যে এক শুভ প্রয়াস পরিলক্ষিত হচ্ছে তা 'চরিত্র গঠন' আন্দোলন — এর নামান্তর এবং এই 'চরিত্র গঠন' ও মূল্যবোধ শিক্ষা সকল শ্রেণীর মানুষের মধ্যে ছড়িয়ে দিতে ও সজাগতা আনার শুভ পদক্ষেপ ও দায়িত্ব নিশ্চয়ই মাতা-পিতা, শিক্ষক সমাজ, সমাজের বুদ্ধিজীবি ও সর্বোপরি মায়েদের। স্বামী স্বরূপানন্দ বলেছেন — .... মায়েরা যেদিন এই আন্দোলনের পুরভাগে এসে দাঁড়াবেন, সেদিন এই আন্দোলন এক উত্তাল সমুদ্রের রূপ ধারণ করবে .....।

" চরিত্র গঠন আন্দোলন' এর প্রয়োজনীয়তা সর্ম্পর্কে স্বামী স্বরূপানন্দজী বলেন — 'চরিত্র গঠনের সাধনাই হচ্ছে জীবনের বুনিয়াদ-গঠনের সাধনা। দেশ যখন চরিত্রবান নেতাদের দ্বারা চালিত হবে, তখন দেশের লোক অল্প ত্যাগে মহতী সমৃদ্ধি অর্জন করতে সমর্থ হবে। দেশ যতদিন চরিত্রহীন ব্যক্তিদের ইচ্ছানুসারে চলতে বাধ্য হবে, ততদিন দেশের প্রকৃত মঙ্গল বা স্থায়ী কুশল সুপ্রতিষ্ঠিত হবার কোনো আশা নেই। আজ তোমরা দুগ্ধপোষ্য বালক, কাল তোমরা দেশের অভিভাবক হবে, শিক্ষক, অধ্যাপক, নেতা ও ত্রাণকর্তা হবে। তারইজন্য তোমাদের 'চরিত্র গঠন' এর বিশেষ আবশ্যকতা। কে হিন্দু কে মুসলমান, ওটা বড় কথা নয়। কে কতখানি মানুষ, ওটাই আসল কথা। চরিত্রবান ব্যক্তিই প্রকৃত মানুষ। তোমরা চরিত্রবান হবার জন্য প্রতিজ্ঞাে বদ্ধ পরিকর হও।"

স্বামী স্বরূপানন্দ পার্থিব সকল প্রতিষ্ঠা বিসর্জন দিয়ে নিজের প্রতিটি রক্তবিন্দু নিঃশেষ করে পত্রে, পুস্তকে, চিত্রে, প্রদর্শনীতে, সংগীতে ও ভাষণে এই বৈপ্লবিক আন্দোলনের সূচনা করে দেশবাসীর উদ্দেশ্যে বলেন — Oh my countryman, oh the inhabitants of the world ; give me good character spotless character & shining character, I will give you food, cloths, shelter, employment, peace, heavan and supreme freedom of human life'.

'চরিত্র গঠন' আন্দোলন ! ইতিহাসে শুনেছি বঙ্গ-ভঙ্গ আন্দোলন, ছাত্র আন্দোলন, কৃষক আন্দোলন, শ্রমিক আন্দোলন, কর্মচারী আন্দোলন ইত্যাদি। কিন্তু চরিত্র গঠন আন্দোলন ? কিসের বিরুদ্ধে এই আন্দোলন ? আন্দোলন করতে হবে নিজের ভেতরকার কুচিন্তা, কু-কাজ, কু-সংগ্রাম আর সব রকমের নৈতিক অধঃপতনের বিরুদ্ধে। সংগ্রাম করতে হবে আমাদের ভেতরকার কাম, ক্রোধ, লোভ প্রভৃতি ষড়রিপু আর কু-প্রবৃত্তির বিরুদ্ধে যা আমাদের করে তুলে চরিত্রহীন।

স্বামী স্বরূপানন্দ।

তথ্যসূত্র ঃ- i) অখণ্ড সংহিতা।
ii) ধৃতং প্রেম্ণা।

গানের রবীন্দ্রনাথ

মেঘালী দাস
চতুর্থ সাম্মাষিক

পুরনো বাংলা সাহিত্যের গানে ও কবিতায় তফাৎ ছিল না, ষোড়শ শতাব্দী থেকে গান ও কবিতায় একটু একটু করে ছাড়াছাড়ি শুরু হলো। রবীন্দ্রনাথ গান ও কবিতার পার্থক্য বুঝাতে গিয়ে একটি চিঠিতে লিখেছেন — "সঙ্গীতের সঙ্গে কাব্যের একটা জায়গায় মিল নেই। সঙ্গীতের সমস্তটাই অনির্বচনীয়। কাব্যে রচনীয়তা আছে সে কথা বলা বাহুল্য; অনির্বচনীয়তা সেটাকেই বেষ্টন করে হিল্লোলিত হতে থাকে, পৃথিবীর চারদিকে বায়ুমণ্ডলের মতো। এপর্যন্ত বচনের সঙ্গে অনির্বচনের, বিষয়ের সঙ্গে রসের গাঁঠ বেঁধে দিয়েছে ছন্দ। পরস্পরকে বলিয়ে নিয়েছে— 'যদেতদ্ হৃদয়ং মম তদস্তু হৃদয়ং তব'। বাক্ এবং আবাক বাঁধা পড়েছে ছন্দের মাল্য-বন্ধনে।"[১] রবীন্দ্র সঙ্গীতের আগের গানগুলো ছিল মঙ্গল কাব্যের গান, নিধুবাবুর টপ্পা গান ইত্যাদি। রবীন্দ্র সঙ্গীত রচিত হবার পূর্বে প্রায় সব গান রচিত হত ঈশ্বর অথবা ধর্মকে কেন্দ্র করে । রবীন্দ্রনাথ সঙ্গীত সম্পর্কে বলেছেন — "আমাদের মনোভাব গাঢ়তম, তীব্রতম রূপে প্রকাশ করিবার উপায় - স্বরূপে সঙ্গীতের স্বাভাবিক উৎপত্তি। যে উপায়ে ভাব সর্বোৎকৃষ্টরূপে প্রকাশ করি, সেই উপায়েই আমরা ভাব সর্বোৎকৃষ্টরূপে অন্যের মনে নিবিষ্ট করিয়া দিতে পারি। অতএব সঙ্গীত নিজের উত্তেজনা-প্রকাশের উপায় ও পরকে উত্তেজিত, করিবার উপায়।"[২] রবীন্দ্রনাথের গান বাংলা সঙ্গীতে নিয়ে এল এক অন্যধারা তাতে সংযোজিত হলো ব্যক্তি মানুষের সুখ-দুঃখ, বেদনা ইত্যাদি। তাঁর রচিত সঙ্গীতগুলো এতো উন্নত মানের হওয়ার জন্য বর্তমান কাল পর্যন্ত সেই সঙ্গীতগুলো সমান জনপ্রিয়। এতো বছর পার হয়ে যাওয়া সত্বেও তাঁর বিভিন্ন পর্যায়ের গানের জনপ্রিয়তা একটুও কমে যায় নি। তাই রবীন্দ্র সঙ্গীতকে আমরা কালজয়ী সঙ্গীত বলতে পারি।

রবীন্দ্র সঙ্গীতের পর্যায়

রবীন্দ্রনাথ বিভিন্ন পর্যায়ের বহু গান লিখেছেন। পর্যায়গুলো হচ্ছে ভূমিকা, পূজা, স্বদেশ, প্রেম, প্রকৃতি, বিচিত্র, আনুষ্ঠানিক, ভানুসিংহ ঠাকুরের পদাবলী, নাট্যগীতি, জাতীয় সঙ্গীত ইত্যাদি। রবীন্দ্রনাথ শুধুই নিজের কর্ম করে গেছেন কোনো দিনও নাম, যশ, খ্যাতির পেছনে ছুটেন-নি। তিনি বলেছিলেন — "বাঁশিতে যদি গান বেজে থাকে সেইতো চরম। তারপরে ? কেউ চুপ করে শোনে, কেউ গলা ছেড়ে তর্ক করে। কেউ মনে রাখে, কেউ ভোলে। তাতে কী এসে যায় ?" হয়তো যশ, খ্যাতি হবে কিনা তা না ভেবে কাজ করে যাবার জন্যেই আজ বাংলা সাহিত্য তথা সঙ্গীত এতো উন্নত। এবার কয়েকটি পর্যায় অনুসারে গানের কয়েকটি অংশ নীচে উদ্ধৃত হলো —

পূজা পর্যায় ঃ

"চরণধ্বনিতে দিয়ো গো আমারে, নিয়না-নিয়না সরায়ে
জীবন মরণ সুখ দুখ দিয়ে বক্ষে ধরিব জড়ায়ে।।
স্খলিত শিথিল কামনার ভার বহিয়া বহিয়া ফিরি কত আর
নিজ হাতে তুমি গেঁথে নিয়ো হার ফেলো না আমারে ছড়ায়ে।।"

এই গানটিতে রবীন্দ্রনাথ ঈশ্বরের কাছে সম্পূর্ণ দেখিয়েছেন। ঈশ্বরের কাছে তার আবেদন যে ঈশ্বর যেন তাঁর চরণে তাঁকে ঠাঁই দেন। ঈশ্বর যেন তাঁকে পরিত্যাগ না করেন। গানটির শেষ অন্তরার শেষ পঙক্তিতে তিনি বলেছেন, "তোমারি করিয়া নিয়গো আমারে বরণের মালা পরায়ে" অর্থাৎ ঈশ্বর যেন তাঁকে নিজের করে নেন।

প্রেম পর্যায় ঃ

"তুমি রবে নিরবে হৃদয়ে মম
নিবিড় নিভৃত পূর্ণিমা নিশীথিনী-সম।।"

প্রেমকে তিনি একটা খুবই পবিত্র জায়গায় স্থাপিত করেছেন; সোনালি সুরের স্পর্শে খুব উন্নত পর্যায়ে পৌঁছে দিয়েছেন। এই গানটিতে একান্ত নিভৃতে নিজের হৃদয়ে প্রিয়জনকে পাওয়ার ইচ্ছা প্রকাশিত হয়েছে।

স্বদেশ পর্যায় ঃ

রবীন্দ্রনাথের স্বাদেশিকতাবোধ নজিরবিহীন। দেশের ঘোর সঙ্কটের দিনে কবি ছিলেন কবিতায়-গানে সদা জাগ্রত প্রহরী। দেশের তদানীন্তন রাজনীতি-ওয়ালাদের চেয়েও কবির বিবেক এবং দূরদৃষ্টি ছিল সুদূর প্রসারী ও সুস্পষ্ট; নিম্নোদ্ধৃত পঙক্তিগুলি উজ্জ্বল দৃষ্টান্ত হিসেবে পরিগণিত।

"যদি তোর ডাক শুনে কেউ না আসে তবে একলা চলো রে
একলা চলো, একলা চলো, একলা চলো, একলা চলো রে।।"

এই গানটি রবীন্দ্রনাথ ১৯০৫ সালে বঙ্গ-ভঙ্গ রোধার্থে আন্দোলনকারীদের উজ্জীবিত করার জন্য রচনা করেন। সহজ করে বলতে গেলে এই গানটিকে আধুনিক কালের পরিভাষায় বলা যায় — এটি একটি Motivational Song।

ভানুসিংহ ঠাকুরের পদাবলী ঃ

"সজনি সজনি রাধিকালো দেখ অবহুঁ চাহিয়া
মৃদুল গমন শ্যাম আওয়ে মৃদুল গান গাহিয়া।।"

রবীন্দ্রনাথ ভানুসিংহ ছদ্মনামে ভানুসিংহের পদাবলী রচনা করেন। ভানুসিংহের পদাবলীর সব গান ব্রজবলি ভাষার অনুকরণে লেখা। এই গানটিতে রবীন্দ্রনাথ রাধিকাকে কৃষ্ণের আগমনবার্তা দিয়েছেন।

প্রকৃতি পর্যায় ঃ

"পৌষ তোদের ডাক দিয়েছে, আয়রে চলে,
আয়, আয়, আয়
ডালা যে তার ভরেছে আজ পাকা ফসলে
মরি হায় হায় হায়।।"

রবীন্দ্রনাথ শান্তিনিকেতনে বিভিন্ন উৎসব পালন করার জন্য ছাত্র-ছাত্রীদের অনুপ্রাণিত করতেন, আর সব উৎসবের জন্য নিজে গানও লিখে দিতেন; ছাত্র-ছাত্রীরা সেইসব গান গাইত প্রাণ ভরে। পৌষমেলার অনুসঙ্গ হিসেবে ছাত্র-ছাত্রীদের জন্য তিনি লিখলেন এই গানটি। পৌষ মাসে যখন সোনালি ধানে খেত ভরে ওঠে, চারদিকে উৎসবের বাতাস বয়, সেই পরিবেশকে কেন্দ্র করেই তিনি এই গানটি লিখেন।

রবীন্দ্রনাথের সঙ্গীতের কিছু বিশেষ তথ্য

রবীন্দ্রনাথ ১১ কিংবা ১৪ বছর বয়সে প্রথম গান রচনা করেন। তিনি তাঁর ৮০ বছর আয়ুষ্কালের মধ্যে প্রায় ৬৮ বছরই নিবিষ্ট ছিলেন সংগীত রচনায়। তাঁর রচিত গানের সংখ্যা ২,২৩২ টি। তাঁর জীবনের শেষ গান ছিল তাঁরই নিজের শেষ জন্মদিন উপলক্ষে লেখা —

"হে নূতন
দেখা দিক আর বার জন্মের প্রথম শুভক্ষণ"

তখন ছিল ১৩৪৮ বঙ্গাব্দের বৈশাখ মাস। রবীন্দ্রনাথের সকল গান গীতবিতান নামক সংকলন গ্রন্থে সংকলিত হয়েছে। "গগনের তালে রবি-চন্দ্র দীপক জ্বলে" গানটি সম্ভবত তাঁর লেখা প্রথম গান।

ভারতবর্ষের বিভিন্ন প্রদেশের গানের উপকরণ নিয়ে রবীন্দ্রনাথের গান

বাংলা অঞ্চলের বাংলা গানের প্রচলিত নানা উপাদান নিয়ে তিনি অসংখ্য গান রচনা করেন। বাউল গান, সারিগান, শ্যামা সঙ্গীত প্রভৃতি নানা ঢঙে তিনি গান রচনা করে বাংলা গানের ভাণ্ডারকে সমৃদ্ধ করে তুলেছেন। এছাড়াও তিনি ভারতবর্ষের অন্যান্য প্রদেশের বিভিন্ন ধরনের গানের ঢঙে বাংলা গান রচনা করেন, যেমন — মুম্বাই প্রদেশের 'কানাড়ি' গান 'সখি বাবা'-র ঢঙে কবি লিখেন 'বড় আশা করে এসেছিগো কাছে ডেকে লও'। কবিগুরুর 'কোথা আছ প্রভু' গানে গুজরাটি গানের সুর কানে আসে। মাদ্রাজি গান 'নিতু চরণ মূল' - এর ধাঁচে লিখেন 'বাসন্তী হে ভুবন মোহিনী'। তামিল গানের সুরের মতো মনে হয় তাঁর 'বাজে করুণ সুর'। মারাঠী গান 'নাদবিদ্যা পরব্রহ্ম' অনুসরণে 'বিশ্ব বীণা রবে'। কবি রচিত 'একি লাবণ্যে পূর্ণ প্রাণ, গানটি মাদ্রাজি সুরে নিবদ্ধ।

আধুনিক যুগে রবীন্দ্র সঙ্গীতের প্রভাব

রবীন্দ্র সঙ্গীতগুলো শুনলে মনে হয়— এইসব সঙ্গীত চির নতুন। শিশুরা যখন রবীন্দ্রনাথের 'ফুলে ফুলে ঢলে ঢলে' বা 'আয় তবে সহচরী' ধরনের গানগুলো শুনে তাদের কাছে মনে হতেই পারে রবীন্দ্রনাথ তাদের বয়সী। আবার বড়রা অর্থাৎ প্রাপ্ত বয়স্করা যখন তাঁর প্রেমের গান শুনেন, যেমন — 'ওযে মানে না মানা' কিংবা 'ভালোবেসে সখী' তখন রবীন্দ্রনাথকেও যেন মনে হয় কলেজ-বিশ্ববিদ্যালয় পড়ুয়া এক যুবক, অর্থাৎ তাঁদের সমবয়সী। রবীন্দ্রনাথ ১৫৮ বছরে পা দিলেন এইবার, তবুও তিনি তাঁর কবিতায়-গানে-উপন্যাসে একেবারে আধুনিক। রবীন্দ্রনাথের বিভিন্ন গান বিভিন্ন চলচ্চিত্রতে ব্যবহৃত হয়েছে এবং এখনো বিভিন্ন চলচ্চিত্রে থিম্ সঙ্ হিসেবে ব্যবহৃত হচ্ছে। প্রথম ১৯৩৭ সালে বাংলা চলচ্চিত্রে রবীন্দ্র সঙ্গীতের প্রয়োগ শুরু হয় প্রমথেশ বরুয়ার 'মুক্তি' নামক চলচ্চিত্রের মাধ্যমে। এরপর সত্যজিৎ রায়, ঋত্বিক ঘটক, তরুণ মজুমদার, গৌতম ঘোষ, অপর্ণা সেন, ঋতুপর্ণ ঘোষ প্রমুখ আন্তর্জাতিক খ্যাতিসম্পন্ন পরিচালকগন তাঁদের ছবিতে সার্থকভাবে রবীন্দ্র সঙ্গীত প্রয়োগ করেছেন। 'আলো' (২০০৩), দাদার কীর্তি (১৯৮০), 'ভালোবাসা-ভালোবাসা', 'চোখের বালি', 'নৌকাডুবি', 'সোয়েটার' ইত্যাদি চলচ্চিত্রে রবীন্দ্র সঙ্গীত খুব ভালোভাবে ব্যবহৃত হয়েছে।

উপসংহার

রবীন্দ্রনাথ শিল্প-সাহিত্যের যে বিভাগেই তাঁর প্রতিভার পরশ-পাথরের স্পর্শ রেখেছেন, সে বিভাগই হয়ে উঠেছে স্বর্ণ-বিভায় সমুজ্জ্বল। কিন্তু গানগুলি তাঁর প্রতিভা-মুকুটের একেকটি মণি-মরকত; তিনি নিজেও তাঁর গানের অমরত্ব সম্পর্কে গভীর ভাবে ছিলেন আত্মবিশ্বাসী। তাঁর দূরদৃষ্টি ছিল দার্শনিকের দূরদৃষ্টি, তাই তাঁর অনেক কথা এবং বাণীর মতো গানগুলোও পেয়েছে কালজয়ীত্ব; গানগুলি এখনও এত সমকালীন বলে আশ্চর্যান্বিত না হয়ে থাকা যায় না। রবীন্দ্রনাথের গানগুলি বোধ করি শাশ্বত - সনাতনত্ব নিয়ে, হয়ে থাকবে চিরকালীন তথা আধুনিক। গানের রবীন্দ্রনাথ যেমন বাংলা তথা ভারতের গর্ব, সারা পৃথিবীরও তিনি শিল্প-সাহিত্যের এক গীতিময় অমূল্য রত্ন; কারণ — দিনের পর দিন এই পৃথিবীর নানা ভাষায় রবীন্দ্রনাথের গান নিত্য-নিয়ত অনূদিত ও গীত হচ্ছে অহরহ। গানের রবীন্দ্রনাথ আমাদের জন্য আত্মপরিচয়ের এক আলোকস্তম্ভ।

তথ্য-সূত্র ঃ

১) পত্রাংশ [১৩৩৯ (১৯৩২) সালে দেওয়ালির দিন খড়দহ থেকে ধূর্জটিপ্রসাদ মুখোপাধ্যায়কে লিখিত রবীন্দ্রনাথের একটি পত্র থেকে উদ্ধৃত]

২) রবীন্দ্র রচনাবলী।

৩) বাংলা সাহিত্যের ইতিহাস (চতুর্থ খণ্ড) — সুকুমার সেন।

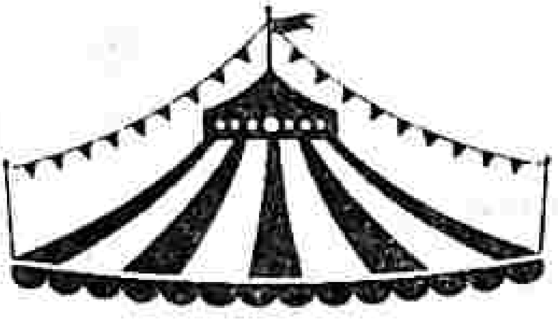

জোকার ও মনোজ

ঝিন্টু পাল
সহকারি অধ্যাপক, বাংলা বিভাগ

এক প্রচণ্ড শীতের রাতে মনোজ কাজলকে নিয়ে সার্কাস দেখতে যায়। প্রায় এক সপ্তাহের টানা অনুরোধে মেয়েটির ইচ্ছা পূরণের জন্য মেলায় যেতেই হয় তাকে। অনুপমা সংসারের বর্তমান পরিস্থিতি সব জানে বলেই নিজে না গিয়ে তার স্বামী ও মেয়েকে পাঠায়। সার্কাসের ভিতরে চারদিকের ঝলমলে আলো, গান, বাজনা দেখে কাজল উচ্চস্বরে হেসে ওঠে। কেননা প্রাত্যহিক জীবনে এমন কোনো কিছুই তার সামনে ঘটে না। মধ্যবিত্তের সংকট ও দারিদ্র্য তাদের সংসার থেকে বিদায় নেবার নামে নেই। কিছুক্ষণের মধ্যেই সার্কাসের খেলা শুরু হয়ে যায়। চারিদিকে এতো আনন্দ কাজল আগে দেখেইনি, হঠাৎ কাজলের দৃষ্টি পড়ে গোল রিংটার ওপর। সেখানে আগুন নিয়ে বিভিন্ন রকমের মজার খেলা প্রদর্শন করছে সার্কাসের জোকারটি। তার অভিনয় দেখে মনে হয় আগুন তার গায়ে লাগলো বলে। সকলের চিৎকার, হাততালি, হাঁসির উল্লাসে গোটা সার্কেসের তাঁবু যেন গমগম করছে। ঠিক সেই মুহূর্তে কাজল প্রচণ্ড চিৎকার করে কেঁদে ওঠে।

হাত ফসকে জোকারের প্যান্টে আগুন লেগে যায়। জোকার প্রাণপণে চিৎকার করলেও সেই মুহূর্তে কেউ এগিয়ে আসেনি তাকে বাঁচানোর জন্য। জোকারের আর্তনাদকে দর্শকেরা উল্লাস ভেবে দ্বিগুণ জোড়ে করতালি দিয়ে সার্কাস দেখতে থাকে। গায়ে আগুন লাগা ব্যাপারটি শুধুমাত্র কাজল অনুভব করতে পেরেছিল, ৬ বছরের ছোট্ট কাজল চেঁচিয়ে বলতে থাকে জোকারকে বাঁচানোর জন্য। কিন্তু কার কথা কে শোনে। বর্তমান আধুনিক যুগের মানুষ নিজের মোবাইল বের করে সেই করুণ জলন্ত দৃশ্য স্ক্রিনে বন্দি করায় ব্যস্ত...... অন্যদিকে কাজলের অশ্রুভরা চোখ আর কানে বেজে ওঠে সেই মর্মান্তিক আর্তনাদ —

"আগুনে আমি মরে যাচ্ছি, কেউ আমাকে বাঁচান।"......

অক্টোপাস

মূল - ড° সাগর বরুয়া
অনুবাদ - নাহিম মজুমদার
সহযোগী অধ্যাপক, বাংলা বিভাগ

আধুনিকতা তাদের জীবন শৈলীকে
স্পর্শ করতে পারে নি
অথচ তারা হলো আধুনিকতার বার্তা বাহক

অন্ধকারের কৃত্রিম আলো দিয়ে ঢেকে রাখা
অক্টোপাসরূপী মানুষেরা
ছল-চাতুরীর দ্বারা তাদের জীবন গুলোকে
তমসাবৃত করে রেখেছে

তাদেরকে এক একটি যন্ত্রে
রূপান্তর করা হচ্ছে, তাদের হাতগুলো হয়ে পড়েছে
এক একটি শিল্পের হাতুড়ি, দৈত্যরূপী
মানুষগুলোর এখন তারা ভৃত্য
মাত্র
সবুজ মাঠ তাদের মনগুলো
সবুজ করতে পারে নি
তাদের রঙীন স্বপ্ন দেখারও অবকাশ নেই

তাঁরা জানে না তাদের শক্তি
কত, জানে না প্রতিবাদের অর্থ
ফরাসী বিপ্লব অথবা রুশ বিপ্লব আর
গৌরবময় বিপ্লবের কথা

তাদের জানতেদেওয়া হয় নি বিপ্লবের কথা
জানতে দেওয়া হয় নি মুক্তির পথ
কি যে বিড়ম্বনা, তাদের নেতারাও
তাঁদের করে যে প্রতারণা ।

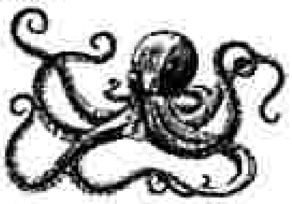

পূণ্যভূমি ভারত

সুলগ্না পাল
স্নাতক ষষ্ঠ ষান্মাষিক (কলা শাখা)

বিভিন্ন জাতি জনজাতির সমাহারে
শস্য-শ্যামলা মোদের ভারতভূমি।
এই বিশ্বজগতের বিখ্যাত পটভূমি
বিভিন্ন ধর্ম সংস্কৃতির পাবনভূমি।

এ দেশে মাটির গন্ধ কথা কয়,
সোনালী ফসলে, খুশিতে ঝিরিঝিরি হাওয়া বয়।
যখন দেখি সকাল হয়
দিনকাল সব বদলে যায় ....

ভারত জানে বাসতে ভালো, কাছে টানার মন
ভারত জানে উদারতা, বিশ্বাস করে আপনজন।
যুগের পর যুগ এসেছে কত বিদেশী জাতি
করেছে শোষণ দিন প্রতিদিন, পেয়েছে লাঞ্ছনা।

তখন তোমায় করতে স্বাধীন এই পবিত্রভূমিতে
কত বীর বীরাঙ্গনারা দিয়েছে তাদের বলিদান।
কত প্রাণের বিনিময়ে ভারত পেয়েছিল স্বাধীন সুখ
বিশ্ব সেদিন অবাক নয়নে দেখেছিল স্বদেশীদের মুখ।

ঘোষিত হয়েছিল প্রজাতন্ত্র, শুরু হলো তার উত্থান
দেশের পতি প্রধান মন্ত্রী, রচিত হলো সংবিধান
দিন গেল, কাল গেল, কাটলো বহু বছর
জমলো এবার বিধান মেনে রাজনীতির আসর ।

আজ রামমন্দিরে মেতে আছে দেশের জনতা
রাফেলে লুকিয়ে আছে দেশের ক্ষমতা
তাই তো বলি গর্ব ভরে দেশ যে আমার সবার সেরা
সুজলাং সুফলাং মা তুই শস্য শ্যামলা ।।

মা

পল্লবী দাস
স্নাতক ষষ্ঠ ষান্মাসিক

মায়ের মত আপনজন।
পাবে না কোথাও কোনো ক্ষণ
জয় করো মায়ের মন ।
বিশ্ব তোমার সারাক্ষণ।
নিঃস্ব হবে শুভক্ষণ ।
যদি হারাও মায়ের মন।
মা বলেই হাসো তুমি ।
মা বলেই কাঁদো তুমি ।
মায়ের মাঝেই থাকো তুমি ।
'মা' কে পাশে রেখো তুমি ।
মা ই তোমার গুণী জন।
মা ই তোমার সর্ব্বজন।

মা

সংগীতা মজুমদার
স্নাতক তৃতীয় ষান্মাসিক

গর্ভ তোমার স্বর্গ সমান
আলোর উৎস মুখে
বক্ষ জুড়ে স্থান দিয়েছো
অপার স্নেহ সুখে।

তোরার হাতের শাকান্নতে
অমৃত আস্বাদ।।
ফুলের মতো পড়ছে ঝড়ে তোমার আশীর্বাদ
তুমি ছাড়া কে নিত মোর জন্ম যন্ত্রনা।
তুমি আমার জগৎ মাগো জন্মধাত্রী মা
তোমার আশিষ তোমার স্নেহে
হলাম জীবন জয়ী, কিভাবে ঋণ
শুধাবো তোমার ওগো স্নেহময়ী।।

মা তোমাকে ভালোবাসি

বিশ্বদ্বীপ পাল
স্নাতক ষষ্ঠ ষান্মাসিক (কলা শাখা)

মা, এই হৃদয়েই থাক তুমি
হৃদয়ের প্রতিকথা জান তুমি।
আছ তুমি অনুভূতির কানায় কানায়
জড়িয়ে আছ তুমি আমার দেহ-মন ও ছায়ায়।

ব্যাথা যদি পাই আমি মা
কেঁদে ফেল তুমি।
তোমার কিছু হয়ে গেলে মা
কি করব আমি ?

তোমাতেই শুরু আমার
শেষও তোমাতেই,
আমার জগত খুঁজে পাই মা
তোমার মঝেই।

নতুন করে কি আর বলি
সব কিছুই জান তুমি।
একবার বলি, শতবার বলি
মা তোমাকে ভালোবাসি ।

আমার প্রিয় কবি জীবনানন্দ

প্রিয়তমা দাস
স্নাতক চতুর্থ ষাণ্মষিক (কলা শাখা)

কবি তোমায় প্রণাম
দুঃখগুলো হৃদয়ে বেঁধে নিয়ে
তুমি চলে গেলে না ফেরার দেশে।

অনেক দূরে ....।
আর রেখে গেছো
তোমার হাজার স্মৃতিগুলো
জনতার ভিড়ে।
তোমার অবর্তমানে এখন
প্রকৃতি কেমন মনমরা মনমরা।
প্রকৃতিতে নেই কোনো প্রেমের ছোঁয়া
শূন্য হয়ে গেছে আকাশের বাতাস
থেমে গেছে সময়ের দুরন্ত গতি।
তুমি চলে গেলে
উড়ন্ত পক্ষীরাজের মতো
অনেক দূরে .... ।
তোমার প্রকৃতির প্রেমের ছোঁয়ায়
আজ আমি প্রকৃতি প্রেমিক।
তোমায় জানাই
শত কোটি প্রণাম।
হে আমার প্রিয়,
কবি জীবনানন্দ।

স্বপ্ন

রাজশ্রী দাস
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

একটি স্বপ্ন বহুদিন ধরে
করছে আমাকে অলস।
স্বপ্নগুলো মায়াবী
স্বপ্নগুলো জটিল।
মায়ার রং দিয়েছ তুমি
এই স্বপ্নের ভিতরে।
প্রতিটি কাহিনীতে
মুখ্য চরিত্র তুমি,
হয়তো তুমি জানো না।
তুমি কারোর হাজার
স্বপ্নের খেলা।

তোমার অপেক্ষা

পম্পী কুড়ি
স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

তোমার অপেক্ষাতে থেকে থেকে
এই জীবন যায় যায়
থাকব কী, থাকব না
তাও ভুলে যাই
কত যে ভালোবাসা কত যে স্নেহ
আমার বুকে আছে বহুদিন থেকে
তোমার অপেক্ষাতে থাকব আমি
তোমাকে মনে রেখে।
তুমি যে আমার মরমের পুতুল
তুমি যে আমার হৃদয়
তোমাকে নিয়ে প্রার্থনা করি
তুমি যেন আমার কুটুম্ব হও
তুমিই আমার জীবনের আশা
তুমিই আমার প্রার্থনা
তোমার অপেক্ষাতে বেঁচেছি আমি
না চলা নৌকার মতো
তোমার কথা ভেবে ভেবে
বেঁচে আছি তোমার অপেক্ষাতে

ইংৰাজী বিভাগ

A BRIEF NOTE ON PARTICIPATION IN THE 73rd ANNUAL CONVENTION OF ROCKY MOUNTAIN MODERN LANGUAGE ASSOCIATION (RMMLA)

Dr. Anuradha Chaudhuri
Associate Professor and Head, Department of English

Rocky Mountain Modern Language Association (RMMLA) is a non-profit membership organisation, established in 1947, that promotes the study and teaching of language, literature and culture. The Secretariat and Directorate of the Association is hosted by the University of Wyoming. Its Seventy-Third (73rd) Annual Convention of (RMMLA) was held from 10th to 12th October, 2019 in El Paso, Texas in the University of Texas, and Double Tree by Hilton. I got a golden opportunity to participate in this prestigious Convention and present my Paper entitled ***Revisiting Mulk Raj Anand's Two Leaves and A Bud and Rasna Barua's (Birinchi Kumar Barua) Seuji Pator Kahini (The Partings): A Postcolonial Study of Tea Garden Realities in Assam*** on the 10th of October, under the Chairmanship of Prof. Alan Johnson of Idaho State University, Idaho, U.S.A. It was one of the first sessions of the three-day long Conference. The Session of my participation was Asian Studies-South Asia, Session 1: Native and Diasporic Literatures, held in Hall Union Desert Canyon 102D in the University of Texas. I made a Power Point Presentation there and took a hard copy of my Paper written in detail which was earlier submitted to the UGC at the time of applying for the Travel Grant. Participants came from various universities and a few colleges of the U.S.A and many other countries. It was a wonderful learning experience in my life which will always be fondly cherished, on which I would like to capitalise for furthering my academic career in the years to come and contributing meaningfully to the development of the students and the society at large. There were altogether one hundred and eighty (180) technical sessions and three hundred and eighty (380) paper presenters in the Convention. The most inspiring programmes in-

cluded permanent and special topic sessions; Thursday's Sterling Keynote and Buffet; Friday's pre-luncheon South Asian Dance Concert and post-luncheon MLA Panel; special events for graduate students, Queer Studies, Women in French, and creative readings and a continuing series called Writer Friendly Saturday etc. The entire period of my trip covered about nine days from 6th October to 14th October, 2019. I started my journey on 6th October, 2019 from my home town Lanka, Hojai, Assam, India where my college is situated to the capital city of Assam, Guwahati to catch a flight for Kolkata from where I had to make a long journey to reach the Venue of the Conference, El Paso, said to be the largest city of Texas via Hong Kong and Los Angeles and while returning came via Chicago and Hong Kong to reach Kolkata, then to Guwahati and finally to my place, Lanka on 14th October, 2019. I was the second presenter of the Session and was given twenty minutes for presentation and at the end, a few minutes for interaction too. I took a mainstream Indian Writer in English, Mulk Raj Anand and his epoch-making novel ***Two Leaves and A Bud*** and another renowned Assamese Writer, Birinchi Kumar Barua and his ***Seuji Pator Kahini (The Story of Green Leaves)*** which was later on translated by Mrinal Miri as ***The Partings***. The stories of both the novels were set in imaginary tea estates of Assam during British Colonial Period to describe the bitter realities of those gardens and the plight and disillusionment of the labourers brought from different parts of the country by making false promises to them. ***Seuji Pator Kahini*** was, however, written under the pseudonym of Rasna Barua which documents the various aspects of Assamese Society in a befitting manner. I dealt with the subjectmatter from postcolonial perspective which provided interesting facts to be researched upon further. I was happy to be one of the three participants from India in such a huge Conference and was exposed to a vaster academic world, quite enriching and inspiring no-doubt. There was a very lively and resourceful rapport among all the participants, resource persons and organisers. It was a well-organised Conference covering a wide range of areas in language, literature and culture of various nations. It was quite an encouraging step and a goodwill gesture on the part of the organisers to allot a number of sessions for South Asian Studies and in one such session I represented my country with pride and self-confidence.

Hima Das – The Dhing Express and the Golden Girl

Gurpreet Singh
B.A. 6th Semester

" Always believe in yourself because nothing is impossible in this transient world" —– Hima Das

Hima Das was born on January 9,2000, in a poor family, in Dhing. Dhing is a town in Nagaon District in the state of Assam; that is the reason why she is called "The Dhing Express". Hima Das is an Indian sportsperson from the state of Assam. She holds the current Indian National record in the 400 meter race. Hima has won a Gold Medal in the 400 m final at the world U-20 championship in 2018, held at Tampere (Finland). She is the first Indian to win a Gold Medal at an international track event.

Mixed 4×400m events. Hima Das has also came to be known as Golden Girl. Hima Das was conferred with Arjuna Award in 2018. She was appointed as the India's first ever youth Ambassador of UNICEF-India in 2018. Hima is the only 2nd athlete from Assam after Bhogeswar Baruah to win a gold medal at an International event. She has been appointed as the sports brand ambassador of Assam by the Government of Assam. As we know that Hima Das is just nineteen, When she has come to be the new sports sensation of India. She has definitely been adding values to the sporting culture of P. T. Usha. She has been coached by –

–

1. Nipon Das.
2. Nabajit Malakar.
3. Galina Bukharino.

Let she shine bright so that glory be of the Nation indeed. A sports environment needs to be created in every nook and corner of the country so that the nation survives with fitness and prosperity.

In September 2018, Hima Das had signed a deal with sports giant Adidas. The company said in a statement that Hima Das will now be equipped with the best offerings from Adidas for her racing and training needs. As we know that Adidas has an incredible track record for helping athlete across sports and enabling them to reach the peak of their career. According to sources, Das is estimated to receive an annual endorsement fee between Rs. 10 to 15 lakh from Adidas along with racing and training facilities across the globe. Hima Das has won 5 gold medals at the international events in less than a month. On July 2, 2019. She begged 200m Gold in Poznan Athletics Grand Prik in Poland; time taken 23.65 seconds. On July 7, 2019; she won 200m Gold at the Kutno Athletics Meet in poland: Hima taken 2397 seconds. On July 13,2019; she won 200m gold at the Kladno Athletics Meet in the Czech republic time taken being 23.43 seconds. On July 17, 2019; she won the Gold Medal in the 200m race at Tabor Athletics Meet in Czech Pepulslie, time taken was 23.25 seconds. On July 20, 2019, She won the gold medal Republic in the 400 metre in Nove Mesto, 'Crech Republic time was 52.09 seconds. Hima Das has also won Gold Medal at 2018 Jakarta Asian Games in

Rise of the Sikh Power

Harpreet Kour
B.A. 4th Semester

Sikhism was founded by **Guru Nanak Dev**, a leading person of the Bhakti Movement during the later medieval period. **Guru Nanak Dev** was born at Talwandi, now called Nankana sahib, in Pakistan, in 1469. Even as a child, He was given to deep thinking with no interest in worldly life. At the age of thirty, he got enlightment Thereafter, he travelled almost the whole of the country and went over to Mecca and Baghdad, preaching his message. **Guru Nanak Dev** belived in the Unity of God and brotherhood of man, he rejected the caste system, idol worship, blind superstition and the Brahminic hold over the religion.

On his death he was followed by nine other Gurus in succession whose names and the Periods of Guruship are given below :

Guru Angad Dev (1538-1552) :

Was the second Guru. He started the system of "Langar" (common dining) irrespective of the caste, creed or social position, a system which has continued ever since contributing to universal brotherhood and unity of man before God.

Guru Amar Das (1552-1574) :

Was the third Guru of the Sikhs. He was a great Social reformer. He constructed the sacred baoli at Goindwal and organised regular congregation where he reached his religion and impressed upon his followers to disband caste distinction, "Purdah" system and "Sati Pratha".

Guru Ram Das (1574-1581) :

Was the fourth Guru who founded the holy city of Amritsar and build sacred tank, the pool of nectar, which has since become the place of holy pilgrimage for the Sikhs.

Guru Arjun Dev (1581-1606) :

Was the fifth Guru. He built the world famous Harmandar Sahib, Popularly known as the Golden Temple, in the middle of the sacred tank at Amritsar. He also compiled the holy "Granth Sahib", which is known as the "Adi Granth" and is the most sacred religious book of the Sikhs. Thus, Guru Arjun Dev gave to the Sikhs their own Script (Gurumukh), their separate pilgrimage place (Amritsar) and their own scripture (the holy Granth Sahib). Guru Arjun Dev suffered martyrdom in 1606, which proved a turning point in the Sikh history as it transformed the peace-loving Sikh Community into a military brotherhood.

Guru Hargobind (1606-1645) :

Was the Sixth Guru. He found it necessary to train the Sikhs in military art. He built the

Akal Takht opposite the Golden Temple, fought several battles with the Mughals and spent the last days of his life at Kiratpur Sahib.

Guru Har Rai (1606-1645):

Was the sixth Guru. He found it necessary to train the Sikhs in military art. He built the Akal Takht opposite the Golden Temple, fought several battles with the Mughals and spent the last days of his life at kiratpur Sahib.

Guru Harakishan (1661-1664) :

Was the eighth Guru. He died of small pox, while he was yet a small boy. He breathed his last in the renowed Gurudwara Bangla Sahib situated in Delhi.

Guru Tegh Bahadur (1664-1675) :

He was ninth Guru, he led a saintly life at Anandpur Sahib. But when Mughal Governor of Kashmir resorted to foreible conversion of Hindus, Guru Tegh Bahadur wanted to fight it out. He was summoned to Delhi by Aurangzeb and asked to embrace Islam, to which he refused. He was beheaded on the others of the emperor. Gurudwara Sisganj in Delhi stands at the place of Guru Sahib's martyrdom and Gurudwara Rakabganji at the site of his creation.

Guru Gobind Singh (1675-1708) :

Was the tenth and the last Guru of the sikhs. He was the real founder of the Sikh military power. Born on Dec. 26, 1666 at Patna. He succeeded his father Guru Teg Bahadur, at the tender age of nine years and decided to end the Mughal tyranny. For that, he put his faith in the sword as the new deity of tha age "God is the Sword" . He created Khalsa on April 13,1699 (Baisakhi Day) with a distinct dress with five 'Ks' :'kes' (Long hair) 'Kanga' (comb), 'Kripan' (Sword), 'Kara' (Steel bracelet) and 'kachcha' (short-drawer) with the appellation of "Singh" (Lions). That gave the sikhs a feeling of the material spirit and self confidence. It made the Khalsa a symbol of valour and character. He fought battles with the Mughals and hill Rajas at Anandpur Sahib, Chamkaur Sahib and Muktsar in which — all his four sons became martyrs and many of his followers were killed — yet he remained unshaken in his resolves. At a young age of 42 years, he passed away in 1708 at Nanded in Maharashtra, where on the banks of Godavari, stands the famous gurudwara Hazun Sahib. Even since the death of Guru Gobind Singh, the holy book of the Sikhs. "Guru Granth Sabib" is regarded as the Guru or the Spiritual guide, B.K. Shivani Spiritual Teacher of the Sikhs.

Maharaja Ranjit Singh (1780-1839) :

Born in 1780, he became the chief of 'Sukerchakia Mist' at the age of 12 years. In 1799, he conquered Lahore, made it his capital, and Proclaimed himself a Raja. In 1802, he conquered Amritsar and within next five years. Brought the entire area bent Sutlej and Jhelum uinder his. In his mission to establish a unified Sikh Kingdom, He crossed the river sutlej in 1806, captured Ludhiana and some more territories and posed a threat to the Sikh States of Nabha, Pataila, Jind, etc. The state appealed to the British for proteetion, consequent to which Lord Minto sent Charles Metcalfe who concluded the "Treaty of Amritsar" With Ranjit Singh in April 1809, under which sutlej was fixed as the boundary of his kingdom. After this, Ranjit Singh moved to the other side and annexed kangra, Jammu, Kashmir, Mltan, Mannu and Peshwar. He died in June 1839. after having established a strong Sikh Kingdom which exended from river sutlej to the base of the Afghan hills.

Domestic Violence: A Multidimensional Issue

Sreepali Dutta
B.A. 3rd Semester

Domestic violence includes any form of violence suffered by a person from a biological relative, but typically it is the violence suffered by a woman from male members of her family or relatives. Domestic violence against women is an old age phenomenon. Women are always considered vulnerable and in a positon to be exploited.

A survey carried out by the Thomson Reuters Foundation ranked India as the most dangerous country in the world for women. It takes place behind the doors which are meant to protect women from the hazards of the outside World. Domestic abuse includes physical, emotional and sexual violence of any form. Physical injury is the most visible form of domestic violence. The scope of physical domestic violence includes physical, emotional and sexual violence any form. The scope of physical domestic violence includes slapping, kicking, hitting, throwing objects, using weapons etc. Psychological abuse can also erode a woman's self-worth and can be incredibly harmful to overall mental and physical health, often resulting from psychological, emotional and sexual health outcomes like injury, unwanted pregnancy, gynaecological problems, STDs including HIV, Permanent disabilities etc. mental health effects can include depression, fear, anxiety, eating disorders etc. Fatal effect can include suicide, homicide, maternal mortality or HIV/AIDS.

Women who experience domestic voilence overwhelmingly tend to have greater overall emotional distress, as well as disturbingly high occurrences of suicidal thought and attempts. Violence and abuse affect not just the women involved but also their children, families and communities. Children who witness domestic violence may develop serious emotional, behavioural, and domestic anxiety development of academic problems

There are several laws related to domestic violence in India. The earliest law was the Dowry Prohibition Act, 1961 which made the act of giving and receiving dowry a crime. The most significant legislation is the Protection of Women Domestic violence Act (PWDVA) 2005. Strong laws and public policies are essential steps toward combatting such violence. Awareness about gender equality and women's rights should be instilled in boys and girls form a very early age in order to bring about a change in mindset of the future generation. Legal literacy camps should be conducted on a regular basis at the local community level.

Women must not accepts, she must challenge wherever there is violence and injustice challenge. Achieving women's empowerment is not a quick fix, In ultimate analysis, empowering women is empowering Society.

Career Counselling

Yesmin Begum
B.A. 6th Semester

In todays world which is full of competitions and a large number of career options, it becomes a big deal for a person to go to the right career and this is the reason career counselling' is a must for a person, specially for College and University Students.

Career counselling is the process of helping the candidate to select a course of study that may help them to get into or make them employable. A Career counsellor helps a candidate to get into career that is suited to their aptitude, personality, interest and skills. So, it is the process of making an effective correlation between the internal psychology of a candidate with the external factors of employability and courses.

Career counselling may also be called career coaching, is a method of assessing your interests, values and telents to help you explore a range of career options. It plays an influential role in assisting you to make career decisions that align with your skills and goals. The right career counsellor can help you follow a career path that makes sense for you.

Career counselling is heplful for all ages and in different stages of life. For a fresh graduate counselling is required to inform him about the career choices available to him. All those who want to change their jobs, the counselling will help. It is highly beneficial for a person to go through a career counselling. An expert counsellor can put a person's qualifications, experiences, strengths and weaknesses in a broad perspective taking into consideration schooling desired, salary, personal hobbies and interests, location and job market. It will help greatly to find the current positon as well as the future direction. A person may have to answer some basic questions asked by the counsellor. On the basis of the answer, the career counsellor will give career options to choose. The career counselor with his best knowledge of careers can open the door of a new world. Only a career counsellor can tell the pros and cons of various careers. By taking career counselling, one can make a long list of careers options which suits the qualifications.

Do It Now

Pompi Kuri
B.A. 5th Semester

If you have hard work to do
Do it now
Today the Sky is clear and blue
Tomorrow clouds may come in view
Yesterday is gone for you
Do it now
If you have a song to sing
Sing it now
Let the tones of gladness ring
As clear as the songs of birds in Spring
Let each day bring same music
Wing it now
Tomorrow may not always stay
Say them now
If you have a smile to show
Show it now
Make heart ready for happy roses to grow
The love you have
Show it now before they go
If you have a leson to read
Read it now
Tomorrow may be new
Yesterday no longer belongs to you.
Read it now
If you have a lesson to learn
Learn it now.

THANK YOU SOLDIERS

Anamika Palit
B.A. 6th Semester

India, the great country,
With it's more than
one billion population,
World's largest democracy
With its great philosophy of Secularism.

Have the God gifted scenic beauty
And we created the cultural beauty too
One of the Seven Wonders
And the 'Heaven on Earth'
The Indian Army
Keep us all secured and happy.
They face many problems,
But never complain
About the situation
And fights for the Nation.

They smile when we are happy,
They smile when we are safe.
Whatever they are going through
They complain never,
But to protect our country
Like a shield forever together
In weal and woe.

We always think of ourselves first,
They keep the Nation first
And the family next
In their mind and heart.

Thank you soldiers,
For your dedication
Towards our
Great Nation.

College Days

Bornali Dey
B.A. 6th Semester

Making Friends and memories
that will last forever in my mind.
Learning the lessons that will mould
me into the person, I might be find.

Discovering the possibility of
choices that I will need to make.
Wondering about the challenges
that lie on whatever path I take.

Listening to my heart, I set a course
for the goals I wish to achieve.
And now, I begin the Journey of my
dreams, knowing that all, I need to believe –
in myself and my Lord !

No More Nirbhaya

Seema Biswas
B.A. 6th Semester

Hey Nirbhaya I can hear your outcry
I can see your tears
I can feel your pain
But I am helpless
    My mouth is covered with a cloth
    My hands are in manacle
    My legs are in chains
    I cant move from here.
You lived like a butterfly
Your coloured wings were beautiful
You smiled like a rose
Your words were sweet.
    Dear brother, she is not a stranger for you
    She will be your daughter
    Treat her like your mother.
I am removing the manacle
I want to be free from the chain.
I want to speak out for her
This is the time for a new thought
"No more Nirbhaya".

EVERY BODY, NO BODY SOMEBODY, ANY BODY

Ganesh Mazumder (Joy)
B.A. 4th Semester

This is a story of the four Friends named.
Every body. No body, Some body and Any body.
There was an important work to be done and
Every Body was sure that some Body would do it.
Any body could have done it but No body did it.
Some body was angry about that because
It was Every Body's work. Every Body thought
that Any body could do it, but No Body realized it.

My Little Brother

Harpreet Kour
B.A. 4th Semester

The wonderful time that we had
Some old memories, happy and sad
I am glad that I have you as my brother !
There is no one like you my brother.
you are the best and you know
I don't have many gestures to show
You will always be the one I Love
No matter I am here or apart.

God Gifted Teachers

Yesmin Begum
B.A. 6th Semester

The greatest gift God
gave me are my teachers
Who help me in the present and
will hopefully in the future
They love and take care of me,
But never make me simply pass.
They are wonderful gifts of God.
So, we must respect them as our lords.
We follow them in every footstep.
Knowledge in us
With all their wisdom and insight.

Mother

Bornali Dey
B.A. 6th Semester

You are in my life,
Like an angel from heaven.

Everybody left me alone,
But you didn't leave for a second.

You allowed me to sleep on your lap
Without thinking about others.
This is the reason why,
I started loving you more than others.

You scolded everybody Mother !
But didn't scold me.
This is the reson why,
My brothers and sisters were jealous of me.

Whenever I think about my childhood,
My eyes get filled with tears.
For all the things you did for me,
In the past years.

হিন্দী বিভাগ

माजुली

किरण कलिता

अंसिस्टेंट प्रोफेसर

लंका महाविद्यालय

माजुली असम के ब्रह्मपुत्र नदी में स्थित विश्व का सबसे बड़ा नदी द्वीप और असम के नवगठित जिला है। पहले यह जोहहाट जिला के एक उपखंड थे। महपुरुष श्रीमंत शंकरदेव और माधवदेव के प्रयास से निर्मित सत्रों (मठ) का समूह और वैष्णव धर्म तथा सत्रीया संस्कृति का प्राण केंद्र है यप स्थान। इसे 'सत्र नगरी' भी कहा जाता है ।

माजुली के सत्र : असम तथा उत्तरपूर्वांचल में भक्ति आंदोलन के प्रचारक तथा 'एक शरण भागवती नाम धर्म' के प्रवर्तक महापुरूष श्रीमंत शंकरदेव ने माजुली में १५वी शताब्दी में कई सत्रों का निर्माण किया था । प्रथम सत्र का स्थापना किया था माजुली के 'धुवाहाट-बेलगुरी' नामक स्थान पर। असम में वैष्णव संस्कृति की विकास में ये सभी सत्र असमिया समाज के प्राणकेंद्र स्वरुप है। असम में ये भक्ति आंदोलन का वाहक है। आज के समय में गुरु

शंकरदेव द्वारा स्थापित मूल सत्र नदी में विलीन हो गए है, लेकिन आज भी यहां पर बहुत से ऐसे सत्र हैं, जो अब तक सक्रिय हैं और जिनका निर्माण श्रीमंत शंकरदेव के कई अनुयायियों द्वारा किया गया था। वैसे तो इस प्रकार के सत्र पूरे असम में फैले हुए हैं। सभी सत्रों में माजुली के चार सत्र प्रमुख है। जैसे- आउनीआटी सत्र, कमलाबारी सत्र, गड़ मूर सत्र और दक्षिणपाठ सत्र।

दिवाली के बाद आने वाले पूर्ण चंद्रमा के दिन, जिसे कार्तिक पूर्णिमा कहते हैं, इन सत्रों में रासलीला का आयोजन किया जाता है जो ३ दिनों तक चलता है। माजुली में जाने का यह सबसे उत्तम समय है। इसके अलावा पूरे साल के दौरान यहां पर और भी कई छोटे-छोटे उत्सव होते रहते हैं। इन उत्सवों के दौरान यहां पर आयोजित नृत्य प्रदर्शनों और नाटकों में सारे वैष्णव बड़ी उत्सुकता के साथ भाग लेते हैं। गुरु शंकरदेव द्वारा निर्मित 'अंकिया नाट ' का प्रदर्शन भी होता है। श्रीमंत शंकरदेव ने असमिया समाज व्यवस्था को सुसंगठित तथा वैष्णव मार्गी बनाने हेतु जिस प्रकार के साहित्य का सृजन किया, जिस प्रकार के नृत्य विशेषकर सत्रीया नृत्य, जिस प्रकार के वाद्यों का तथा उनके वादन शैली का निर्माण किया, भाउना, भिन्न प्रकार के गीत जिनमें बरगीत सबसे ऊपर है, जंहा भगवान श्री कृष्ण की बंदना की जाती है वह सभी माजुली के सत्रों में उपलब्ध है। माजुली के सत्र वैष्णव ब्रह्मचारियों के निवास स्थान भी है, जिन्होंने अपने आपको पूर्ण रूप से इस भक्ति धारा में समर्पित कर दिया है।

गुरु श्रीमंत शंकरदेव ने १५वी शताब्दी में ही अव्यवस्थित असमिया समाज को व्यवस्थित, सुसंगठित करने हेतु 'नामघर' नाटक विभिन्न प्रकार के भक्तिप्रधान गीत आदि का सृजन किया था। नामघर जो एक प्रकार से भक्ति आराधना का स्थल तो है ही साथ ही सामाजिक न्यायालय भी है। आज भी असमिया समाज में नामघर का महत्व बहुत ही ऊँचा है। नाटकों के जरिए श्रीमंत शंकरदेव ने लोगों को पास लाने का तथा भक्ति भाव से जोड़ने का प्रयास किया था। इसके लिए उन्होंने साधारण जन को आकर्षित करने के लिए उस समय के अशिक्षित जन के बोधगम्यता को ध्यान में रखते हुए चरित्रों के अभिनय में मुखौटे का इस्तेमाल किया था। वे खुद मुखौटे बनाकर नाटक में चरित्रों का अभिनय करवाते थे। आज भी माजुली में मुखौटे कला विश्व विख्यात है। दससिर वाले रावण, नल-नील जाम्बवंत आदि के मुखौटे पहले से है और उसका निर्माण भी हो रहे हैं।

लेकिन चिंता की बात यह है कि माजुली का यह नदी द्वीप बड़ी तेज गति से सिकुड़ता जा रहा है और हो सकता है कि गुजरते समय के साथ वह पूरी तरह से लुप्त हो जाए। १५० साल पहले इस द्वीप का क्षेत्रफल १२५० वर्ग किलोमीटर हुआ करता था परंतु अब इसका क्षेत्रफल केवल ४५० वर्ग किलोमीटर ही रह गया है जो यहां बसे निवासियों के लिए चिंता का विषय है। यहां बसे जाति-जनजाति के लोग तथा सत्रीया संस्कृति के पीठ स्थान इन सत्रों के संरक्षण हेतु मैं समझता हूं सरकार को उचित से उचित कदम उठाने चाहिए।

घोषणा पत्र : इस घोषणा पत्र के जरिए यह सुनिश्चित किया जाता है कि यह लेख संपूर्ण व्यक्तिगत है इसमें किसी भी प्रकार कॉपीराइट का उल्लंघन नही किया गया है।

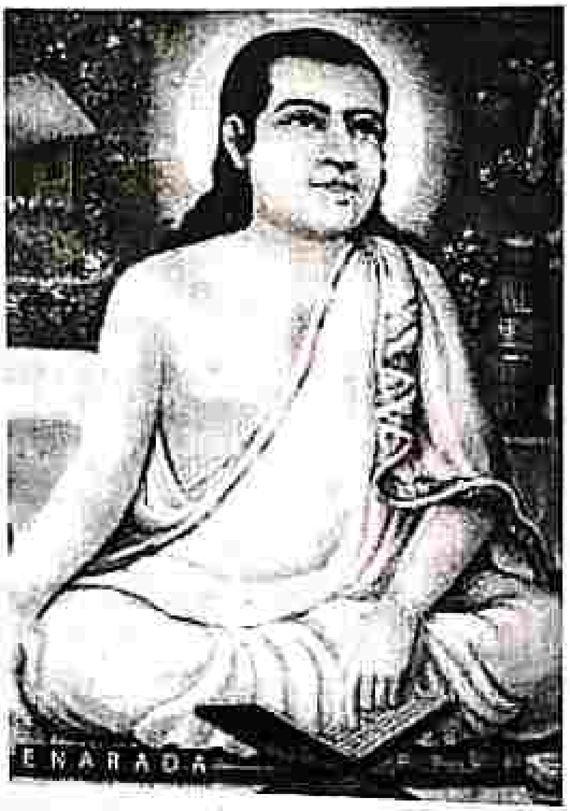

महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव

डॉ निबेदिता नाथ

असिस्टेंट प्रोफेसर
लंका महाविद्यालय

मध्यकालीन साहित्य और भक्ति आंदोलन का पारस्परिक सम्बन्ध हैं। भक्ति आंदोलन के जरिए मध्यकालीन साहित्य का विकास या मध्यकालीन साहित्य के जरिए भक्ति आंदोलन का विकास कहना गलत नही हैं। देश के अन्य प्रान्तों की तरह असम तथा उत्तर पूर्वांचल में भक्ति आंदोलन और मध्यकालीन साहित्य का प्रारंभ श्रीमंत शंकरदेव (१४४९-१५६८) ने किया था । दरअसल असमिया भाषा, साहित्य, संस्कृति का प्राण पुरुष हैं श्रीमंत शंकरदेव।

भारत के साथ असम का संबंध अति प्राचीन होते हुए भी महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव के समय से ही असम को सांस्कृतिक क्षेत्र में सर्वभारतीय रूप में स्थान प्राप्त हुआ। श्रीमंत शंकरदेव प्रथम असमिया होने के बावजूद वे अपने आप को भारतीय कहना पसंद और मौलिक विशिष्टता से समृद्ध था।

शंकरदेव ने संस्कृत शास्त्रों से सारांश लेकर असमिया भाषा में विभिन्न गीत-पद आदि रचना की। असम के धर्म जीवन, समाज नीति, भाषा, साहित्य, संगीत, कला आदि संस्कृति के मूल उपादान समूह के ऊपर उनका अपरिसिम प्रभाव देखने को मिलता है ।

श्रीमंत शंकरदेव ने संस्कृत शास्त्रों से सारांश लेकर असमिया भाषा में विभिन्न गीत-पद आदि रचना की। असम के धर्म जीवन, समाज नीति, भाषा, साहित्य, संगीत, कला संस्कृति के मूल उपादान समूह के ऊपर उनका अपरिसिम प्रभाव देखने को मिलता है ।

श्रीमंत शंकरदेव को समझ में आ गया था कि अशिक्षित समाज के लिए संस्कृत शास्त्रों का अर्थ समझ पाना कठिन हैं। इसी कारण उन्होंने संस्कृत शास्त्रों का असमिया अनुवाद किया और सबके लिए बोधगम्य बनाया। उनके दवारा किया गया अनुवादमूलक ग्रंथ है-भागवत प्रथम, दवित्तीय । षष्ठम, अष्टम, दशम, एकादश, दवादश स्कन्ध और उत्तराकांड रामायण।

अनुवादमुलक ग्रंथों के अलावा गुरुजना ने बहुत भक्तिमूलक ग्रंथ रचना किया। वह है-भक्ति प्रदीप, भक्ति रत्नाकर, निमि नावसिद्ध संवाद और अनादि पातन। गुरुजना की उच्च मानसिकता, विशाल पांडित्य तथा चिंता की व्यापकता इन ग्रंथों में देखने को मिलता है। इन ग्रंथो में भक्ति स्वरूप, सृष्टि और प्रलय का रहस्य आदि का गंभीर वर्णन किया गया है ।

नव वैष्णव भक्ति आंदोलन का मूल उद्देश्य है एक ईश्वर या एक मात्र भगवान के चरण में शरण में शरण ग्रहण करना। महापुरूष शंकरदेव ने श्रवण कीतज्ञन को उसका श्रेष्ठ उपाय कहा है। इसीलिए उन्होंने नाम प्रसंग के उपयोगी " कीर्तन गोषा " और " गुणमाला " की रचना की। " कीर्तन घोषा " महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव के जीवन का कीर्तिस्तम्भ स्वरूप है। " कीर्तन घोषा " एक स्वतंत्र श्रेणी का साहित्य है। प्रत्येक कीर्तन एक एक खंड कविता के समान हैं। बेजबरुआ की भाषा में " भाषा की लालित्य छन्दों का झंकार, सुर लावण्य, भाव माधुर्य, चिंता की उच्चता आदि सबसे मिलित शंकरदेव की कीर्तन रचना है ।"

श्रीमंत शंकरदेव के भक्ति आंदोलन को व्यापक रूप देते हैं, महापुरुष शंकरदेव दवारा रचित बरगीत, नृत्य, वाद्य और अभिनय से। सर्वभारत में बोध्य होने के लिए एक मिश्रित भाषा ब्रजबुली का उन्होंने व्यवहार किया। उन्होने ब्रजबली में ही रचना की। उनके द्वारा रचित बरगीत समूह भक्ति रस प्रधान है। रचना की माधुर्य, भाषा की मधुरता, भाव की उच्चता, शास्त्रीय सुर की गंभीरता इन बरगीतो की विशेषता है। गुरुजना की बरगीत समूहों का मूल विषय वस्तु हैं मानव जीवन की क्षणभंगुर और मायामय। इस क्षणभंगुर दुष्प्राप्य मानव जीवन संदर और सार्थक करने के लिए एक भगवान श्रीकृष्ण के सामने आत्मसमर्पण कर और उनका नाम गुण श्रवण कीर्तन करना । उन्होंने लिखा -

" अथिर जीवन धन यौवन जाया ।
भकती विरोधी बिखोई सब माया ।
कृष्ण किंकर उहि संकर भाना ।
बीने हरि भकती तरनि नाही आना ।" १

गीत समूहो की तरह पाद्य के द्वारा भी सूक्ष्म अनुभूति जगाकर हृदय का द्वारा खोल देता है। श्रीमंत शंकरदेव द्वारा प्रवर्तित धर्मीय अनुष्ठानों में खोल, ताल का व्यवहार जरुरी है ।

गुरुजना के द्वारा प्रारंभ की गई नृत्य समूहों ने सम्पूर्ण भारत मे एक विशिष्ट स्थान प्रात किया। अब सत्रीया नृत्य को अंतरराष्ट्रीय स्तर में बी प्रसिदधि मिली है। नृत्य के अलावा नाटको की रचना कर उन्होंने अभिनय का प्रारंभ बी असम में किया। शंकरदेव ने " चिह्नयात्रा " नाटक से प्रथम असम में अभिनय का प्रचलन किया। महापुरुष शंकरदेव ने लोकरंजन, लोक संग्रह और लोकस्थिति के लिए अंकिया भाउना, सूत्रधार, नृत्य, खोल वाद्य और गीत का प्रयोग कर उनके धर्म को एक विशेष रूप देने की चेष्टा की थी। उन्होंने समसामयिक निरक्षर जनता को अभिनय और नाटक के जरिये नववैष्णव आंदोलन का व्यापक रूप से प्रसार किया था। उनके द्वारा रचित छः अंकीया नाटक है-पत्नीप्रसाद, कालियादमन, केलिगोपाल, रुक्मिनिहरण, पारिजातहरण और रामविजय।

मध्ययुगीन भारत के भक्ति आंदोलन में नव विध

भक्ति का प्रचलन था। किन्तु शंकरदेव ने भागवत पुराण के नवधा भक्ति स्वीकार किया था ।

' यद्यपि भक्ति नव विध माधवर।
श्रवण कीर्तन ताते आती मुख्यतार ।।' २

इसी कारण शंकरदेव के धर्म का प्रधान और एकमात्र साधन है श्रवणकीर्तन। शक्तिजीवी और सामंतवाद के विपरीत मानवता के साधक शंकरदेव ने गणमुखी, सृष्टि मुखी और प्रगतिशीलता ' कृष्ण-संस्कृति ' को गंभीर भाव से उपलब्धि किया। उन्होंने काली, दुर्गा, शिव आदि देव-देवी से उदभव होने वाला मानवीय छवि को हृदय से देखा था। इसी कारण एक ईश्वर, परम पुरुष ' कृष्ण ' के चरण में शरण लेकर श्रवण कीर्तन के दवारा परमात्मा का संधान किया था। उन्होंने हृदयंगम किया कि -

" सरव्वमूलंग कृष्ण पादशरंग परिकीर्तितम ।
अदिग्न श्रवते भक्ति रामभण्डात्पजु जथा ।।

अर्थात भक्ति का सर्वमूल वस्तु है भगवान कृष्ण के चरण में शरण लेना। अगर शरण नही लेंगे तो वह उसी प्रकार होगा जिस प्रकार घट का पानी छलक कर गिरता है उसी प्रकार भक्ति तत्व मनुष्य के अंतर से दूर हो जाता है । इसीलिए उन्होंने श्रीमदभागवत में कहा -

" भक्तिर बीज शरणेसे निज
प्रेमानंद तार फल ।
शरण बिनाई। भकती करय
आवा घटे जेन जल ।।" ३

उन्होंने शाक्त और शैव सम्प्रदाय की बर्बरता द्वारा क्षतिग्रष्ट समाज को उदधार करने की मानसिकता से "कृष्ण" के शरण ग्रहण करने के लिए एक शरण हरिनाम धर्म प्रचार किया था । वे जनसाधारण को समझाना चाहते थे " -

अव्याभिचारिणी भक्तित मोइ
तुष्ट होउ अतिशय ।
श्रधाये आमात । भकती करिया
चांडालो पवित्र होइ ।।४

- भक्ति रत्नाकर

इसी कारण से शंकरदेव की भक्ति-आदर्श में प्रथम की शोषित, पीड़ित जनसाधारण को निरापद आश्रय प्राप्त हुआ। कारण इसमें सामंतवाद के विपरीत जाति उपजाति धनी-गरीब, ज्ञानी-मुर्ख का सम अधिकार प्राप्त हुआ था। उनके द्वारा चलाई गई भक्ति आंदोलन समग्र असम में व्यापक हो गया था . भारत के अन्य वैष्णव धर्मगुरुओं के समान शंकरदेव का परिचय केवल एक धर्म गुरु के रूप में ही नही था, बल्कि वे थे सर्बागुणाकर महापुरुष जो एक कवि, साहित्यकार, नाट्यकार, अभिनेता, समाज संगठक, शिल्पी, गीतकार, संगीतज्ञ। शंकरदेव द्वारा समसामयिक विश्रंखल समाज को सु-श्रृंखल और स्वस्थ वातावरण निर्मित करने के लिए असमिया जनसमाज सदा उनके प्रति कृतज्ञ रहेगी। शंकरदेव ने भक्ति आंदोलन के साथ साथ समाज संगठन का जो माध्यम ग्रहण किया वह सच में समग्र विश्व में विरल और आदर्शवान है ।

संदर्भ सूची -

१. महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव, कीर्तन
२. महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव, भागवत
३. महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव, श्रीमदभागवत
४. महापुरुष श्रीमंत शंकरदेव, भक्ति रत्नाकर

मेरी माँ

Binita Sahu
B.A 4th Sem

मेरी माँ ने मेरे जीवन का,
लक्ष्य खुद से जोड़ा,
मुझे पालने के लिए उसने
अपने कई सपनों को छोड़ा ।।

कई बार बादलों को छूकर,
उसने बरसाया मेरे लिए पानी,
हाँ, मेरी माँ के आँचल में लिखी है
मेरे जीवन की कहानी ।।

हिम्मतवाली

Hewanti Chauhan
B.A 6th Sem

एक साधारण सी लड़की हूँ मैं
कल कुछ ऐसा कर दिखलाऊँगी
इतिहास भर में नाम छोड़ जाऊँगी
तब मैं हिम्मतवाली कह लाऊँगी ।।

रानी लक्ष्मीबाई नही हूँ मैं
इतिहास नया बनाऊँगी
कल कुछ ऐसा कर दिखलाऊँगी
तब मैं हिम्मतवाली कह लाऊँगी ।।

हसो दुनियाँ वालों हसो
तुम्हारी हसी से ही
मुझे हिम्मत मिलेगी
इतिहास भर में नाम छोड़जाऊँगी
तब मैं हिम्मतवाली कह लाऊँगी ।।

हमारा आने वाला कल

Gurpreet Singh
B.A 6th Sem

एक दिन ऐसा आएगा
हमारे काम पैसा आएगा
आग के लपटों का बादल होगा
आग का ही बरसात होगा
प्रकृति के साथ करते है जो हम सब
उसका यही परिणाम होगा ।
नही रूकी पेड़ो की कटाई
उसका बुरा अंजाम होगा
आज जो वन के प्राणी है
उनका सिर्फ किताबों में नाम होगा
प्रकृति के साथ करते हैं जो हमसब
उसका यही परिणाम होगा ।
बढ़ती है मानव की जरुरत
बढ़ती जनसंख्या जिम्मेदार होगा
नही होगा समय पर पानी
धरती में पड़ा दरार होगा
प्रकृति के साथ करते है जो हम सब
उसका यही परिणाम होगा ।
है समय कुछ अभी बिगड़ा नही
एक जारा तेजी से बढ़ती जनसंख्या
रूक जाता पेड़ों की कटाई
हो बड़े पैमाने पर वृक्ष रोपण
आज है जैसा वैसा कल आना संम्भव होगा
उसका यही परिणाम होगा ।

जल का महत्व

Monisha Prasad
B.A 6th Sem

जल ही जीवन है।
जल बिन कुछ नही शेष।
सोच समझ कर जल बहाओ।
जल का मोल है विशेष।
खाद्य-पीना, फसले स्वच्छता,।
बिजली आदि सब देता है जल।
जल है तो जीवन मे खानी है।
जल बिना जीवन की कोईनही कहानी है।
जल है तो जीवन है,
पशु है पक्षी है पेड़ है पौधे है।
जल ही जीवन है।

आज तिरंगा फहराता है

Nandlal Chauhan
B.A 6th Sem

आज तिरंगा फहराता है अपनी पूरी शान से।
हमें मिली आजादी वीर शहीदो के बलिदान से ।।

आजादी के लिए हमारी लंबी चली लड़ाई थी।
लाखों लोगों ने प्राणों से कीमत बड़ी चुकाई थी ।।

व्यापारी बनकर आएं और छल से हम पर राज किया।
हमको आपस में लड़वाने की नीति अपनाई थीं।।

हमने अपना गौरव पाय, अपने स्वभिमान से।
हमें मिली आजादी वीर शहीदो के बलिदान से।।

गांधी, तिलक, शुभाष, जवाहर का प्यारा यह देश है।
जियो और जीने दो का सबको देता संदेश है।।

प्रहरी बनकर खड़ा हिमालय जिसके उत्तर द्वारपर।
हिंद महासागर दक्षिण मे इसके लिए विशेष है।।

लगी गूँजने दसो दिशाए वीरो के यशगान से।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से।।

हमे हमारी मातृभूमि से इतना मिला दुलार है।
उसके आँचल की छैया से छोटा यह संसार है।।

विश्वशांति की चली हवाएं अपने हिंदुस्तान से।
हमे मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से।।

शिक्षा

Monisha Prasad
B.A 6th Sem

शिक्षा का आज हमारे जीवन में महत्व पूर्ण स्थान है।
शिक्षा से हमारा जीवन का अर्थ है।
चाहे हम कितना भी पढ़ ले पर,
कभी न पूरी होती शिक्षा।
शिक्षा प्राप्त कर के ही हमें जीवन में,
शिक्षक, शिक्षिका, वैज्ञानिक नेता आदि
बनने का बोध कराती है।
शिक्षा से ही मिल सकता है,
हमें सर्वोपरि आदर सम्मान।
शिक्षा बुद्धिहीन को बुद्धि देती है,
और अज्ञानी को ज्ञान।
शिक्षा के जरिए ही बन सकता है,
भारत देश का कल्याण।

कोरोना महामारी

Anju Jaiswal
B.A 6th Sem

चारो तरफ कोरोना महामारी है छाया ,
देखो कोरोना अब भारत में भी आया ।
लोगों में डर का भाव है जगाया,
देखो कोरोना भारत में भी आया ।।

विश्व के बड़े-बड़े देशो मे,
अपना खौफ फैलाये हुए,
चीन, इटली, जर्मनी, अमेरिका के बाद
भारत में भी है कब्जा जमाया।
देखो कोरोना भारत में भी आया।।

न जाने कितनों को ये महामारी है रूलाया,
गरीब मजदूरों को अपना गाँव याद आया।
अपनी देश की स्थिती है डगमगाया,
देखो कोरोना भारत में भी आया।।

स्वास्थ कर्मचारियों ने हमें सही राह दिखाया,
घर पर रहो, स्वस्थ रहो यह निर्देश है सुनाया।
आज हमें देश के लिए कुछ करना है,
हमें हमारे घर पर ही रहना है,
क्योंकि बाहर कोरोना है।।

নেপালী বিভাগ

अभागी जिन्दीगी

Ganga Baral
B.A 1st Semester

१. भाग्यमै लेखिएको ही सायद अभागी हुनु,
जति पति इच्छाहरू उम्रिए
सबै दुवनामुनि मै उम्रिए पहेँली थएर।

२. नङ्ग कति चोटी फूलो तर
कहिलौ नयाँ लुगा लाउन पाइरग्न,
दशैंको जस्तै घाम लागेको दिन
दशैं आयी भनेर खुशी भएकी बैला
दशैं किराहरू जिउभरि बसेकै ही।
पाइएन तैपनि नया लुगा।

३. नयाँ जुत्ता लगाएर
आफनी पुराने आँगनमा
नयां टेकदै हिडने सपना
टेकिदिए कुवै अकै जुवाले
पाइएन एक जोडी जुत्ता पनि आफनै।
थाग्यमै लेखिएको हो सायद अभागी हुनु।

४. देउसेहरूले थद्याए जस्तै
फूल र बत्ताले झिलिमिलि पारेकै ही घर
तर कहिल्यै तिहार मनाउन पाइएन।
खुशीको पटका (बम) पडकाउनै पाइएन।
आफ्नै चाड मनाउनै पाइएन।
चाडकै समयमा किन ही किन
सन्तानया जेठी-बाठी कोही त मर्छे मर्छ
प्रत्येक पाली जुठी पर्छ पर्छ।

पानीको आत्मत्यथा

Jamuna Baral
B.A 1st Semester

म पानी हुँ
युग युगान्तरदेखीन,
बिश्व साक्षीको रूपमा बसेको
पल पल दुख र कष्ट खपेको,
म पानी हुँ,
ही म पानी हुँ।
कसैले मलाई अमृत भनछन
कसैले मलाई जल भनछन
कसैले मलाई नीर भनछन
कसैले मलाई सलिल थनछन
जे भने पनी म एउटै हुँ।
म पानी हुँ,
हो म पानी हुँ।
मेरी जिउमा भारी बोकाई रहनछन
मलाई जतातते लगेर ठोक्काई रहनछन
हृदयमा बीझ लिएर पनि जिउनुपरेको
दुखी भए पनी सधै हाँस्नु परेको
म पानी हुँ,
ही म पानी हुँ।
म, न, त आईया भन्न पाँउछु,
न, त कहिलै सास फेर्न नै पाउँछु
मलाई हरपल पिईने रहनछन
मलाई हरपल येता र उता फेकिनै रहनछन।
म पानी हुँ,
ही म पानी हुँ।

सुन्दर प्रकृती

Jamuna Baral
B.A 1st Semester

हाम्री प्रकृती, राम्रो प्रकृती,
यो हाम्रो प्रकृती कति राम्रो,
जारा फुल खिलिरहेका छन,
जाहा कोयलले कोहली गित गाइरहैका छन।
जाहा थमयले भुन भुन गरि रहेका छन,।

हाम्री प्रकृती, राम्री प्रकृती,
यो हाम्रो प्रकृती कवि राम्री
कति खिलखिलाउदो, कति मलमलाउदी,
कति मिठी, कति सुहाउदी,
जेतै पनि हेरौ, हेरौ लागदी,

हाम्री प्रकृती, राम्री प्रकृती,
टो हाम्री प्रकृती कति राम्रो,
जाहा गायकले गीत गाइ रहेका छन,
जाहा नाचनेले नाची रहेका छन।
जाहा पड्नेले पढ़ेर आफनी नाम कमाई रहेका छन।

हाम्री प्रकृती शम्री प्रकृती,
यो हाम्री प्रकृती कति राम्री,
जाहा मानिस पाहाड-पर्वत चढिरहेका छन
जाहा मानिस दुख-कष्ट गरि जिवन काटि रहेका छन।
जाहा हाम्रा गोखौली हाजु-बैइनी अफनी
देशलाइ अधि बढाइरहेका छन।

जीवन साथी

Yam Kumari Chetry
B.A 4th Semester

मेरी भावनालाई आज म,
कलमको सेही बाल पोटल टनोजदैछु म ।
ही, नशालु तिम्रो नजरकी पादमा
म लेखन टवोजदैछु आज म।

लेखक त हीईना म,
तर पनि लेखने भएको छु म ,
कसरी भनु आज भोली सपनामा
तिमीलाई देखे गरेकी छु म।

मेरी सामु तिमीलाई देखन्दा,
म बील्न केही सक्दिना।
म तिमीलाई माया गर्छु।
यो भन्न पनि सक्दिना ।।

कदम मा दकम मिलाई
तिमी सँगै हिड्ने मन छ।
यो मनले अन्तिम शास
तिम्रै काटवमा फेरने मनछा।
काहाँ जाउँ म आज
तिम्रो यादबाट भागी
अरु त अरु, भई हाले
तिमी नै खास छौ मेरो लागी।

विजया दशमी

Puja Poudel

B.A 6th Semester

नेपाली समाजमा मनाइने सवै भन्दा ठुली पर्व हो बिगया दशमी। जसलाई बड़ा दशै को नामले पनि मानिनछ । हामिले मनाउदै आयेका पर्व हरुमा आध्यात्मिक रहस्य हरु लुकेका छन। बड़ा दसै मा पनि एउटा आध्यात्मिक रहस्य लुके को छ। असत्य माथी सत्यता को बिजय। रावण माथी प्रभु श्री राम के गरेको विजय को अवसर मा यो पर्व मनाउदै आते को हो। आसुरिक शक्ति माथी श्री राम ले गायेको विजय को प्रतीक हो हमारी चाड विजया दशमी। जसले हालिन त्यता को गुण लाइ धारण गर्न सिकाउछ अर्थात जसले हामिलाइ जीवन जिउने कला सिकाउन गर्दछ। कला बिजया दशमी मा देवी माता को अह्वान गरिछ । हामि मानव मित्र लुकेका असुरिक अवगुण हरु देवी त्याता को आह्वान गर्दा सकिने छन भनि बिश्वास गरिछ। बिजया दशमी मा देवी माता को पुजा गरि टिकी लाउने निछम छ। मान्यजन हरुले साना मानछे लाई रातो अक्षेता को टिको जमरा लाई आशिर्वाद दिनुहुछ। विजया दशमी को टीको माता को प्रसाद रुपमा ग्रहन गरिछ।

সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

সৰ্বপ্ৰথমে মই সন্মান পূৰ্বক সকলো পাঠক সমাজলৈ শ্ৰদ্ধাপূৰ্বক নমস্কাৰ আৰু আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰি... ঈশ্বৰৰ কৃপাত আপোনালোক কুশল মঙ্গল আছে বুলি মই আশাবাদী। জয়জয়তে, আমি ছাত্ৰ সমাজৰ আলোকৰ কেন্দ্ৰ... আবেগৰ প্ৰতিক লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন বিকাশ আৰু উন্নতি সাধন কৰা তথা জড়িত হৈ থকা সকলো শুভাকাংক্ষী... মহানুভৱতাক মোৰ এই সৰু প্ৰতিবেদনৰ দ্বাৰা আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাণস্বৰূপ... সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মোৰ প্ৰতি থকা আস্থা, বিশ্বাস আৰু ভৰশা প্ৰদৰ্শন কৰি মোক গুৰু দায়িত্ব থকা 'ছাত্ৰএকতা সভা'ৰ সভাপতি পদলৈ ঐতিহাসিক বিজয় প্ৰদান কৰি নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে স্নেহপূৰ্বক মৰম আৰু অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আমি জানো লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিবেশ অতুলনীয় আৰু অপৰিসীম। ইয়াৰ মনোৰম সুন্দৰ্য্য আৰু মৰম লগা প্ৰাকৃতিক বৈচিত্ৰপূৰ্ণ মনোমোহা পৰিবেশে সকলোৰে মন জয় কৰিবলৈ সদায় সক্ষম হোৱা দেখা যায়।

এই শিক্ষানুষ্ঠানত অধ্যয়নৰত হৈ থকা বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা সাংস্কৃতিক বিদায় লোৱাৰ পিছত অসম তথা দেশৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত থাকি আমাৰ দেশৰ উন্নতি সাধন কৰাৰ লগতে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সক্ষম হৈছে। তেওঁলোকৰ কৰ্ম আৰু প্ৰতিষ্ঠাৰ দ্বাৰা আমাৰ মহাবিদ্যালয় খনৰ নাম উজ্জ্বল হৈ আছে।

ব্যক্তিগত ভাবে মই সৰুৰে পৰা সামাজিক সংগঠন ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘ (RSS) ৰ স্বয়ংসেৱক হিচাপে সমাজৰ কাম কৰি আহিছোঁ। সমাজ আৰু সংস্কৃতিৰ হৈ কাম কৰিবলৈ মই সদায় প্ৰবল আগ্ৰহি। এজন সাধাৰণ স্বয়ংসেৱক হিচাপে সদায় সমাজ আৰু সাংস্কৃতিৰ স্বাৰ্থত কাম কৰি আহিছোঁ। 'লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত' নামভৰ্তি হোৱাৰ লগে লগে মই স্পষ্ট আদৰ্শ আৰু নৈতিকতাৰ মূল্যবোধ থকা বিশ্বৰ সৰ্ববিহৎ ছাত্ৰ সংগঠন "অখিল ভাৰতীয় বিদ্যাৰ্থী পৰিষদৰ (ABVP) ৰ লগত ছাত্ৰ সমাজৰ হিতত আৰু সৰ্বাংগীন মংগলৰ বাবে সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত হৈ পৰো। ছাত্ৰ-সমাজৰ প্ৰতি থকা প্ৰবল ইচ্ছা আৰু আগ্ৰহে মই এদিন মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যয়নত ছাত্ৰ সমাজৰ আস্থা আৰু বিশ্বাসৰ ফলত ২১ ছেপ্তেম্বৰ ২০১৯ চনৰ ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ নিৰ্বাচনত সভাপতি হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ হৈ সেৱা আগবঢ়োৱাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰাৰ বাবে সকলো সতীৰ্থলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। সেৱা আগবঢ়োৱাৰ এই অমূল্য অভিজ্ঞতাই মোৰ জীৱনৰ যাত্ৰাত বহুত সহায় কৰিব।

সভাপতি হিচাপে ২৩ ছেপ্তেম্বৰ ২০১৯ তাৰিখে শপদ গ্ৰহন কৰাৰ পিছতেই 'ছাত্ৰ একতা সভাৰ' সকলো সদস্যৰ যৌথ সহযোগত মই মোৰ সভাপতি পদত অধিষ্ঠিত থকাৰ সময়ছোৱাৰ সম্পন্ন কৰা কাৰ্যসূচীৰ খতিয়ানসমূহ প্ৰতিবেদন যোগে আপোনালোকক অৱগত কৰিলোঁ।

১। আমাৰ কাৰ্য্যকালত ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া ক্ৰীড়া সমাৰোহ প্ৰতিবছৰৰ দৰে এই বছৰও সুচাৰু ৰূপে অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

২। আমাৰ কাৰ্য্যকালত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে আন্তঃ কলেজ বেডমিন্টন প্ৰতিযোগিতা লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ (**INDOOR STADIUM**) ত অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

৩। অতি আনন্দৰে কওঁ যে, আমাৰ কাৰ্যকালত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে মহিলা ক্ৰিকেট খেল (Girls Cricket Match) অনুষ্ঠিত আৰু আৰম্ভনি কৰা হয়।

৪। খেল বিভাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰীৰ অভাৱত আৰু শাৰিৰীক, মানসিক বিকাশৰ বাবে কিছুমান সামগ্ৰী নতুনকৈ ক্ৰয় কৰা হয়।
(ক্ৰয় কৰা সামগ্ৰীসমূহ ঃ ২ টা ক্ৰিকেট বেট, ৪০ টা ক্ৰিকেট বল, বেডমিন্টন ৰেকেট ৪ টা, কেৰম বোৰ্ড ২ খন, বেডমিন্টন ক'ক ৩০ টা, ভলীবল নেট ২ খন, কেৰম গুটি ৪ছেট ইত্যাদি)

৫। ভাৰতৰত্ন সুধাকণ্ঠ ড° ভূপেন হাজৰিকা দেৱৰ অষ্টতম মৃত্যু বাৰ্ষিক দিৱস উপলক্ষ্যে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অনুষ্ঠান লগতে আন্তঃ কলেজ ভূপেন্দ্ৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতাৰ অনুষ্ঠান আমাৰ কলেজত ৰখা হৈছিল।

৬। সদৌ অসম ভিত্তিত 'আন্তঃ মহাবিদ্যালয় সংগীত' প্ৰতিযোগিতাত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক "তফজ্জুল আলী" ৰচিত গীতত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ সুবিধা প্ৰদান কৰা হৈছিল।

৭। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়খন যাতে সাংস্কৃতিকভাৱে আৰু এখোজ আগুৱাই যাব পাৰে তাৰ বাবে সংগীত বাদ্য যন্ত্ৰ কিছুমান আৰু সাংস্কৃতিক কোঠাটো মেৰামতি কৰিলোঁ।

৮। অতি আনন্দৰে কওঁ যে, বিগত বছৰতকৈ এই বছৰ আমি অনুষ্ঠিত কৰা 'সৰস্বতী পূজা' অতি উন্নত মানদণ্ডৰ আৰু জাকত জিলিকা হিচাপে অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। এই কথা লঙ্কা মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ জ্ঞাত।

৯। ছাত্ৰ সমাজক আদৰ্শ আৰু প্ৰেৰণাৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে গঢ় দিয়াৰ বাবে আমাৰ প্ৰতিজন আদৰ্শ মহাপুৰুষ সকলৰ জন্ম/মৃত্যু তিথি দিনা তেখেত সকললৈ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰা হয়।

১০। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ সমাৰোহৰ সাংস্কৃতিক বিভাগত ৩০ টা উন্নতমানৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান হাতত লোৱা হৈছিল।

১১। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালৰ আমি সকলোৱে জ্ঞাত যে আমাৰ খেল পথাৰখন খুবেই অনুন্নত অৱস্থাত থকা। আমাৰ কাৰ্যকালত খেল পথাৰখন ডাঙৰ কৰা হয় আৰু সকলো খেলৰ উপযোগী কৰি তোলা হয়।

১২। আমাৰ কাৰ্যকালত ১৬ নং শ্ৰেণী কোঠা অতি ধুনীয়াকৈ মেৰামতি আৰু সজ্জায় তুলা হয়। আজি সেইখন কোঠা অধ্যায়নৰ আকৰ্ষণীয় দিশ হৈ পৰে।

১৩। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশ আৰু বাৰেবৰণীয়া সৌন্দৰ্য্য বজাই ৰাখিবলৈ চাফাই কৰ্মী নিয়োগ কৰা হয়।

১৪। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহযোগত বৃক্ষ ৰোপন কাৰ্যসূচী হাতত লোৱা হয় য'ত অতি মূল্যবান গছপুলি কিছুমান ৰোপন কৰা হয়। আনাগত দিনত প্ৰাকৃতিক ভাৱে লঙ্কা মহাবিদ্যালয় হোজাই বাসী ছাত্ৰ সমাজ আৰু ৰাইজৰ আদৰ্শ হৈ পৰিব বুলি আমি আশাবাদী।

১৫। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ ছোৱালী আৰু লৰাৰ জিৰণী কোঠা কিছুমান নতুন সামগ্ৰীৰে আৰু সুন্দৰ ছাফ চিকুন পৰিবেশেৰে অৱস্থানৰ উপযোগী কৰি তুলা হয়।

১৬। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয় খাদ্যালয়ৰ মেৰামতি কৰা হয় আৰু কিছু উন্নত কলেজ কেন্টিন হিচাপে আজি আমাৰ চকুৰ আগত দেখা পাওঁ।

১৭। ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সকলো ধৰণৰ Online form fill-up / Admission, ইত্যাদিৰ ক্ষেত্ৰত বিনামূলীয়া Help Disk ৰে সহায় কৰা হয়।

১৮। মহাবিদ্যালয়ৰ Online নামভৰ্তিৰ সময়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সকলো প্ৰকাৰে সহায় সহযোগিতা কৰা হয়। এই ক্ষেত্ৰত Online Admission Help Disk এ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সকলো প্ৰকাৰে সহায় কৰা হয়।

১৯। অধ্যক্ষ মহোদয়ক ছাত্ৰ একতা সভাৰ আবেদন মৰ্মে মহাবিদ্যালয়ৰ 'পোনৰাই স্কাউট এণ্ড গাইড'ৰ প্ৰশিক্ষণ আৰম্ভ কৰা হয়।

২০। আমি অতি সুখী যে, আমাৰ কাৰ্যকালত দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক বিনামূলীয়া Unifrom প্ৰদান কৰা হয়।

২১। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ 1st Semester ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ নামভৰ্ত্তীৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰি ৫৩৩ ৰ পৰা ৬২৫ কৰা হয়।

২২। আমাৰ কাৰ্যকালত ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যালয়ৰ কিছুমান সামগ্ৰী যোগান ধৰা হয়।

২৩। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ত এখন বিশুদ্ধ খোৱাপানীৰ টেংকৰ নতুনকৈ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

২৪। আমাৰ কাৰ্যকালতমহাবিদ্যালয়ত কিছুমান আন্তঃকলেজ তৰ্কপ্ৰতিযোগিতা (Debate Competition) অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰা হয়। ইয়াৰ ভিতৰত "Run for Unity" সৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পাটেলৰ ওপৰত তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা আৰু ৭৩ তম স্বাধীনতা দিৱস উপলক্ষে জিলা ভিত্তিক আন্তঃ কলেজ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠান অন্যতম।

সাধাৰণতে মহাবিদ্যালয়ত কৰিবলগীয়া বহুতো কাম থাকে। ব্যক্তিগত ময়ো এজন ছাত্ৰ হিচাপে মোৰো অধ্যায়নক কেন্দ্ৰ কৰি বহু কৰ্তব্য আছিল। তাৰ মাজতে মই মহাবিদ্যালৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি হিচাপে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ বিষয়ববীয়াৰ সহযোগত যিমানখিনি কামত নিজকে নিয়োজিত কৰিব পাৰিলো সিমানখিনি কামত ছাত্ৰ সমাজৰ কল্যাণৰ স্বাৰ্থত আৰু কলেজৰ উন্নয়নৰ বাবে সহযোগ কৰাৰ চেষ্টা কৰিলো।

সৰ্বশেষত মই লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাক মৰম আৰু স্নেহ তথা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে পৰম শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু মোৰ সন্মানীয় শিক্ষাগুৰুসকলৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰি লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ মনোমোহা সৌন্দৰ্য্য আৰু ইয়াৰ প্ৰাণ কেন্দ্ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ উজ্জ্বল ভবিষ্যৎ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ চাৰি শব্দ বিৰাম দিলোঁ।

ধন্যবাদ —

শ্ৰী ৰত্নেশ্বৰ দাস
সভাপতি, ছাত্ৰ একতা সভা
লঙ্কা মহাবিদ্যালয়

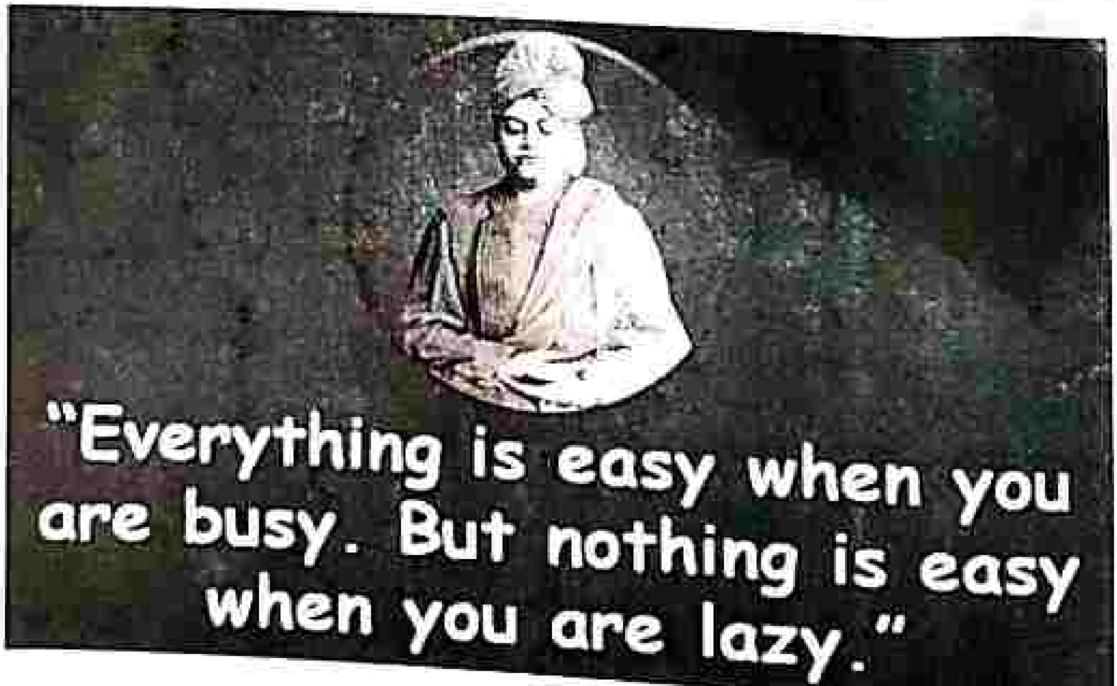

উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

সৰ্বপ্ৰথমে লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম পূজনীয় শিক্ষাগুৰু আৰু আমাৰ সকলোৰে প্ৰিয় মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ শ্ৰীচৰণত মোৰ শতকোটি প্ৰণাম জনালো। লগতে লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন বিকাশ আৰু সুনামৰ লগত জড়িত হৈ থকা সকলোলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ডঃ অমৰজিৎ সিং ভূঁই মহোদয়লৈ পুনৰ নমস্কাৰ, শ্ৰদ্ধা আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সম্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ে আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকালত যি সহায় কৰিছে, তাৰ ঋণ আমি কেতিয়াও পৰিশোধ কৰিব নোৱাৰো। কিয়নো এই এটা বছৰত মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন সমস্যাক লৈ যেতিয়াই অধ্যক্ষ মহোদয়ক অৱগত কৰিছো তাৎক্ষণিকভাৱে সেই সমস্যাসমূহ সমাধান কৰিছিল। এইটো বছৰত আমি যদিও বিভিন্ন সমস্যাৰ মাজত পাৰ কৰিব লগা হৈছিল, কিন্তু তেনে সময়ত আমাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ে আমাৰ কলেজখনৰ উন্নয়ন আৰু সুনামৰ বাবে সকলো বাধা অতিক্ৰম কৰি কাম কৰি গৈছিল। আৰু শেষত নামভৰ্ত্তিৰ বাবে প্ৰায় ১০০ ৰ অধিক দৰিদ্ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে আমি যি নিবেদন কৰিছিলো, সেই নিবেদন গ্ৰহণ কৰি এই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ এক নতুন দিগন্তৰ প্ৰয়াস কৰি দিছে, তাৰ বাবে আমি লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাই চিৰ কৃতজ্ঞতা হৈ থাকিম।

মই লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপ-সভাপতিৰ দৰে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পদবীত থাকি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সেৱাৰ বাবে যি সুযোগ মোৰ প্ৰিয় সতীৰ্থসকলে কৰি দিছে তাৰ বাবে সেই প্ৰিয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। আমাৰ কাৰ্যকালত লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ ইতিহাসৰ প্ৰথম এইটো বছৰ অতি সংকটৰ সময় আছিল। কিয়নো আৰম্ভণিৰ পৰা অসমত কা আন্দোলন চলি আছিল আৰু এই আন্দোলন সমাপ্তিৰ হোৱাৰ দিশে যেতিয়া আগবাঢ়িছিল তাৰ লগে লগে সমগ্ৰ বিশ্বতে মহামাৰি ক'ৰ'ণাৰ আতংকৰ লগতে লকডাউনে গোটেই মূল্যবান সময়খিনিয়েই সমাপ্তিৰ দিশত লৈ আহিছিল। তাৰ বাবে আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাই প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া কিছুমান কাম পৰিপূৰ্ণ কৰিব পৰা নাই। কিন্তু এই এটা বছৰত আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাই যিখিনি কাম কৰিছো সেই কামসমূহ আজিলৈকে কোনো ছাত্ৰ একতা সভাই কৰিব পৰা নাই। সেইয়া আমি প্ৰত্যাহ্বানেৰে ক'ব পাৰো। আমাৰ কাৰ্যকালৰ কামসমূহ বিশাল সেন, সাঃ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদনত উল্লেখ কৰা আছে। মই লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ বাবে সকলো দিশত অশেষ প্ৰচেষ্টা কৰি গৈছিলো। কিছু কাম সময়ৰ নাটনিৰ বাবে পৰিপূৰ্ণ হোৱা নাই। কিন্তু মই আশাবাদী যে আগন্তুক ছাত্ৰ একতা সভাই বাকী থকা কামসমূহ পৰিপূৰ্ণ কৰিব বুলি মোৰ বিশ্বাস।

সদৌ শেষত লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰাৰ লগতে মোৰ কাৰ্যকালত যদি কোনো ভুল-ত্ৰুটি কৰিছো, তেনেহ'লে সকলোৰে ওচৰত মই ক্ষমা বিচাৰিছো। আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ বিভিন্ন সমস্যাসমূহ অতি শীঘ্ৰেই সমাধান কৰিবৰ বাবে আমি কিছু সচেতন হ'ব লাগিব আৰু মহাবিদ্যালয়খনক আপোন বুলি ভাবিব লাগিব। সদৌ শেষত মোৰ এক বিশাল আশাৰে মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰোত্তৰ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সমাপ্তি কৰিলো।

ভাৰত মাতা কি জয়।
জয়তু লক্ষা মহাবিদ্যালয়।
জয়তু লক্ষা মহাবিদ্যালয়ৰ 'ৰংমহলা জেউতি'।

দিপন দাস
উপ-সভাপতি, ছাত্ৰ একতা সভা
লংকা মহাবিদ্যালয়

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণীতে যিসকল ব্যক্তিৰ মহান ত্যাগৰ ফলত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা হ'ল আৰু আজি লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱৰ কথা সকলোৰে মুখে মুখে বিয়পি আছে তেখেত সকলক শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰাৰ লগতে অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰীবৃন্দ সকলোকে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু সম্মান জ্ঞাপন কৰিলোঁ ।

পাঠ্যপুথিৰ অৰ্থাৎ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাই এজন ছাত্ৰক সফল ব্যক্তিৰূপে গঢ় দিব নোৱাৰে তাৰ বাবে আধ্যাত্মিক আনুষ্ঠানিক প্ৰত্যেকবিধ শিক্ষাৰ প্ৰয়োগৰ আৱশ্যক। সেয়েহে সমাজ সেৱাৰ হেতুকে আৰু লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়ন সাধন কৰিবলৈ মই লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিবলৈ ওলাই আহিছিলো। এই ছেগতে ঐতিহ্যমণ্ডিত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে এক সন্মানীয় আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ পদত নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে প্ৰতিগৰাকী ছাত্ৰ ছাত্ৰীলৈ মোৰ হিয়া ভৰা কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ জনালো আৰু লগতে লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ IQAC Coordinator ড° লোকেন্দ্ৰ কাকতি ছাৰক মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। তেওঁৰ অবিহনে মোৰ কাম-কাজবোৰ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰাটো মোৰ পক্ষে সম্ভৱ নহ'লহেঁতেন। মোৰ কাৰ্যকালৰ কৰ্মৰ এক খতিয়ান তলত দাঙি ধৰা হ'ল —

১। লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পাছতে মই প্ৰথমতে নিৰ্বাচিত পাৰ্থী সকলোৰ বাবে 'কোটৰ' আৰু পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে নিৰ্বাচিত পাৰ্থী সকলোৰ বাবে 'Name Badge with Post' ৰ ব্যৱস্থা কৰিছিলো ।

২। আমাৰ কাৰ্যকালত 'Assam Skill Development Mission 'ৰ অধীনত 'Indian Skill Institute' আৰু আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ মাজত এটা MOU স্বাক্ষৰ কৰা হয় যত পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অন্তিম ষান্মাসিকৰ ১০০ জন ছাত্ৰ ছাত্ৰীক গুৱাহাটীত ৩ মহীয়া Skill Development Curse বিনামূলীয়া কৈ দিয়া হৈ আছে আৰু লগতে Course শেষ হোৱাৰ পিছত তেখেত সকলৰ সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ব বুলি ইতিমধ্যে সেই অনুষ্ঠানৰ পৰা জনা গৈছে ।

৩। আমাৰ কাৰ্যকালত আৰু এটা MOU হোজাইৰ MS=7 (route to success) নামৰ অনুষ্ঠানৰ লগত স্বাক্ষৰ হৈছে যত পোণ প্ৰথমবাৰৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত অসম স্কিল মিচনৰ অধীনত এটা "Retail and Sales associate" Course আৰম্ভ কৰা হৈছে তাৰ পৰাও বহুত ছাত্ৰ ছাত্ৰী সংস্থাপন পাব বুলি আমি আশাবাদী।

৪। আমাৰ কাৰ্যকালত ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্য্যালয়টোৰ বাবে নতুন 2 টা Study table, 6 টা Chair, এটা আলমাৰী, পৰ্দা, ট্ৰাংক, ডাষ্টবিন, সম্পাদকীয় নামৰ ফলক আদিৰ ব্যৱস্থা কৰা হয় ।

৫। আমাৰ কাৰ্যকালত College Canteen খনৰ মানদণ্ড উন্নত কৰাৰ বাবে এখন প্ৰতিবেদন অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ ওচৰত দিয়া হয় সেই মৰ্মে College Canteen ৰ মানদণ্ড আগতকৈ উন্নত কৰা হয় ।

৬। আমাৰ কাৰ্য কালতে কলেজ খন নতুনকৈ ৰং কৰা হয় ।

৭। আমাৰ কাৰ্যকালত ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ সুবিধাৰ্থে পানীয় জলৰ বাবে Cold Water Dispensar এটাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল লগতে আৰু এটা Dispensar Commerce Stream ৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ সুবিধাৰ্থ অতি শিঘ্ৰে ব্যৱস্থ কৰা হৈ আছে ।

৮। কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ত নতুন ডাষ্টবিন, প্লাষ্টিক বেংক আদিৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

৯। কাৰ্যকালত কলেজ গেইটৰ ওচৰত 2 টা Police barricade ৰ ব্যৱস্থা কৰা হয় ।

১০। মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ত Indoor Stadium ত এটা নতুনকৈ Morden Gym স্থাপন কৰা হয়। কিন্তু আমি দুঃখিত যে কভিড-১৯ মহামাৰীৰ বাবে সেইটো এতিয়ালৈকে ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ বাবে মুকলি কৰিব পৰা নাই কিন্তু আমি অতি শীঘ্ৰে এইটো ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ বাবে মুকলি কৰাৰ প্ৰচেষ্টাত আঁছো ।

১১। আমাৰ কাৰ্যকালত 250 জন মান দুখীয়া ছাত্ৰ ছাত্ৰীক বিনামূলীয়া Uniform প্ৰদান কৰা হয় লগতে বহুকেইজন দুখীয়া ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ Examination Fees Collage welfare fund or পৰা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

১২। আমাৰ কাৰ্যকালত সুদীৰ্ঘ 20 বছৰ পিছত জৰা জীৰ্ণ অৱস্থাত থকা 13 আৰু 14 নং ৰোম দুইখন পুনৰ উদ্ধাৰ কৰাৰ বাবে Renvation ৰ কাম কৰা হয় তাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ ওচৰত মোৰ অশেষ ধন্যবাদ।

১৩। কাৰ্যকালতে আমি আমাৰ হোজাই সমষ্টি MLA মহোদয়ৰ ওচৰত মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন কেইটা সমস্যা যেনে —

a) আধুনিক কলেজ তোৰণৰ দাবীত

b) ডিজিটেল অডিটৰিয়াম

c) ডিজিটেল লাইব্ৰেৰী

d) কলেজৰ প্ৰৱেশ পথ পকীকৰণ আৰু নলাৰ সুবিধা কৰাৰ বাবে

e) কলেজত বিজ্ঞান বিভাগৰ বাবে অনুমোদিত গৃহ নিৰ্মাণৰ কাম অতি সোনকালে সম্পন্ন কৰাৰ দাবীত এখন Memorandum প্ৰদান কৰা হয় ।

১৪। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ত নতুনকৈ আগৰ তুলনাত আৰু উন্নত ও Morden Computer Lab তৈয়াৰী কৰা হয় ।

১৫। আমাৰ কাৰ্যকালত অসম পুলিশ দিবস উপলক্ষে হোজাই জিলা পুলিশৰ সহযোগত এটা আন্তঃজিলা Debate Competation পতা হয়।

১৬। আমাৰ কাৰ্যকালত সৰদাৰ বল্লভ ভাই পেটেল দেৱৰ জয়ন্তী উপলক্ষে হোজাই জিলা প্ৰশাসনৰ সহযোগিতাত আন্তঃজিলা বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

১৭। আমাৰ কাৰ্যকালত হোজাই জিলা সাহিত্য সভাৰ উদ্যোগত লংকা আঞ্চলিক সাহিত্য সভা আৰু লঙ্কা

মহাবিদ্যালয়ৰ ব্যৱস্থাপনাত অসম সাহিত্য সভাৰ ৰামধেনু বিশেষ আঞ্চলিক সভাটো পাত হয়।

১৮। আমাৰ কাৰ্যকালত হোজাই প্ৰশাসনৰ সহযোগত Solid waste and plastic waste management ৰ উপৰত এটা Seminar পতা হয়।

১৯। আমাৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়খন প্লাষ্টিক মুক্ত কৰাৰ এটা পৰিকল্পনা কাৰ হৈছে সেই মৰ্মে আমি আৰু কলেজ কৰ্তৃপক্ষই বিভিন্ন ধৰণৰ পদক্ষেপ হাতত লৈছে। সেইয়ে আমি সকলো ছাত্ৰ ছাত্ৰীক অনুৰোধ জনাও যে কলেজত আৰু আমাৰ দৈনন্দিক জীৱনত আমি যিমান পাৰু প্লাষ্টিকৰ ব্যৱহাৰ কম কৰা প্ৰয়োজন।

২০। আমাৰ কাৰ্যকালত Covid -19 মহামাৰীৰ প্ৰতি লক্ষ ৰাখি কলেজৰ B.A Course ৰ আসনৰ সংখ্যা 500 ৰ পৰা বৃদ্ধি কৰি 625 টা কৰিছেঁ তাৰ বাবে মই ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰ পৰা কলেজৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

২১। আমাৰ কাৰ্যকালত বিভিন্ন ধৰণৰ অনুষ্ঠান যেনে সৰস্বতী পূজা মহাবিদ্যালয়ৰ সাপ্তাহিক সমাবোহ আদি অতি সুন্দৰকৈ সুচাৰুৰূপে পালন কৰিব পাৰিছো তাৰ বাবে মই মোৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতি গৰাকী সদস্যক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

২২। আমাৰ কাৰ্যকালত ৫ জন বিশ্বপৰিবেশ দিৱস উপলক্ষে বিভিন্ন মূল্যবান গছ পুলি ৰোপন কৰা হৈছিল ।

২৩। আমাৰ কাৰ্যকালত হোজাই জিলা পৰিবহন নিগমৰ সহায়ত এটা Road Safty awarness Seminar পতা হৈছিল । মহাবিদ্যালয় এখনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ কামৰ কোনো আদি অন্ত না থাকে। সেয়ে সীমিত সময় আৰু কভিড-১৯ মহামাৰীৰ ভয়া ভয়তাৰ মাজত য'ত ৬-৭ মাহ ধৰি দেশৰ প্ৰতিটো শিক্ষানুষ্ঠান আদি বন্ধ হৈ আছিল যিমান পাৰিলো সিমান কাম কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলো। পিছে বহু কাম কোৱা মতে কৰিব নোৱাৰিলো' কাৰণ সময় আৰু অৰ্থৰ অভাৱ।

শেষত মোক সকলো সময়তে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰুসকল, শুভাকাংক্ষী বন্ধু-বান্ধৱীসকল তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইয়াতেই অন্ত পেলালোঁ।

'ছাত্ৰ শক্তি ৰাষ্ট্ৰ শক্তি'
'জয় আই অসম
জয়তু লংকা মহাবিদ্যালয়
জয়তু ৰংমহলা জেউতি

বিশাল সেন
সাধাৰণ সম্পাদক
ছাত্ৰ একতা সভা
বৰ্ষ ২০১৯-২০২০

ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে মই শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ সেইসকল মহানুভৱ ব্যক্তিক যিসকলক আমি "লঙ্কা মহাবিদ্যালয়" ৰ গৌৰৱ বুলি ক'ব পাৰোঁ।

লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্ত্তি কৰাৰ পৰা অন্তৰ্নিহিত কিছু আশা আছিল মই এই মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰণে কিবা এটা কৰিম। নিৰ্বাচনৰ সময়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মোৰ নাম দি নিৰ্বাচনত যি জনপ্ৰিয়তাৰে মোক ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ পদত জয়ী কৰালে সেয়া মোৰ বাবে চিৰস্মৰণীয়। এয়াই মোৰ বাবে এটা সুযোগ আছিল য'ত মোৰ এক সক্ৰিয় কাৰ্যকৰী পদক্ষেপৰ জৰিয়তে কিছু কৰিব পাৰোঁ। কিন্তু মই মোৰ দায়িত্ব পালনত কিমানখিনি সফল হৈছোঁ সেয়া আপোনালোকৰ বিচাৰ্য। ব্যক্তিগতভাৱে এই দায়িত্ব পালনত মই কোনো দিনে চেষ্টাৰ ত্ৰুটি এৰা নাই। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাই লোৱা প্ৰতিটো পদক্ষেপত মই সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ কৰিছো। এই ক্ষেত্ৰত মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ সমাৰোহ, সৰস্বতী পূজা আদি উল্লেখযোগ্য।

সৃষ্টিৰ জন্মলগ্নৰে পৰা মানুহৰ আনন্দ বিনোদনৰ ভিতৰত খেল-ধেমালি অন্যতম। আদিমকালত প্ৰকৃতিৰ পৰা সমল সংগ্ৰহ কৰি খেলা-খেলি চিন্তাশক্তিৰ পৰিবৰ্তনৰ লগে-লগে যেন ধেমালিবো উত্তৰণ ঘটিছে। শিশু, ল'ৰা, ডেকা, বৃদ্ধ সকলোৰে খেলৰ মাজেৰে আনন্দ উপভোগ কৰাৰ লগে-লগে শাৰীৰিক, মানসিক আৰু বৌদ্ধিক বিকাশত যথেষ্ট সহায় কৰে।

বিগত ২০১৯-২০২০ বৰ্ষত মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা কাৰ্যসূচী সমূহ প্ৰতিবেদন যোগে আপোনালোকক অৱগত কৰিলোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালৰ খতিয়ান ঃ

1. মোৰ প্ৰথম দায়িত্বটো আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ বছেৰেকীয়া ক্ৰীড় সমাৰোহ প্ৰতি বছৰৰ দৰে এই বছৰেও ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ ক্ৰীড়া সমাৰোহ সুচাৰুৰূপে পালন কৰা হৈছিল।
2. লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু মোৰ বিভাগীয় তত্বাৱধায়ক শিক্ষাগুৰু অধ্যাপক বৈদ্যনাথ পাল ছাৰৰ লগত মহাবিদ্যালয়ৰ খেল পথাৰখনৰ মানদণ্ড উন্নত কৰিবলৈ আলোচনা কৰি পূৰ্বৰ তুলনাতকৈ ভালেমান উন্নত কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ।

3. মোৰ কাৰ্যকালত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে আন্ত কলেজ বেডমিন্টন প্ৰতিযোগিতা লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

4. মই ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ পদত থকা অৱস্থাত পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত মহিলা ক্ৰিকেট খেলৰ আৰম্ভণি কৰা হয়।

5. ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ বাবে ভলীবল ২ টা, ক্ৰিকেট বেট ২ টা, ক্ৰিকেট বল ৪০ টা, বেডমিন্টন ৰেকেট ৪ টা, কেৰম বোৰ্ড ২ খন, বেডমিন্টন কক ৩০ টা, ভলীবল নেট ২ খন, কেৰম গুটি, আদি কেইবিধ মান নতুন নতুন সামগ্ৰী ক্ৰয় কৰা হয়।

২০১৯-২০২০ বৰ্ষত কালেজ সপ্তাহ সমাবোহত বিভিন্ন ধৰণৰ খেল অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল আৰু খেল সমূহত যথেষ্ট ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। এইবছৰৰ শ্ৰেষ্ঠ পুৰুষ খেলুৱৈৰ সন্মান অৰ্জন কৰিছে শিৱম বৰদলৈ আৰু শ্ৰেষ্ঠ মহিলা খেলুৱৈৰ সন্মান অৰ্জন কৰিছে জমুনা বৰাল।

মই মোৰ বিভাগীয় তত্বাৱধায়ক শিক্ষাগুৰু অধ্যাপক বৈদ্যনাথ পাল ছাৰ আৰু মানিক চক্ৰবৰ্তী ছাৰে সুপৰামৰ্শ আৰু সৎপথ দেখুৱাৰ বাবে মোৰ অশেষ শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। মোৰ কাৰ্যকালত মোক মৰম আৰু আশীৰ্বাদেৰে প্ৰেৰণা যোগোৱা মোৰ শিক্ষাগুৰু সকল যেনে পৰিতোষ চৰকাৰ ছাৰ, ইফতিকাৰ হুছেইন ছাৰ, মলয় দাস ছাৰ, অনল ভৌমিক ছাৰ, নাহিম অফতাৰ মজুমদাৰ বাইদেউ আৰু লগতে অন্যান্য শিক্ষাগুৰুসকলালৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। শেষত মোৰ কাৰ্যকালত সকলোবোৰ কাম-কাজত যথেষ্ট সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সহ-ক্ৰীড়া সম্পাদক সঞ্জিত দাস আৰু মোৰ সহপাঠী দীপন দাস, বিশাল সেন, বিশ্বদ্বীপ পাল, সৌৰভ কলিতা, ৰত্নেশ্বৰ দাস, তপন দাস, পাপ্পু ৰয়, অনুপম মালাকাৰ, বিশাল নাথ বিট্টু শুক্লবৈদ্যক মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্বল ভৱিষৎ কামনা কৰি মই প্ৰতিবেদন সামৰিছো ।

" জয়তু লঙ্কা মহাবিদ্যালয় "
ছাত্ৰ শক্তি ৰাষ্ট্ৰ শক্তি
জয় আই অসম
বন্দে মাতৰম।

চম্পু দাস
ক্ৰীড়া সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০২০ বৰ্ষ

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে যি সকল মহান ব্যক্তিৰ ত্যাগৰ ফলত এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা হল তেখেত সকলক শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ ।ইয়াৰ লগতে মাননীয় লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু পুজনীয় শিক্ষাগুৰুসকলক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো। এই মহাবিদ্যালয় সমগ্ৰ অসমৰ ভিতৰত এক অগ্ৰণী শিক্ষা-অনুষ্ঠান তাক আৰু নতুনকৈ কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। কাৰন আৰম্ভনিৰে পৰা শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰী আৰু শিক্ষানুষ্ঠানৰ লগত জড়িত ব্যক্তি সকলৰ পৰম্পৰে পৰম্পৰৰ মাজত স্নেহ সন্মান আৰু নিজৰ কৰ্তব্যৰ প্ৰতি থকা দায়িত্ব সঁচাকৈয়ে শলাগ লব লগীয়া। সেয়েহে আজি আমি এই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ বুলি কবলৈ গৌৰৱ বোধ কৰো।

যি সকল দাদা-বাইদেউ, ভাইটি-ভন্টি আৰু সতীৰ্থই মোক নিৰ্বাচনৰ সময়ত সকলো ক্ষেত্ৰতে সহায়-সহযোগীতা কৰি ২১ চেপ্টেম্বৰ ২০১৯ চনৰ ২০১৯-২০২০ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ নিৰ্বাচনত মোক সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ পদত নিৰ্বাচিত কৰি লংকা মহাবিদ্যালয়ৰ-হে মোক সেৱা আগবঢ়োৱাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰাৰ বাবে সকলোকে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। সেৱা কৰাৰ এই অভিজ্ঞতাই মোৰ জীৱন যাত্ৰাত বহুত সহায় কৰিব।

সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে ২৩ চেপ্টেম্বৰ ২০১৯ তাৰিখে শপত গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতেই মোৰ সন্মুখ আহি পৰে লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা হোজাই জিলা সাহিত্য সভাৰ উদ্যোগত লংকা আঞ্চলিক সাহিত্য সভা আৰু লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ ব্যৱস্থাপনাত অসম সাহিত্য সভাৰ কামধেনুৰ বিশেষ মাণ্ডলিক সভাত সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব হাতত লোৱা এনে কৈয়ে এই যাত্ৰা আৰম্ভনী হৈ পৰে।

দ্বিতীয় অনুষ্ঠান ঃ ভাৰত ৰত্ন সুধা কণ্ঠ ড° ভুপেন হাজৰিকা দেৱৰ অষ্টমতম মৃত্যু বাৰ্ষিক দিৱস উপলক্ষ্যে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অনুষ্ঠান আৰু এক আন্তঃ কলেজ ভূপেন্দ্ৰ সংগীত প্ৰতিযোগীতাৰ অনুষ্ঠান আমাৰ কলেজত ৰখা হৈছিল।

তৃতীয় অনুষ্ঠান ঃ ৩৬ সংখ্যক প্ৰতিষ্ঠা দিৱস উপলক্ষ্যে কে.চি. দাস কমাৰ্চ কলেজত আয়োজিত সদৌ অসম আন্তঃ মহাবিদ্যালয় সংগীত প্ৰতিযোগীতাত লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা দুই জনী ছাত্ৰীক “তফজ্জুল আলী” ৰচিত গীতত অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ সুবিধা প্ৰদান কৰিছিলো।

চতুৰ্থ অনুষ্ঠান ঃ কলেজত থকা সংগীত বাদ্য-যন্ত্ৰ সমূহ আৰু সাংস্কৃতিক কোঠা মেৰামতি কৰিছিলো।

পঞ্চম অনুষ্ঠান ঃ সকলো মহৎ লোক সকলৰ জন্ম তিথিৰ দিনা শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰাৰ অনুষ্ঠানো আয়োজন কৰা হৈছিল।

ষষ্ঠ অনুষ্ঠান ঃ সৰস্বতী পূজাত সাংস্কৃতিক দিশত সহায় সহযোগিতা কৰিছিলো।

সপ্তম অনুষ্ঠান ঃ লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ত প্ৰতি বছৰৰ দৰে ২০২০ চনতো চাৰি দিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে ৫, ৬, ৭ আৰু ৯ তাৰিখ সপ্তাহ সমাৰোহ কৰা হৈছিল। তাত ৩০ টা উন্নতমানৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান হাতত লোৱা হৈছিল। ইংৰাজী ০৫/০২/২০২০ বুধবাৰ আবেলি ১ বজাৰ পৰা ৫ বজালৈ ভক্তিমূলক গীত, ৰবীন্দ্ৰ সংগীত, জ্যোতি সংগীত, নজৰুল গীত, বিষ্ণু ৰাভা গীত, ৰজনী কান্ত সেন সংগীত, বিয়ানাম, জিকিৰ, দিহানাম। ইংৰাজী ০৬/০২/২০২০ বৃহস্পতিবাৰ পুৱা ৯.০০ বজাৰ পৰা বিয়লি ৫ বজালৈ ভূপেন্দ্ৰ সংগীত, পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱা গীত, জয়ন্ত হাজৰিকা গীত, লোক গীত, আধুনিক গীত, বিহু গীত, গীটাৰ বাদন প্ৰতিযোগিতা, কবিতা — (অসমীয়া, বাংলা হিন্দী, ইংৰাজী, নেপালী, মণিপুৰি) আৰু কোৰাছ প্ৰতিযোগিতা। ইংৰাজী ০৭/০২/২০২০ শুক্ৰবাৰ পুৱা ৪ বজাৰ পৰা ৫ বজালৈ লোক নৃত্য, আধুনিক নৃত্য, নাটিক, থিতাতে লিখা, কবিতা, চিত্ৰাঙ্কণ প্ৰতিযোগিতা, মুখাভিনয়, কৌতুক প্ৰতিযোগিতা, মিমিক্ৰি, সাংস্কৃতিক ভেষ-ভোষা প্ৰতিযোগিতা। ইংৰাজী ০৯/০২/২০২০ দেওবাৰ পুৱা ৮ বজাৰ পৰা ১০ বজালৈ সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা, দিনৰ ১০ বজাৰ পৰা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আদি।

এই সাপ্তাহিক সমাৰোহ অনুষ্ঠান সকলো ছাৰ-বাইদেউ আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সহায়ত সকলো কাম কাজ কুশল আৰু শৃংখলাবদ্ধ ভাৱে কৰিবলৈ সক্ষম হৈছো। তেওঁলোকক মই হৃদয় পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

অষ্টম অনুষ্ঠান ঃ ক'ৰণা (কভিড - ১৯) মহামাৰীৰ ভিতৰত চৰকাৰে বান্ধি দিয়া সকলো নীতি-নিয়ম মানি আৰু ছাৰ বাইদেউ সকলৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সহায়-সহযোগিতাৰ জৰিয়তে শৃংখলাভাৱে ভাৰতৰত্ন সুধাকণ্ঠ ড° ভূপেন হাজৰিকা দেৱৰ নৱম মৃত্যু বাৰ্ষিকী দিৱস ৫ নবেম্বৰ তাৰিখে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অনুষ্ঠান উদ্‌যাপন কৰা হয়।

বৰ্তমান বিশ্বত ক'ৰণা (কভিড - ১৯) যি সন্ত্ৰাসৰ সৃষ্টি কৰিছে, এই সময় ছোৱাত যিবোৰ কাম কৰাৰ আশা পুহি ৰাখিছিলো আৰু যিবোৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলো সেইয়া হয়তো ১০০ শতাংশ পালন কৰিব নোৱাৰিছো। তথাপিও মই মোৰ ফালৰ পৰা যথেষ্ট চেষ্টা কৰিছো প্ৰতিটো অনুষ্ঠান সুচাৰুৰূপে চলাই নিবলৈ আৰু লঙ্কা মহাবিদ্যালয়খনৰ সাংস্কৃতিক দিশটোৰ বিকাশ সাধন কৰিবলৈ মই মোৰ ফালৰ পৰা যথেষ্ট চেষ্টা কৰিছিলো। আৰু মোৰ লগত সকলো কামত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা আমাৰ কলেজৰ ইংৰাজী বিভাগৰ প্ৰধান আৰু সাংস্কৃতিক তত্ত্বাবধায়িকা ড° অনুৰাধা ৰায় চৌধুৰী বাইদেউক মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

বিগত বৰ্ষত মোৰ কাৰ্যকালৰ সময় ছোৱাত যদি অজ্ঞানিতে কেতিয়াবা কিবা ভুল-ত্ৰুটি কৰিছো তাৰ বাবে যাতে সকলোৱে মোক নিজৰ বুলি ক্ষমা কৰি দিয়ে। এইয়ে মোৰ প্ৰতিবেদনৰ লিখাৰ উদ্দেশ্য।

লংকা মহাবিদ্যালয় দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনখন ইয়াতে সমাপ্ত কৰিলো।

" জয়তু লঙ্কা মহাবিদ্যালয় "
ছাত্ৰ শক্তি ৰাষ্ট্ৰ শক্তি
জয় আই অসম
বন্দে মাতৰম।

ৰাজদ্বীপ ভৌমিক
সাংস্কৃতিক সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা
২০১৯-২০২০ বৰ্ষ

LIST OF EDITOR'S AND PROF. IN-CHARGE OF 'RONGMAHALA JEUTI'

1. 1987-88 Sri Prasanta Chakraborty
   Prof.-in-charge : Sri Ashok Kr. Nandy.
2. 1993-94 Sri Netra Prasad Upadhyaya
   Prof.-in-charge : Md. Saidur Rahman
3. 1994-95 Sri Abhijit Shil
   Prof.-in-charge : Sri Ashok Kr. Nandy
4. 1996-97 Sri Arup Kr. Mudoi
   Prof.-in-charge : Sri Indra Mohan Hazarika
5. 1998-99 Sri Satish Kr. Choubey
   Prof.-in-charge : Sri Indra Mohan Hazarika
6. 2000-01 Sri Raghunath Chetry
   Prof.-in-charge : Md. Saidur Rahman
7. 2001-02 Md. Mehbub Ahmed Barbhuyan
   Prof.-in-charge : Dr. Sagar Barua
8. 2002-03 Miss Memi Devi
   Prof.-in-charge : Dr. Guneswar Saikia
9. 2005-06 Sri Pranjit Debnath
   Prof.-in-charge : Sri Partha Sarathi Kar
10. 2006-07 Sri Subir Mazumder
    Prof.-in-charge : Sri Indra Mohan Hazarika
11. 2008-09 Sri Jyotishmoy Das
    Prof.-in-charge : Dr. Manashi Phukan
12. 2009-10 Sri Bikash Bora
    Prof.-in-charge : Sri Sambhu Ram Sharma
13. 2010-11 Sri Biswajit Das
    Prof.-in-charge : Mrs. Bijaya Lakshmi Paul
14. 2011-12 Sri Trailokya Das
    Prof.-in-charge : Dr. Guneswar Saikia
15. 2012-13 Sri Manoj Kr. Nath
    Prof.-in-charge : Sri Kamaleswar Kalita
16. 2013-14 Sri Prasenjit Roy
    Prof.-in-charge : Mrs. Anuradha Chaudhuri
17. 2014-15 Sri Dipu Bora
    Prof.-in-charge : Mrs. Urmila Devi
18. 2015-16 Sri Himasish Dey
    Prof.-in-charge : Sri Ashok Kr. Nandy
19. 2016-17 Sri Pallabi Saikia
    Prof.-in-charge : Mrs. Manjula Boro (Barua)
20. 2017-18 Sri Mriganka Bora
    Prof.-in-charge : Dr. Iftikar Hussain
21. 2018-19 Sri Rohan Paul
    Prof.-in-charge : Sri Kamaleswar Kalita
22. 2019-20 Sri Bishwadeep Paul
    Prof.-in-charge : Sri Kamaleswar Kalita

LIST OF TEACHING STAFF

Principal – Dr. Amarjit Singh Bhui, M.A., Ph.D., L.L.B.
Co-ordinator, Academic Council – Prof. Dimbeswar Kalita, M.A.

ARTS FACULTY

1. Assamese Deptt.
   Mrs. Manjula Boro (Barua), M.A., Associate Professor
   Sri Indra Mohan Hazarika, M.A.(HOD), Associate Professor
   Dr. Sabnam Hazarika, M.A., Ph. D., Assistant Professor
   Miss Rekha Rani Bora (Contractual)
   Mrs. Barnali Patar (Contractual)
2. Bengali Deptt.
   Mrs. Nahim Mazumder, M.A. (HOD), Associate Professor
   Mr. Jatan Saha, M.A., M.Phil, B.Ed. , Assistant Professor
   Dr. Mousumi Nath, M.A., B.Ed., Ph.D. , Assistant Professor
   Sri Nityananda Das (Contractual)
   Jhinku Paul (Contractual)
3. Economics Deptt.
   Sri Dimbeswar Kalita, M.A. Associate Professor
   Sri Ram Krishna Paul, M.A. Associate Professor
   Sri Dambarudhar Bhattacharyya,M.A. (HOD) Associate Professor
   Dr. Iftikar Hussain, M.A., M.B.A., Ph.D., L.L.B., Associate Professor
   Dr. Anil Kr. Saikia, M.A., M.Phil, Ph. D. Assistant Professor
   Sri Raju Saikia, M.A., Assistant Professor
4. Education Deptt.
   Dr. Sirajul Islam, M.A., Ph.D. (HOD), Associate Professor
   Sri Kamaleswar Kalita, M.A., M. Phil., Assistant Professor
   Mrs. Avineeta Sikidar (Contractual)
   Miss Monika Devi (Contractual)
   Miss Jyoti Rekha Saikia (Contractual)
5. English Deptt.
   Sri Partha Sarathi Kar, M.A., M. Phil. Associate Professor
   Dr. Anuradha Chaudhuri, M.A., NET, M. Phil., Ph.D. (HOD) Associate Professor
   Mr. Ankur Hazarika, M.A., M. Phil., SLET, Assistant Professor
   Mr. Gobinda Dey (Contractual)
   Miss Susmita Singh (Contractual)
6. Hindi Deptt.
   Dr. Nibedita Nath, M.A., M.Phil., Ph.D. (HOD), Assistant Professor
   Sri Hitler Singh (Contractual)
   Sri Ganesh Sahu (Contractual)
   Miss Karabi Bhuyan, M.A. (Contractual)

7. History Deptt.
   Mr. Lalit Sonowal, M.Phil (HOD), Assistant Professor
   Sri Guna Kanta Singh (Contractual)
   Miss Alisha Daudung Langtha, M.A. (Contractual)
8. Manipuri Deptt.
   Sri K. Thabungjaw Meetei, M.A. Assistant Professor
9. Mathematics Deptt.
   Dr. Lukendra Kakati, M.Sc., M.Phil, Ph.D., Assistant Professor & HOD
10. Nepali Deptt.
    Mrs. Sabita Pathak, M.A. (Contractual)
11. Philosophy Deptt.
    Mr. Mukul Borthakur, M.A., L.L.B., B.Ed., Assistant Professor & HOD
    Miss Rupmala Hojai, M.A., B.Ed., Assistant Professor
12. Political Science Deptt.
    Mrs. Kakali Chakraborty, M.A.,(HOD) Associate Professor
    Dr. Suparna Nandy (Kar), M.A., M. Phil., Ph.D., Associate Professor
    Mr. Gojen Daimari, M.A., M.Phil, Assistant Professor
    Miss Jyotshna Devi (Contractual)

COMMERCE FACULTY

13. Accountancy Deptt.
    Sri Baidya Nath Paul, M. Com., Associate Professor & HOD
    Sri Kehu Ram Nath, M. Com, Associate Professor
    Dr. Narayan Sharma, M. Com., Ph.D., L.L.B., Associate Professor
    Mr. Poritosh Sarkar, M. Com., Assistant Professor
    Mr. Biki Shil (Contractual)
14. Commerce Deptt.
    Sri Amal Bhowmick, M. Com., L.L.B. (HOD) Associate Professor
    Sri Hemanta Bora, MCA, Assistant Professor (Contractual)
15. Management Deptt.
    Sri Montosh Roy, M. Com. Associate Professor
    Sri Manik Chakraborty, M. Com. Associate Professor & HOD
    Mr. Moloy Das, M. Com., Assistant Professor

List of Non-Teaching Staff

Library Staff

Sri Ambika Haloi, M.A., B. Lib. Associate Librarian
Mrs. Basana Paul, Library Assistant
Mrs. Bhadreswari Bordoloi, Library Bearer
Sri Pradip Saikia, Library Bearer (Non Sanctioned)

Health Care

Dr. D. K. Das, Incharge, Health & Sanitation (Contractual)

NCC & SCOUT AND GUIDE

Sri Alok Kumar Nishad, Instractor (Contractual)

OFFICE STAFF

1.	Sri Himangshu Dey	Accountant (Contactual)
2.	Sri Nagendra Kr. Das	UDA (Accounts)
3.	Sri Ashok Roy	UDA (General)
4.	Mrs. Swapna Dey	LDA (Accounts)
5.	Mrs. Anju Moni Sharma	LDA cum Typist
6.	Sri Kaushik Ranjan Deb	LDA cum Typist (Non Sanctioned)
7.	Miss Binata Paul	LDA cum Typist (Non Sanctioned)
8.	Miss Joyshree Boruah	Computer Operator (Contractual)
9.	Sri Numal Ch. Dewri	Grade - IV
10.	Sri Sujit Shome	Lab-Bearer
11.	Mrs. Dipika Shome	Grade - IV
12.	Sri Joy Ram Soren	Grade - IV
13.	Sri Manish Bhattacharjee	Electrician (Non-Sanctioned)
14.	Sri Dibya Jyoti Medhi	Grade - IV (Non-Sanctioned)
15.	Mrs. Sushama Das	Menial (Non-Sanctioned)
16.	Sri Pradip Upadhyaya	Night Guard (Non-Sanctioned)
17.	Sri Agya Bahadur Chetry	Night Guard (Contractual)
18.	Silpi Majumder	Menial (Contractual)
19.	Krishna Kanta Sahu	Gateman (Contractual)
20.	Deb Bajfor	Menial (Contractual)

You cannot believe in God until You believe in Yourself.

जब तक आप खुद पर विश्वास नहीं करते, तब तक आप भगवान पर विश्वास नही कर सकते

CENTRAL LIBRARY STAFF

Sri Ambika Haloi
(Librarian)

Mrs. Basana Paul
(Library Asstt.)

Mrs. Bhadreswari Bordoloi
(Library Bearer)

Sri Pradip Saikia
(Library Bearer)
Non-Santioned

Achievements

COLLEGE WEEK

SPORTS

SIVAM BORDOLOI
Best Player

JAMUNA BARAL
Best Player

TAPAN DAS
Best Volunteer

PAPPU ROY
Best Social Worker

Achievements
COLLEGE WEEK
RAGASHREE DEVI
Best Singer
CULTURAL
GANESH MAZUMDAR
Best Volunteer
LILABATI KUMARI SINGH
Best Volunteer

100 MTR RACE (BOYS)

1. Thoithoiba Singha — B.A. 2nd Sem
2. Sajid Alom — B.Com 4th Sem
3. Suraj Chauhan — B.Com. 2nd Sem

100 MTR RACE (GIRLS)

1. Jamuna Baral — 2nd Sem
2. Parismita Bora — 2nd Sem
3. Riya Paul — 6th Sem

SHOTPUT (BOYS)

1. Sivam Bordoloi — B.A. 2nd Sem
2. Bishu Das — B.A. 4th Sem
   Topan Murmu — B.A. 4th Sem
3. Nandlal Chauhan — B.A. 6th Sem

SHOTPUT (GIRLS)

1. Sangita Chauhan — B.Com. 4th Sem
2. Arifa Khatun — B.A. 6th Sem
3. Priyatama Das — B.A. 4th Sem

DISCUS THROW (BOYS)

1. Sivam Bordoloi — B.A. 2nd Sem
2. Sujeet Sutradhar — B.A. 2nd Sem
3. Kankan Jyoti Bora — B.A. 6th Sem

DISCUS THROW (GIRLS)

1. Priyatama Das — B.A. 4th Sem
2. Nikita Bordoloi — B.A. 2nd Sem
3. Moromi Devi — B.A. 6th Sem

LONG JUMP (BOYS)

1. Sivam Bordoloi — B.A 2nd Sem
2. Thoithoiba Singha — B.A 2nd Sem
3. Kankan Jyoti Bora — B.A 2nd Sem

4×100 MTR RELLAY RACE (BOYS)

1. Sivam Bordoloi — B.A. 2nd Sem
   Sajid Alom — B.Com. 4th Sem
   Thoithoiba Singha — B.A. 2nd Sem
   Khairul Hoque — 6th Sem
2. Ponkaj Langthasa — B.Com 2nd Sem
   Sumon Kemprai — B.A. 4th Sem
   Nipen Malakar — B.A. 2nd Sem
   Suraj Chauhan — B.A. 2nd Sem
3. Derhasat Basumatary — B.A. 6th Sem
   Momin Uddin — B.A. 2nd Sem
   Ronald Koch — H.S. 2nd Yr.
   Rahul Engti — H.S. 1st Yr.

Winners of Various Competitions in Sports section during College Week- 2020

4×100 MTR RELLAY RACE (GIRLS)

1. Rumpi Das	B.A. 2nd Sem
Suni Shill	B.A. 2nd Sem
Sukla Debnath	B.A. 2nd Sem
Riya Mazumdar	B.A. 2nd Sem
2. Riya Paul	B.A. 6th Sem
Monika Shill	B.A. 4th Sem
Shilpa Das	B.A. 4th Sem
Priyatama Das	B.A. 4th Sem
3. Momi Dutta	B.A. 6th Sem
Sulekha Kurmi	B.A. 6th Sem
Dipika Ghosh	B.A. 6th Sem
Pompi Kuri	B.A. 6th Sem

HIGH JUMP (BOYS)

1. Darhasat Basumatary	B.A. 6th Sem
2. Kankan Jyoti Bora	B.A. 6th Sem
3. Purnananda Chetry	B.Com. 2nd Sem

HIGH JUMP (GIRLS)

1. Yam kumari Chetry	B.A. 4th Sem
2. Anupama Devi	B.A. 2nd Sem
3. Jamuna Baral	B.A. 2ndSem

CHESS (BOYS)

1. Nipen Malakar	B.A 2nd Sem
2. Vicky Kumar Sah	B.A 6th Sem

VOLLY BALL (BOYS)

Champions Team 6th Semester

1. Darhasat Basumatary
2. Ibrahim Ali
3. Khairul Hoque
4. Momin Uddin
5. Aniket Yadav
6. Atikur Rahman
7. Munna Rajbhar
8. Meraj Ali
9. Ganga Prasad Sharma

Runner up Team 2nd Sem

1. Rahul Verma
2. Rohit Chauhan
3. Suraj Chauhan
4. Munna Chauhan
5. Raju Sharma
6. Roshan Yadav
7. Pankaj Langthasa
8. Sarabjit Chauhan
9. Mriganka Das

Winners of Various Competitions in Sports section during College Week- 2020

ARM WRESTLING, BOYS UPTO 65 KG

1. Sivam Bordoloi (Champion)
2. Khairul Hoque (Runners up)

ARM WRESTLING, BOYS ABOVE 65 KG

1. Pritam Sarkar (Champion)
2. Kawaljeet Singh (Runners up)

KABADI (BOYS)

Champion Team 6th Semester

1. Ibrahim Ali
2. Khairul Hoque
3. Momin Uddin
4. Ankit Yadav
5. Trailukya Bora
6. Darhasat Basumatary
7. Atikur Rahman
8. Tanmoy Banik
9. Hifjur Rhaman
10. Sampu Das

Runner up Team B.A. 4th Sem

1. Sajid Alom
2. Raj Thapa
3. Raja Shill
4. Manash Chakraborty
5. Sufian Ahmed
6. Suman Kemprai
7. Raju Gaur
8. Purna Chandra Das
9. Vijay Chauhan
10. Sahab Uddin

KABADI (GIRLS)

Champion Team B.A 2nd Semester

1. Rumpi Das
2. Sukla Debnath
3. Suni Shill
4. Susmita Mazumder
5. Uma Talukder
6. Jamuna Baral
7. Jyoti Kumari
8. Ganga Baral
9. Sangita Chauhan

Runner up Team 4th Sem (BA & B.Com)

1. Priyatama Das
2. Priya Das
3. Deepamoni Roy
4. Arpana Chauhan
5. Shilpa Das
6. Sangita Chouhan
7. Sweety Saha
8. Yam Kumari Chetry
9. Dipika Haldar

Winners of Various Competitions in Sports section during College Week- 2020

BADMINTON DOUBLES (BOYS)

CHAMPION TEAM

1. Ankit Bhatt 4th Sem
2. Sahabuddin Laskar 4th Sem

RUNNERS UP TEAM

1. Raju Sharma 2nd Sem
2. Mriganka Das 2nd Sem

BADMINTON DOUBLES (GIRLS)

CHAMPION TEAM

1. Sweety Saha 4th Sem
2. Silpa Das 4th Sem

RUNNERS UP TEAM

1. Jamuna Baral B.A. 2nd Sem
2. Ganga Baral B.A. 2nd Sem

CARROM (BOYS)

CHAMPION TEAM

1. Deep Sahu B.A. 6th Sem
2. Aniket Yadav B.A. 6th Sem

RUNNERS UP TEAM

1. Aman Bhowal B.A. 4th Sem
2. Rohit Debnath B.Com 4th Sem

CARROM (GIRLS)

CHAMPION TEAM

1. Jamuna Baral B.A. 2nd Sem
2. Ganga Baral B.A. 2nd Sem

RUNNERS UP TEAM

1. Sulekha Kurmi B.A. 6th Sem
2. Puja Poudel B.A. 6th Sem

GO AS YOU LIKE - 1st Position

1. Gayetri Devi
2. Ragosree Devi
3. Trishna Baruah
4. Lani Panki Kalita

GO AS YOU LIKE - 2nd Position

1. Momi Das
2. Anamika Palit
3. Sudeshna Chanda
4. Pompi Kuri
5. Mohini Dutta Mazumder

MUSICAL CHAIR (GIRLS)

1. Ponchita Mazumder B.A. 2nd Sem
2. Dipashi Das B.A. 2nd Sem
3. Monika Shill B.A. 4th Sem

CRICKET-BOYS CHAMPION TEAM

1. Sanjeev Sutradhar
2. Pranu Roy
3. Raj Thapa
4. Roni Kundu
5. Amit Sen
6. Tushal Das
7. Bishal Das
8. Bishal Das
9. Arpan Dutta
10. Prasenjit Das
11. Saurav Mazumder
12. Kunal Mazumder

CRICKET-GIRSL CHAMPION TEAM

1. Shilpa Das
2. Sweety Saha
3. Pompi Kuri
4. Nomi Dutta
5. Swelly Das
6. Sukla Debnath
7. Neha Debnath
8. Simran Debnath
9. Priyatama Das
10. Joti Kumari
11. Jamuna Baral

Winners of Various Competitions in Literary section during College Week- 2020

ASSAMESE POEM

1. Pranami Saikia 6th Sem
2. Lalita Deka 6th Sem
3. Gurpreet Singh 6th Sem

ASSAMESE STORY

1. Himakhi Bhuyan 4th Sem
2. Mriganka Borah 4th Sem
3. Jakariya Ahmed 6th Sem

ASSAMESE ARTICLE

1. Pranami Saikia 6th Sem
2. Najmul Hussain 6th Sem
3. Deepamoni Roy 4th Sem

BENGALI POEM

1. Bishwadeep Paul 6th Sem
2. Pallabi Das 6th Sem

BENGALI STORY

1. Manash Pratim Chakraborty 4th Sem
2. Sulagna Paul 6th Sem

BENGALI ARTICLE

1. Samarjeet Das H.S. 2nd Yr.

ENGLISH POEM

1. Harpreet Kaur 4th Sem

Winners of Various Competitions in Cultural section during College Week- 2020

1. BORGEET :
   - 1st - Ragashree Devi
   - 2nd - Chinmoyee Nath
   - 3rd - Porishmita Deka
2. BHAJAN :
   - 1st - Manin Pal Singh
   - 2nd - Ragashree Devi
   - 3rd - Sulagna Paul
3. RABINDRA SANGEET :
   - 1st - Meghali Das
   - 2nd - Sulagna Paul
   - 3rd - Chinmoyee Nath
4. JYOTI SANGEET :
   - 1st - Chinmoyee Nath
   - 2nd - Ragashree Devi
   - 3rd - Amar Mazumdar
     Sagarika Shil
5. NAJRUL GEETI :
   - 1st - Sulagna Paul
   - 2nd - Sweety Sutradhar
   - 3rd - Amar Mazumdar
6. RAJANIKANTA SEN SANGEET :
   - Sweety Sutradhar (Consolation Prize)
7. BIYA NAAM :
   - 2nd - Chinmoyee Nath & her group
     &
     Moumita Das & her group
   - 3rd - Sonali Saikia & her group
8. DIHA NAAM :
   - 1st - Sonali Saikia & her group
   - 2nd - Chinmoyee Nath & her group
   - 3rd - Pallab Phukan & his group
9. BHUPENDRA SANGEET :
   - 1st - Ragashree Devi
   - 2nd - Pallab Phukan
   - 3rd - Sweety Sutradhar &
     Parishmita Deka
10. PARBATI PRASAD GEET :
    - 1st - Ragashree Devi
    - 2nd - Chinmoyee Nath
    - 3rd - Sagarika Shil &
      Pallab Phukan
11. JAYANTA SANGEET :
    - 1st - Ragashree Devi
    - 2nd - Pallab Phukan
    - 3rd - Sweety Sutradhar &
      Parishmita Deka

Winners of Various Competitions in Cultural section during College Week- 2020

12. BISHNU RABHA SANGEET
    - 1st - Sweety Sutradhar
    - 2nd - Ragashree Devi
    - 3rd - Pallab Phukan & Chinmoyee Nath
13. LOK GEET :
    - 1st - Ragashree Devi
    - 2nd - Sweety Sutradhar
    - 3rd - Pallab Phukan & Meghali Das.
14. MODERN SONG :
    - 1st - Ragashree Devi
    - 2nd - Chinmoyee Nath
    - 3rd - Pallab Phukan & Sweety Sutradhar
15. BIHU GEET :
    - 1st - Pallab Phukan
    - 2nd - Chinmoyee Nath
    - 3rd - Shantanu Bora
16. GUITAR COMPETITION :
    - Ezaz Ahmed (Consolation Prize)
17. CHORUS COMPETITION :
    - Amar Mazumder & his group Special Prize
    - Ragashree Devi & her group consolation prize.
18. CLASSICAL DANCE COMPETITION :
    - 1st - Rhitika Das
    - 2nd - Dipashi Das
    - 3rd - Rupa Mazumder & Sudeshna Chanda
20. FOLK DANCE COMPETITION :
    - a) Solo
      - 1st - Rhitika Das
      - 2nd - Dipashi Das
    - b) Group
      - 1st - Junior Dhamail group
      - 2nd - Kashmiri Thaosen & her group
      - 3rd - Yam Kumari Chetry
21. MODERN DANCE :
    - a) Solo
      - 1st - Deepsikha Laskar
      - 2nd - Aditi Deka & Trishna Devi Jointly
      - 3rd - Manin pal Singh
    - b) Group
      - 1st - Deepsikha Laskar & her group
      - 2nd - Nilam Das & her group
      - 3rd - Panchita Mazumdar & her group

Winners of Various Competitions in Cultural section during College Week- 2020

22. DISPLAY OF TRADITIONAL DRAMA COMPETITION :
    - Special Prize - Gayatri Devi and her group.
    - Consolation Prize - Anamika Palit and her group.

23. RALLY
    - 1st - Deptt. of Assamese
    - 2nd - Deptt. of Bengali
    - 3rd - Deptt. of Political Science

24. MIMICRY :
    - 1st - Mriganka Bora
    - 2nd - Dipan Das
    - 3rd - Biswajit Sutradhar

25. MIME :
    - 1st - Mriganka Bora
    - 2nd - Anamika Palit and Group
    - Biswajit Sutradhar (Consolation Prize)

26. JOKES :
    - 1st - Mriganka Bora
    - Biswajit Sutradhar (Consolation Prize)

27. ART COMPETITION :
    - Sewli Das (Consolation Prize)

28. BEST BOLUNTEER AWARDS FOR BOTH BOYS AND GIRLS :
    - Ganesh Mazumder
    - Lilabati Kumari Singh

29. ON THE SPOT POETRY WRITING COMPETITION :
    - 1st - Sulagna Paul
    - 2nd - Nandlal Chauhan
    - 3rd - Himakhi Bhuyan

Winners of Various Competitions in Cultural section during College Week- 2020

30. DISPLAY OF TRADITIONAL DRESS COMPETITION :
    - 1st - Banchita Mazumder
    - 1st - Kishor Kar
    - 1st - Roney Paul
      Bandita Sharma (group)
    - Special Prize - Monali Kalita

31. RECITATION COMPETITIONS :
    - a) Assamese :
        - 1st - Pranami Saikia
        - 2nd - Mafida Firdous
        - 3rd - Puja Paudel
    - b) Bengali :
        - 1st - Meghali Das
        - 2nd - Priyatama Das
        - 3rd - Samarjeet Das
    - c) Hindi :
        - 1st - Samarjeet Das
        - 2nd - Kanhaiya Kumar Yadav
        - 3rd - Nandial Chauhan
    - d) Nepali :
        - 1st - Puja Poudel
        - 2nd - Sanjoy Sarkar
        - 3rd - Jamuna Baral & Kabita Devi
    - e) English :
        - 1st - Anamika Palit
        - 2nd - Ragashree Devi
        - 3rd - Yam Kumari Chetry

অনন্য সুন্দরতা ...

মহাবিদ্যালয়ৰ কিছু দৃশ্যৰ কিয়দংশ

নিৰ্মীয়মান বিজ্ঞান ভৱন

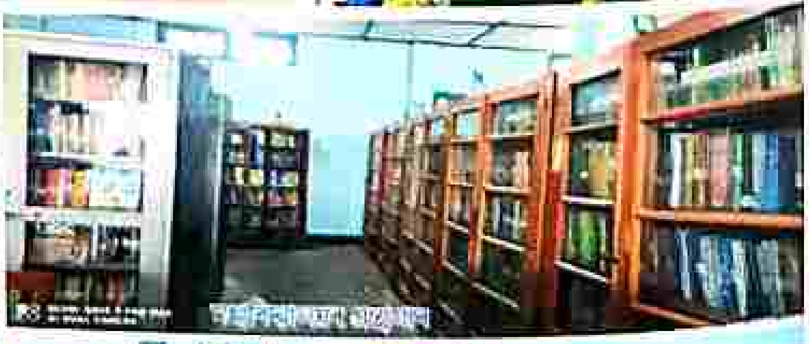

মহাবিদ্যালয়ৰ ভিন্ন বিষয়ক অনুষ্ঠানৰ কিয়দংশ

মহাবিদ্যালয়ৰ ভিন্ন বিষয়ক অনুষ্ঠানৰ কিয়দংশ

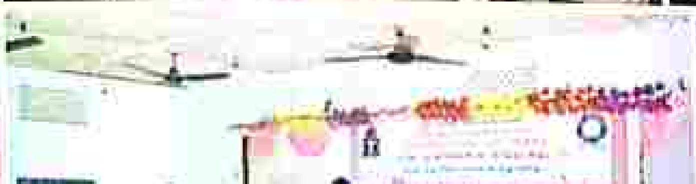

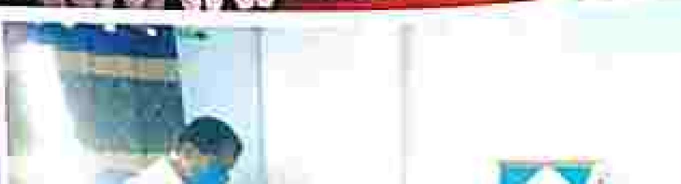

মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাৰ কিয়দংশ দৃশ্যপট

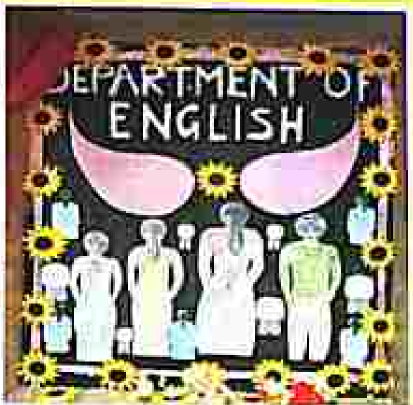

মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ ওৱেব সন্মিলন

ৰংমহলা জেউতি

লঙ্কা মহাবিদ্যালয়ৰ ৰূপ-চিত্ৰ